



BRIDZS- ÉLET

VERSENYTÁJÉKOZTATÓ

Tartalom

Contents

Tartalom		Contents
Versenyeredmények	2.	Results
A technika magasiskolája	5.	The High School of Technique
Pierre Albarran	9.	Pierre Albarran
A Canapé rendszer	11.	The Canapé System
Közlemény a Budapesti Bridzs Egyesület megalakulásáról	14.	The Contract Bridge Association of Budapest was formed
József Attila és a bridzs	14.	József Attila and the Bridge Play
Rejtvény	17.	Puzzle

A GÓTH-CSAPAT MÁR A 14. FORDULÓBAN

A IV. osztály bajnoka a Turnovszky-csapat

IV. OSZTÁLY

Az utolsó fordulók során nem sokat változott a IV. osztály állása. A Turnovszky-csapat biztos fölényrel szerezte meg a bajnoki címet 6 ponttal a Vincze és 11 ponttal az Aluterv csapata előtt. A negyedik feljutó a Kereszturi-csapat, amelyik több éves szívós munka után érte el a dicsérendő eredményt. Az Erőterv csapata az utolsó fordulóiban visszaesett, és az egyenletesen küzdő Jeszenszky-csapat sem tudott jobb helyet az ötödiknél elérni.

A IV. OSZTÁLY VÉGEREDMÉNYE

1. Turnovszky	38	+471
2. Vincze	32	+413
3. Aluterv	29	+288
4. Kereszturi	29	+132
5. Jeszenszky	23	+ 75
6. Erőterv	23	+ 12
7. Kőb. Gyógy.	22	- 79
8. Vegyterv „B”	19	- 11
9. Nagy Istv. „B”	16	-179
10. Ó. Hajó „B”	15	-256
11. Ruffini	10	-293
12. Somorjai	8	-573

I. osztály

Lapzártakor az I. osztály küzdelmeiből még hátra van egy forduló, de a Góth-csapat már az utolsó előtti fordulóban elnyerte a bajnoki címet. Szép eredményüket következő számunkban értékeljük majd részletesebben, most csak annyit, hogy biztos fölényük páratlan az utóbbi évek bajnokságainak történetében.

Az osztály állása sok esetben komoly változáson ment keresztül az elmúlt négy forduló során. Ki kell emelnünk a Proniewicz-csapat 100 százalékos teljesítményét, amivel a 11. helyről a 3. helyre küzdötte fel magát. A második helyet változatlanul a Szeleczky-csapat tartja, a 4.

helyet pedig a Vég-csapat. A Pál együttes azonos pontszámmal az ötödik helyre szorult, de csaknem egyenlő eséllyel küzd még a 3. helyért.

A Kovács-csapat ebben az évben nem kerül fel a dobogóra, ideai teljesítményük rapszodikusabb volt, mint az eddigi versenyeken. A Bolgár-csapat három hellyel nyomult feljebb ugyanannyi ponttal „lekörözve” a Hirsch- és Kaszab-csapatot. Ez utóbbi ugyancsak dicsérendő fegyvertényt hajtott végre, négy fordulóval előbb ugyanis még a kiesők között tanyázott. A Nagy Imre-, Merza-csapatok heroikus küzdelmet folytattak a kiesés ellen és nem eredménytelenül. Sajnos a kitűnően rajtoló Herczegfalvy-csapat a verseny végére kissé kimerült, és jelenleg a 12. helyen áll. A Debreczeni-csapat még helyet cserélhet valamelyik másik együttesrel, de a Merza-, a Sarlós- és a Solti-csapatot, mint kiesőket kell számon tartanunk.

Részletes eredmények

XI. forduló

Góth—Merza	4:0	+ 47
Nagy—Cziffra	4:0	+ 43
Bolgár—Hirsch	4:0	+ 25
Proniewicz—Solti	4:0	+150
Pál—Sarlós	4:0	+ 48
Debreczeni—Kovács	3:1	+ 14
Vég—Kaszab	4:0	+ 73
Herczegfalvy—Szeleczky	4:0	+ 38

XII. forduló

Szeleczky—Debreczeni	4:0	+ 81
Proniewicz—Herczegfalvy	4:0	+ 33
Solti—Vég	4:0	+ 17
Kaszab—Hirsch	4:0	+ 22
Nagy—Merza	4:0	+131
Góth—Bolgár	3:1	+ 16
Kovács—Sarlós	4:0	+ 44
Cziffra—Pál	4:0	+ 37

MEGNYERTE AZ 1962. ÉVI CSAPATBAJNOKSÁGOT

XIII. forduló

Szelezcky—Merza	3:1	+ 16
Kovács—Nagy	4:0	+ 51
Kaszab—Solti	4:0	+ 21
Proniewicz—Cziffra	4:0	+ 81
Bolgár—Herczegfalvy	4:0	+ 33
Debreczeni—Hirsch	4:0	+ 43
Góth—Pál	3:1	+ 9
Vég—Sarlós	2:2	+ 4

XIV. forduló

Góth—Kovács	4:0	+ 33
Pál—Szelezcky	3:1	+ 13
Hirsch—Cziffra	3:1	+ 5
Solti—Herczegfalvy	4:0	+ 30
Kaszab—Debreczeni	4:0	+ 22
Sarlós—Bolgár	3:1	+ 5
Proniewicz—Nagy	4:0	+ 53
Vég—Merza	4:0	+101

Az I. osztály állása a 14. forduló után

1. Góth	47	+533
2. Szelezcky	39	+434
3. Proniewicz	34	+354
4. Vég	34	+297
5. Pál	34	+127
6. Kovács	34	+ 14
7. Bolgár	29	— 40
8. Hirsch	26	—121
9. Kaszab	26	—178
10. Nagy Imre	24	—203
11. Cziffra	24	—212
12. Herczegfalvy	23	— 31
13. Debreczeni	23	—133
14. Merza	22	—296
15. Sarlós	17	—275
16. Solti	15	—436

II. OSZTÁLY

A Vágó-csapat továbbra is az élen áll, s teljesítménye, ha nem is oly egyenletes, mint a verseny első felében, eredményük ismételtlen dicsérendő. A feljutók közé a Zempléni-csapat minden bizonnyal már beverekedte magát, a másik két helyért azonban még további 7 csapat küzd. A korábbi szép eredmé-

nyek után a Szikszayné és a Kozmovszky-csapat kissé visszaestek, bár helyezésük nem sokat jelent, hiszen csak 3—4 ponttal maradtak le a 3. vagy 4. mögött. A kiesők kezdenek élesen elhatárolódni. A Wittinghoff- és a Láng-csapat már biztos kieső, de nem sokkal kedvezőbb a Tésy-csapat helyzete sem. A negyedik kieső hely elkerüléséért a Kolossváry- és a Semtei-csapat vív éles küzdelmet.

A II. osztály állása XIV. forduló után

1. Vágó	45	+366
2. Zempléni	37	+299
3. Tóth	36	+139
4. Balla	34	+270
5. Sertőző	34	+197
6. VITUKI	34	+137
7. Csengery	34	+ 63
8. Pernecky	33	+148
9. Géczy	32	+155
10. Szikszayné	31	+ 51
11. Bártfay	30	— 8
12. Kozmovszky	29	+ 9
13. Wellner	27	— 27
14. Mondok	24	+ 41
15. Matskássy	23	— 17
16. Kolossváry	23	—265
17. Semtey	22	—110
18. Tésy	17	—225
19. Wittinghoff	13	—468
20. Láng	2	—755

III. OSZTÁLY

Néhány helycserén kívül különösebb változás nem történt a III. osztály állásában az utóbbi hónap során. Legfeljebb csak az élmzőny tagjai különültek el élesebben egymástól. Az utóbbi időben a Bőszörményi-csapat mutatott szép teljesítményt, 15 pontot gyűjtve a 2. helyre tornázta fel magát. Ugyanekkor a Tamássy-csapat csak 5 pontot szerzett, és erősen csökkentek esélyei a feljutásra. Hanyatlást mutatott a Csipka-csapat is, s bizony

sok pontot nem szabad leadniuk,, ha nem akarnak kiesni. A kieső zóna egyébként szinte 6 hete változatlan.

A III. osztály állása a 13. forduló után

1. Jakubovics	43	+401
2. Böszörményi	39	+304
3. Nagy István	38	+407
4. OISZÉV	36	+271
5. O. Hajó	35	+216
6. Tamássy	33	- 17
7. Szentmihályi	30	+ 35
8. Urik	29	+ 31
9. Béda	25	+110
10. Jinda	25	+ 51
11. Pedagógus	23	-134
12. Csepeli	23	-203
13. Toron	22	- 42
14. Bán	21	- 56
15. Csipka	20	- 69
16. Springer	19	-144
17. Markovics	18	-190
18. Somoskövy	17	-163
19. Vegyterv	15	-328
20. Mélyépterv „C”	9	-392

Villám párosverseny eredmények

Tiszteletdíjat nyertek:

Vértesy László	105,4	19	(36)
Bánó Lehel	96,2	21	(18)
Tartsay Vilmosné	114,5	22	(31)
Kaufman István	83,7	30	(9)
Komlós Rezső	83,5	22,5	(23)
Solti Sándor	91,4	22,5	(23)
Tarnay Gyula	100,5	19,5	(28)

Első helyezettek:

XII. 6. (36 pár):

Bánó—Cohen	64,3	%
Tartsayné—Miltényi	60,6	%

XII. 13. (38 pár):

Sai Halász—Veszprémi	57,9	%
Bornemissza—Bornemisszáné	62,2	%

XII. 20. (35 pár):

Bánó—Cohen	65,3	%
Kovács—Kaufman	60,6	%

XII. 27. (36 pár):

Serfőző—Dezsewifly	63,5	%
Vég—Décsi	63,6	%

Néhány érdekesebb statisztikai adat a villám párosversenyekkel kapcsolatban

54 alkalommal volt 1962. évben villám párosverseny, amelyeken mintegy 450 játékos vett részt, és ezek közül 42 sporttárs érte el a tiszteletdíj elnyeréséhez meghatározott pontszámot. 2 játékos három, további 2 játékos kettő ízben nyert tiszteletdíjat az év folyamán. A legjobb eredményt Kaufman István sporttárs érte el, aki 9 versenyen való részvétellel 83,7 %-os pontot és 30 helyezési pontot szerzett.

VERSENYKIÍRÁS

A terem nehézségek miatt az 1962. évi párosbajnokság csak a csapatbajnokság befejezése után kerülhet lebonyolításra.

A párosbajnokság időpontja: 1963. február 20-i kezdettel, 4 hét.

A verseny helye: Autóvillamosági Felszerelések Gyáranak Kultúrháza.

A verseny kezdete: 17.45 h.

A párosbajnokságon mindenki abban az osztályban vehet részt, amelyik osztályban az 1962. évi csapatbajnokságon nevezte volt. Az ott nem nevezettek csak a IV. osztályú bajnokságra nevezhetnek.

A párosbajnokságon egy pár három versenyzőt nevezhet.

A versenyen csak szervezett dolgozók, azok családtagjai, nyugdíjasok és főiskolai hallgatók vehetnek részt.

A nevezéseket írásban 1963. február 10-ig kell a következő címre elküldeni: Röder Vilmos, Bp. XII., Márvány u. 28. I. 1. sz. (név, lakcím, munkahely, telefon, szakszervezet megjelölésével).

Nevezési díj 60.— Ft. befizethető ugyancsak február 10-ig, József Attila Gimn. Öregdiákok Baráti Köre 240—957 XI. csekkszámra.

Budapest, 1963. január 8.

A technika magasiskolájának ABC-je

XIV. a. Az ellenfél becsapása

Tovább elemezzük azokat a leosztásokat, amelyekben a felvétel csak az ellenfél becsapásával teljesíthető.

Észak:	Dél:
K D B 4	Á T 7 6 5 3 2
D 4 3	Á
7	K T 8
Á D B 6 5	T 2

Dél 6 pikkes felvétele ellen Nyugat a kőr búbbal indul. A teljesítés előfeltétele a jól ülő treff K. A felvevőnek azonban sikertelen treff impassz esetében is van esélye a teljesítésre, ha Kelet *nem* a jó piros szint hívja vissza. Éppen ezért Délnek homályban kell hagynia az ellenjátékosokat a kőr elosztást illetően: lepleznie kell a kéz magányos ászát. Ezért az asztalon fednie kell a kőr búbot! Az adúzást mellőzve nyomban a treff impasszal kell próbálkoznia és ha most Kelet abban a hitben, hogy a felvevő a treffekre kezének vesztő kőr lapját akarja eldobni, nem bont kárót, a felvevő az adúzás után az asztal treffjeire eldobhatja a kéz valamennyi káróját és teljesít. Az idő előtti adúzás módot adna Nyugatnak, hogy a káró szint jelezze.

Észak:	Dél:
B 9 7 4	K D T 8 5
Á K	6
K 7 6 4	Á D 3
B 9 3	T 7 5 4

Nyugat 4 pikk ellen ugyancsak kőr búbbal indult. A felvevőnek az adu ászon felül három treff vesztő ütése van. A teljesítés egyetlen esélye a 3—3 káró elosztás. Ebben az esetben a kéz két rossz treffje eldobható, feltéve, hogy az ellenfél az adu Á beütés után nem hívja le három magas treffjét. Hogyan érhető ez el? Nyomban le kell hívni az asztal másik magas kőrjét is, és eldobni a kéz kis káróját. Ezután aduzhatunk. Ha az ellenfél bekapja

a horgot (ami különösen akkor valószínű, ha Nyugatnál van a pikk Á) és beütés után treff helyett kárót bont, a terv sikerül és a felvétel teljesíthető.

A becsapás legkirívóbb példája a következő kiosztás:

	9 2		
	K 9 6		
	Á K 8 4		
	D B 7 4		
K T 5 4 3		E	B 8 7 6
B 8 2		Ny	K Á D T 4
T 5			B 9 6 2
K 6 3		D	2
	Á D		
	7 5 3		
	D 7 3		
	Á T 9 8 5		

Dél Woodson szan indítását Észak szabálytalanul nyomban háromra emelte. Nyugat kis pikkkel indult. A probléma a treff király fekvése. Ha jól ül, a minor színekben 8 ütése van a vonalnak és a pikkben egyetlen ütés is elegendő a teljesítéshez. Ha viszont a treff király rosszul ül, és Nyugat kőr búbot hív, a felvétel vonalban bukik. A felvevő feladata erre az esetre felkészülni, és Nyugatot a kőr hívástól eltéríteni. Az első pikk hívásba Kelet a búbot adta. A felvevőnek most azt a látszatot kell keltenie, hogy a dáma is Kelet kezében van. Az ásszal kell ütnie! Sikeres treff impassz esetében ugyan egy szürt veszít, de ha Ny üt a treff királlyal, igen nagy a valószínűsége, hogy pikkben látva a buktatás esélyét, és más színben nem lévén most már beütése, a király mellől kis pikket hív, és a felvevő visszakapva a második pikk ütését — teljesít. Természetesen előfordulhat, hogy a becsapás nem sikerül, és a felvétel most már többször bukik. Ám ha az ellenfelek nem kontáráztak, a felvétel teljesítéséért ennyi kockázatot vállalni kell.

A következő kiosztásban Ny káró dámával indul 4 pikk ellen:

Észak:	Dél:
K 9 3	Á D B T 7 6
B T 5 4	D
9 6 3	Á 8 7
K 8 2	Á 7 3

Nyugat eltalálta a felvevő gyenge pontját, és a felvétel bukik, hacsak nem sikerül a körben egy ütést nyernie. A helyes játékvezetés: a kárót egyszer kiengedni, és csak a második hívást ütni. Ezzel azt a pótlólagos esélyt is megjártsuk, hogy az első kör hívást ütő ellenfélnek nincs több kárója. A teljesítés másik előfeltétele, hogy legalább az egyik magas kör figura Keletnél van. Ha mindkét kör figura Keletnél van, a teljesítés könnyű, mert a másodikikat beimpasszolhatjuk és treffet dobhatunk anélkül, hogy második körütést vesztenénk. Ha azonban Keletnél csak egy kör figura van, el kell kerülnünk, hogy az első kör hívást ő üsse. Ezért kétszer aduzunk akként, hogy a második adúhívással asztalra kerüljünk és asztalról kis kört hívunk. Ezzel elérhetjük, hogy Kelet nem üt a királyával, amit aztán a kéz adúi felé beimpasszolhatunk s a magasodó asztali kör figurára eldobhatunk egy rossz treffet. Természetesen, ha az első kört Kelet üti, a bukást nem kerülhetjük el.

Érdekesen használható fel a becsapás egy szűrtrikk eléréséhez az alábbi kiosztásban anélkül, hogy a felvételi kockázatnánk.

	Á 2		
	Á 6 3 2		
	Á B 3		
	K D T 4		
T 8 7 3	É	D 9 6	
K D T		9 5	
K 7 6 4	Ny	K D T 8 5	
9 8	D	7 6 5 2	
	K B 5 4		
	B 8 7 4		
	9 2		
	Á B 3		

Dél párosversenyben 4 kört játszik és Nyugat a pikk 3-sal indul. 3—2 adu elosztás esetében két kör

és egy káró adandó ki, de ez utóbbi elkerülhető, ha az első körhívás kiengedése után az ellenfelek nem bontanak kárót, mert a második aduzás (Á) után már Dél eldobhatja a negyedik asztali treffre a kéz egyik káróját. Ennek érdekében nem szabad az ingyen — de felesleges — pikk impasszt elfogadni, hanem az asztalon ásszal kell ütni és kézből az 5-t dobni. Kelet 6-sa ebben az esetben (a kézbeli 4-es elrejtése következtében) biztató jelzésnek tűnik fel, és ezáltal a felvevő elérheti, hogy az első adu ütést követően Nyugat ismét pikkot hív.

A becsapás azonban nemcsak a felvevőjátékos fegyvere. Élhet ezzel az ellenvonal is. Sőt, néha ez az egyetlen eszköz, ami rajtuk segíthet. Erre főként akkor kerül sor, ha a szabvány játéktól el akarjuk a felvevőt téríteni, mert látjuk, hogy a normál játék biztosítja a felvétel teljesítését. Például:

	9 8 3		
	Á D B 4		
	T 9 8 4		
	7 2		
B 6 4 2		É	Á K 5
8 3 2		Ny	K 9 7 6 5
K 6			3 2
Á B 6 5		D	D 9 8 4
		D T 7	
		K T	
		Á D B 7 5	
		K T 3	

Dél 2 kárót játszik és Nyugat a pikk 2-sel indul. Nyilvánvaló, hogy a felvétel csak akkor bukik, ha az ellenvonal hármat üt pikkben. De hogyan? A feladatot Kelet oldhatja meg: ásszal üti az első hívást és az 5-t hívja vissza. Dél zárt lapokból nyilván arra a következtetésre jut, hogy a király Nyugatnál van és impasszt ad a tízessel. Nyugat üt a búbbal és lopatni akarván partnerét, még egyszer pikkot hív, és Kelet ütéshez jutván most már a treffet bontja a felvevő királya alá, a biztos felvétel pedig bukik.

Hasonló becsapásra kínálkozik alkalom sok esetben, amelyekből egy-

két példát a következőkben mutatunk be. Ezúttal csak azt a színt közöljük, amelyben a probléma adódik. Az alábbi aduszinben a felvevőnek nem szabad ütést kiadnia:

Á B 8 2
K 5 T 9 3
D 7 6 4

A normál játék: kézből kis adú, impassz a búbbal, majd ennek sikere után asztalról az ász. Kelet láthatja, hogy ez a játékvezetés sikere vezet. Ezért az első hívásba (az asztali búbba) a 9-t kell tennie. Ezzel azt a látszatot kelti, mintha másodlagos T 9 lenne a kezében. Igen valószínű, hogy a felvevő ezek után idegen színnel kézbe megy és a dámát hívja, hogy a királlyal egyidejűleg Kelet egyedülnek hitt tizesét is elfogja. Az eredmény: a felvevő egy ütést veszít, amelyet nem kellett volna kiadnia. Hasonló a következő helyzet is:

K 6 3 D 4 2
T 9 Á B 8 7 5

Á felvevő nem adhat ki ütést. Nyilvánvalóan a mechanikus szabványjáték: K, majd sikeres impassz a búbbal. Nyugat ezért a királyba a tizesét ejti. A felvevő ebből arra a következtetésre juthat, hogy Nyugatnál eredetileg a D T volt egyedül és megváltoztathatja a tervét: esésre játszik, ami egyben a bukást is jelenti. Ennek éppen a fordítottja a következő jól ismert és sokszor bevált becsapás.

Á B 9 8
D T 5 3 2
K 7 6 4

A felvevő ugyancsak nem veszhet ütést ebben a színben. Nyilvánvaló, hogy elsőnek a királyt hívja azzal a szándékkal, hogy a következő hívásnál a búbbal impasszt ad, de Kelet azt is tudja, hogy az eső tizeze felhívja a felvevő figyelmét az egyedül maradt dámára és az impassz helyett esésre fog játszani. Ezért — különösen, ha a felvevő nem vesztegetheti a kézbejövételhez szükséges lapjait, Kelet a királyba

dámát adhat, mert a felvevő tempónyerés miatt esetleg nyomban impasszt ad a 9-sel. (Persze elegendő kézbejövételi lehetőséggel, először az asztal egyik magas figuráját kell hívni.) Ebben a helyzetben minden attól függ, hogyan ismerik egymást a Dél és Kelet helyén ülők.

K 9 3
7 2
D T 6 4
D 9 8 4
4 E 7 5 2
K B T 5 Ny K 9 8 6 4 3
Á K 7 D B 9 2
K B T 6 5 7 3
Á D B T 8 6
Á D
8 5 3
Á 2

Dél 1 pikkjére Nyugat kontrát adott. Kelet 2 körjére pedig Dél 3 pikkelt licitált, amit Észak 4-re emelt. Nyugat a káró királlyal indult és Kelet a 9-t adta, majd az ászba a 2-t. Ezzel megtévesztette a felvevőt, aki a harmadik káró hívásba — Kelet félreérthetetlen dubl jelzése után — az asztalról természetesen a tízest adta (impasszolt). Kelet ütött a búbbal és a „terített” felvétel megbukott.

Külföldön a tizenegyes szabály igen elterjedt. Eszerint a hosszú színből — különösen adunélküli felvételek esetén — a felülről számított negyedik lappal kell indulni és a további dobásokkal megmutatni a partnernek a szín hosszúságát. Becsapásra — ott ahol ezt a szabályt általánosan követik — az ettől eltérő játékmód is felhasználható. — Például:

Á T 9 4
T 8 3
B 9
D B T 4
K 7 8 6 5 2
Á 7 5 E 9 6 2
K 8 6 5 4 3 Ny K Á 2
5 2 D 9 8 7 6
D B 3
K D B 4
D T 7
Á K 3

Dél 1 szannal nyitott és miután partnerével kölcsönösen felajánlották négyes nemes színüket, 3 szanban állapodtak meg. Nyugat a káró 5-sel indult, Kelet ütött az ásszal és visszahívta a színt. Nyugat természetesen kiengedte, de a 6-t tette. Ezzel azt a látszatot kelti, mintha káró színe eredetileg négyes lett volna csupán. A licitből Nyugat előtt nyilvánvaló, hogy a káró ász után Keletnek nem lehet beütése, tehát félrevezetése nem okozhat az ellenvonalnak zavart. A felvevő viszont igen könnyen arra a következtetésre juthat, hogy nem érdemes a pikk impasszt megkockáztatnia, hiszen az ellenjátékosok a 4—4 káró elosztásra tekintettel csak három kárót és a kőr ászt üthetik, míg rosszul ülő pikk király esetében a felvételt bukhat. Ilyen gondolatmenet után nem vethetünk követ a felvevőre, aki a sikeres pikk impasszsal teljesíthető játékvezetés helyett beesik a csapdába, és a kőr szín magasításával próbálkozva kettőt bukik.

A következő kiosztásban az ellenvonal becsapással igyekszik egy szép eliminációs, kényszerhívásos szemmet megakadályozni.

	B T 6 4		
	Á K 7 4		
	7 2		
	K T 9		
9 8		É	3 2
D 9 6 2		Ny	K B T 5 3
B T 9 8		D	K D 6 4
B 5 3			D 8 2
	Á K D 7 5		
	8		
	Á 5 3		
	Á 7 6 4		

Dél 6 pikket játszik, Nyugat a káró búbbal indult. A felvevő csak akkor teljesíthet, ha treffet nem ad ki. Ezért a második kőr figurára kézből kárót kell dobni, és a kőr szín eliminálása, valamint az ellenfelek aduinak elvétele után káróval adja ki az ütést. Az ellenfél csak treffet hívhat és a felvevőnek módja van osztott figurákat játszva két-

szer impasszt adnia. Ezt felismerve Keletnek kell ütnie a kárót és treff dámát hívni, mintha nála lenne a másik treff figura is, hogy ezzel arra ösztönözze a felvevőt, hogy asztalon üssön és impasszt adjon.

Végül a bajnokjég során játszott Merza—Cziffra mérkőzés egyik tanulságos leosztását közöljük.

	8 4 2		
	K D B 7 3		
	T 4		
	B 6 4		
T 7 5		É	K D 6 3
9 6		Ny	K T 5 4 2
Á 7 2		D	8 6 3
D T 9 8 5			K 3
	Á B 9		
	Á 8		
	K D B 9 5		
	Á 7 2		

Dél 3 szant játszik. Nyugat osztott. Altalános bell. Az ellenvonal nem licitált és Nyugat a treff tizes-sel indult. Ne nézzük most Ny és K lapjait, elemezzük a lehetőségeket. Abból, hogy az ellenvonal nem licitált, bizonyosra vehető, hogy a hiányzó figurák megoszlának a két kézben. Nyugatnak tehát van beütése, s így nyilván magára indult hosszú treff színből. Egy biztos, hogy nem lehet K D T a kezében. Sokkal valószínűbb, hogy az egyik magas figura van nála és tizestől zárt treffje, továbbá igen valószínű, hogy káró ássa is van. Tehát Keletnél van az egyik magas treff figura. Ha ez harmadlagos, a treff szín veszélytelen. A sablonos felvevőjáték kétszer kiengedni a treffet. Kelet nem tudja folytatni és új színt bont. Igen ám, de (zárt lapból) veszélyes a pikk bontás is. Ezért a helyes felvevőjáték: asztról kis treff, és bármit tesz Kelet, az ásszal ütni kell. A káró ász beütés után ugyanis az asztal egyszerűedett búbbjára tekintettel Kelet magányos figurája blokkíroz. Ennek a játékvezetésnek érdekessége, hogy nemcsak nagyobb biztonsággal teljesít a felvevő, hanem a konkrét esetben két szűrtriket is szerez.

A felvevő játékanak semmi köze a becsapáshoz, csak a logikához és biztonsághoz, főként annak felismeréséhez, hogy a licitból és indító kijátszásból szerzett információk szerint van egy másik szín, amelynek alábontása veszélyesebb, mint a treff. Ez pedig a pikk, mert a felvevő nem tudhatja, hogy ennek hiányzó figurái aránylag kevésebben fekszenek. És itt jut szerephez az ellenfél megtévesztése, a tényleges helyzet eltitkolása. Ugyanis az adott esetben a felvevő a verseny izgalmaiban nem jutott el a helyes megoldásig, és kétszer kiengedte a treff

hívást. Kelet ütésben maradván a licitból és saját két pikk figurájából reménytelennek látta azt, hogy ebben a színben adja át Nyugatnak az ütést. Pedig most kínálkozt volna az alkalom, hogy becsapja a felvevőt. (Pikk figura hívása végzetes naivitás lett volna.) A pikk 6-t kell hívnia. A felvevők egy része most már azonnal beütne, a másik rész a 9-es impasszal kísérletezne. Mindkettő végzetes a felvetel szempontjából. Csak nagyon kevés felvevő ütne a búbbal, ami mellett semmi sem szól.

Cz. A.

PIERRE ALBARRAN

Két éve halt meg **Pierre Albarran**, a francia bridszvilág legnagyobb szaktelkintéje, a nemzetközi bridszélet elismert kiválósága.

Nálunk Magyarországon sem őt, sem rendszerét a „canapé” rendszert nem sokan ismerik, ezért vállalkoztunk arra, hogy Ely Culbertson után az ő életművét állítjuk olvasóink elé. Választásunk azért is esett éppen Albarranra, mert a francia bridszesezők, akik szinte vallamennyien az ő iskolájában nőttek fel, az elmúlt esztendőben nem kisebb eredményekkel vonták magukra a figyelmet, mint a páros világbajnokság és az Európa-bajnokság megnyerése.

A nagy tekintély apja, **Joaquim Albarran** Kubában született, majd mint kiváló urológus, a párizsi orvostudományi kar professzora lett. Itt ismerkedett meg a francia bridszélet másik kiválóságának, **José le Dentu**-nek apjával **Auguste le Dentuvel**, aki szintén ismert orvos-tudós volt.

Amint később gyermekeik több közös bridszszakkönyvet írtak, ők a sebészeti szakirodalom terén szövetkeztek.

Pierre Albarran már ifjú korában többféle dolog iránt érdeklődött. Mindenek előtt a sport kötötte le.

1920-ban a legjobb francia teniszesezők között emlegetik, és Alain Gerbault-tal a Davis Cup-ben és az olimpián képviselik hazájukat.

1921-ben a páros világbajnokság döntőjébe is bekerülnek. Aktívan érdeklődik a box és atlétika iránt is.

Albarran érdeklődött a történelem iránt is, és asztalán mindig megtalálható volt egy-egy nagy uralkodó vagy hadvezér életrajza. Jó barátja volt a neves irodalmárnak, Giraudouxnak, és rajongott Pascalért, különösen a matematika terén.

Mindenek előtt természetesen a bridsz iránt érdeklődött. Különösen az izgatta, hogy felfedhetett, játék közben nem látható, de kikövetkeztethető tényeket és igazságokat.

De érdeklődött a filmművészet iránt is. Meg akarta írni Gerbault életének forgatókönyvét. A mindennapi találkozások során pedig remek csevegőnek bizonyult.

Már 14 éves korában bridszezett apjával és apja professzor kollégáival. Már akkor rájött, hogy a bridsz az egyik legnemesebb szórakozás. Még az érettségén sem volt túl, amikor lényegesen jobban játszott már partnereivel.

Az első világháború után klubjának a párizsi vasutas klubnak legjobb versenyzőjeként ismerik, és rövidesen az országos lista élére tör.

1933-ban a francia válogatott sorában sikerrei mérkőzik Culbertson csapatával, majd 1935-ben Bruxellesben Európa-bajnokságot nyer.

Eredményeinél maradandóbb életműve a bridzsirodalom terén. Amellett, hogy kiváló technikus és pszichológus volt a játékban, megalkotta „canapé” rendszert is, amelyet ma is a legtöbben játszanak Franciaországban. **Robert de Nexon**-nal, a Bridzs Világszövetség jelenlegi elnökével ők tettek a legtöbbet Milton C. Work pontszámításának elterjesztése érdekében, és Albarran volt az is, aki ezt a számítási módot az elosztási értékszámítással kiegészítette. Ennek érdekében végig hadilábon állt Culbertsonnal, aki azonban kénytelen volt meghátrálni a csatatéren, sőt halála előtt saját rendszerét is módosította Albarran elvei szerint.

Még 1936-ban Albarran fektette le az alapjait a 16—18 pontos, félkövér erejű 1 szan indításának, amit azután Stayman fejlesztett tovább.

Ő fektette le a félkövér kettes indítás alapjait is, sőt az ő nevéhez fűződik a 2 treff, abszolút forszos indítás is. Híres „Ász válaszá”, amelyet rendszere ismertetése során bemutatunk, még a CAB rendszer is átvette.

Általában ellensége volt a konvencióknak, a felkészült treff konvencióknak, a texas konvenciónak stb, de feltétel nélkül átvette a legjobbakat, mint a Blacwood vagy a Stayman konvenciót. Általában a mesterséges liciteket gyűlölte.

Canapé rendszerével —, amelyben a rövidebb színeket részesítve előnyben, új és precíz módját dolgozta ki kétszínű lapok licitálásának — bekerült a bridzs forradalmárainak sorába is.

De intuitív tehetségét még jobban megfigyelhették partnerei a versenyasztal mellett.

Kártyát tartva kezében idézzük mi is olvasóink elé:

Baloldali ellenfelével vívott párbajt a következő felvétel teljesítéséért:

	K	B	T		
	D	8			
	D	9	8	7	
	A	T	8	7	
A	9	8	7	6	
3					É
A	B	4			Ny
B	6	5	3		D
					D
					A
					B
					9
					7
					6
					5
					4
					2
					5
					4
					2

Dél osztott. Két passz után Észak 1 szannal indított, és Albarran Dél helyén 5 kört licitált.

Nyugat helyén az ismert egyiptomi versenyző, **M. Rollo** ült. A harc már az első ütésnél megindult. Mivel kell indulni. A kézenfekvő egy kciis treff lett volna. Am Rollo a kör 3-al indult, és megadta a lehetőséget a reménytelen felvétel teljesítésére.

Albarran rögvést következtetett a szingli adura, és kiszámolta Kelet aduit. Beimpasszolta a királyt. Megállapította, hogy a teljesítéshez el kell dobni a rossz kárót vagy pikket az asztal negyedik treffjére. Számítva az adu kikombinált elosztására kis treffet hívott. Impasszt adott a T-vel, lévén két átmenetre szüksége. Ezután befogta az adukat, és számítva a rossz treff elosztásra is, öt adu lehívásával szorította ellenfelét.

A végállás így alakult:

	—				
	—				
	D	9	7		
	A	5	4		
A				É	5
—				Ny	4
A	B			K	—
B	6	5		D	K
					T
					3
					9
					D
					4
					6
					5
					4
					2
					5
					4
					2

Lehívta az adu 4-t, Nyugat gondolkodás után káró Ászt dobott.

(Nyugat is kitünő bridzset játszott.) Már-már úgy látszott, hogy elbukik a felvétel. Albarran a káró 7-t dobta. Egyetlen reménye már csak a Nyugatnál levő káró B maradt. Lejtászotta a treff K-t és D-t, majd a káró 5-t. A B esett, és Keletnek már át sem kellett ütni, mivel a Pikk ászon kívül úgyszem üthettek mást.

Albarran egyik legszebb játékát az 1950-es Európa-bajnokság során Brightonban mutatta be, a hollandok elleni mérkőzésein.

A 8 4
9 5 3 2
K 8 7 5 2
8

T				K D B
—		É		K B 6
A D T 9 6 4 3	Ny	K		B
K D T 6 5	D			4 3

7 3
A D T 8 7 4
—
A B 9 7 2

Észak—Dél bellben.

Nyugat	Észak	Kelet	Dél
Katz	Jais	Filarski	Albarran
1 káró passz		1 pikk 3 kőr	3 kőr
4 treff 4 kőr passz		4 pikk kontra	5 kőr passz

A holland **Katz** Nyugat helyén a treff K-al indult. Albarran az Á-al vette. Hogyan kell játszani?

Albarran az idős teniszbajnok, ragyogó lecsapást alkalmazott. **Visszahívta a treff 7-t.**

Katz, aki féltette figuráját, nem ütött be, és **Albarran** a sikertült csel segítségével teljesített. Hogyan?

A treff 7-re pikkot dobott, ezután, mivel várható volt Nyugatnál a hosszú káró és treff, kőr színhiánnyal, lehívta a **pikk Á-t**, hogy elvegye Nyugat esetleges átvételét. Ezután kőr impasszt adott (a kettős impassz feleslegessé vált) lehívta a kőr Ászt és lehívta a treff 2-t. Lopás helyett erre kis pikkot dobott. Ezután, ha Nyugat káró Á-t hívott volna, a duval lopva felmagasodik a király, treff D. hívásnál pedig a B. lesz úr.

Jósfay György

A „Canapé” rendszer

Mint azt említettük, az elmúlt év nagy nemzetközi versenyein a francia bridzsezők számottevő eredményeket értek el. Ideje, hogy néhány leosztás bemutatásán túlmenve ismertessük azokat a licitrendszereket is, amelyek nyilván részt vállaltak a sikerekben. Legelőször **Pierre Jais** és **Roger Trézel** páros világbajnokok rendszerét, a franciaországban legnépszerűbb „canapé” rendszert ismertetjük — természetesen csak alapjaiban. A rendszer eredeti összeállítója **Pierre Albarran**, a világhírű francia szaktekintély volt, a fentemlített világbajnok pár csupán alkalmazását csiszolta végtelen finomsággal.

A „canapé” rendszer szemben a klasszikus licitrendszerekkel, a rövidebb szint részesíti előnyben a licit során, és a játékos csak másodsorra mondja be hosszabbik színét. A rendszer akkor sem tesz kivételt, ha a hosszabb szín nemes. Ha azután, a második licit során, a hosszabb szint ugrással licitáljuk, ez jelöli azt is, hogy lapunk erős, és első színünk legalább négyes volt.

A „canapé” rendszer biztosítja, hogy a partnerek viszonylag alacsony szinten megismerhetik egymás lapértékét és elosztását is. A rendszer révén nagyon rugalmasan tapinthatnak rá a partnerek legjobb találkozó színükre is.

INDÍTÁSOK

A) Különleges indítások

1. Erős kettős indítás

20—23 figurális és elosztási M. C. Work pontértékkel a következő típusú kezekkel:

A K D x x x x, A D x, x x, x
A D B x x, A K x, A x x, D x
A K D x, A K B x, A x x x, x

A világbajnokok kényesen ügyelnek arra, hogy elosztási és figurális pontértékük mindig a 20 felett legyen, és négyes szint csak akkor

licitálnak kettes magasságon, ha az magyon erős.

Válaszok

Negatív válaszok

Szintálálkozás nélkül:

0—3 v. 4 pontig = passz

4—8 pontig = 2 szan, vagy kettes magasságon mondható szín.

Szintálálkozással: licitfentartó 2 szan.

Pozitív válaszok

Szintálálkozás nélkül:

Lehet szín vagy 3 szan.

Szintálálkozással: (említésre méltó önálló szín nélkül)

Ásszal és minimum harmadik nagy adu figurával = a szín emelése.

Ász nélkül, mín. harmadik nagy adu figurával = emelés ugrással.

Pl.

2 kőr — 4 kőr

4 szan: Blackwood királykérdés.

Találkozással, adu figura nélkül, jobb először saját színünket bemondani.

2. 2 treff

A 2 treff abszolút forsz többnyire kontrolli válasszal.

3. Védekező indítások

3 kőr és 3 pikkl = figura pontban gyenge lap.

3 treff és 3 káró már erősebb kéz, invit a 3 szanra.

Pl. K x x, x x, A K D B x x, x x, vagy

A x x, x x, K D B x x x x, x

B) INDITÁS 1 SZANNAL

Erős szan (15—18)

Szan elosztással. Kezünk tartalmazhat ötös nemtelen szint is, általában 5—3—3—2 elosztással.

Válaszok

Általában a Stayman konvenció szerint válaszolunk.

Viszónválasz, ha a partner kettes magasságú szín licittel negatív választ adott:

a) 1 szan — 2 kőr

2 szan = 2 nagy figura körben (mín. harmadlagos) és az 1 szan felső zónája.

b) 1 szan — 2 kőr

3 kőr = a szan felső zónája, és mín. harmadlagos kőr magas figura.

Gyenge szan (10—12)

Mans — bell helyzetben alkalmazhatjuk 1. és 2. helyen. Szan elosztású lapot takar.

Válaszok

a) A színválasz mindig megállást diktál (Stayman elv), de itt még akkor is, ha forsszal mondta be partnerünk.

A magunk részéről esetleges erős szanukat ebben a helyzetben úgy fedhetjük fel, ha a partner Stayman — treff válaszára ugró viszónválaszt adunk.

b) A partner 13—14 pontos lapal a 2 szan válasszal kényszerítet minket további licitre.

C) EGYES SZÍNINDÍTÁSOK

(12—19 figurapontig)

Négyes szint csak a következő minimális erővel mondhatunk be:

A x x x x vagy K T x x vagy D T x x

4—3—3—3 elosztású kéz:

13 és 15 pont között bemondjuk négyes nemes színünket. Ha ilyen nincs, úgy szabadon választhatunk a treff és káró között.

15 és 18 ponttal 1 szan a licit.

19 ponttal nemtelen színnel indítunk és a következő menetben 2 szanra ugrunk.

20 vagy 22 ponttal az indítás 2 szan.

4—4—3—2 elosztású kéz:

Ha a két szín licitálható és szomszédos szín, úgy közepes vagy gyenge kézzel a nemesebbik szín licitje kötelező.

Ha lapunk erős, válasszuk a nemtelenebbik szint, majd a következő menetben mondjuk be ugrással a nemesebbiket, különösen akkor, ha az jól licitálható. Ezzel a licittel egyben kifejezésre juttatjuk partnerünknek, hogy színünk csupán négyes. Kettes indításnál ez nem derült volna ki feltétlenül.

Ha a két szín nem szomszédos, a nemtelenebbikkel indítunk. Ki-

véve, ha 3. vagy 4. helyen gyenge lappal indulunk és színünk a pikk.

4-5 elosztású kétszínű kéz:

Közepes és gyenge kézzel, ha a színek szomszédosak, a nemesebbikkel indítunk, ha nem szomszédosak, a hosszabbikkal.

Erős kézzel mindig a négyes színrel indítunk.

5-5 elosztású kétszínű kéz:

Közepes és gyenge lappal, ha a színek szomszédosak, a nemesebbikkel indítunk, ha nem szomszédosak, a nemtelenebbikkel indítunk, kivéve harmadik vagy negyedik helyen hosszú pikkkel.

Erős kézzel a nemtelenebb színrel indítunk.

6-4 elosztású kétszínű kéz:

Gyenge kézzel a hatos színt licitáljuk, és másodszor is azt ismétljük.

Erős kézzel a rövidebb színt mondjuk be először.

4-4-4-1 elosztású kéz:

Gyenge és közepes erejű lappal a szingli színt követő színnel nyitunk.

Erős lappal a szingli színt megelőző színnel nyitunk (nemesség).

5-3-3-2 elosztású kéz:

Gyenge lappal nincs probléma.

15 ponton felül a hármas nemtelen színt mondjuk vagy 1 szant, ha az ötös szín nemtelen. 18-19 ponttal, ha nem nyithatunk kettővel, hosszú színünket egyes magasságon indítjuk, és a második menetbeli ugrás érzékelteti, hogy első licitem valódi, tehát legalább jó négyes színt takar.

D) VÁLASZOK AZ EGYES SZÍNINDÍTÁSRA

Kétszínű kézzel: klasszikus canapé választ alkalmazunk, és a második színben való ugrás garantálja, hogy az első legalább négyes szín volt.

5-3-3-2 elosztású kézzel:

gyenge vagy közepes lappal az 5-ös színt mondjuk be,

erős lappal készítsük elő a canapé egy hármas színnel,

nagyon erős lappal ugorjunk ötös színünkben.

4-3-3-3 elosztású kézzel

egy az egyre vagy 1 vagy 2 szan. Csak 13-14 ponttal válaszoljunk 3 szant.

4-4-3-2 elosztású kézzel:

Mindig a leggazdaságosabb színt licitáljuk — a canapé elvtől eltérően. Ha az indulónak hasonló elosztású lapja van, így találhatjuk meg egyedül a helyes kontraktot.

E) VISZONVÁLASZ A PARTNER EGY AZ EGYRE VÁLASZÁRA

Amint láttuk, a kétszínű lapokat a canapé elv szerint indítottuk. Ebben a rendszerben éppen az első vizonválasz, amely lényegesen elkülöníti az egyes laptípusokat.

a) Nemes szín licitálása még az egyes magasságon:

1 treff — 1 káró

1 kőr

A következő 3 fajta kezlet jelentheti:

K x, A D x x, B x x, A x x x

K x, A D x x x, B x, A x x x

K x, A D x x x, B x x, A B x

b) Második szín említése ugrással azt jelenti, hogy az első szín legalább négyes volt. A partner azt is megtudja, hogy az ugrás négyes színben történt.

(Folytatjuk)

J. Gy.

BRIDZS ÉLET

Felelős szerkesztő: Jósfa György

A szerkesztőbizottság tagjai:

Cziffra András, Kertész Ádám,

Korbász István, Nyigri Imre

Tóthlipcsey Miklós

Előfizetési díj fél évre 24 Ft,

egész évre 48 Ft.

Az előfizetésről szerkesztőségünk értesítendő: Jósfa György, Budapest, XI,

Bartók Béla út 30, III. 5. 457-754

Az előfizetési díjat a József Attila Gimnázium Öregdiákjai Baráti Köre 240-957

XI. számú csekk számlájára kell befizetni.

63. 4337 Bács-Kiskun megyei Nyomda V. Kecskemét

KÖZLEMÉNY

a Budapesti Bridzs Egyesület megalakulásáról

A Bridzs Intéző Bizottság kitartó és fáradtságot nem kímélő munkájának eredményeként A Fővárosi Tanács V. B. Igazgatási Osztálya az 1955. évi 18. sz. trv. 6 § (1) bekezdése alapján a Budapesti Bridzs Egyesületet nyilvántartásba vette.

A Budapesti Bridzs Egyesület alakuló közgyűlését 1963. február 4-én, hétfőn 18 órakor tartja az Autóvillamossági Felszerelések Gyárának Kultúrházában, a versenyek jelenlegi színhelyén. (Bp. XIII., Balzac u. 7.

Az alakuló közgyűlésre valamennyi sporttársunkat és olvasónkat feltétlenül elvárjuk.

JÓZSEF ATTILA ÉS A BRIDZS

Az indító kijátszik, a partner terít és a felvevő néhány percre elszakad a világtól. A környező dolgok elsüllyednek és küzdelem kezdődik a felvétel sikeréért. Ez a harc sokszor drámai és tragédiába torkollik, néha a vígjáték hangulatát ébreszti, akárhányszor pedig olyan szelíden végződik, mint valami társadalmi színmű, amelyben a jó elnyeri jutalmát. A felvevő azonban az első rátevésig és sokszor azután is latolgat, méricskél, számíthat, esélyeket keres és lehetőségeket taglal, százalékokat kutat és ha az áhított teljesítés megfeneklik egy negyedik bubin, egy rosszul fekvő figurán, akkor még a legmodernebb gondolkozású és természettudományos felfogású sporttársunk is a mennyezet felé tekint, furcsa varázsszavakat mormog és elsőhajtja magát: majd nekem...

Valóban, a siker elérésében jelentős szerepet játszik a szerencse is... Ezért írt csigaérzékenységu, kiváló lírikusunk *Kosztolányi* Dezső külön ciklust a kártyáról, ha nem is a brídzsről, szólván ilyképpen:

— Három bús párka áll az élet útján,
a nő, a kártya, a halál...
és hogyha aludt a sors ezer évig,
most történjék végre csoda.
Ó fátylasarcú, rejtett, furcsa párka,
...bűvös ujjakkal illesd meg a
sorsot...

Igen! a moirák, az éjszaka leányai, akik a görög mitológiában a végzet megszemélyesítői és minden egyes ember sorsát fonják, eregetik és elvágják, rokonságuk alapján, mélyen a tudatba ágyazódva, sajátos beidegzettséggel asszociálódnak az anankéval, a rossz szerencséivel és a brídzsöz egy fiaskóval végződött parti után a végzet áldozatának érzi magát. Akárhányszor a fátumot, az előre megszabott, elkerülhetetlen végzetet emlegeti, mint az arab a kiszmetet. Áldozatnak érzi magát és Kosztolányival mondja el:

*Látjátok-e, a zöld asztal szövetjén,
ott ugrik a véletlen, mint a nyúl
és kavarnak a színek veszetten,
mint álmainkba határtalanul.
Rémítve jönnek szörnyű figurák,
a feketék, a dörgő pirosak...*

A költő és a kártyás szenzibilitása egy anyaméhben születtek. „Vajákosok mi, a kártya papjai” együtt valljuk a poétákkal, hogy a versenyszínterokon „szép megkísérteni az élet talányát”.

Az egész magyar társadalom megemlékezett a magyar líra egyik legnagyobb alakja, József Attila tragikus halálának negyedszázados évfordulójáról. Kevesen tudják, hogy ez a lázadó forradalmár, aki egész életművével hirdette, hogy az életet nem kell úgy elfogadni, amilyen, azon változtatni lehet, sőt kell, milyen derűs és természetes egyéniség volt, amíg betegsége el nem hatalmasodott rajta. Játékos kedvében bridzsezett is. Szabolcsi Miklós, a neves irodalomtörténész, József Attila kutató az „Irodalomtörténet” 1955. évfolyamának 191. lapján hívta fel a figyelmet egy már-már feledésbe merült szonettjére, amely „eddig a költő homályos versei közé tartozott, azt sem tudtuk pontosan, mikor keletkezett. Darvas Róbert hívta fel a figyelmet arra, hogy ez a költemény — névtelenül — a Színházi Élet 1935. évi 17. számának (április 21—27) általa szerkesztett bridzsvovatában, a 194. lapon jelent meg.” Annak idején Darvas Róbert ezt a megjegyzést fűzte a közléshez: „Egy kávéházban összeakadtam rég nem látott kedves barátommal, a kitűnő költővel. Beszélgetésünk első percében természetesen a bridzsről volt szó, a második percében a versírásról. Szó szót követett, ő a költő gondolkodásának nagy kapacitását vitatta. Fogadást ajánlott, hogy tíz perc alatt bármely témakörből egy szonettet ír, amely a végzet hatalmát fejezi ki. Megkötöttük a fogadást. Én persze a bridzs témakörét tűztem ki. Költőnk nyolc perc alatt készen volt az alábbi formás szonettel.” Szabolcsi megjegyzi még, hogy „Darvas Róbert szóban a fentiekhez még azt fűzte hozzá, hogy a kávéház a Bucsinszky volt; s a beszélgetés során József Attila azt fejtette ki, hogy költőnek lenni nagy

mesterségbeli tudást jelent; azt a „nagy kapacitást”, hogy önmagában mintegy a valóság elemeit átalakító vegyi folyamatot kell végeznie; az igazi költő tehát minden témához kapcsolódni tud. A kéziratot a költő halála után Darvas a kiadónak juttatta el, így került az összkiadásokba.

OSZTÁS UTÁN

*A kártya ki van osztva. Reszketünk, Észak, Kelet, Nyugat és Dél kezében, bubik, királyok, dáмок jelmezében s szóltanul várjuk, mit tesz
végzetünk.*

*Ki vagyunk osztva. Megvan
helyzetünk.
Mit tehetnénk a szabály ellenében?
Mint mozdulatlan csillagok az égen,
változhatatlan rajzunk, jellemünk.*

*Vörösek és feketék, vérben, gyászban,
fényesre lakkozottan, lámpalázbán
így kell kinek-kinek sorsára várni,*

*hogy boldogságunkat, mit rejt
szerelmünk,
a gyönyörű sikert, mely megvan
bennünk,
ki tudja-e a végzet licitálni.*

A vers hangvételét tekintve borúlátó és szimbolikus képet ad az emberekről, mint kártyásokról. A szimbólum, mint jelképes értelem, az írói kifejezésnek a modern költészetben, mint Adynál, József Attilánál a gazdag képzettársításnak egyik sűrűn használt eszköze. Költői kép, amely a jelenségek rejtett összefüggéseit kísérel meg feltárni és bonyolult lelki tartalmakat az érzelem finom árnyalataival érzékeltet. József Attila, aki arra törekedett, hogy „megszerkessze” magában a harmóniát, a zavartalan testi-lelki egyensúlyt, a haramia élet csapásai miatt nem juthatott el a kiegyensúlyozottság összhangjáig. Arany János azt írta, hogy „Óhajtható . . . , hogy a költői lélek teljes harmóniában legyen a világgal”. Ady már pesszi-

mistább volt: „Az életbe belehazudunk egy kis harmóniát.” A nyomorgó József Attila már gimnazista korában öngyilkossági kísérletet követett el és amikor 1937. december 3-án elhagyta a Horváth penziót, hogy Szárszón a vasúti átjáróján eléje guggoljon a tehervonat buta kerekeinek, alázattal, mint megváltást fogadta a halált. Ő, aki vágyakozott egy mindannyiunknál szociálisabb ember szinte csak sejtett alakja felé — ahogy egyik életrajzában írta — a szeretet kielégületlenül marad éhében élt. Emberi öntudatának méltóságát megalázó és egyre fokozódó nyomora, agyonanalizált és elhatalmasodó betegsége, a kiverttség, a csalódások és szenvedések fájdalma vitte utolsó útjára.

A bridzsről írott szonettje azonban kétségtelenül költői bravúr, a nehézségeket fölényes könnyedséggel legyőző ügyesség, minden irányban teremtő erejű invenció nyilatkozik meg benne, a maga erejét, képességét mutató pajkossága, hetyke, játékos kedve. Akkoriban a fiatal írók munka-, pihenőhelye és vitatkozó tere, mondhatnánk otthona volt a kávéház, ahol sokuk „irodalmi” kávéét fogyasztott — hitelle. Baross, Centrál, Hadik, Korona, Lánchíd, Mienk, Modern, New York, Palermo, Philadelphia, Simplon, Sztambul és Valéria voltak az irodalom ismertebb, kissé nyilvános gyűlhelyei, míg a bridzsezők, az írókkal együtt a Bucsinzkyt és a Japánt, külön pedig a Dunacorsot és a Balázst (Erdélyi Borozó) látogatták és záróra után sokan ott találkoztak.

Érdekes és elgondolkodtató, hogy József Attila és Darvas Róbert barátok voltak. Darvas a bridzspubliscisztika úttörője és kiváló művelője, valósággal feltalálta egyéni stílusát, hangulatot teremtő erővel és vidám, könnyed szellemmel telített, szikrázóan elmés, azt a szórakoztatva tanító műfajt, amely olyannyira sajátja volt, hogy korai halála óta nincs folytatása, sem nálunk, sem

külföldön. Emellett kiváló teoretikus is volt, ötletes játszmaikat csemegeképpen humoros elbeszélő formában közölte, tele új, konvenciókat javító analitikus meglátásokkal. Mint versenyzőként 1934-ben Észak—Dél vonalon dr. Hilb Jenővel a World Bridge Olympic rendezelmében világbajnokságot nyert, ugyanabban az évben jelent meg „Bridzsjáték és ellenjáték” című könyve, amely évtizedekig standard mű volt a bridzstechnika terén. Sok idegen nyelvre fordították le a cikkeit és posthumus művei is világsikert arattak és büszkeségei a magyar szellemi sportkultúrának. Mint előadó, mint válogatott játékos emlékezetes sikereket aratott. Mintha csak szellemi rokonság lett volna köztük.

Van még egy bridzsverse József Attilának, amely azonban csak bökvers, gúnyos hangú, személyes élű, a csalást pellengérré állító kis epigramma. Könnyed hangú, rövid és nem művészi igényű, pillanatok alatt születhetett, de keletkezésének külső körülményeit nem ismerjük. Ugyancsak korai sírba hullt kiváló haladószellemű publicistánk, *Bálint* György vette fel József Attila kiadásába, de nincs róla semmi magyarázó jegyzet.

EGY ÚJ HONÓRHÖZ!

— Egy jólsikerült játszma emlékére —

*Megszületett lábbal kézzel,
távirati rövidséggel.
Szlemmet szoktak így csinálni:
nem tudtak kilicitálni.
Te sem győzted jószívvel — mi? —
a mamának kibicelni.
Utad a sok link bemonást,
pikk helyett a káróbontást.
S fölvisítál, mint a bibic:
„Nem leszek itt tovább kibic!”
Mamád, kis rönnonsszal élve,
így ütött egy robbert nyélbe.*

A végzet, az elkerülhetetlennek tartott sors, a bukás, a balszerencse, a nemezis mind-mind ott szerepelnek a bridzsjátékos és versenyző

szótárában. Valamely egyén életének és játékának egyeztetése a „sors” keserű változataiban annyit jelent: amikor az értelemről és az akaratról független erők úgy alakulnak, hogy a kisebbség érzete vesz erőt rajtunk, akkor hajlandók vagyunk a fátumot idézni és életünk menetét párhuzamba állítjuk képzeletbeli, megszemélyesített, az esemé-

nyeket irányító, nem földi erőkkel. Ilyen titokzatos erő lehet percnyi elkeseredésünkben a végzet, a vak sors, de tudnunk kell, hogy a „nevezis” másokat is elér mind az életben, mind a versenyszaloknál, és a „kilicítést” mi végezzük, nem pedig az akár nagy kezdőbetűvel írott Végzet.

Nyigri Imre

REJTVÉNY

Az október havi rejtvények megfejtései:

Á D B 7 6 5
K D 3 2
B T 4
—
É
D
T
Á 8
K D 9 8 2
Á K B 4 3

Csapatverseny, általános bell. — Észak—Dél — mind a négy szín licitálása után — 6 káróig jutott el, amelyet Dél játszik. (Az ellenvonal végig passzolt.) Nyugat a káró ásszal indult, majd kis kárót hívott. Kelet mindkétszer adott. Hogyan játsszék tovább a felvevő?

(10 pont)

A kéz rossz treffjei közül egy lopható, egy dobható a körre, de mi lesz a harmadikkal? Nyilvánvalóan a pikk szint kell valamilyen módon kihasználni. A pikk impassz 50%-os valószínűségénél azonban sokkal jobb esélyt nyújt a következő játék: a második káróhívás ütése után azonnal pikk ász, majd pikk lopás, trefflopás az asztalon, majd ismét pikklópással kézbe, s most elveszszük a kintlevő adut. Ha bárhol dubló vagy harmadik pikk király volt, a teljesítés egyszerű, és negyedik pikk király esetén is megvan az a sanszunk, hogy valakinél eredeti-

leg 4 kör és negyedik treff dáma volt, s az beszorult, vagy Nyugatnál volt a negyedik pikk király mellett négy kör, s a treffek lehívására ő szorul be.

Á K 6
9 8
Á 3 2
K D T 3 2
É K
B 9 8 7
Á 7 2
9 8 7
5 4 3

Párosverseny, általános bell. A licit a következő volt (Kelet—Nyugat végig passzolt):

Észak	Dél
1 treff	1 káró
3 treff	3 káró
3 pikk	4 treff
4 káró	5 káró
passz	

Nyugat a kör királlyal indult. Hogyan vezesse Kelet az ellenjátékot és miért? (10 pont)

Délnél biztosan van treff ász és ötös, de inkább hatos káró, K B, vagy C B vezetéssel. Tehát feltehetőleg nincs más kiadó ütése, mint két kör. (A treffjéről mi tudjuk, hogy húzni fog, tehát esetleges rossz pikkjét vagy pikkjeit el tudja helyezni.) Egy lehetőségünk van csak: partnerünk — feltételezett — szingli vagy dubló adu dámáját ütéshez segíteni. Hogyan? A kör királyt üssük

át az ásszal, és hívjuk vissza! Nyugat — bízva nyilvánvaló dublójelzésünkben — meghívja a kórt, s most Dél áll a nagy probléma előtt: mit tegyen? Ha nem hiányzik figurája, akkor úgysem tudunk mit kezdeni vele: ha a királya hiányzik — és természetesen van még egy kőrje —, akkor úgyis kis aduval megy be az asztalon; de ha a dámája hiányzik, szinte teljes bizonyossággal azt a sanszot fogja választani, hogy az ásszal üt az asztalon, s impasszt ad a Keletnél feltételezett dáma ellen!

3.

—	A K 2		—
	9 6		
	A 9 5		
—		É	
C 8	Ny	K	B T 9 3
K B 5			8
K 8 7	D		B T 6
	6		
	7 6 5 4		
	A 7 4		
	—		

Pikk az adu. Dél hív és hatot üt. (10 pont)

Dél kórt hív. Ha Nyugat figurát tesz, kihagyja. Nyugat legjobb visszahívása a treff, ezt Észak üti, Dél kórt dob, majd Észak lehív 2 magas kórt. Erre Nyugatnak treffet kell dobnia, mert különben Dél kárót magasít. Ezután Dél lop egy treffet, majd kihívja a lkáró négyest, amire asztralról — Nyugat játéktól függetlenül — a kilencest teszi.

Ha az első hívásra Nyugat kis kórt ad, Észak üti, majd kis kórt hív, s a játék a fenti mederbe terelődik.

4.

Párosverseny, Kelet—Nyugat bellben. A licit a következő volt:

	Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 káró	passz	2 treff	passz	
3 treff	passz	3 szan	passz	

Mit licitáljon Dél a következő lappal:

p: Á 7 4 c: 5 k: Á K D 6 2 t: B T 6 3 ? (10 pont)

Ne passzoljon! Akik passzolnak, azok talán elfelejtik azt, hogy part-

nerük — az elhangzott licit után — a következő típusú lappal:

p: K B x c: K x x k: B x t: K D x x x is 3 szanzadut mond, méghozzá örömmel! Kőrindulás után pedig nagyon sok jövője nincs ennek a lapnak. (Jó, ott van a pikk impassz, de ki biztosít arról, hogy partneremnek tényleg kőr királya van — nem is beszélve a pikk bubiról, melynek hiánya nem gátolja Északot a „párosversenyek királya”, a 3 szanzadu bemonadásában.)

Az öt treff vagy 5 káró kontrakt — inkább az előbbi — lényegesebben biztosabbnak látszik: nem is beszélve a kisszlemm lehetőségeiről! Hiszen Északnak, licitje után akár ilyen típusú lapja is lehet:

p: D B x c: K x x k: x x t: Á K x x x vagy
p: K x x c: Á B x k: x x t: K D x x x !

Az első esetben jó esélyünk, a másodikban biztosnak mondható játéknunk van a kisszlemm teljesítésére. Ezért nem jó a passz, s ezért jó az a licit, amely még alacsony maradvá, közli egyenlőtlen elosztásunkat, a szanjátéktól való félelmet, s egyben jó színünket és hajlandóságot a további licitre: 4 káró!

A november havi rejtvények megfejtései:

- | | |
|----|---------|
| 1. | É |
| | Á T 5 4 |
| | D 6 5 |
| | 8 7 3 |
| | Á 8 6 |
| | D |
| | K D 7 6 |
| | Á B 8 |
| | B 9 2 |
| | K D 5 |

Párosverseny, általános bell. Dél 3 szant játszik, az ellenfél nem licitált, Nyugat kis káróval indul, az ellenvonal üt 3 kárót, majd Nyugat kihívja a tizenharmadik kárót is. Mit dobjon rá Észak és Dél? Hogyan játsszék tovább a felvevő?

(10 pont)

Észak—Délnek 3 treff és feltételezett 4 pikk ütése mellé még 2 kör ütést kell szereznie, — ütési kiadás nélkül —, tehát a kör királyt Keletnél kell feltételeznünk. Ennek előrebocsátásával nézzük a helyes játékot: Észak kis treffet, Dél a kör nyolcast dobja az utolsó káróra — ez az egyedül helyes játék! Treff visszahívásra Észak üt, körimpasszt ad a bubival, majd lehívja a pikk mariázst. Ha mindenki ad, nincs probléma, ha Keletnél szingli volt, Nyugat bubiját beimpasszoljuk, míg ha Nyugat nem ad a másodikba pikket, a két treff lehívása után a másodikra asztalról pikket(!) dobva) Kelet criss-cross squeeze-be, csiki-csuki szorításba kerül, hiszen a végállás a következő:

p: Á
c: D 6
É p: B x
(Ny érdektelen) D K c: K x
p: 7 6
c: Á

és Keletnek még egy laptól meg kell válnia! Tehát — ha valóban Keletnél volt a kör király — a pikk szín rossz elosztása esetén is tökéletes biztonsági játékkal tudjuk a partit teljesíteni.

2. 7 5 4 É
Á 8
K D T 7
B 9 6 5

6 D
K 7 4
Á B 9 6 2
K D 3 2

Csapatverseny, általános bell. A licit a következő volt:

Észak	Kelet	Dél	Nyugat
passz	passz	1 káró	3 pikk
4 káró,	passz	5 káró	körpassz

Nyugat a pikk ásszal indít, majd pikk dámát hív, erre Kelet a királyt teszi. Dél lop, majd káró ászt és káró királyt hív. (Kelet a második adura, kis kórt ad.) Hogyan játsszék tovább a felvevő és miért?

(10 pont)

A treff szín esetleges rossz elosztása miatt szükséges némi elosztás felderítése: Nyugatnál — a licitból és a lejátszásból következtethetően — 7 pikk és 3 káró volt, tehát körre és treffre mindössze 3 lap jut. Ennek tudatában kell játékunkat folytatni: az utolsó pikk lelopása után asztalra kerülve elveszük Nyugat utolsó aduját, majd kis treffet hívunk a dáma felé. Nyugatnál valószínűleg nincs treff ász; de ha van is: üt, s ha a treffje dubl volt, már jó a treffünk, ha szingli treffje —, s ezek szerint két körje — Kelet körben és treffben beszorítható. Ha — s ez a valószínűbb — a treff dámánk üt: kör ász, majd kör király — ha Nyugat körje szingli volt, a treff 3—2; — ha Nyugatnak két körje volt, a harmadikat lopjuk, s mivel Kelet csak treffet tarthatott, treff B(!) hívásunk után tehetetlen: már csak a treff ásszal tud ütni.

3. Á 3
8 7
Á 3 2
—
— É B
Á K 6 Ny K 3 7 6 5
K D B 8 D Á 5
—

T 4 2
—
T 4
T 4

Pikk az adu. Dél hív és hatot üt. (10 pont)

Észak lop egy treffet, majd elveszi Kelet aduját. Ezután Dél lop egy kórt, majd lehívja utolsó aduját, amire asztalról kárót dob. Most kihívja utolsó treffjét, s Nyugat beszorult. (Kelet — a treff ásszal történő ütés után — csak kárót tud visszahívni.) Észak, Nyugat dobásához igazodva dob.

4. Csapatverseny, általános bell. A licit a következő volt:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 kór	1 pikk	2 kór	3 káró

?

Mit licitáljon Dél a következő lappal:

p: Á 3 c: Á 9 8 6 5 4 k: 7 t:
 Á 6 3 2? (10 pont)

Figurálisán szegény, de jó elosztású lapunkkal a partner félig-meddig védekező jellegű emelése után a 4 kőr jó kontraktnak látszik. A licitből azonban nyilvánvaló, hogy az ellenfeleknél is elég jó az elosztás, s ha 4 kört mondunk, 4 pikket mentésük részükre kifizetődő üzlet, vagy akár teljesíthető felvétel lenne. Kőr indulás után legfeljebb 1 kőr, 2 treff (Északnál a kőr segítség mellett valószínűleg treff figura, vagy figurák vannak), 1 pikket s talán 1 káró — de azt sem biztosan — ütésünk van. (Kelett 3 kárós közbeszólása vagy nagyon erős kárót vagy jó kárót és pikktalálkozást ígér.)

Hogy tudnánk mégis megdrágítani a bukást? 4 káró licittel! Ha Nyugat passzol — Észak, nem túl erős lapjával ügyse megy a 4 kőr fölé, s ha ezt mentik is 4 pikkel, Északnak százába rágtuk a káró indulást, majd a pikket ásszal történő beütésünk után lehívjuk a treff ászot is, s ha Észak kéri, akkor ebben a színben, ha nem, akkor a nála levő kőr királyban bízva körben adjuk vissza az ütést, hogy káróban meglopasson.

Január havi rejtvényünk

1. Csapatverseny, általános bell, az ellenfél nem licitált. Dél 3 szanra vállalkozott.

Dél	Észak
A 3 2	K 9 8
A D 9 8	3 2
4 3 2	K D B 9 8
A K 9	4 3 2

Nyugat a kőr 4-el indult, Kelet a K-t adta. Dél ütött, kárót hívott, és az asztalon ütésben maradt a K-al. Hogyan játsszék tovább?

(10 pont.)

2. Csapatverseny, É—D bellben.

D	7 6 4 2	É
B	8 7 4	
B	T 5	
2		

Ny

—
 6 5 3 2
 A K D 4
 D B T 5 3

A licit:

Nyugat	Észak	Kelet	Dél
1 káró	passz	1 pikket	kontra
2 treff	passz	passz	2 kőr
passz	passz	3 treff	passz
passz	3 kőr	passz	4 kőr
kontra	körpassz		

Nyugat magas káró figurával indul és az első három menetben mindenki ad. Hogyan folytassa?
 (10 pont.)

3. Az adu kőr. Dél indul és minden ütést hazavisz.

—			
6 3			
A 9			
8 2			
7 3			6 2
—	É		—
K T	Ny	K	8
9 5		D	7 4 3
		5 4	
		—	
		D	
		B T 6	

(10 pont.)

4. A Canapé rendszerről közölt cikkünkhöz kapcsolódva, gyakorlatias képpen három licitproblémát építettünk be rejtvényünkbe, amit a rendszer szellemében kell megoldani.

1. Ált. bell, osztó Dél.

Dél lapja:

x A D 9 x x D T x x K T x
 A licit: passz — passz — 1 treff passz.

Mit válaszoljon Dél?

2. Kelet—Nyugat bellben. Osztott Észak.

x x K D x x K D x x D x x
 A licit: L szan — passz —? Mit licitáljon Dél?

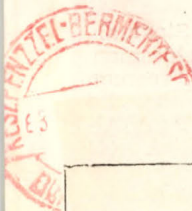
3. Ált. bell. Osztó Dél.

D x x x A K B T x x A x x
 Mivel induljon Dél?

A helyes megoldásokért 4—1 részpontokat, összesen 10 pontot adunk. A megfejtéseket február 20-ig kell szerkesztőségünk címére eljuttatni. A legjobb megfejtők eredményeit februári számunkban ismertetjük.



BRIDZS- ÉLET



A BUDAPESTI BRIDZS EGYESÜLET VERSENYTÁJÉKOZTATÓJA

Tartalom		Contents	
Külföldi Hírek	22	News	
A Fővárosi Tanács határozata	23	The Resolution of the Counsel of Budapest	
A BBE alapszabálya	24	The Constitution of the BBE.	
Az alakuló közgyűlés	28	The First General Assembly	
Idegtépő helyzet	29	A Nerve – Wracking Situation	
† Nyigri Imre	30	† Nyigri Imre	
A Technika magasiskolája	31	The High School of Technique	
A Canapé Rendszer II.	34	The Canapé System	
Rejtvény	35	Puzzle	
Kérdés – Felelet	37	Question – Answer	
Versenykiírás	40	Announce	

Külföldi hírek

Az 1963. évi **Bridzs Világbajnokságot** június 14—24-ig rendezik meg az Olasz-Alpokban, St. Vincentben. Az **Európa-bajnokság** színhelye a németországi Baden-Baden lesz július 19—augusztus 2-ig.

ARGENTINA

Punta del Este-ben bonyolították le a **Bermuda Kupaverseny** küzdelmeit. A győzelmet **Argentína** csapata szerezte meg **Uruguay** és **Brazília** előtt. Tudósítónk, Arturo Jaques szerint az Argentin csapat meglehetősen gyenge formát mutatott, és Uruguay csapata talán érdemesebb lett volna a győzelemre. Az argentin szövetség a nagy verseny után mindenestre elhatározta, hogy a világbajnokságig újabb válogatóversenyen ütőképesebb csapatot állít össze.

DÁNIA

A dán válogatott Koppenhágában 123—60 arányban legyőzte a **lengyel** válogatott csapatot. A két csapat felállítása a következő volt: Dánia — Mrs. Damm, Mrs. Fraenckel, Ljungberg, Stenler, Berg és Richter. Lengyelország — Wikesz, Klukowski, Szurig, Grosfeld, Kuklewicz, Fränkiel. A csapatot Achmatowicz vezette.

LENGYELORSZÁG

A Dániában elszenvedett vereség már csak üröm volt a lengyelek örömeiben, amiben északi turnéjukon részüik volt. Előző mérkőzéseiket ugyanis mind megnyerték. **Norvégia** válogatottját például a 60 leosztásos mérkőzésen 258—135 meccspontkülönbséggel fektették két vállra. A Warsó—Osló mérkőzés ugyancsak a lengyelek győzelmét hozta.

A Nemzetközi Bridzs Újságírószövetség havonként megjelenő tájékoztatója közleményt jelentetett meg a március közepén Zakopánében rendezendő **Téli Nemzetközi Bridzs Hét-ről**. A Lengyel Bridzs Szövetség krakkói, tátrai kirándulásokkal síturákkal és nem utolsó sorban 400—

200—150 dolláros díjakkal csalogatja a külföldi résztvevőket.

SVÉDORSZÁG

Svédország válogatottja is vereséget szenvedett a **lengyelektől** 164—146 pontkülönbséggel. A svéd válogatottban Hallén—Stenber, Nissén—Rymark, és a Jansson—Weilth pár játszott.

USA

A **Nemzetek Bajnokságát** Phoenixben játszották le 6393 asztalnál. Női párosbajnok: Margaret Wagar—Barbara Kachmar. (302 pár). Férfi párosbajnok: Victor Mitchell—Sam Fuoto (202 pár). Vegyespárosbajnok: Clarice Holt—Paul Levitt (414 pár). Női csapatbajnok: Edith Kemp, Ann Burnstein, Stella Rebner, Alicia Kampner, és Teddy Wanner. (58 csapat).

Férfi csapatbajnok: Sam Stayman, Victor Mitchell, Philip Feldesman, Eric Murray és Richard Freeman holtversenyben a Lew Mathe, Ed Taylor, Harold Guiver és Paul Allinger összeállítású csapattal. (44 csapat).

Nyílt csapatverseny: A győzelmet holtversenyben Mathé Lajos csapata nyerte meg Eddie Kantar csapatával együtt. (60 csapat) Nyílt párosbajnok: Dorothy Hayden—Jay Becker 2. Eddie Kantar—Marshall Miles. (280 pár)

Összeállították a világbajnokságon szereplő amerikai válogatottat. Tagjai: **James Jacoby—G Robert Nail, Robert Jordan—Arthur Robinson, Howard Schenken—Peter Leventritt. Kapitány: John Gerber.**

Az amerikai válogatott, kedves sporttársunknak, az Amerikában élő Schedel Andornak közvetítésével felajánlotta, hogy meghívásunkra a világbajnokság után ellátogat hazánkba is.

Szerkeszti a BBE elnöksége
Felélős szerkesztő: Jósfay György

Felélős kiadó: dr. Bartall Ferenc
63. 398 Bács-Kiskun megyei Nyomda V.
Kecskemét

Fővárosi Tanács VB. Határozata

A fenti tárgyban hozott 35 027/1962. számú határozatom egyidejű visszavonásával a Budapesti Bridzs Egyesületet (továbbiakban Egyesület) nyilvántartásba veszem. Ezzel kapcsolatosan a következőket rendelem el:

1. Az Egyesület kultúrhelyiségekben (kultúrotthonok, üzemek, hivatalok kultúrtermei) fejtheti ki alapszabály szerinti tevékenységét. A Vendéglátóipar kezelésében levő nyilvános helyeket csak versenyek rendezése céljából veheti igénybe. Ilyen esetekben is az igénybe venni kívánt helyre a területileg illetékes vendéglátóipari vállalat igazgatójától „kártyajátszási” engedélyt kell kérni. Az engedélyt jóváhagyás végett a kerületi rendőrkapitányságnál kell bemutatni, ugyanott bejelentve egyidejűleg a teremfelelős nevét és személyi adatait.
2. Az Egyesület a Fővárosi Tanács VB. igazgatási osztályához

a) köteles bejelenteni

az Egyesület közgyűlésének helyét, időpontját és napirendjét (a közgyűlés megtartása előtt legalább két héttel),

a közgyűlés által megválasztott szervek tagjainak, továbbá az Egyesület funkcionáriusainak nevét és személyi adatait,

az Egyesület által rendezni kívánt versenyek időpontját és a versennyel kapcsolatos tájékoztatót (megrendezés előtt legalább egy hónappal),

a bridszkörök megalakításának szándékát, a bridszkör székhelyének feltüntetésével. Ennek a bejelentésnek egy példányát egyidejűleg meg kell küldeni a területileg illetékes kerületi tanács vb igazgatási osztályának vezetőjéhez is.

b) köteles felterjeszteni

az Egyesületnek a közgyűlés által elfogadott alapszabályát, s felüyeleti szerv által történő záradékolás céljából.

a közgyűlés határozatait tartalmazó jegyzőkönyvet,

az Egyesület költségvetését és zárszámadását, valamint a költségvetés módosításáról szóló egyes határozatokat,

a tagdíj összegének megállapítására vonatkozó közgyűlési határozatot.

Az Egyesület köteles végül a felüyeleti szervhez mindazokat a bejelentéseket megtenni, amelyeket az Egyesület alapszabálya egyéb rendelkezéseiben előír.

Indokolás:

A bejegyezni kért Egyesület működési területe Budapest főváros, így a felügyelet ellátása a Fővárosi Tanács VB szakigazgatási szervének a hatáskörébe tartozik. Minthogy a bridszjáték felügyelete ez idő szerint egyik szakigazgatási szerv hatáskörébe sincs utalva, így az 1/29 (1955. Tk. 22.) MTE. számú utasítás első részének A/1. utolsó bekezdése értelmében a Minisztertanács Tanácsszervek osztálya 1964—2/1962. II. számú leiratában az egyesület megalakulásának engedélyezése iránti kérelem elbírálását hatáskörömbé utalta. A hivatkozott MTE-utasítás vonatkozó része ugyanis kimondja, hogy az igazgatási osztály látja el mindazokat az igazgatási ügyeket, amelyeket a jogszabályok a VB más szakigazgatási szervének hatáskörébe nem utalnak. Így a korábbi határozatot az 1957. évi IV. törvény 43. §-ának alkalmazásával vissza kell vonni.

Az Egyesületet nyilvántartásba vettem az 1955. évi 18. sz. tvr. 6 § (1) bekezdése alapján, mert

- a) az Egyesület működésre képes és működésének nincsenek politikai, erkölcsi, gazdasági vagy más hasonló akadályai,
- b) a nyilvántartásbavételt tíznél több személy kérte,
- c) a kérelemhez becsatolt alapszabály jogszabályellenes rendelkezést nem tartalmaz.

Erről a Fővárosi Tanács VB. Igazgatási és Pénzügyi Osztályát, az I—XXII. kerületi tanács vb igazgatási osztályát, dr. Bartal Ferenc budapesti (Bpest XII. Győri út 12.) lakost felzetem, a Kormánytitkárság Tanács-szervek osztályát, mint főfelügyeleti szervet felterjesztésben, a Budapesti Rendőrfőkapitányság Igazgatás Rendészeti osztályát pedig átiratban értesítem.

Budapest, 1963. január hó 3.

Dr. Malontai Aladár s. k.
mb. osztályvezető

A Budapesti Bridzs Egyesület alapszabálya

I.

Az egyesület neve, székhelye, működési területe

1. § Az egyesület neve: Budapesti Bridzs Egyesület.
2. § Az egyesület székhelye: Budapest.
3. § Az egyesület működési területe: Budapest egész területe.

II.

Az egyesület célja és tárgya

4. § Az egyesület célja: működésével a népi demokrácia társadalmi és kulturális célkitűzéseinek szolgálata.

5. § Az egyesület tárgya: a versenybridzs mint szellemi sport művelése, terjesztése és fejlesztése. Ennek megvalósítása érdekében az egyesület:

- a) bridzsversenyeket rendez és résztvesz a más szervek által rendezett versenyeken;
- b) tagjai részére állandó helyiséget és gyakorlási (edzési) lehetőséget biztosít;
- c) tanfolyamok rendezésével és előadások tartásával népszerűsíti

a) a bridzsjátékot és emeli annak színvonalát;

- d) havonta megjelenő verseny-tájékoztatójában, a „Bridzs Élet”-ben ismerteti tagjaival és a versenybridzs iránt érdeklődőkkel a hazai és a külföldi bridzs-eseményeket, az elterjedtebb licitrendszereket, a külföldi szaklapokban megjelenő jelentősebb bridzs elméleti cikkeket;
- e) kezdeményezi intézményeknél és vállalatoknál bridzs-körök alakulását és azokat szakmai tanácsadással támogatja;
- f) a nemzetközi versenyszabályok alapján kialakítja a magyar versenyszabályokat.

III.

Az egyesület tagjai

6. § Az egyesületnek tagja lehet minden nagykorú magyar állampolgár, ha:

- a) aláírja a belépési nyilatkozatot,
 - b) a választmány a tagok sorába felveszi és
 - c) a megállapított tagdíjat fizeti.
- Külföldi állampolgár akkor lehet az egyesület tagja, ha Magyarorszá-

gon állandó lakása van és felvételéhez az egyesület felügyeleti szerve, a Fővárosi Tanács VB. Igazgatási Osztálya hozzájárul.

7. § A tagfelvétel a választmány hatáskörébe tartozik. A felvétel kérdésében a választmány szótöbbséggel dönt.

A választmány a felvételi kérelmet elutasítja, ha:

- a) a felvételre jelentkező személyében rejlő okok miatt a felvétel sértené az alapszabály rendelkezéseit;
- b) a felvételre jelentkező személyében rejlő okok kizárási okot képeznek, vagy a tagság megszűnését vonják maguk után.

A felvételre jelentkezők és a felvett tagok névsorát az egyesület helyiségében 3 napi időtartamra ki kell függeszteni, név, foglalkozás és lakhely megjelölésével.

A választmány határozatát a felvételre jelentkezővel írásban kell közölni.

A választmány tagfelvétel tárgyában hozott határozata ellen — az értesítés kézhezvételétől, illetve a kifüggesztéstől számított 8 napon belül — fellebbezéssel lehet élni a közgyűléshez. A fellebbezési jog megilletti mind a jelentkezőt, mind az egyesület bármely tagját.

8. § Az egyesületi tagság megszűnik:

- a) a tag írásban bejelentett kilépésével;
- b) a tag halálával;
- c) ha a tag önrendelkezési jogát vagy cselekvőképességét elveszti;
- d) ha jogerős büntetőítélet a tagot a közügyektől eltiltja;
- e) ha a tag 6 hónapon át tagdíjat nem fizet;
- f) kizárás folytán.

A tagságnak az a)–e) pontok alapján történt megszűnését az elnökség állapítja meg és erről a tagot értesíti.

A tag kizárható, ha magatartásával az egyesület céljait veszélyezteti,

vagy az egyesület rendjét ismételten zavarja. A kizárás kérdésében bármely tag indítványára a választmány dönt. Döntés előtt a kizárni kívánt tagot meg kell hallgatni. A kizáráshoz 2/3 szavazattöbbség szükséges. A határozat ellen fellebbezni lehet a közgyűléshez, amely egyszerű szótöbbséggel dönt.

9. § A tagok jogai és kötelezettségei egyformák.

A tagok jogai:

- a) látogathatják az egyesület helyiségét,
- b) résztvehetnek annak rendezvényein,
- c) használhatják az egyesület felszerelését,
- d) javaslatokat tehetnek az elnökségnek és választmánynak,
- e) az egyesület közgyűlésén fel szólalhatnak és — amennyiben tagdíjhátralékuk nincs — szavazati jogukat gyakorolhatják,
- f) az egyesület bármely tisztségére megválaszthatók.

A tagok kötelezettségei:

- a) az alapszabály megtartása,
- b) az egyesület szervei hatáskörükben hozott határozatai és utasításai végrehajtása,
- c) a tagdíjat rendszeresen fizetni.

IV.

Az egyesület szervezete

10. § Az egyesület szervei:

- a) a közgyűlés,
- b) elnökség,
- c) a választmány,
- d) az ellenőrző bizottság,
- e) pénztáros,
- f) háznagy.

11. § Az egyesület legfőbb szerve a közgyűlés. A közgyűlés dönt végösszökon az egyesületet érintő minden kérdésben, továbbá minden olyan ügyben, amelyel jogszabály, vagy az alapszabály hatáskörébe utal. A közgyűlés hatáskörébe tartozik:

- a) az egyesület szerveinek a megválasztása és a felmentése;
- b) az évi költségvetés és a záróműködés megállapítása;
- c) a következő évi munkaterv megállapítása;
- d) a tagdíj összegének a meghatározása;
- e) a választmány határozatai ellen benyújtott fellebbezések elbírálása;
- f) az alapszabály módosítása;
- g) a más egyesülettel való egyesülés, vagy abba beolvadás és az egyesület feloszlásának az elhatározása.

A közgyűlést legalább évenként egyszer, december hónapban össze kell hívni. A közgyűlést az elnökség hívja össze a tárgyszorot tartalmazó meghívónak a „Bridzs Élet”-ben való közzététele és az egyesület helyiségében való kifüggesztés útján. A közzétételnek és a kifüggesztésnek a közgyűlés időpontja előtt legalább 14 nappal kell megtörténnie.

A tagok 1/3-a, illetőleg az Ellenőrző Bizottság kérelmére az elnökség köteles bármikor 30 napon belül rendkívüli közgyűlést összehívni.

A közgyűlés határozatképes, ha a tagok 1/2-e jelen van. Határozatképesség esetén az eredeti tárgyszorozattal 14 napon belül újabb közgyűlést kell összehívni, amely a megjelent tagok számára való tekintet nélkül határozatképes.

A közgyűlésen az egyesület elnöke, akadályoztatása esetén az idősebb alelnök elnököl. A közgyűlés határozatait általában egyszerű szótöbbséggel hozza, szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. Minősített — 2/3 — szótöbbség szükséges a más egyesülettel való egyesülés, abba való beolvadás és az egyesület feloszlásának az elhatározásához. A szavazás általában nyilvános, titkos szavazást kell tartani az egyesület szervei megválasztása és az egyesületi tag kizárása feletti határozathozatal alkalmával.

12. § Az egyesület irányító szerve az elnökség. Az elnökség tagjai: az elnök, 2 (kettő) alelnök, a főtítkárs és 5 (öt) elnökségi tag. Az elnökséget egy évi időtartamra a közgyűlés választja.

Az elnökséget havonta legalább egyszer össze kell hívni. Határozatképességéhez a tagok legalább felének a jelenléte szükséges.

Az elnökség hatáskörébe tartozik:

- a) a közgyűlés és a választmányi ülések előkészítése és összehívása;
- b) a közgyűlés és választmány határozatainak végrehajtása;
- c) a versenyek kiírása, azok rendezői, teremvezetői és a versenybírók kijelölése;
- d) tanfolyamok rendezése;
- e) előadások szervezése;
- f) az egyesület versenytájékoztatója, a „Bridzs Élet” szerkesztése és kiadása;
- g) alkalmazottak felvétele és elbocsátása;
- h) beruházások és felújítások elhatározása és lebonyolítása;
- i) a pénzügyi utasítás, a házi rend és egyéb belső szabályzatok elkészítése;
- j) a sportkapitány kijelölése;
- k) az egyesületi tagság megszűnésének a megállapítása.

Az elnökség munkájáról tartozik beszámolni a közgyűlésnek. Az elnök képviseli az egyesületet hatóságok és harmadik személyek felé, irányítja az elnökség munkáját, elnököl a közgyűlésen, elnökségi és választmányi üléseken.

A két alelnök támogatja az elnököt munkájában és akadályoztatása esetén helyettesítik.

A főtítkárs intézi a folyó ügyeket, előkészíti az elnökségi és választmányi ülések anyagát, elkészíti az elnökség beszámolóit, gondoskodik az elnökség határozatai végrehajtásáról.

Az elnökségi tagok az egyesületi munka egyes részterületein (versenyrendezés, nemzetközi versenyek elő-

készítése, játékszabályok kidolgozása, versenytájékoztató szerkesztése és kiadása stb.) végzett irányító tevékenységükkel veszik ki részüket az elnökség munkájából.

13. § A választmány az elnökség tagjaiból és a közgyűlés által egy évi időtartamra választott tagokból áll. A közgyűlés minden 10 (tíz) egyesületi tag után 1—1 választmányi tagot választ. A választmányt negyedévenként egyszer össze kell hívni. A választmányi tagok 1/3-a kívánságára az elnökség tartozik a választmányt bármikor 8 napon belül összehívni. A választmányi ülés fiatározatképes, ha azon a tagok fele jelen van. A választmány határozatait egyszerű szótöbbséggel és nyílt szavazással hozza meg. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. Kivételt képez az egyesületi tag kizárása tárgyában hozott határozat, ez esetben a szavazás titkos és kétharmad szótöbbség szükséges.

A választmány hatáskörébe tartozik:

- a) az új tagok felvétele;
- b) a tagok kizárása;
- c) az évi versenypogram összeállítása;
- d) az évi költségvetés esetleges módosítása;
- e) a pénztáros és a háznagy tartós akadályoztatása esetén a helyettesükről való gondoskodás;
- f) határozathozatal az egyesület egyes csapatai nevezési díjának az egyesület által való viselés tárgyában;
- g) az egyesület felszerelése használati díjának a megállapítása.

A választmány határozatait ellenbármely tag 15 napon belül fellebezéssel élhet a közgyűléshez. A fellebezésnek nincs halasztó hatálya.

14. § Az ellenőrző bizottság elnökből és 2 (kettő) tagból áll, akiket a közgyűlés választ meg egy évi időtartamra. Az ellenőrző bizottság elnöke és tagjai más egyesületi tisztséget nem viselhetnek. Az ellenőrző bizottság feladata az egyesület gaz-

dasági működésének, pénzügyeinek és ügyvitelének ellenőrzése. Köteles negyedévenként teljes ellenőrzést gyakorolni az egyesület pénztárkezelése felett.

Tagjai a választmányi üléseken részt vehetnek, ott felszólalhatnak, de szavazati joguk nincs.

Az ellenőrző bizottság munkájáról köteles a választmánynak és a közgyűlésnek jelentést tenni.

Ha az ellenőrző bizottság az elnökség, vagy a választmány működésében alapszabály- vagy jogszabályellenes intézkedéseket, vagy az egyesület érdekeit sértő mulasztásokat tapasztal, köteles jelentést tenni az egyesület felügyeleti szervének és rendkívüli közgyűlések összehívását kérni.

15. § A pénztárost a közgyűlés választja egy évi időtartamra. A pénztáros feladata az egyesület vagyonyának a kezelése, a pénztárnapló vezetése, a tagdíjak befizetésének állandó figyelemmel kísérése. Azokról a tagokról, akiknek 6 hónapot meghaladó tagdíjhátraléka van, nyomban jelentést kell tennie az elnökségnek. A pénztáros a választmányi üléseken részt vehet, ott felszólalhat, de szavazati joga nincs.

16. § A háznagyot a közgyűlés választja egy évi időtartamra. Feladata az egyesület helyiségének a felügyelete, az egyesület felszerelésének a kezelése és gondoskodás annak szükségessé váló kiegészítéséről, a házirend megtartásának a biztosítása. A háznagy a választmányi üléseken részt vehet, ott felszólalhat, de szavazati joga nincs.

V.

Az egyesület vagyona

17. § Az egyesület bevétele

- a) a tagdíjakból,
- b) a nevezési díjakból és
- c) a versenyzés felszerelések használati díjából áll.

Az egyesület pénzgazdálkodását a közgyűlés által jóváhagyott költségvetés alapján végzi. A költségvetési

év: a naptári év. A jóváhagyott költségvetés alapján az elnök — akadályoztatása esetén az egyik alelnök — és a főtitkár együtt rendelkezik utalványozási joggal

18. § Az egyesület vagyona társadalmi tulajdonnak tekintendő. Az egyesület, mint jogi személy tartozásaiért saját vagyonával felel, a tagokat felelősség nem terheli.

VI.

Az egyesület megszűnése

19. § Az egyesület megszűnik, ha:
a) más egyesülettel egyesül, vagy abba beolvad,

- b) a közgyűlés kimondja feloszlását,
- c) a tagok száma 10 alá csökken,
- d) egy éven át ténylegesen nem működik,
- e) az illetékes hatóság feloszlata.

VII.

20. § Az egyesület működése tekintetében a jelen alapszabályban foglaltak mellett az 1955. évi 18. sz. törvényerejű rendeletben és az azt kiegészítő, vagy módosító jogszabályokban foglaltak az irányadók.

A Budapesti Bridzs Egyesület alakuló közgyűlése

Február 4-én, hétfőn 18 órakor a Budapesti Bridzs Egyesület (BBE) tagjai megtartották alakuló közgyűlésüket az egyesület Balzac u. 7. szám alatti székhelyén. Az alakuló közgyűlés megválasztotta az egyesület elnökségét és választmányát. Az egyesület elnökévé egyhangúlag

dr. Kádár Miklóst,

az Eötvös Loránd Tudományegyetem Jogi Karának professzorát választották.

Az egyesület alelnökei: **Röder Vilmos és dr. Vég Tibor.**

Az egyesület főtitkára: **dr. Bartal Ferenc.**

Az elnökség tagjai: **Cohen Rafael, dr. Góth Gábor, Kovács László, Márton Géza, dr. Somhegyi Béla.**

Az ellenőrző bizottság elnöke: **dr. Merza Tibor.**

Az EB. tagjai: **Mátéffy Pál és dr. Toron János.**

Az egyesület pénztárosa: **dr. Somoskövy Jenő.**

Háznagy: **Fülöp Tibor.**

Az egyesület választmányának tagjai: Balla Bálint, dr. Balogh László, Bolgár Pál, dr. Böszörményi Nagy Emil, Császár Ákos, dr. Czifra András, dr. Debreceni István, Gulyás István, dr. Hirsch Pál, Jinda Ede, Jósfa György, Kaufmann István, Kertes Ottó, Kertész Ádám, dr. Kolozsvári István, Konkoly Thege István, dr. Kovács Jenő, dr. Kovács György, Kozmóvszky József, Kucsman Árpád, dr. László Tibor, Nagy Elemér, Nagy Imre, dr. Pál Jenő, Preisich Miklós, dr. Proniewicz Ferenc, Rényi István, dr. Révay Gyula, Romhányi József, dr. Sai-Hallász András, dr. Selmeczi Ernő, Szelezky Ferenc, dr. Szikszay Gyuláné, dr. Szirmai György, Tamássy Emil, Tartsay Vilmosné, Tési Jánosné, Vágó István, Vértessy László, Zempléni Kornél.

Választmányi póttagok: Jaskievics István, Harsán Tamás, Turnovszki János, Jakubovics Jenő, Waldmann Imréné, Bognár, Erzsébet, Berkó Pál, Béda Benő, dr. Zborai Miklós, Pernecky György, Siklósi Péter, Keresztúri László.

Az alakuló közgyűlés elfogadta az egyesület alapszabályát, megvitatta az egyesület munkatervét, költségvetését és az egyesületi tagdíj kérdését.

A BBE tagdíját a közgyűlés 10 forintban állapította meg. A főiskolai hallgatók és a nyugdíjasok a tagdíj felét fizetik. A közgyűlés a tagság számára kötelezővé tette az egyesület tájékoztatójának, a *Bridzs Életnek* az előfizetését. A közös háztartásban élő családtagok természetesen csak egy újságpéldányra kötelesek előfizetni. Az előfizetési díj továbbra is 4 forint.

Az egyesület által rendezett versenyeken — a villám-párosversenyeket kivéve — csak a BBE tagjai indulhatnak. Az elnökség kivételt tehet más szervezetek csapataival.

(Az egyesületi alapszabály ismertetése miatt az 1962. évi csapatbajnokságot következő számunkban értékeljük.)

EGY IDEGTÉPŐ HELYZET

Nincsen veszélyesebb dolog, mint egy ásztalan információs kontra, kivéve az önkéntes licitet — ütés nélkül. Amikor Nyugat passzolt és Észak egy szonnal nyitott, a helyzet reménytelennek látszott. Kelet azonban az a játékos volt, aki sohasem hagy lezajlani egyetlen robbert sem küzdelem nélkül, így tehát kontrázott mindössze 11 pontjával, több reménykedéssel, mint ítélőképeséggel.

Észak—Dél bellben 60-nal, Kelet —Nyugat bellben 90-nel. Az osztó:
Ny.

	Á K 6		
	Á T 5		
	Á T 3 2		
	Á B 6		
B 9 5 2	É	D T 8 3	
D 7 3		4	
D 9 8 7 4	Ny K	K B 6 5	
7	D	K D T 4	
	7 4		
	K B 9 8 6 2		
	—		
	9 8 5 3 2		

Habár mindig tekintetbe kell venni, hogy a partner kritikus skórhelyzetben lépett közbe, a régi jó mondás szerint a kontra arra van

szánva, legalábbis elsősorban, hogy érdemleges büntetést biztosítson. Az egyetlen támadó akció, amely Kelet részéről ésszerű lehetett volna, a 2 treff, abban a reményben, hogy ellenfeleit eltéríti a szanjátéktól, míg ha partnerének támogatásával talál egy mentésre érdmleges felvételt valamelyik másik négyes színeben, akkor érdemes volt a kockázat.

Nézzük meg most már a licitálás menetét.

Nyugat	Észak	Kelet	Dél
passz	1 szan	kontra	2 kőr
2 pikk	3 kőr	3 pikk	4 kőr
passz	passz	kontra	passz
passz	rekontra	körpassz	

Dél két körje úgy hangzott, mint egy segélykiáltás, Nyugaton ülve így én azt hittem, hogy elég indokolt két pikket licitálnom, azzal a hátsó szándékkal, ha Észak kontrázik, három kárót mondok. Ámde Északnak, lapjából ítélve, megvolt a gém lehetősége, így megemelte partnere licitjét megbecsülve annak valószínű elosztási értékeit, mire Kelet erőlködése ellenére Dél négy kört mondott.

Keletnek még volt tőlténye fegyvertárában és kontrázott. Ez a húzás pontosan az volt, amelyet Észak várt és bizakodóan rekontrázott. Én előre láttam annak szükségét, hogy rövidesen meg kell magyaráznom, miért nem voltam hajlandó olcsón adni a gémet.

A pikkbén történő támadás, amelyet partnerem kért tőlem, meglehetősen eredménytelennek ígérkezett, mivel Észak nyilvánvalóan fel volt készülve, hogy halomra buktassa a négy pikket, ha vakmerően kiviszem a rekontrát, emellett kevés célszerűség lett volna trefflopásra játszani, amikor abban reménykedhettem, hogy legalább egy biztos aduütésem van. Ilyen meggondolással kárót játszottam ki azzal a halvány szándékkal, hogy nyomást gyakorolok a felvevőre.

Az asztal leterülése után ott anynyi ütőlapot láttam, hogy az indításban történő választás és töprengés teljesen érdektelen volt. Az asztal kihasználásának természetes módja a három káró lopása volt, miután a felvevő a káró ászra eldob egy treffet és a treff ászot felhasználja átmenetnek, hogy ellopja a kiadó pikket is, továbbá a három adut érintetlenül hagyni az asztalon. Akkor, miután Kelet megütötte két treffjét, nyilait ellőtte már.

A felvevő azonban olyan naív volt, hogy abban a hiszemben rin-

gatta magát: partnerem nem kontrázhatott volna egy szant és négy kórt szingli színnel, és lépem ment. A nyitó hívásba a káró ászot tette és lejátszotta az adu ászot. Utána elkövette a még nagyobb hibát — kiengedte a kőr nyolcast felém. Az én utolsó adum kijátszása arrakényszerítette, hogy a treffekhez nyúljon, és Keletet már nem lehetett megfosztani attól, hogy három treffet húzzon le. Akármennyire helytelen elgondolás volt az asztal játéka, a felvétel menthetetlen lett volna a számunkra, ha az aduk második menetét a kezében üti, de a jó játék az asztalról kis adu hívás és a királlyal történő ütés lett volna.

Szóval a papírvékony jégen sikerült recsenés nélkül korcsolyázunk.

f.: Ny. I.

Villámpárosverseny EREDMÉNYEK

Január 3. (36 pár.)	
Fülöp—Csendes	58,2
Debreczeni—ifj. D.	59,3
Január 7. (38. pár.)	
Dezső—Szentmihályi	63,2
Sáfrány—Sebő	60,9
Január 14. (40 pár.)	
Solti—Komlós	57,1
Balla—Raichlené	58,5
Január 28. (44 pár.)	
Gács—Waldmanné	58,6
Balogh A.—Zánkai G.	60,2

NYIGRI IMRE

Fájdalommal tudatjuk olvasóinkkal, hogy szerkesztőbizottságunk tagja, Nyigri Imre ismert nyelvész az elmúlt hónap során tragikus hirtelenséggel elhunyt. Halálával nagy veszteség érte a bridzsezők taborát is.

Nyigri Imre sporttársunk 1960-ban kapcsolódott be a felszabadulás utáni versenybridzshe és azóta nemcsak szerzőként, de a magyar nyelv szépségét védelmező nyelvész munkájával is támogatja lapunkat. Mint bridzsező több csapatban is játszott, de legszívesebben kedvenc csapatának, a Szeleczy-csapatnak kibicelt.

Temetésén szerkesztőségünk és a Szeleczy-csapat több taggal képviseltette magát.

Emlékét szeretettel megőrizzük.

Az alább közüljük azokat a szavakat, amelyeket megfejtőink elhunyt Nyígrí Imre sporttársunk által készített bridzs szinonima szótár „kontra” szócikkéhez gyűjtöttek.

Avec, avekkal — A duplája — Átkommal sújtom — Bumm — De nem olesón, Döfet, dófés — Drágítva, drágítom — A drágítóval — Dupla vagy semmi — Durr!... a belibe — Duplán játszunk. — Duplán megy — Egyet belőle — Egyszer rugdosva — Ellenzem — Ellene vagyok — Ezt meg kell torolni. — Ezt nem hagyhatom büntetlenül. — Fedák Sári — Hátbavágom — Kontrítom — Kontrolálom — Kontricselölő — Kontrilli partitó — Kontrutó — Kohn trafikot nyitott — Kontricsak Vazul Sebastianó del Florianana — Kettőzve — Kohn a kemény vitéz — Konyak — Kontra neki — Kétlem — Löket — Legyen a duplája — Menjen duplán — Menjen

drágábban — Megrúgom — Megrázom — Menjen rázva — Megbököm — Meglököm — Megdöföm — Megszúrom — Megfricskázom — Megtekerem — Megintem — Megrántom — Megbüntetem — Megtaszajtom — Megkontriminálok — Megduplázom — Megemelem — Megnézem azt — Megcsavaram a nyakát — Próbakontra — Púpozva! — Sok lesz — Túlzásnak találok — Vétőzom — A bementett felvétel kétszeresének említése pl.: nyolc pikk.

A legtöbb kifejezést gyűjtötte: Orbán György, Bari László, Bognár Erzsébet, Bari István, Gerényi Tibor, Blanz Tamás.

A folyamatos rejtvényverseny állása a decemberi rejtvények megfejtése után: Molnár Dezsőné 145, Blanz Tamás 140, Harmos Zoltáné 84, Bari István 77, stb.

A technika magasiskolájának ABC-je

XV. A játékmód megválasztása az ellenféltől kapott információk alapján

Sorozatunkat azzal kezdtük, hogy a bridzs-játékos számoljon. Akkor pontosan kiszámítható elosztások felderítéséről volt szó. Most arról, hogy a sikerre vezető játékmódot az eddig ismertett technikai fegyverek közül a konkrét esetben célravezetőt tárházunkból ne a vak véletlen, vagy tisztán statisztikai valószínűség alapján válasszuk ki, hanem mérlegeljük az ellenfél licitjéből és játékból kapott értesüléseket, és az így megállapított valószínű elosztásra alapítsuk játékunkat. Természetesen az ilyen játékvézetés csak akkor lehet sikeres, ha ellenfelünk nem annyira gyenge játékos, hogy az általa követett játékvonal nem engedhet másra következtetni, minthogy nem tud játszani, vagy ellenkezőleg, nem annyira ravasz, hogy szándékosan becsap bennünket. Ez utóbbival természetesen csak akkor kell számol-

nunk, ha már ő is kapott lapunkról valami információt, s így mérlegelni tudja a játékból vonható következtetéseket. Itt nincsenek egyéges elméleti elvek. Csupán konkrét eseteket mutathatunk be.

Észak:	Dél:
9 6 3	A K D B
8 7 3	A K D T 5
K 6 5 4	2
B T 3	K 7 4

A licitet Kelet indította 1 káróval. Dél 4 kórt játszik és Nyugat a káró tízessel indult (az asztal természetesen nem fed) és folytatta ezt a szint. A kéz lopott, háromszor aduzott és három magas pikket hívott. Az adu 3—2-re a pikk 3—3-ra volt az ellenfeleknél elosztva. A felvőnök már csak egy aduja van és a 10. ütést csak treffben szerezheti meg. A negyedik pikket nem szabad lehívnia, mert beszorítja az asztalt. Kelet licitjéből tudja, hogy

1
1
2
X
1
X
1
2
—
X
2
1
X

nála van a két minor ász. Ilyen információ alapján Keletnek kell kiadni az ütést a treff királlyal, mert az asztal védett káró királya véd ennek a színnek a hívása ellen, és a treff visszahívás esetében ennek asztali figurája felmagasodik, amíg a kéz egyetlen adója még véd a Nyugatról jövő káró hívás ellen. (A treff D Nyugatnál volt.)

Észak: Dél:
K B T 6 Á D 9 4
T 6 3 8 2
K 2 D B T
Á D B 2 T 9 5 4

A licitet ismét Kelet indította egy körrel. Dél és Nyugat passzolt, Észak információs kontrája után Dél 4 pikkig jutott el. Nyugat a kör K-t, majd a B-t hívta. Kelet átütötte és visszahívta a kört, amit a kéz magasan lopott. A káró hívást Kelet ütötte az ásszal és adut hívott. A felvétel teljesítése attól függ, hogy ad-e ki a felvevő treffet? A hiányzó királyra nem szabad impasszt adnia, mert Nyugat harmadlagos kör K-B-bal és egy idegen királlyal partnere indulására nem passzolt volna, tehát a teljesítés egyetlen esélye a magányos K Keletnél. A konkrét leosztásban ténylegesen ez volt a helyzet.

Észak: Dél:
D B 3 K 8 6 4
Á K D 6 2
K 9 7 3 Á D 6 4
9 4 2 Á B 3

Dél 3 szan felvétele ellen Nyugat a treff hatossal (11-es szabály) indul és Kelet a királyt teszi. Kiengedje-e a felvevő, vagy beüsse? Ha a treff elosztás 4—3, vagy 6—1 teljesen érdektelen, hogyan játszik a felvevő. 5—2 treff elosztásnál azonban a teljesítés ettől függ, és a felvevőnek aszerint kell az első (és második) treff hívást kiengednie vagy megütnie, hogy hová teszi a pikk ászt? Kelet treff királyából nyilvánvaló, hogy a D Nyugatnál van, tehát hosszú figurás szinből, magára indult. Ebben az esetben beütésének kell lennie. Ez csak a

pikk ász lehet. Ezért a felvevőnek ütnie kell az első treffet, és kis pikket hívni kézből. Amikor az asztal figurája ütésben maradt, meg kell kísérelni, esik-e a káró? Ebben az esetben ugyanis most már a 9. ütés vonalban van. Ha nem esik, még egy pikk ütést kell magasztani.

Észak: Dél:
D 5 K 7 3
Á D T K B 3
K D 8 4 Á B 3
Á 9 5 2 K D T 4

Dél 6 szan felvétele ellen Nyugat a pikk 4-sel indult. Asztal D-ját Kelet az ásszal ütötte és visszahívta a 2-t. A felvevőnek 11 ütése van, a 12. treffben adódik, ha a B esik, vagy a negyedleges B helyzetét időben kideríti a felvevő. A kézben a pikk királlyal ütve lehívta a négy káróját és három körjét. Keletnél négy káró és három kör volt, Nyugatnál két káró és négy kör. Utóbbi a két káróra egy kört és a pikk 8-t dobta. Mielőtt a felvevő a treff színre rátérne, a következőket kell megfontolnia: lehetséges-e, hogy Keletnél pikkből csak az ász és a 2-es volt? Ebben az esetben Nyugatnál lett volna hat pikk a búbtól zártan. Ekkor azonban a pikk búbbal indul volna, tehát Keletnél a már látott két pikken felül kell még pikknek lennie, s így Keletnek *nem* lehet négy treffje, Nyugatnak azonban igen. Ezért először a kéz két magas treffjét kell lehívni. Nyugat negyedleges treffjére utal a kéz dobása is. Valóban Nyugatnál volt a negyedleges B, amely így a kapott információ segítségével elfoghatóvá vált.

Ha játék közben kapunk az ellenfelek elosztásáról, figuráiról információt, ez gyakran arra készítet, hogy a játékvezetésre vonatkozó eredeti tervünket megváltoztassuk. Például:

Észak: Dél:
5 4 3 Á K B T 9 8 2
D 4 3 Á K
D 4 3 Á K
C 8 7 4 Á 3

Dél hat pikkig jutott el. Nyugat a kör búbbal indult. Dél kezdte sajnálni, hogy nem mondott hetet, hiszen kétszeri adózás után a 2-sel lemehet az asztalra, és valamelyik piros dámára eldobhatja a kéz kis treffjét. Igen ám, de Nyugat nem adott pikket egyszer sem, s így Kelet harmadlagos dámája biztos ütés és az asztalra sincs lemenet. Most már egyetlen esély van: a treff K Keletnél. A helyes játék ezután kétszer magas adut hívni, lejátszani mindkét piros színben az ÁK-t, és kiadni aduval Keletnek az ütést, aki most már csak a treff királya mellől hívhat el, vagy piros színnel átsegít az asztalra, hogy kézbeli rossz treffünket eldobhassuk.

Az ellenjátéknak is változnia kell, ha eredeti elképzelése a játék folyamán megdőlt.

		3 2		
		Á 9 7 6		
		D T 3		
		D T 9 6		
Á K		D	B T 7 6 5	
T 8 5 3		Ny	K	2
K B 7 6 5			É	Á 9 8 4
7 2				8 5 3
		D 9 8 4		
		K D B 4		
		2		
		Á K B 4		

Dél 1 treffel indult, Nyugat kárót licitált és miután Észak és Kelet megemelték partnereik színeit, Dél végül is 4 kőrig jutott. Nyugat eredeti elképzelése az volt, hogy a pikk Á és K lehívása után károval átadja partnerének az ütést, és egy pikk ellopásával megbuktatja a felvételt. Amikor azonban meglátja, hogy az asztalnak csak két pikkje van, azonnal káróra kell áttérnie, hogy a felvevőt aduban lerövidítse és negyedleges tizesét ütésékként értékesíthesse. (Coffin példája helytelen ellenjáték elven alapul. Akinek negyedleges adufigurája és két biztos beütése van, ne induljon lopásra, hanem rövidítse a felvevőt aduban saját vonala színével!)

Mielőtt valamely játékmód inellett magunkat végérvényesen elköteleznénk, tájékozódunk kell az ellenfelek elosztása felől.

		A D B		
		B T 6 4		
		Á 7 5 4		
		6 2		
9 6 5 4			É	—
Á 8 3			K	D 9 7 5 2
D 8 3	Ny		D	B T 9 6
D B T				9 8 5 3
			K T 8 7 3 2	
			K	
			K 2	
			Á K 7 4	

6 pikk ellen Nyugat a treff D-val indult. A felvevő két treff ellopásával igen egyszerűen teljesíthet, feltevé, ha az adu elosztás nem 4—0. Erről előbb meg kell győződnie, mielőtt a követendő játékmód fölött határoz. Egyszer aduznia kell, és ha ekkor mindkét ellenfél ad adut, kétszeri treff lopásra kell játszania. Amikor azonban kiderül a végzetes aduelosztás, az osztott kör figurákban lehet csak reménye. Nyomban kőrt kell hívnia, majd asztalra menve a kör búbot hívni impaszra. Egy treffet lophet csupán, a másodikat az asztal felmagasodó körjére kell dobni.

Néha a sikeres játékvezetés kulcsát minden külső információ nélkül is megtalálhatjuk. Példa erre a következő kiosztás. Dél 4 pikket játszik. Az indítás treff D.

		6		
		D 9 7 6 5		
		Á 2		
		Á 8 7 6 5		
D 4 3			É	5 2
T 2			K	K B 8
K 8 7 4	Ny		D	J T 9 6
D B T 4				K 9 3 2
			Á K B T 9 8 7	
			Á 4 3	
			D 5 3	
			—	

A veszély abban rejlik, hogy a piros színekben három ütést kell kiadnunk és még egy adu ütést is vesztenünk. Ezt igen könnyen elke-

rülhetjük. Asztalon ütünk az ásszal és kézből kórt (!) dobunk. Ezt követi a káró ász és kis káró. Ha a K Keletnél van, dámánk ütés, ha viszont Nyugatnál, nem akadályozhatja meg, hogy harmadik kárónkat az asztal egyetlen adujával ellopjuk, illetőleg ezt csak a biztos adu ütésének feláldozása árán teheti.

Végül:

Észak:	Dél:
B 9 6 4	Á K 8 7 5
Á B T 4	7 6 3
7	B 4 3
K 9 8 4	Á B

Nyugat egyszer kárót licitált közbe. Dél 4 pikkot játszik. Nyugat a káró király után a kőr 9-t hívta.

Az impassz nem sikerült. Kétszeri aduzás után Keletnél maradt a magas D. A felvevő két játékmód között választhat: újabb kőr impassz és a treff D-ra adandó impassz között. Ha a második hívásnál Nyugat folytatja a kárót, felvevő minden bizonnyal a közel 70 százalékos esélyű dupla kőr impasszra játszik, és az adott esetben bukik. A kőr 9 hívás azonban olyan információ, amelyet figyelembe véve most inkább a treff impasszall kell kísérletezni, hogy rossz körünket az asztal treff királyára dobhassuk. A felvevőnek ez a logikus gondolkodása ezúttal sem marad jutalom nélküli. Ez az impassz ugyanis a konkrét kiosztásban sikerült.

Cz. A.

A CANAPÉ RENDSZER

II.

A VÉDELEM STRATÉGIÁJA

Információs kontra

A kontrázó még nem licitált:

Nemes színre adott kontra = indító erőt jelez.

Nemtelen színre adott kontra = 10 ponttól adható 4—4—4—1 vagy 5—3—3—2 elosztással a bellhelyzettől, függően A partnernak 12 ponttal még nem kell feltétlenül gémgimennie, de kulcslicittal (Herbert stb) lestoppolhatja és ugyanakkor fenntarthatja a licitet. Ha a kontra gyenge lapot takart a kontrázó minimális viszonyválaszt ad, ha pedig erős kezét jelzett, ugrólicitet ad.

Ha a kontrázó már eredetileg passzolt, informatív kontrája még nemes színre is gyenge kontráz jelent. (10 pont)

Ugró közbeszólás

Bellben mans ellen = erős egy színű lapot jelez, vagy más esetekben azt, hogy még védekező vonalon is 5—8 ütés van a kontrázó kezében. Mansban bell ellen = lehet a kontra pszichológiai jellegű is, ha a partner már passzolt.

Szlemre törő konvenciók

4 szan Blackwood vagy az 1 szanra adott 4 treff ászkérdés.

5 szan királykérdés.

Elsőfokú kérdőlicitek.

Ha a partnerek már megállapodtak az aduzásban 4-es magasságon — kérdőlicit:

1 pikk — 3 pikk.

4 treff

vagy 1 treff — 1 káró

2 kőr — 3 kőr

4 pikk (4 káró)

Nemtelen színben direkt módon is adhatunk kérdőlicitet:

1 pikk — 4 treff.

Válaszok:

Ásszal a színben = A szín ismétlése.

Ásszal a színben és egy külső ásszal = 4 szan.

Ásszal a színben és 2 külső ásszal = 5 szan.

Királyl vagy szinglivel a színben és 1 külső ásszal = az ász szí-

nének bemondása. Ha ez éppen az adu ász ugorjunk az aduszínben:

1 pikk — 3 pikk,

4 treff — 5 pikk.

Királyal vagy szinglivel a kérdészt színben és 1 vagy 2 külső ászszal = 4 vagy 5 szan.

Kontrol nélkül, vagyis ász és király vagy szingli nélkül negatív választ adunk, vagyis a következő szint licitáljuk. Ha király vagy szinglink van, de külső ászunk nincs, szintén negatív választ adunk.

J. Gy.

REJTVÉNY

A december havi rejtvények megfejtése:

1. B T 8 6 5
8 6 4 3
D 9 5 2
—
É
D
D 9 7 4 2
Á D B
7 4
Á K T

Csapatverseny, Kelet—Nyugat bellben. Dél 1 pikkes indítását Észak 4-re emelte, mindenki passzolt. Nyugat a treff dámával indul. Hogyan játsszék a felvevő és miért?

(10 pont)

Első pillanatra úgy látszik, hogy nincs más esély, mint az ellenfelek rossz játéka: kézből vagy asztalról kis adut hívja, a másodiknak kijátsszó ellenfél dubló figurával belerohan, s így — jó kórimpasszt feltételezve. — csak 1 adut és 2 kárót adunk ki. Ez azonban igen valószínűtlen, (mint ahogy valószínűtlen az is, hogy Nyugat ütésbekerülése esetén ismét treffet hívjon, s így 3 káró ledobására adjon nekünk alkalmat), s miután van egy legális sanszunk — ha nem nagy esélyű is — azt kell megjátsszanunk. Ez pedig a következő: ha Keletnél pontosan harmadik kőr király van, s valakinél szingli adufigura van, úgy teljesíthetünk, ha az első treffet ellopva, kórimpasszt adunk, majd ismételt trefflopás után kórimpassz, kőr ász, s ha a király valóban esett, a harmadik treff lelopásával megyünk az

asztalra a magas körért, amire kézből a rossz kárót dobjuk.

2. Á 8 6 3
D 9 8 4
K 9 5
B 3
É

D B 7

B

Á D B 6

Á D T 7 3

Ny

Csapatverseny, Kelet—Nyugat bellben. A licit a következő volt:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 kőr	kontra	rekontra	passz
passz	2 treff	2 kőr	passz
4 kőr	passz	passz	passz

Nyugat a kőr bubival indult, az asztal dámájára Kelet a hetest, Dél a kettést adta. A kőr négyest hívta a felvevő, Kelet a hatost adta (páratlan számú aduja van), Dél az ászszal üt, Nyugat a treff hetest adta. Dél a káró nyolcast hívja. Hogyan játsszék Nyugat és miért? (10 pont)

Tudjuk, hogy Délnek 5 körje volt az ász-királyal, indításához és további licitjéhez tehát szükséges hívta a két felkete király is nála legyen. Ha a kárója szingli volt, akkor a buktatásra nincs sok reményünk. A pikkje ötös nem lehet, hiszen akkor azzal indult volna: négyes pikk esetén a káró királyra ledob egy trefet, lelopja az utolsó kárót, s a kintlevő adu elvétele után pikk ász, pikk király, majd pikkhívással kiadja az ütést, s Nyugatnak eliminált helyzetből kell hívnia. Három pikknél hasonló a játék, s ha csak két pikkje van, valószínűleg nem így játszik,

hanem a treffet próbálja magasítani. Buktatásra tehát csak akkor van lehetőségünk, ha legalább dubló volt a kárója. Ekkor azonban meg kell próbálnunk megteremteni az egyetlen lehetséges átmenetet partnerünk kezéhez: feltételezve mála a káró tizest, az első káróírásvba középfigurával kell bemennünk! Az ászbeütés nem jó, mert utána az előbbi módon ismét eliminált helyzet állhat elő, míg a hatos rátevése is helytelen, hiszen káró visszahívás után ismét csak Nyugat juthat ütésbe, s nincs, aki treffet bontson. A jó játék után — természetesen Keletnek is fel kell ébrednie, s ha a felvevő asztalról kárót hív, a tizzessel bele kell rohannia —, ha jó az elcszítás is, tehát Délnél legalább 3 pikkk és legalább 2 treff volt, a felvétel elbukik.

3. Csapatverseny, általános bell. Kelet 1 káróval indul. Mit licitáljon Dél a következő lappal:

p: Á K D 6 c; K B 7 6 4 k; 5 3 t; 6 2 ? (10 pont)

Az első pillanatban tökéletes megoldásnak látszó kontra (8 pont) nem is olyan tökéletes, pedig szinte kötelező licitnek tűnik: mindkét nemes színben jó segítség, indulóerős lap, rövid az ellenfél színében. Miért? Mert partner 2 treffes — könnyen elképzelhető — válaszára nincs jó viszonzulásunk! Ebben a helyzetben a 2 kór, 2 pikkk licitje már teljes sőtétbeugrás, a 2 káró sokkal nagyobb erőt ígér, a passz helytelensége önmagáért beszél. Nyugat 2 kárós vagy 3 kárós, negatív ugrása pedig — egész szélsőséges elosztásokat kivéve — teljesen kizárja az Észak—Dél vonalat a további licitből. Ezzel a két színben tömörült erőjű kézzel sokkal helyesebb az egyes szinten való közbeszólás, remélve, hogy második színünket — ha lesz rá alkalom és szükség, — még alacsonyan tudjuk közölni. Minden szempontot figyelembe véve az 1 pikkk (10 pont) látszik a helyes licitnek — különös tekintettel a későbbi licitekre, valamint az esetleges ellenjátéokra. Az 1 kór (5 pont) közbeszólás távolról

sem tudja a fenti szempontokat megfelelően megvalósítani.

Február havi rejtvényeink

	T 7 2	D B 7 5 2
	B 4 3	5
	9 7 6	Á D 7 6 2
1.	Á 3 6 4	D B

Csapatverseny, általános bell. A licit:

D	Ny	É	K
1 pikkk	2 kór	2 pikkk	4 kór
4 pikkk	—	—	—

Nyugat a treff 3-mal indul, Kelet üt az ásszal és kór 2-t hív vissza. Ezt Nyugat üti a kór búbbal és a kór ászát hív. A felvevő lopja és mit hív? (10 pont)

2.	K T 4
	T 6 3 2
	Á D T 5
	D 6
	É

B 9 8 5

K 8 4

K 7 4

Á 9 3

Ny

Csapatverseny, Általános bell. A licit:

D	É
1 treff	1 káró
1 szan	3 szan

Nyugat a pikkk 5-tel indul, felvevő asztalon üt a királlyal, Kelet a kettest, a felvevő a hatost adja. Most treff 4—3—D—2. Treff 6—7—K—Á. Mit hívjon Nyugat? (10 pont)

3.	Á K
	B
	Á
	5 4

B 5 4

—

7

D B

2

B

A

5 4

7 6 3

—

6

Á 9

Dél indul. Pikkk az adu. Ötöt üt. (10 pont)

KÉRDÉS—FELELET

Az alább közölt levél előzményeit u. m. Fényes Loránd cikkét, szeptemberi számunkban, Widder Lajos sporttársunk választát pedig novemberi számunkban közöltük.

*

A Bridzsélet novemberi száma nagy késéssel jutott birtokomba, s így dr. Widder Lajos sporttársunk bírálataira sajnos csak most válaszolhatok.

Dr. Widder sporttársunk hibának tekinti, hogy 16 figurapont áll szemben 13 ütessel. Nem veszi figyelembe, hogy az ütőerős lapoknak a gyengébb lapokra gyakorolt nyomása folytán a pontok száma nem tarthat lépést az ütések számával. Ez okból a licitálási rendszerek is például 10 ütéshez, azaz az összes ütések 77 százalékához (10/13) az összes pontoknak mindössze 65 százalékát (26/40 Work-p., 41/64 bécsi p.) kívánják meg. Éppen ezt az eltolódást akartam kiküszöbölni a 14—16. figura-pontok beiktatásával, vagyis a pont-százalék emelésével.

Minden rendszerben előfordulnak, nagyritkán, olyan kiveteles elosztások ($\frac{1}{2}$ 0/0), ahol az összes létező pontok (40 Work-p.) egy vonalon tömörülnek, s túllépik a nagyszemmelre megállapított ponthatárt (37 Work-p.). Ebből azonban gyakorlatilag semmi hátrány nem származhat, mert 13-nál több ütésre úgysem vállalkozunk. Egyébként magától értetődik, hogy a licitálási rendszernek nem az ilyen rendkívüli, hanem elsősorban a százszor gyakoribb átlagos elosztásokra vannak beállítva.

Dr. Widder sporttársunk helyesen állapítja meg, hogy 13 pont mellett még hiányozhat 1 ász és 1 király. Akkor viszont nem szabad csodálkozni azon, hogy emiatt a kisszemmel bemozdáshoz a 13. biztonsági pontot is szükségesnek tartjuk, nehogy 4 pont, azaz 2 ász hiányozhassék.

Mindennapos eset, hogy a figura-

erő 8—8 pontos, azaz 50⁰/₀:50⁰/₀ elosztása mellett mindkét vonal, mint felvevő, saját aduszínében biztosan teljesíti a maga 8 ütését. Amikor 8—8 pont mellett mináktét vonalnak 8 ütést helyezünk kilátásba, összesen 16 ütésről beszélünk, világos tehát, hogy már eleve számoltunk azokkal a „más elemekkel”, melyeket dr. Widder keres.

Senki sem vonja kétségbe, hogy könnyebb megjátszani egy felvételt a két kéz közötti 50⁰/₀—50⁰/₀, mint 70⁰/₀—30⁰/₀ erőmegoszlás mellett. De vajon ez azt jelenti, hogy csak kedvező erőmegoszlásnál vállalkozunk a gémmre, egyébként lemondunk róla? Vajon a Widder-rendszerben a kevésbé kedvező 29:12 pontos erőmegoszlás miatt kihagyják a nemesszínű gémjátékot?

A gémiq kényyszerítő bemozdásokra természetsszerűleg az hivatott, aki közölni óhajtja partnerével, hogy a szükséges előfeltételek (szintálalkozás, színfogások, figurák kedvező fekvése stb.) fennmorgása esetén a gémmerejű felvételhez elegendő tartalékerővel rendelkezik, tehát a segítő kéz, ha szintén önállóan indító lapja van (5:5), avagy a nyitó kéz, ha oly erős, hogy a partner minimális segítségével már elég a gémjátékhoz (7:3). Ez az alapgonddat az ésszerűségeq épül föl és semmiféle „ruganyos” licit nem változthat rajta.

Elgondolásaim az elosztások hangszlyozott értékelésével a modern licitálási elveket követik, s a matematikai alapon túl még bő teret engednek az adott helyzet mérleqelésére és a legkedvezőbb felvétel kipuhatolására.

Arra nézve, hogy licitelveim a két kéz együttes matematikai értékelését is mennyire szem előtt tartják, példaképpen csak azt említem meg, hogy szinglink, vagy színhiányunk a partner színében, a szintálalkozás hiánya miatt, elveszíti pontértékét, s ezáltal fékezi a licitet.

Érdekelne, hogy amikor dr. Widder sporttársunk, aki „elfordul a valószínűségetől”, jó közepes adu-színrel felvett vállal, nem-e 3:2 vagy 4:1 aduelosztásra számít az ellenfeleknél, hanem „a konkrét kiosztás körülményeit felderítve” eleve meg tudja állapítani, hogy a végig passzoló ellenfelek egyikénél 5 aduval fog találkozni?

Igaza van dr. Widder sporttársunknak, hogy a fiatal játékosok is keresik az egyszerű és pontos licitrendszert, de nincs igaza abban, hogy ezt csak a fiatalok keresik. Keresi ezt mindenki, aki kijózanodott az agyonbonyolított rendszerek zúrza-varából, mely oda vezet, hogy lassacskán már csak fix partnerrel lehet játszani, a versenyeken pedig állandóan kérdezősködni kell az ellenfelek bemondásainak jelentése felől. E zúrza-var visszahatásaként mint többen és többen vágyanak tisztább légkörre, s előbb-utobb rájönnek arra, hogy a bonyolult konvenciók hátrány nélkül pótolhatók egyszerű, világos és természetes szabályokkal.

Dr. Widder sporttársunk szerint „a mérés annál pontosabb, minél kisebb egységekkel mérünk”. Csábító gondolat! Összeállítunk egy oly értékelési rendszert, mely nem 64 hanem 128 pontból áll, s már megkétszerezteük számításaink pontosságát! De akkor vajon miért nem létezik ilyen pontszámítás? Hogyan

tudta annak idején, hosszú évekre meghódítani az egész világot Culbertson értékelési rendszere, mely mindössze 8 honnör-egységből áll? Miért van manapság aránytalanul jobban elterjedve mindenütt a 40-pontos Work-rendszer, mint a 64-pontos bécsi értékszámítás? Azért, mert már a 64-pontos felosztás is oly apró töredékegységeket teremt, melyek csak csoportosan képviselnek számottevő erőt, míg egymagukban alig befolyásolják a végső eredményt. Igen ritka eset, hogy egy gémbeondást 1 bécsi ponttól, azaz 1 bübtől teszünk függővé. De mi szükség van akkor ily apró egységekre, s miben áll az előnyük?

Akik logikusabbnak tartják, hogy 10 ütéshez nem 10, hanem 26 vagy 41 pont szükséges, s akik egy rendszert annál többre becsülnék, minél bonyolultabb, bizonyára nem fognak elgondolásaimmel egyetérteni, de meggyőződésem, hogy kipróbált és jól bevált licit-elveim érdeklődésre találnak mindazok között, akik az egyszerűség hívei, s a licitben is az egyszerűséget keresik.

A Bridzselet Szerkesztőségének köszönetemmel fejezem ki megértő állásfoglalásáért, s jelen válaszom közléséért, és egyben kérem, sziveskedjenek dr. Widder Lajos sporttársunknak őszinte hálámat tolmácsolni azért, hogy bírálatával alkalmat nyújtott elgondolásaim részletesebb kifejtésére. Fényes Loránd, Arad

Védekezés a válogatott licitrendszer 2 káró indítása ellen

A versenybridzsezők között egyre jobban elterjed a válogatott rendszer 2 káró indításának használata akár úgy, mint a rendszer szerves alkotó része, akár más licitrendszerbe beépítve. Használatával elég sok rejtett gém, jó töredékjáték licitálható be, bár tagadhatatlan, hogy az ellenvonal számára is jelentős információt nyújt. Eddigi eredményességének egyik fő oka az, hogy az ellenfelek — a licit újdonságánál

fogva — nem találják meg a megfelelő védekezés módszerét. Ebben szeretnék segítségére lenni a magyar bridzsezőknek és Edgar Kaplan nyomán, aki a „római treff” 2 treff és 2 káró indításával, illetve a megfelelő védekezéssel elég részletesen foglalkozott, a magyar változatnak megfelelően egy kipróbált védekezési módot ismertetni.

Mit kell tudnunk a két káró indításról, illetve a licit további mene-

téről? A 2 káró indítás háromszínű, 4—4—4—1 vagy 5—4—4—0 elosztású lapot és 20—21—28 (12—16) pontos lapot jelent. A partner olyan kézzel, amellyel gémerőt lát, 2 szan licittel kérdezi az indító hiányszínét, majd annak bemondása után bemonджа a végső kontraktot, esetleg invitet ad, vagy szlemmre tör. Gyengébb kézzel bemonджа — minél alacsonyabban — legjobb színét, amelyet az indító — segítséggel — passzol, vagy — maximális laperóval — emel, ill. hiányszínét közli; segítség nélkül minimális licittel elutasít, és kéri a válaszolót, hogy egy másik színben válaszoljon, esetleg passzoljon.

Röviden ennyit az indításról, s most nézzük, milyen információt tartalmaz ez a licitmenet a védekező vonal számára, hogy tudja hasznosítani, hogyan tud helyesen védekezni?

Tudjuk, hogy az indulónak nincs túl erős figurális lapja, s ezért nem feltétlenül öngyilkosság belépni a licitbe. Egyet azonban mindig tartunk szem előtt: esetleges aduszínünk elosztása sohasem lesz kedvező, mert vagy az induló kezében lesz 4—5 darab, vagy partnere tartogat egy jó pár adut. S bár épp emiatt veszélyesnek látszik a közbeszólás, erős kezekkel mégis beszélnünk kell, mert könnyen gémünk maradhat ki.

Két káró indulás után a második helyen négy azonnali védekező licit áll rendelkezésre: a sima közbeszólás, az ugró közbeszólás, a 2 szan licit, és a kontra. A sima közbeszólás (2 kór, 2 pikk, 3 treff, 3 káró — ez utóbbi szín és nem felül licit!), legalább indulóerős lapot és ötös vagy hosszabb színt ígér. Zárt, vagy félig zárt szín jó, ha van, de nem feltétlenül szükséges, mert a másik vonal nem nagyon mer kontrázni; az induló partnere fél egy gyenge, leányékkolt indítástól, szinglivel a közbeszólás színében, s ha ő passzol, az indító még négyes aduval is nehezen szánja rá magát a kontrára,

hiszen partnere egészen gyenge is lehet (s ha a közbeszólást a két másik játékos lepasszolja, az induló kontrája amúgyis informatív jellegű, és szingli vagy sikkén adut ígér!). A védekező vonalnak szem előtt kell tartania azt, hogy gémerős lapok esetén — egészen különleges elosztásoktól eltekintve — számukra a 3 szan felvétel látszik a legjobbnak, 38—40 (24—25) pont a két kézben általában már elég a 3 szan teljesítéséhez, hiszen az indító kezében, ahol a hiányzó laperó túlnyomó többsége van, nincs hosszú szín, s a színelosztást az indulás, s a leterülő lap szinte pontosan meghatározza. Épp ezért — hacsak nincs abszolút adutöbbséged, általában 9, de inkább 10 darab — a legcélszerűbb felvétel a 3 szanzadu.

Az ugró közbeszólást legcélszerűbb védekező jelleggel felhasználni: figurálisan gyenge kézzel, de hosszú, tömör színnel. Ez könnyen megakadályozhatja az ellenfelek találkozását. Partnered ezt általában passzolja, erős lappal akár gémbe is emelhet; gyenge lappal, de jó találkozással akár folytathatja is a kizárást.

A két szanzadu közbeszólás normál erős szanindítást, 26—30 (16—18) pontos egyenletes elosztású kezet takar. Veszélyesnek látszik, de a szanjáték olyan előnyöket nyújt a 2 káró indítás után, hogy érdemes vállalni a kockázatot. Ellentétben az 1 szan indítással, itt nyilvánvalóan nem érdemes 4—4-es nemesszín-találkozást keresni, így minden hármas magasságú színlicit erre leintés, a 3 treff is. Megfelelő laperóval partnered emeljen 3-ra, vagy jó színnel ugorjon mamsra.

A két káró indulás kontrája informatív jellegű, kizárólag a nemes színekre alapítva. Legalább indulóerővel körüli lapot és 5—5 (esetleg, de nagyon ritkán, kivételesen erős színekkel 5—4) nemes színű lapot ígér. Emlékezzünk: nem keressük a 4—4-es találkozást! A legtöbb egyenletes lappal vagy egy jó, ötös szín-

ben szólunk közbe, vagy 2 szannal lépünk a licitbe, de 25 (15) ponttal vagy kevesebbel passzoljunk — később még, ha szükségesnek látjuk, lesz alkalmunk arra, hogy jelentkezzünk. A kontrára a partner licitálja négyes nemesét, esetleg hármast is, ha az a másíknál lényegesen jobb. Erősebb lappal ugorjon háromra vagy 4-re, az utóbbihoz általában négyes segítség és kb. 16—18 (10—12) pont kell. Ezeknél a válaszoknál a minor színek kis figuráit tanácsos leértékelni, míg a magas nemes figurák aranyat érnek. Nemes szín nélkül 2 szan, ill. 3 treff, 3 káró: kifejezetten leintő jellegű licitek. (Természetesen jó káró színnel a passz lehetősége is fennáll, legfeljebb megcsinálják; de a 2 káró kontrázva még nem gém!)

Mikor érdemes a második menetben a licitbe lépni? Soha, ha az ellenfél válasza az erőt jelző 2 szan volt. (Kivéve az esetleges hívás-irányító kontrát az induló által licitált hiányszínrre, de ezzel is óvatosan kell bánni.) Ha a válaszoló színben intett le, s ezt az indító passzolta, vagy emelte, vagy — hiányszínét licitálva — közvetetten emelte, ekkor lehet a 4—4—4—1, vagy az 5—4—4—0 elosztású lapokkal — természetesen a rövid szín az ellenfél színe — kontrával közbelépni. Ez viszonylag biztonságos akció, mert mindkét ellenfél lapereje limitált, s ha nekik van találkozásuk, valószínűleg az ellenvonalnak is lesz.

A másodszorra adott kontrának egész más az értelmezése, ha az ellenvonal nem találkozott színben. pl. 2 káró — 2 kőr — 2 pikkl licit után: kiegyensúlyozott kezét, 20—25 (12—15) pontos lapperőt, s az ellenfél által utoljára licitált színből 4 lapot ígér. Az indító vonal már a kettes vagy hármass magasságon van, minimális erővel. találkozás nélkül: a büntető kontrák korszaka.

Ha a két káró indítás után a negyedik helyen ülsz. lényegesen egyszerűbb a rád váró feladat: már hal-

lottad a választ. Szan esetén — hoi elosztásokat kivéve — csak passzolni érdemes. Színben történő leintés esetén normál védekezés a helyénvaló: a kontra informatív, hangsúlyl a nem licitált nemes színeken, s indító-erős vagy erősebb lapot ígér; színben történő közbeszólás jó szint, s főleg elosztási értékeket jelez. Licit — újra megnyitó — kontráid értelme azonos az eddigivel: informatív, ha az induló vonal találkozott, büntető, ha nem.

Kertész Ádám

Versenykiírás

A Bridzs Kupa csapatversenyt 1963. március 19-ével kezdődő 12 héten át rendezzük meg az Autóvillamossági Felszerelések Gyára kultúrházában (Budapest, XIII., Balzac u. 7.).

A versenyre legalább 6, legfeljebb 9 játékosból álló csapatok nevezhetnek. Csak olyan játékosok nevezhetők, akik az egyesület tagjai, vagy belépési nyilatkozatukat már benyújtották. Az elnökség más egyesület részéről érkező nevezés esetén az utóbbi feltétel alól mentesítést adhat.

Nevezési díj: 300,— Ft, mely összeget a nevezés beérkezése után postán kiküldésre kerülő csekk-lapon kell — a verseny megkezdése előtt — az egyesület csekk-számlájára befizetni.

Nevezési határidő: 1963. március 9. A nevezéseket ezen időpontig kell az egyesület címére (XIII., Balzac u. 7.) megküldeni.

Játéknapok: kedd és szerda (minden csapat hetenként egy alkalommal játszik). Első játéknap: 1963. március 19-e, illetve 20-a. A játékidő kezdete: 17.45 óra.

A verseny rendszerét a beérkező nevezések számától függően fogja az Elnökség meghatározni. A verseny rendszerének ismertetése és sorsolás 1963. március 13-án, szerdán 17.30 órakor a verseny színhelyén.

BRIDZS- ÉLET

A BUDAPESTI BRIDZS EGYESÜLET VERSENYTÁJÉKOZTATÓJA

Tartalom

Hírek	42
Csapatbajnokság 1962	43
Beszélgetés egy bajnokkal	46
Szerencse is kell	50
A Technika magaskolája	51
Licitvita	54
Új konvenció Miskoleon	55
Szerencsemomentumok	56
Leosztások Amerikából	58
Magyar siker Zakopanében	60

Contents

News
Team Championship 1962
Talking with a Champion
One Must be Luckytoo
The High School of Technique
Bidding Discussion
A Nev Convention
Luck in Play
Americans Deals
Hungarian Succes in Zakopane

Egyesületi hírek

Az Elnökség az 1963. évre a versenybírórság elnökeül dr. Somhegyi Béla elnökségi tagot, annak tagjaiul BÉDA Benő, KAUFMANN István, dr. KOLOSSVÁRY István, dr. KUN Miklós, dr. PÁL Jenő, dr. PRONIEWICZ Ferenc, SZÉKELY Sándor, dr. SZIKSZAY Gyuláné, TÉSY János, dr. TORON János, TURNOVSKY János és VÁGÓ István egyesületi tagokat kérte fel.

*

A választmány összeállította a következő hónapok versenyprogramját. A most megindult Bridzs-Kupa utolsó játéknappja június 12-e. Ezt követően kerül megrendezésre a vegyespáros-bajnokság a június 18-ával kezdődő négy héten át. Ezzel párhuzamosan nyári párosversenyen játszhat a mezőny „vegyes”-ben nem induló része. Július 16-tól pedig nyári csapatverseny biztosítja a versenyzési lehetőséget a szeptember 4—8-ig megrendezésre kerülő VI. Tihanyi Nemzetközi Versenyig. A több hetes versenyek mellett természetesen minden hétfőn továbbra is megrendezzük az egynapos villám-párosversenyeket.

*

Az OTP XIII. kerületi fiókja megnyitotta csekkszámlánkat. Számlaszámunk: 223—XIII—1. A csekklapok elkészültéig biankó csekklap felhasználásával kérjük a negyedévi tagdíjakat, lapunk előfizetési díját és a nevezési díjakat a Budapesti Bridzs Egyesület (XIII., Balzac u. 7.) 223—XIII—1. sz. csekkszámlájára befizetni.

*

Válogatott csapatunk több mérkőzés előtt áll. Részt veszünk a lengyelek augusztusi sopoti nemzetközi tornáján, amelyen a svéd, norvég és dán válogatott részvételét biztosnak, a belga és finn csapatét valószínűnek jelezték lengyel barátaink. A lengyelekkel a visszavágó mérkőzést a tihanyi verseny után Budapesten játszuk. Előreláthatólag május végén Prágában a csehszlovák válogatot-

A Vég-csapat ismét a BÜKSE Téli Kupa győztese

Ebben az évben is a Vég-csapat nyerte el — ezúttal harmadszor és véglegesen — a BÜKSE által alapított Téli Kupát. A két osztályban lebonyolított kupaverseny döntőjének végső sorrendje így alakult:

I. osztály

1. BÜKSE—Vég	31	+538
2. Bolgár	29	+382
3. Sarlós	24	+231
4. Vágó	23	+113
5. BÜKSE—Zempléni	20	+ 2
6. Bartal	14	—168
7. Nagy Imre	13	— 78
8. KGMTI	12	—268
9. Tamássy	9	—352
10. Külker. Min.	5	—400

II. osztály

1. Kaszab	30	+265
2. Jánossy L.-né	23	+135
3. Markovics	19	+110
4. O. Terv. H.	18	+ 61
5. Losonczy	18	+ 61
6. Willmann	17	+161
7. Aluterv	11	—378
8. Műegyetem	10	—118
9. Keresztúry	4	—264

BRIDZSÉLET

Szerkeszti a BBE elnöksége
Felelős szerkesztő: JÓSFAY György
Felelős kiadó: dr. Bartal Ferenc
A BBE címe: Bp. XIII., Balzac u. 7.

A szerkesztőség címe:
Jósfay, Bp. XI., Bartók Béla út 30.
III. 5. tel.: 457-754.

Előfizetési díj fél évre 24,
egész évre 48 Ft.

Az előfizetési díjat a BBE
223—XIII—1. sz. csekkszámlá-
számára kell biankó csekklapon
befizetni.

68. 1214 Bács-Kiskun megyei Nyomda V.
Kecskemét

takkal találkozunk legjobbjaink és utánpótlás-válogatottunk. A mérkőzések budapesti visszavágójára még ez év őszén sor kerülhet.

Csapatbajnokság 1962

Lezárult az 1962. évi versenyidény, s ezzel véget ért a felszabadulás utáni magyar versenybridzs történetének első szakasza is. A továbbiak már egybeesnek a Budapesti Bridzs Egyesület történetével.

Visszapillantásként szenteljünk még néhány gondolatot az elmúlt bajnokságnak. Az első osztály csapatainak teljesítményét legutóbbi számunkban már elemeztük, és a sorrend azóta nem sokat változott. Mindössze annyi történt, hogy a **Proniewicz**-csapat utolsó, Végék elleni mérkőzésük elvesztésével a hatodik helyen kötött ki, bár ez nem csökkenti „hajrájuk” nagyszerűségét. A **Merza**-csapat ugyancsak az utolsó fordulóban éles küzdelemben szerezte meg a bentmaradáshoz szükséges 3 pontot az így kiesésre „kárhozott” **Hercegfalvy**-csapattól. Ez utóbbi együttes a bajnokság második felében sajnos visszaesett, de úgy érezzük, hogy megtorpanásuk csak pillanatnyi, és jövőre ismét visszakerülnek az I. osztályba.

Érdekességgént említjük meg: az idén történt meg először, hogy 24 pont sem volt elég a bentmaradáshoz.

A 15. forduló eredménye

Sarlós—Góth	2:2	+ 2
Pál—Kaszab	4:0	+42
Kovács—Bolgár	4:0	+75
Hirsch—Szeleczky	4:0	+59
Vég—Proniewicz	4:0	+23
Nagy—Solti	4:0	+32
Merza—Hercegfalvy	3:1	+ 6
Cziffra—Debreczeni	3:L	+ 3

Az I. osztály végeredménye

1. Góth	49	+531
2. Szeleczky	39	+375

3. Vég	38	+320
4. Pál	38	+320
5. Kovács	35	+ 89
6. Proniewicz	34	+331
7. Hirsch	30	— 62
8. Bolgár	29	—115
9. Nagy Imre	28	— 26
10. Cziffra	27	—207
11. Kaszab	26	—220
12. Merza	25	—290
13. Hercegfalvy	24	— 38
14. Debreczeni	24	—138
15. Sarlós	19	—273
16. Solti	15	—472

HATOK BAJNOKSÁGA

A Hatok Bajnoksága az idén talán még érdektelenebb volt, mint az előző években. A korábbi eredmények szinte előre eldöntötték a verseny sorsát. A „tabella” a bajnoksághoz képest csupán annyit változott, hogy a **Pál**-csapat helyet cserélt a **Vég**-együttessel.

1. Góth	32	+132
2. Szeleczky	25	+128
3. Pál	19	+ 11
4. Vég	18	— 49
5. Kovács	18	— 98
6. Proniewicz	8	—124

TÉLI VILLÁMTORNA

A két oktávós mérkőzésekből álló verseny érdekessége, hogy az utolsó három helyet bentmaradó csapat foglalta el, míg a kiesők jobb eredményeket értek el. A bajnokságban utolsó **Solti**-csapat „vigaszdíjként” meg is nyerte a versenyt.

1. Solti	22	+159
2. Cziffra	22	+140
3. Bolgár	20	+ 56
4. Debreczeni	18	+101

5. Herczegfalvy	17	— 40
6. Sarlós	15	0
7. Kaszab	12	—145
8. Nagy I.	10	—152
9. Merza	8	—128

II. OSZTÁLY

A Vágó-csapat biztos fölénnyel nyerte meg az osztály bajnokságát, bár az utolsó fordulókra teljesítménye visszaesett. Ennek lehet, hogy néhány balszerencsés mérkőzés, lehet, hogy a biztos fölény tudata volt okozója. Csapatkapitányuk minden- esetre érdekes statisztikai adatokat bocsátott rendelkezésünkre, aminek elemzése tanulságos lehet. A Vágó-csapat a 2—10. helyezett csapatok ellen 85%-os teljesítményt ért el. A 11—16. helyezettek ellen pedig csak 45%-ot. A kiesők ellen eredményük 60%-os volt. Mindebből nemcsak azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a II. osztály bajnokcsapata jobb, biztosabb játékot nyújtó együttesek ellen jobb teljesítményre képes, hanem azt is, hogy döntő módon befolyásolhatja az eredmény alakulását a jobb csapat részéről tanúsított türelmetlenség, vagy az, hogy „könnyűnek” minősítik az előttük álló versenyfeladatot. A tanulság másik oldalát vizsgálva pedig azt állapíthatjuk meg, hogy fegyvert jelent egy gyöngébb csapat kezében az, ha úgy ül le a versenyszaltonhoz, hogy ellenfele erejét ismerve nem akar minden áron győzni, vagy pontokat szerezni, ha közömbösen játszik, azaz nem az eredményre, hanem az egyes leosztásokra koncentrálnak.

Stratégiai okokból úgy véljük, ez a kis kitérő nem volt haszontalan. Az osztály további alakulásában sincs meglepetés. A 2. helyet a végre magára talált **Pernecky**-együttes szerezte meg, míg a 3. helyen a **Mélyépterv Serfőző**-csapatát találjuk. Ennek az eredménynek öszintén örülünk, hiszen a Mélyépterv együttese az elmúlt Tihanyi Nemzetközi Bridzsversenyen mindig díszelőző teljesítményt nyújtott, és

Serfőző—Desewffy párja pedig a páros versenyeken is számottevő eredményeket ért el. Hároméves szívós munkával méltán nyerték el az I. osztályú minősítést.

A 4. helyet a jelöltek közül kétségkívül leginkább a **Zempléni**-csapat érdemelte meg, még akkor is, ha csupán egy pont választja el az 5. **Tóth** és a 6. **Szikszayné**-csapattól. Ez utóbbi együttes is dicséretet érdemel, hiszen a jó helyezést többnyire négyen, megfeszített küzdelemben érték el.

A 8. **Csengery**-, a 9. **Balla**-, a 10. **Wellner**- és a 11. **Vituki**-csapat közel azonos eredménnyel reális helyezést ért el, míg a 12. **Kozmovszky**-csapat a bajnokság első felében mutatott szép eredmények alapján jobb helyezést is elérhetett volna, ha a második „félidőben” nem esett volna vissza. A fordítottja érvényes a 13. **Kolossváry**-csapatra, amely sokáig a kieséssel küzdött, de a finisben sikerült feljavulnia. A **Bártfay**-, a **Mondok**- és a **Matskássy**-csapat szintén elkerülte a kiesést, és ezt a felsorolt csapatokban játszó versenyzők tudása és tapasztalata indokolja is. Egyet azonban hangsúlyozni kell, hogy a legközelebbi bajnokságig fokozzák edzéseiket, ha helyüket végképp meg akarják szilárdítani a II. osztályban.

A **Semtei**-csapat, amely a volt Serényi és Röder együttesek egyes párijaiból alakult, nem tudta megvédeni minősítését. Ugyanezt mondhajuk el az új, de nyilvánvalóan gyengébb felállásban szereplő 19. **Tésy**-csapatról is. A **Wittinghof**-csapat állandó felállítási nehézségekkel küzdött. Leginkább ez magyarázza gyenge szereplésüket. Annál is inkább, mivel a csapat néhány játékosra feltétlenül „megüti” a jó II. osztályú szintet. A **Láng**-csapat ebben a szezonban a sok évi átlagnál lényegesen gyengébben szerepelt és méltán kellett megelégednie az utolsó hellyel.

J. Gy.

A II. osztály végeredménye

1. Vágó	55	+445
2. Perneczky	50	+285
3. Serfőző—Mélyépt.	48	+298
4. Zempléni	47	+356
5. Géczy	46	+265
6. Tóth	46	+161
7. Szikszayné	44	+109
8. Csengery	41	— 55
9. Balla	40	+199
10. Wellner	40	+ 58
11. Vituki	40	— 82
12. Kozmovszky	39	+ 26
13. Kolossváry	36	—129
14. Bártfay	36	—154
15. Mondok	35	+123
16. Matskássy	31	— 53
17. Semtei	31	—188
18. Wittinghof	24	—416
19. Tésy	17	—537
20. Láng	14	—709

III. OSZTÁLY

A bajnokság indulásakor némileg aggályosnak látszott az a körülmény, hogy csapatfelosztások miatt hat csapat jutott a negyedik osztályból a harmadikba. Meg kell állapítani, hogy ez a félelem indokolatlan volt, a színvonal lényegesen nem csökkent, mert a hat közül csak két csapat kerül vissza a negyedik osztályba, kettő viszont feljutott a másodikba. A bajnokság végső állása eléggé egyenletes erőviszonyokra utal különösebb megugrások nélkül. Nem világlik ki az a valóban idegekre menő küzdelem, amit a bajnokság második felében az első hat csapat vívott a felkerülésért. Hétről hétre változott a helyzet az élen, mert a vezetők felváltva veszítették el mérkőzéseiket, nem egyszer kieső jelöltekkel szemben. Ez a bizonytalanság véleményem szerint inkább gyengeség, kapkodás és főleg az idegeség, mint a magas színvonal következménye.

A **Jakubovics**-csapat méltán lett az első. Élen volt a bajnokság elejétől kezdve, és csupán egy kölcsönjátékos miatt megővött mérkőzésen elvesztett négy pont miatt nem tú-

nik ez az első hely meggyőzőbbnek. A **Böszörményi**—**Nagy**-csapat kezdeti bizonytalanságok után erősen feljavult, és megérdemelten kerül vissza a második osztályba. A **Tamássy**-csapat feljutása meglepetés. Nagyarányú vereségek mellett győzelmeket aratott a táblázaton lejjebb álló csapatok ellen. Szinte példa nélkül áll, hogy egy csapat 94 plusszal felkerüljön, de nekik, ha némi szerencsével is, sikerült. Az **OISZÉV** feljutása ellenére csalódást keltett, a tavalyi kupa szereplés és egy első osztályú párral való erősödés után. Induláskor a mezőny leg-erősebb csapatának tartottuk, és talán a kezdeti sikerek okozták a későbbi megtorpanást. **Óbudai Hajógyár**: saját csapatról vagy jót, vagy semmit. Mindenesetre a II. osztályba visszakerülni most sem sikerült, bár a csapat évről évre előrébb kerül a táblázaton. A **Nagy István**-csapat gyenge kezdés után hamar az élre került, de azután érthetetlenül megtorpant. Az utolsó fordulóokban ötször vesztektek 0:4-re, holott már öt 1:3 arányú vereség is a feljutást jelentette volna. A **Jinda**-csapat ideí szereplése ugyan nem volt egyenletes, a tavalyinál mégis jóval sikerebb. Gyenge kezdés után, komoly hajrával közelítették meg az élcsoportot.

A **Szentmihályi**-csapat hosszú ideig esélyesnek látszott a feljutásra, ha a második „félidő” is úgy sikerült volna, mint az első. Az **Urik**-csapat egyenletesen szerepelt, és végül is idén különösebb szenzációk nélkül ugyanazt a helyet foglalja el a táblázaton, mint az előző évben. A fiatalokból álló **Csipka**-csapat nem keltett csalódást, és mint előző évi IV. osztályú bajnok biztosan vetette meg lábát a III. osztályban. A **Csepe**-csapat a II. osztályból való kiesés után komoly veszteségeket szenvedett, és ez is hozzájárulhatott gyengébb szerepléséhez. Nem akarok frázisokkal dobálózni, de a sportszerűséggel is bajok vannak nálunk. Többször fordult elő, hogy nem áll-

1962_CsB.

tak ki, ha egy verseny érdektelen volt számukra.

A **Béda**-csapatnak idén nem voltak kiesési gondjai. A csapat a legjobbaknak is képes volt nehéz perceket, vagy órákat szerezni, ugyanakkor néha a meccspontok tömegét engedte ki könnyelműen a kezéből. A **Pedagógusok** csapata három helylyel végzett hátrább, mint tavaly. A verseny nagy részében inkább a mezőny első feléhez tartoztak, és csak a bajnokság végén szorultak a 13. helyre. A **Bán**-csapat idén is gyengébben szerepelt a vártnál, sőt még a tavalyi helyezést sem érte el. Nem szívesen bonyolódnék licitvitákba, de nem a licitrendszerrel van baj? A **Markovics**-csapat a tavalyi bajnokság végén visszaesett, és ebből a visszaesésből idén sem lábalt ki. Hajszál híján visszakerültek a IV. osztályba. A **Toron**-csapat élcsoportha tartozó ellenfelek ellen aratott győzelmeket a hajrában, és ezzel biztosította a bentmaradást. Ezek a kétségbeesésben elért eredmények azonban minden évben nem segíhetnek. Ilyen régi rutinos csapatnak nem a kiesés ellen kellene harcolnia. Ha már múlttal rendelkező csapatokról beszélünk, még ma is érthetetlen a **Vegyterv „A”** és a **Somoskövy**-csapat kiesése. A két csapat 8, illetve 20 ponttal szerzett kevesebbet, mint tavaly. Ismétlem, érthetetlennek tartom ezt a nagy változást egy év alatt. A **Springer**-csa-

pat kiugróan szerepelt a tavalyi kupában, és ehhez képest csalódást keltett most, noha néhány meglepetés-szerű győzelemmel azért felhívták magukra a figyelmet.

Úgy tűnik, hogy a **Mélyépterv „C”** csapata nem közelítette meg egyedül a mezőny színvonalát. Valójában úgy érzem, bár csupán egyetlen mérkőzés tanulságaira támaszkodhatom, hogy elsősorban a licitrendszer a ludas, itt is a feltűnően sok „mínuszban”.

Harsán Tamás

A III. osztály végeredménye

1. Jakubovics	51	+349
2. Böszörményi	51	+267
3. Tamássy	51	+ 94
4. OISZÉV	49	+295
5. Ó-hajó	47	+249
6. Nagy István	44	+293
7. Jinda	44	+110
8. Szentmihályi	44	+101
9. Urik	40	- 1
10. Csipka	38	+ 34
11. Csepeli	38	-105
12. Béda	37	+168
13. Pedagógus	36	- 89
14. Bán	33	-105
15. Markovics	33	-110
16. Toron	32	-107
17. Vegyterv	31	-320
18. Springer	29	-197
19. Somoskövy	24	-284
20. Mélyépterv	11	-642

Beszélgetés egy bajnokkal

Góth Gábor csapata (tagjai: Góth Gábor csapatkapitány, Cséti Gábor, Gárdos István, Kaufmann István, dr. Kotzián Imre) a most befejeződött elsőosztályú bajnokságot imponáló biztonsággal nyerte meg. A mérkőzések során mindvégig megőrizte vezető helyét, 10 teljes győzelmi ponttal előzte meg a másodiknak bemutatott Szelezky-csapatot. Teljesítménye cca 83%. — Ugyanilyen biztosan nyerte meg a „hatok baj-

nokságát” is. Beszélgettünk dr. Kotzián Imrével, aki ez évben először játszott a Góth-csapat színeiben, ezért az ő versenymúltjával és véleményével még lapunk nem foglalkozott, mi a véleménye a csapat teljesítményéről, az együttes játékosairól?

— Csapatunk — válaszol dr. Kotzián — mindvégig ugyanabban a felállásban játszott: az egyik pár a Góth—Kaufmann, a másik vonal

egy háromszög, melyben felváltva játszott a három játékos, mégpedig aként, hogy Gárdos játszott a leg-többet, én a legkevesebbet. Ugy vélem, hogy „szputnyik párunk”, a Góth—Kaufmann együttes, egy-két pillanatnyi megtorpanástól eltekintve, végig *klasszis* játékot produkált. A „háromszög”, ha nem is képviselte azt a játéknívót, mint csapatkapitányunk és partnere, jól állta a sarat a kiosztások viharáiban, és beváltotta a hozzá fűződő reményeket. Nekem könnyű volt beilleszkednem a csapatba, akár Gárdos, akár Cséti volt a partnerem. Gárdos István barátomat eddig csak mint „minden hájjal megkent” ellenfeletem ismerem (ő valamikor az MTK-ban játszott, én a BEAC-ban), most megismerem, mint olyan partnert, akinek csendes mosolya mögött fiatalos lendület húzódik meg, és akinek akkor van legjobban helyén a szíve, ha a csapat bajban, azaz hátrányban van. Cséti Gábort a fiatal generáció legtehetségesebb tagjának tartom, telve ötletekkel és briliáns technikával. Góth Gábor csapatkapitány az igazságos bíró a heti tréningek számonkérő széke előtt. Ő, aki sokáig volt bíró, döntéseiben nem ismeri a „konjunktúra-kritikát”, hanem csak a teljes objektivitást. Széleskörű bridzskultúrája, nagy versenyzési rutinja abszolút tekintélyt biztosít neki, mint csapatkapitánynak. És ez rendkívül fontos minden csapatban, mert elejét veszi a tréningeken a vég nélküli vitaközásoknak. Last but not least Kaufmann István az én egyéni véleményem szerint a magyar ranglistán — ha vezetnék ilyen — ma az első helyet érdemelne. Ennyit a csapatról és játékosairól.

— Minden bridzscsapat eredményességének egyik előfeltétele, hogy jó rendszert játsszon. A mi csapatunk a Cohen Ráfael által összeállított ún. válogatott rendszert játssza, még pedig minden csonkítást, sőt „javítás” nélküli teljességében. Azt vélem, hogy ez a rendszer kiállotta a

próbát. Én — személy szerint sikerrel játszottam ezt a rendszert egy évvel ezelőtt Varsóban, ahol a kiváló játékoskal, dr. Kovács Jenővel játszhattam a magyar válogatottban. Ajánlom a fiatal magyar versenyzőknek, akiknek rendszer-gondjaik vannak, még inkább azoknak a fiatal tehetségeknek, akik most esnek át a saját rendszer alkotás gyermekbetegségén.

A továbbiakban dr. Kotzián Imre így nyilatkozott:

— Közel 30 éve versenyzem. Első nemzetközi sikerem volt, amikor a magyar ifjúsági válogatott 80 leosztásban 110 meccsponttal megverte az osztrák ifjúsági válogatottat. Ebben az „ifi” csapatban velem együtt játszott Kovács László (ma a Szeclezky-csapatban), dr. Szalay Lajos (ma dr. Pál-csapatban), Ottlik Géza, Schönberger István és Pór András. Utóbbi két kiváló versenyzőnket a nyilasok ölték meg. Ottlik Géza nagy írói elfoglaltsága miatt nem tud versenyezni, — mi többiek megöszülünk ugyan, de a bridszasztal mellett igyekszünk fiatalok maradni. Az 1936-os budapesti versenyen a páros világbajnokság második helyezettje voltam Tóth Kálmán partneremmel. És azóta minden bridszversenyen, ahol csak jelen lehettem, jelen voltam, a BEAC csapatának voltam a kapitánya. A versenyzés mellett a bridszsport szervezési vonalán is sokat tevékenykedtem, közel egy évtizedig vezető funkcionárius voltam a megszűnt Magyar Bridzsszövetségnek. Nagy jelentőségűnek tartom a Budapesti Bridzsegyesület megalakítását, s bizonyos vagyok benne, hogy a magyar bridszszők nemzetközi szinten is megállják majd a helyüket. Tudom, hogy a magyar bridszszők nagy tekintélynek örvendenek külföldön. 1938-ban, a háború előtti utolsó nemzetközi bridszkonferencián, Hágában tapasztaltam, mennyire nagyra értékelte a nemzetközi bridszélet a magyarok magas bridszkultúráját és abszolút tiszta versenyetikáját. Ezt a nagy nemzetközi te-

kintélyt elsősorban a Fészek-csapatnak köszönhetjük. Baron de Nexon, a Bridzs Világszövetség mostani elnöke, a magyarok őszinte barátja, a hágai versenyen és konferencián, amikor ő a francia bridzsszövetséget képviselte, ismétlenül és hangsúlyozottan hozta tudomásomra. Ha a budapesti bridzsegyesület szervezete odáig fejlődik, hogy jelentkezhetünk felvételre a nemzetközi ligába, ennek a tervnek leglelkesebb híve épp a szervezet elnöke lesz.

Néhány megjegyzés a licitről, a játékról:

— Amióta bridzsezem, a bridzslitálás sokat fejlődött, még inkább differenciálódott a különböző rendszerek kialakítása által. Annak idején a Fészek-csapat a Culbertsoni elvek alapján alkotta meg a maga rendszerét. A mai magyar ún. válogatott rendszer tulajdonképpen a Fészek-rendszer egységes reformja, amelyet Cohen Ráfael néhány kiváló magyar teoretikus bevonásával hozott tető alá. Felhasználták a külföldi tapasztalatokat is, így a két olasz, az amerikai Goren, az angol Acol, a francia Canapé, az osztrák kis treff rendszer tapasztalatait. A magyar bridzssportban ma nagy divat különböző, gyakran saját gyártmányú rendszerek alkalmazása. Egészséges jelenség-e ez, vagy sem, vitatható. A magam liberális szemléleténél fogva, azt vallom, hogy nem lehet egyetlen csapatot vagy párt sem arra kötelezni, hogy ezt vagy amazt a rendszert játssza. Játssza csak a sajátját, ha azt szereti a legjobban! A különböző rendszerek kavalkádjában — ez ma nálunk a bajnokság — új és új talentumok tűnnek fel, és ez a fontos. A Budapesti Bridzsegyesületnek lesz majd a tiszte, hogy ezeket a tehetségeket felismerje, összefogja és kialakítson egy valóban kvalitatív magyar gárdát. Közbevetőleg — mint aki csapatkapitányi minőségben is sok tapasztalatot szereztem — megjegyzem, nem tartom egészséges dolognak, hogy egy csapaton belül kü-

lönböző párok különböző rendszereket játszanak. Ez megbontja az egyöntetűséget, a csapat egységes licitstílusát, felborítja a csapatkapitány stratégiai elgondolásait, sőt megfosztja attól a kritikai érzéktől, amellyel csapatának működését oktávról-oktávra mérlegelnie és irányítania kell. Ennek a véleményemnek az alátámasztására nincs jobb bizonyíték a most lezajlott bajnokságnál. Egységes rendszert csak a mi csapatunk játszott. Ha példaként megvizsgálom néhány szóval a magyar élmezőny eredményességét — vagyis a hatok bajnokságában részt vett csapatokat — (sajnos, helyszűke miatt nem foglalkozhatom az egész első- és másodosztályú mezőnnyel, pedig szívesen tenném); úgy látom, hogy a második helyezett Szelezcky-csapat egyik párja a válogatott rendszert, két másik párja a Szelezcky-rendszert játszotta, a Vég-csapat egyik párja a Vég-rendszert, másik párja a Widder rendszert (Csaba Károly és Widder Lajos), a Kovács-csapat egyik párja a saját „kiskáro” rendszert, a többi ettől különböző rendszereket játszott. A Proniewicz—Kertes csapat egyik párja időnként „kibernetikázik”. Külön méltatást érdemel a dr. Pál-csapat, mely a bajnokság harmadik helyezettje lett. Ők salangmentes, ésszerű bridzset játszanak, nem hiányzik az egységes szemlélet sem, de játékosaik csapán a versenyszalton mellett találkoznak, mert valamennyien nagyon elfoglalt emberek. Tréningre azonban a legjobb csapatnak is szüksége van.

Ami a lejátszást illeti — úgy vélem — fejlődést nem tapasztalhatunk. De a bridzsben éppen a technika, ami nem is nagyon fejlődhet, legfeljebb csak finomodhatik. Különösen úgy, hogy ami egy versenyben először csak intuitív kártyaösztön volt, később tudatos, „tudományos” cselekvéssé válik. Cohen, Alpár, Klór, Ferenczy, hogy néhányat említsek csak a legjobbak közül, 30 évvel ezelőtt is rájátszott

akár a kényszerdobásra, akár egy eliminációra, de azóta a külföldi és belföldi szakirodalom ezt az intuitív ösztönt rendszerezte, s a mai fiataloknak már módjukban van matematikailag is megtanulni a játék technikáját, mielőtt még valóban tudnának játszani. És ezen a téren van talán a legtöbb tennivaló: gyakorolni, gyakorolni! Ez az, amit a fiataloknak tenniük kell, hogy igazán jó bridzsező válják belőlük.

— És most befejezésül még egy parti a sok érdekes kiosztás közül, amely jól jellemzi a magyar bajnok-csapat stratégiai készségét. A kiosztás inkább a licit szempontjából érdekes, bár a lejátszás sem érdektelen.

Észak—Dél bellben, Kelet—Nyugat mansban került kiosztásra a következő lap:

	K	9	8	x	x		
	x	x	x				
	B	x	x				
	A	x					
Á	D	B			É	6	4
K	D	x	x		Ny	9	x
9	8	x			D	D	
K	D	x				B	T x x
							x x x x
					T	x	x
					Á	B	T 8
					Á	K	T x x x

Az I. asztalnál (ahol a Góth csapat a védekező Kelet—Nyugat vonalon ült) a következőképp folyt le:

	É	K	D	Ny
	(Góth)	1 káró	kontra	
1 pikk	passz	2 kőr	passz	
2 szan	4 treff	4 pikk	passz	
passz	passz!			

Ellenjáték: Góth a kőr 9-cel indít, a felvevő a 10-est teszi, Kaufmann üt, és visszahívja a kis kőrt, majd pikk ásszal nyomban beütven, meglophatja partnerét. A felvevő két kör és két pikk ütést vesz, és ezáltal bukik egyet. Eredmény 100 pont a Góth-csapat javára.

A licit példás licitfegyelmet tanúsít. Góth Gábor 4 treffes belépő licitje megmutatja, hogy ütéstelen, és

hogy szeretné az ellenfél gémerejű bemozdását a mans helyzetben bell ellen menteni, nyolcas minor színével jó mentés ígérkezik. Minthogy azonban partnere informatív kontrájának erejét nem ismeri, a parti sorsának eldöntését partnerére bizza. Kaufmannak a 4 pikkre káró figurája híján kontrája nincs, de reménykedik abban, hogy a 4 pikk bukik, és ezért passzol. Góth utolsó helyen „hósi passzal” zárja a licitet.

Ennek a kiosztásnak a licitje a másik asztalnál a következőképp zajlott le:

	É	K	D	Ny
			1 káró	kontra
passz	2 treff	2 kőr	passz	
2 pikk	passz	3 káró	passz	
4 káró	5 treff	5 káró	kontra	

É (Gárdos) mindvégig helyesen viszi a licitet. Az ellenfél informatív kontrájára rekontrája nincs, az 1 pikk licit (mint a másik asztalnál) túlságos menekülést jelentene a káró szintől, amire oka nincs. Ezért helyes a passz. Későbbi 4 káró licitje biztatás a riverzáló partnernek.

A játék és ellenjáték a következőképp folyt le:

Nyugat indult a treff királlyal. Hiba lenne ütni az asztali ásszal, mert a kézből nincs mit dobni: a három pikkből dobni hiba lenne azért, mert a pikkekre a kellő közlekedés végett szükség van. A kőr nyolcast sem lenne helyes eldobni, mert magasodhatik. Az első ütést tehát Észak kis káróval üti a kézben. A második ütés kézből az aduász. (Keletől esik a szoló dáma.) Harmadik hívás kis pikk a kézből, amit Nyugat fed a bubival, az asztal üt a királlyal. A negyedik hívás asztalról kis pikk, amit Nyugat üt a dámával. Bármit is hív Nyugat, a felvevő most már biztosan teljesít. Nyugat az ötödik ütésben a kőr királyt hívta, abban a reményben, hogy a pikk felmagasítása előtt tudnak kőrt ütni. A felvevő üti a kőr királyt. Hatodik ütés az adu király. Hetedik ütés, adu bubival az asztal-

ra. Most következnek a treff ász, amelyre a felvevő eldobja kis pikkjét. A kilencedik ütésnél a felvevő a kis kőrt hívja, s miután Kelettől esik a dubló kör 9-es, kiteríti lapjait, mert ez az ellenfélnek az utolsó ütése. Megjegyzem, ha Nyugat nem a kör királyt hívja az ötödik ütésnél, hanem akár a pikk ászt hívja le, akár indifferens adut, vagy treffet hív, a felvevőnek mindenképp

módjában áll a harmadik pikk meghívása által az asztalon két pikket felmagasítani, s ez esetben az összes kis körjeit el tudja dobni a treff ászra és a két magas pikkre.

E kiosztásban tehát a Góth-csapat kontrázott, öt kárót teljesített bellben, ez 750 pont, vagyis a másik asztalon szerzett 100 ponttal együtt 850 pont, és egy lépés volt ez is a bajnokság felé.

Szerencse is kell!

A tízek bajnokságán — hivatalos nevén a téli villámversenyen — épp szabadnaposak voltunk, leültem az egyik asztalhoz kibicelni. Dél — bellben mans ellen — a következő lapot kapta:

p: Á B 9 7 3 c: K D 5 2 k: Á t: B T 3.

A licitet Dél indította 1 pikkkel, Nyugat 2 körös közbeszólására Észak 2 pikket, Kelet 3 treffjére Dél 3 pikket, majd Észak 4 pikket mondott —, s mindezt villámsebesen. Három passz után Nyugat a treff nyolccassal indított, és leterült az asztal:

p: K T 8 c: 8 4 k: K 7 5 3 t: K 7 5 2

Kicsit túllicitalták — gondoltam az első pillanatban —, hiszen nyilvánvaló a 2 treff ütés után a treff lopás, a kör ász, s még a pikk dámmal is kiadó ütést jelenthet. Az asztalnál azonban másként történtek a dolgok. Észak kis treffet tett, s Kelet dámájába Dél a tízest adta! Kelet erre a kör kilencest hívta vissza, amire Dél a királyt (!) adta, Nyugat az ásszal ütött. Kihívta a treff hatost, asztalról az ötös, és Kelet ászába Déltől a bubí „esett”. Kelet hosszasan „kereste” a treff hármast, de úgy látszik a partnerénél „találta” meg —, s mert nem akart az asztali treff gáliba hívni — bízva partnere kör dámájában, kihívta a kör hármast. Dél ütött, hogyan játsszék tovább? Miután a lopás meggátlása céljából magas treffjeit el kellett dobni, csak a káró ki-

rályt használhatja fel egy kör eldobására, s ezért egy kőrt lopnia is kell. De mivel? Nyilvánvaló a probléma: játszhat dubló adu dámára, amikor is a két magas adu lehívása után az asztali tízessel kényelmesen lophat, s teljesít; játszhat a Nyugatnál levő harmadik dáma ellen is: körlopás a nyolccassal, káró ásszal haza, majd aduimpasz, káróra kördobás, lopással haza, és ki tud aduzni. A felvevő azonban — valami rejtélyes okból — Kelethez tette a pikk dámát, s ezért a káró ász lehívása után az adu királlyal lopott egy kőrt — ebbe Kelet kárót adott —, majd kihívta a káró királyt, erre köröt dobott. Ezután a pikk tízes következett, amit kiengedett — és ütött vele. Most elkezdett gondolkodni — nem tudom, hogy miért, hiszen a továbbiakban már minden oly egyszerű. És mégis — megint neki lett igaz: kihívta a pikk nyolcassal és átengedte: Nyugat nem adott! „Ahá, egy adu-coup!” — kiáltottam fel gondolatban és valóban az következett: Dél kárót lopott az adu kilencessel, s hiába dobott ebbe treffet Kelet, a treff király még biztos lemenet volt, s Kelet adu dámája csendben megadta magát.

„Ha nekem ennyi szerencsém lenne” — sóhajtottam fel a parti után, s közben eszembe sem jutott, hogy nem is játszott rosszul az a felvevő... Hiszen játékaival megingatta az ellenjáték biztosságát is.

(Kád.)



A technika magasiskolájának ABC-je

XVI. ELIMINÁLÁS

A végjáték három sajátos esete közül elsőnek az eliminálást vizsgáljuk meg. Ennek lényege, hogy meghatározott ellenfelet úgy juttatunk ütéshez, hogy bármit hív, azzal ütést ad nekünk, mégpedig a teljesítéshez szükséges többletütéssel ajándékoz meg. Ezt a többletütést kaphatjuk azért, hogy kénytelen villás színünkbe (vagy esetleg több villás színünk egyikébe) hátulról behívni, esetleg olyan színt hívni, (színfelvétel esetében), amely már sem az asztalon, sem kezünkben nincs (adu viszont mindkét helyen van), s így a dob-lop módszerrel szabadulunk meg egyik kiadandó kis lapunktól. Ezzel a módszerrel szerezhethetünk ütést nemcsak olyankor, ha az impassz nem ülne, hanem biztonsági játékként is, ha a felvétel teljesítését a bizonytalan impassz helyett az ellenfélnek erre a kényszerű hívására alapítjuk (ha erre mód van). Természetesen, ez a játékmód csak akkor lehet sikeres, ha a döntő pillanatban meghatározott ellenfelünket kényszeríthetjük ütésre, és ő nem tud a számára kedvezőtlen hívás kényszeréről kitérni, vagy azért, mert nincs más-más színből lapja, vagy abban a másik színben dob-lop helyzet áll fenn. Lehetséges olyan eset is, amikor bármelyik ellenfél jusson is a végjátékban ütésbe, kényszerhívásba kerül. Azt azonban nem szabad a vak véletlenre bízni, hogy az ütésbe kerülő ellenfélnek van-e jó hívása, vagy sem? Ezért a véghelyzetet gondosan elő kell készítenünk. Ez az előkészítés a tulajdonképpeni eliminálás, vagyis azoknak a színeknek a kiküszöbölése, amelyeknek hívása, illetőleg az eliminálást megelőző hívása nem hozna a számunkra ütésnyereséget. Színjáték esetében a felvevő kezéből és az asztalról kell „eltüntetni” (lejátszani, ellopni, eldobni) ezeknek a színeknek a lapjait. Adu nélküli felvétel esetében az ütésbe hozandó ellenfélnek kell

a lapjait elvonnunk azokban a színekben, amelyeknek a hívása nem lenne számunkra kedvező. Csak ezt követően kerülhet sor az ütés kiadására. Az előzőekből is már láthatuk, hogy az előkészítésnek, ütés kiadásnak és ebből eredő kényszerhívásnak számos változata van. Ezekre fogunk néhány példát bemutatni, egyben pedig rámutatni, hogyan védekezhet esetleg ellene az ellenfél azzal, hogy az előkészítés során ütést átvevő lapját eldobja, vagy a partnere még az előkészítés szakaszában a kritikus színt meghívja, és ezzel partnere kényszerhívását megelőzi.

Nézzük a következő kiosztást, amelyben Dél 6 kórt játszik, és Nyugatot a káró dávával indult:

Észak:	Dél:
6 5 3	Á D 8
Á D B 7 5	K T 9 6 3
Á 8 3	2
T 8	Á K 9 4

Nyilvánvaló, hogy sikeres pikk impassz esetében a felvétel teljesítése egyszerű. A felvevőnek azonban biztosabb játékmódot kell keresnie. A káró Á beütés után nyomban kárót kell a kézben lopnia, aduval asztalra mennie, újabb kárót lopnia és aduval újból asztalra mennie. Ezzel kézből és asztalon a kárót eliminálta, és az ellenfelek aduit is elvette. Most még ugyan távol vagyunk a tulajdonképpeni végjátéktól, de ha treff tízest hívunk az asztalról impasszra, és Nyugat üt valamelyik figurával, máris kényszerhívásban van, és asztalról két pikk dobható el a magas treffekre (illetőleg dob-lopással, vagy Ny kénytelen a pikk villába hívni). Ha Kelet fedi a treff tízest, a kéz üt, kis treffet hív, és a kéz két magasodó treffjére dobja az asztal két pikkjét (s így az impassz fölöslegessé válik).

Egészen más a helyzet, ha a kézben a pikk 8 helyett 9 van és a treffben 9 helyett csak a hetes. Ebben

az esetben a teljesítés nem alapítható a treff színre, hanem az aduzás és káró-eliminálás közben a treff színt is ki kell küszöbölni a kézből úgy hogy a kis treffeket asztalon lopjuk. Ebben a végfelyzetben, amikor a kézben és az asztalon a három érintetlen pikken kívül már csak egy-egy adu van, asztalról pikket hívunk. Ha Kelet kis pikket ad, a kéz 9-t tesz, és Nyugat kénytelen a pikk villába hívni. Hasonló az eset, ha Kelet figurát tesz. Ezt a kéz fedi a dámával, és a kézben az Á 0 ugyanolyan villaként marad.

Ha a kézben pikk 9 helyett 8 van (ahogyan eredetileg közöltük) és a treff 9 hiánya miatt az első játékvezetési mód nem alkalmazható, ugyancsak eliminálnunk kell a két minor színt, és végül asztalról pikket hívni. A teljesítésre akkor van esélyünk, ha Kelet nem ad 8-nál nagyobb lapot, vagy azt Nyugat mindenképpen kénytelen átütni. Ilyenkor végzésükben az impasszal is kísérletezhetünk, ha annak sikere nem kizárt.

Ez a kiosztás igen tanulságos, és jól mutatja, hogy a közép és kis lapok egészen jelentéktelennek látszó módosulása döntheti el, van-e mód eliminációs végjátéokra, vagy sem? Ahogyan már említettük eliminálásra nemcsak szín, hanem adu nélküli játékban is sor kerülhet. Például a következő kiosztásban:

6 5 3			
K	D	T	9 7 6
8 2			
3 2			
K D B 9 8			7 4 2
4 2		É	8 5
B 7 5 4	Ny	K	T 9 6 3
K 3		D	B T 9 4
Á	T		
Á	B 3		
Á	K D		
Á	D 7 6 5		

Páros versenyben az asztalok többsége 6 kört játszott és teljesített minden nehézség nélkül. Ha a felvevő eleve 2—2 aduelosztásra ját-

szik — treff magasítással — 13 ütést is vihet. Az egyik asztalon azonban Dél 6 szant licitált, amit Nyugat megkontrázott és a pikk királlyal indult. Ezt az ütést nincs értelme kiengedni, hiszen az ellenfelek közlekedése pikkben amúgy sem rombolható le, és a 12. ütést csakis a treff dáma adhatja. A kontra után azonban nincs remény arra, hogy az impassz sikerüljön. Ezért helytelen a kontra, mert megadja a teljesítés kulcsát. Nyomban ütni kell a pikk ásszal és lehívni először a kárókat, majd a köröket. Utolsó három lapkét a kézben a treff nagyvilla és a pikk tízes marad, Nyugat pedig kénytelen védett treff K-t tartani, és így csak egyetlen pikkje maradhat, amivel ütni kényszerül, és hátulról behívni a treff villába. Nyugat, ha szemfüles, és idejében észreveszi a veszélyt, megkísérelheti becsapni a felvevőt. A dobások kezdetén dobja el treff hármasát, majd a pikkeket dobja végjátéokra, a D 8-t tartva meg a magányos treff K mellett. A felvevő nem láthatja tisztán az elosztását, és lépre mehet. Természetesen a végén, hosszas töprengés után hiába dobja el treff hármasát, a jó pszichológus felvevő eső treff királyra fog játszani.

9 2			
K 4 3			
T 9 8 7 5			
B 7 3			
T 8 7 5		É	D B 3
T 9 8		Ny	K
B 3 2			A D B 7 5
D 5 2		D	D
			K 9 8 4
		Á	K 6 4
		6 2	
		Á	K 6 4
		Á	T 6

Dél 8 kárót játszik, és Nyugat a partnere által licitált körrel indult, majd folytatta. A harmadik körhívást a felvevő lopta. A felvétel teljesítésének előfeltétele — tekintettel arra, hogy az első aduhívásba eső D egy kiadó káró ütésre enged, következtetni —, hogy csak egy treff ütést adjunk ki. Kétszeres treff

impasszra nem lehet játszani, mert hiányzik a 9-es. Az ellenfelet kell tehát ennek a színnek a megbontásába belekényszeríteni, osztott figurákat feltételezve. Ezért a felvevő egyszeri aduzás után eliminálja a pikket úgy, hogy a harmadik pikk lopása után aduval jön kézbe az utolsó pikk ellopása végett. Ezután az asztal aduval adja ki az ütést Nyugatnak (Kelet egy magas kórt és másodlagos treff királyt tart). Nyugat csak trefft hívhat. Ha a C-t hívja, a felvevő kiengedi és villát tart, amibe Ny kénytelen belehívni. Viszont, ha Ny először kis trefft hív, a felvevő Kelet királyát üti és csak a dámát adja ki.

Az alábbi kiosztásban Dél indult 1 pikkkel, amire Nyugat bellben 2 kórt licitált. Végül is Dél játszik 4 pikkkel, és Ny kétszer magas kórt hívott.

Észak:	Dél:
9 8 7 4	Á B T 6 5 2
7 2	8
K 6 3	Á D B
Á B 5 4	K 7 3

Dél lopta a második kórhívást, káró királlyal asztalra ment, és pikkkel hívott impasszra, de Kelet nem adott adut. Dél beütött az ásszal. A teljesítés előfeltétele, hogy nem ad ki trefft. Erre nem a treff impassz az egyetlen és legjobb esély. Ezt végszükségre kell tartalékolni. Nyugat licitje után bizonyára öt körje van, tehát a minor színekből valószínűleg öt lapot tart. Ennek elosztásáról kell a felvevőnek meggyőződnie. Ezért lehívja további két magas káróját. Ha Nyugat ezekre is színt ad, a treff K és kézbeli kis treff következik. Ha Nyugat trefft ad, az asztal üt az ásszal és aduval kiadja Nyugatnak az ütést, aki nyilvánvalóan csak kórt hívhat, amit az asztal lop, és a kéz eldobja harmadik treffjét. Ha Nyugatnak nincs három kárója, a felvevő még mindig megadhatja a treff impasszt.

Elégé bonyolult — kényszerdobatással előkészített — eliminációs

kényszerhívást szemléltet a következő kiosztás.

	Á T 9 4		
	4 2		
	8 7 6 4		
	Á 7 3		
5 2		É	3
K B 3		Ny	K T 9 8 7 6 5
Á K D T 5		D	9 3
B T 5			D 9 8 4
		K D B 8 7 6	
		Á D	
		B 2	
		K 6 2	

A licitálást Nyugat kezdte 1 káróval, és Dél 4 pikkje ellen két kárót hívott le, majd a treff búbot játszotta ki. Két káró mellett egy treff is kiadó, és a licitból nyilvánvaló, hogy a kór impassz nem sikerülhet. A felvevő ezért kényszerdobatással kombinált kényszerhívásra játszott. Aduzás közben az asztal harmadik káróját kézben lopta, majd egy híján lehívta a kéz összes pikkjeit. A következő végállás adódott:

		—	
		4 2	
		8	
		Á 7	
—		É	—
K B		Ny K	T 9 8
Á		D	D 9
T 5			
		7	
		Á D	
		—	
		6 2	

Az utolsó adu lehívása zavarba hozza Nyugatot: kénytelen egyik treffjét eldobni. A treff ásszal asztalra menve, a felvevő káróval adja át neki az ütést, (kézből trefft dobva), és kényszeríti, hogy a kór villába hívjon.

A következő példa azt mutatja, hogy szlemm bemonást nem érdemes kontrázni, mert a felvevő ebből információt szerezhet.

(A leosztás a következő oldalon.)

A licitet É kezdte káróval. A licitálás során D négy szan ász-kérdésére É 5 kórt mondott, amit Kelet

Új konvenció Miskolcon

Csapatunk új konvenciót dolgozott ki három- és kétszínű lapok indítására. Az egyik csoportba a 4—4—4—1, és 5—4—4 elosztású lapok, a másikba pedig a kétszínű 6—5—1—1, 6—5—2—0, 6—6—1—0 és 7—6 elosztású lapok tartoznak. Mindezen lapok indítása 2 treff, ha a háromszínű lap 13, a kétszínű pedig 11 figurális pontot tartalmaz.

A válaszoló 11 ponton aluli lappal 2 kárót, 11 pontot elérő lappal 2 kört, közbeszólás esetén kontrát, és 14—15 pontos lappal két pikkert válaszol. Vagyis ugyanúgy, mint a válogatott csapat licitrendszerében. Csak egy színnel alacsonyabban. Háromszínű lap esetén az induló viszonyválaszában bemondja színhiányát vagy szingli színét, és innét a licit logikusan megy tovább.

Az induló két szan viszonyválasza, sőt az ellenfél közbeszólása esetén 3 és négy szan viszonyválasza is kétszínű lapot jelez. Felkéri partnerét, hogy a következő magasságon (az ellenfél közbeszólása nélkül a hármas magasságon) licitálja be alulról fölfelé hármas dámavezetésű, négyes vagy ötös színeit. Vagyis kezdje meg az adukeresést. Az induló erre bemondja az alacsonyabban bemondható hosszú színét, ha a válaszoló nem találta el a színét. Ha megtalálta, akkor passzolhat, emelhet, ászt kérdezhet stb. Ugró licit fogás-kérdés. Ha az induló által először bemondott hosszú szín megfelel a válaszolónak, vagyis legalább harmadlagos dáma segítségével van belőle, akkor emel, szemre tör stb. Ez a látszólagos bonyolult leírás a valóságban igen egyszerű és logikus: aduszínkeresés a hármas magasságon. És rendszerint sikerül is az esetek túlnyomó többségében megtalálni az aduszínt a hármas magasságon. Különösen egyszerű ez, ha a válaszolónak egy vagy két hosszú erős színe van. Ilyenkor tudja, hogy nem az az induló hosszú színe. — Egyenletes elosztású válaszoló lap

esetén pedig mód van arra, hogy a hármas magasságon eljussunk a jobbak aduszínünkhöz.

A konvenció előnyei a következőkben foglalhatók össze:

1. Lényegesen pontosabb gem és szemmelcitekhez vezet, mintha a kétszínű lapot erős Texas indulással kezeljük.
2. Legtöbbször a hármas magasságon megtaláljuk legjobb aduszínünket.
3. Teljes misfit ellen biztonságot nyújt akkor is, ha a figurális ponterő alapján a gem belicitálható lenne. (A válaszoló pl. két hosszú színnel és két szinglivel azonnal látja a misfitet.)
4. Az ellenfél kizáró közbeszólása ellen védelmet nyújt. A közbeszóló ellenfél a két treff indulás elhangzásakor még nem tudhatja, három- vagy kétszínű lappal áll e szemben, az előbbi ugyanis jelentős defenzív erőt képvisel, az utóbbi keveset. A kizáró közbeszólások elleni védelem egyébként a következő: Ha a baloldali ellenfél a két treff után közbeszól, a válaszoló gyenge lappal passzol, 11 ponttal egy színnel felüllicitálja a közbeszóló színét mind a kettes, mind a hármas magasságon. Az induló közbeszólás után, ha pontereje erre feljogosítja, háromszant is mondhat, ilyenkor az adukeresés a négyes magasságon történik. Pozitív válaszoló esetén természetesen 4 szant is mondhat lapjától függően, és ilyenkor az ötös magasságon indul az adukeresés.

A négyes kizáró közbeszólások ellen a védekezés természetesen nehéz, de ceppet sem nehezebb, mint az erős Texas használata esetén, vagy akár egyes színindulás vagy bármilyen licitkezdés után.

Kérjük, szíveskedjék konvenciókat tanulmányozni konkrét lejátszások, vagy akár mesterségesen beállí-

tott partik alapján, és merjük hinni, hogy Önök is kedvező tapasztalatokat fognak szerezni.

Az egyszínű (gyenge) Texas indu-

lást mi is használjuk.

Miskolc, 1963. január 20.

Dr. Bethes Béla

SZERENCSEMOMENTUMOK

A bridzsversenyzés eredményességét döntően befolyásoló tényezők: a jól kiválasztott, egyszerű, minden félreértési lehetőséget kiküszöbölő licitrendszer, annak rugalmas, fantáziadús alkalmazása, matematikai készséggel párosult technikai biztonság, — a jó memória, a jó idegrendszer és végül, de nem utolsósorban: a szorgalommal el nem sajtítható, tehetségéből fakadó megérzés, amit legtalálóbban „bridzs-érzéknek” neveznek. Ilyen adottságok birtokában már csak a szerencséhez fűződő viszonyunk teheti irreálissá versenyeredményeinket. — Ha józan, kellően megalapozott elképzeléseinket nem kíséri különös balszerencse, akkor nem maradhat el a jól megérdemelt siker sem!

A bridzsversenyzés ma érvényben levő szabályai mellett a szerencsemomentumok teljes kiküszöbölése lehetetlen. — A külföldi versenyeken éppúgy, mint a magyar bajnokságban, egy-egy mérkőzésen túl kevés a leosztások száma, s bizony az ilyen rövid lélegzetű összecsapásoknál elkerülhetetlenül túlzott szerepe van a szerencsének. Éppen erre való tekintettel két ország válogatott csapatainak küzdelmeiben rendszerint legalább 100—120 leosztásban állapodnak meg. Ilyen leosztás-mennyiség mellett a szerencsemomentumok némileg kiegyenlítődnek. A szerencse szerepe a játék minden fázisában észlelhető. Ha olyan kiosztások kerülnek kezünkbe, amelyek a mi licitrendszerünknek kedveznek, — előnybe kerülünk azokkal szemben, akik rendszerüket másfajta leosztásokra építették. Gyakoriak azok a korrek felvételek is, amelyek a színéktőlünk független, kedvezőtlen elosztása miatt nem teljesíthetők, ami

által a rosszul licitáló ellenfél meg nem érdemelt pontokhoz jut. — A bridzsjáték sokoldalúsága, az elosztások kiszámíthatatlan sokasága súlyos feladat elé állítja a versenyzőt, akinek rövid idő alatt el kell döntenie, hogy a sok variáns közül melyiket válassza. A szerencsének tehát itt is jelentős szerepe van. A jó bridzsjátékosnak matematikailag képeznie kell magát, de semmilyen matematikai készség nem nyújt megbízható támpontot egy sereg lejátszási probléma megoldásához. Melyik valószínűségszámítás nyújt például biztonságot arra, hogy összesen nyolc lapból álló szín birtokában a dáma esérére, vagy impasszra játszunk-e? Vagy: ki az a bridzstudós, aki a lapok szélsőséges elosztásánál képes előre kiszámítani, hogy mentő bemondata reális-e valóban, vagy pedig az ellenfél már teljesíthetetlen bemondását menti, és felesleges bukásokat investál. — A bubi mögött ülő dáma teóriája is sokat veszített biztonságából a női emancipáció bevezetése óta.

Komoly szerepe van a szerencsének olyan csapatok elleni küzdelmekben, amelyeknek saját gyártmányú, főleg blöffre épülő licitrendszerük alkalmazásával elsősorban az a céljuk, hogy lapjuk elosztásáról és figuraerejéről minél kevesebb tájékoztatást nyújtsanak. — Nagy hátrányuk ezeknek a rendszereknek, hogy alkalmazásainak ambícióját teljes mértékben kielégítik az ellenfél félrevezetéséből adódó, végeredményben negatív sikerek, pedig azt hiszem, inkább arra kellene törekedniök, hogy rendszeres munkával képezzék a maguk technikai készségét, játékban és ellenjátékban egyaránt.

Végül a szerencsemomentumok közé sorolható partnerünk személyének helyes kiválasztása is, akiről rendszerint későn derül ki, hogy békés, harmonikus együttműködésre képtelen. — Nem győzöm eléggé hangsúlyozni, hogy az örökké mozgó, konjunktúra-kritikákkal telített, arc-fintorokkal rosszalását érzékeltető, sőt sokszor gorombászkodó partner milyen súlyosan hátráltatja fejlődésünket! Szerencse, hogy módunkban áll ezen változtatni.

Mindezek alátámasztására bemutatok egy olyan játszmat, amelyben kizárólag a szerencse vezetett a sikeres megoldáshoz. — A partit az 1937. évi brüsszeli Európa-bajnokságon játszottam a dán válogatott elleni mérkőzésünkön. Itt került kezünkbe a következő kiosztás:

```

x x x x x
B x
A K x x
D T
A K D B x
D T x
D x
B x x
É
Ny K
D
x x x
K
B x x x x
x x x x
A 9 8 x x x x
x x
A K x x

```

Dél helyén egy kör indításom és nyugat pikk közbeszólása után 6 kör felvételében állapotunk meg. — A felvétel reálisnak látszik, mert kedvező aduelosztás esetén a teljesítés problémamentes.

A pikk király indítást aduval ütöttem, és lehívtam a kör ászát. — Nyugat a 3-ast, Kelet a királyt adta. — Minthogy az aduk elosztására semmilyen támpont nem állt rendelkezésemre, kénytelen voltam a nagyméretű asztalok miatt is, környezettanulmányaimat az ellenfelek pszichológiai kiértékelésére korlátozni. Mialatt hosszasan töprengtem a teljesítés esélyein, az volt a benyomásom, hogy Kelet helyén ülő dán arcán őszinte és becsületes mentalitás

észlelhető, tehát nem tételeztem fel róla, hogy mariázs birtokában a királyt és nem a dámát adja az ütésbe. — Viszont Nyugat részéről — amikor a király esett Kelet helyén — önelégült mosoly sugárzott felém azon a láthatatlan antennán át, amit a bridzsező érzékel lejátsszás közben. — Megfigyeléseim után a következő kalandos játékra határoztam el magamat:

1. ütés: pikklopás kézben
2. „ : kör ász
3. „ : káró ásszal az asztalra
4. „ : pikklopás
5. „ : káró király
6. „ : pikklopás
7. „ : treff 10-es impasszal az asztalra(!)
8. „ : pikklopás
9. „ : treff dáma
10. „ : pikklopás

A tizedik ütés után hadállásom a következő volt:

```

— — —
B
x x
— — — —
— — —
É
D T Ny K — — —
— — — D x
B D x
— — —
x
— — —
A K

```

A treff ász és király lehívása után Nyugat arcáról eltűnt az iménti fölényes mosoly, és kénytelen volt belenyugodni abba, hogy csak egyet üt-het a két biztosnak vélt ütéséből!

Teljesítés után csapatom tagjaitól elismerésben részesültem, és őszintén örültem annak, hogy a szerencse istenasszonya ezúttal mellém állt. — De vajon elismerésben részesültem volna akkor is, ha a treff bubi Keletnél ül, és az aduelosztás történetesen 2—2 lett volna? Rémülten gondoltam azokra a lesújtó jelzőkre, amelyekkel a pesti kibicátor ebben az esetben illetett volna.

Cohen Rafael

Most már értem az európai bridzs főlényét

Sokat gondolkoztam már azon vajon mi az oka annak, hogy évek óta, a legnagyobb versenyeken az európai bridzsezők elviszik a pálmát az amerikaiak előtt, annak ellenére, hogy náluk a pénz is, és a verseny-lehetőség is bővebben áll a versenyzők rendelkezésére. Ám, egyszerre minden világos lett számomra, amikor áttanulmányoztam a nagy amerikai rangadónak a New York—Los Angeles találkozónak a leosztásait. Régen gyanított feltételezésem igazolódott be, de kimondani még most is félek és így inkább olvasóink elé tárok néhány leosztást. Vonják le a következtetést maguk.

Az egyik leosztásban Kelet volt az osztó és az Észak—Dél-vonal volt bellben.

— 9 3			
10 3 6 3 2			
B 6			
9 8 7 6			
A K D 6 4			5
K D B	É		8 7 5
K 10 7 5	Ny	K	A C 9 4 2
10	D		D B 4 2
	E 10 8 7 2		
	Á 4		
	8 6		
	A K 5 3		

Az egyik teremben így ment a licit:

K	D	Ny	É
passz	1 pikk	passz	passz
kontra	passz	passz	2 kőr
passz	passz	kontra	körpassz

Nem egészen érthető Rubin 2 kőr licitje, és az ellenfél már előre örült az 500—800 esetleg 1100-at is kitevő bukásnak. Csakhogy Stone szerencsétlen treff dáma indulása keresztül húzta számításait és mindössze 200-at írhatott a szkórlapra New York együttese. A másik teremben a los-angelesiek simán felvették a 3 szant és egy szürrel teljesítették.

Általában megfigyelhető volt, hogy Los Angeles győzelme ezen a mér-

közösen elsősorban optimista játéknak volt köszönhető. Talán a következő leosztások is ezt bizonyítják.

D B 10 5 4			
K 5			
D 8 6			
A 10 5			
K 7 3 2			
A 9 2			
K 10			
B 8 6 4			
	E		
	Ny	K	D B 10 8 7
			A B 3
	D		K D 7 3 2
	A 9 8 6		
	6 4 3		
	8 7 5 4 2		
	9		

Kelet—Nyugat bellben: Észak volt az osztó. Kelet—Nyugat helyén Sheinwold és Kaplan ült.

É	K	D	Ny
1 pikk	kontra	3 pikk	kontra
passz	passz	passz	

A három pikk egyszer bukott. A másik teremben a Los Angeles-i Rubin és Erdős ült Kelet—Nyugat helyén.

É	K	C	Ny
1 pikk	kontra	4 pikk	kontra
passz	5 kőr	körpassz	

A trefflopás elmaradt és így Kelet teljesítette a felvételt. Los Angeles merész licitje és a New York-iak játéka 6 meccspontot jelentett az előbbieknél. Érdekes megfigyelni a következő leosztást is, ahol az Észak—Dél vonal volt bellben. Az egyik teremben Crawford és Ston volt észak—dél.

D 10 9			
8 6 3			
A 6 5			
D 9 5 3			
A 8 7		B 7 5 3	
B 7		A 9 5	
C		10 9 8 4 3	
B 10 8 7 6 4 2		A	
		K 4 2	
		K D 10 4 2	
		K B 7 2	
		K	

K	D	Ny	É
passz	1 kőr	3 treff	passz
passz	passz		

Észak nem érezte magát erősnek kontrázní, a felvétel viszont hármát bukott. A másik teremben Mathé és Schleifer így licitált.

K	D	Ny	É
passz	1 kőr	3 treff	kontra
passz	3 káró	passz	4 kőr
passz	passz	passz	

Mathé és Schleifer összeszokott partnerek, de ebben az évben még nem játszottak együtt. Schleifer in-

formatív kontrája alapot kívánt adni Mathé esetleges „sputnyik” kontrájához. (Amerikában így nevezik a jó üzletnek ígérkező kontrákat, különösen abban a helyzetben, ha a kontrázó vonalnak nem biztos a gémjátéka. (Mathé 4 kőrje elsősorban optimista licitmodorának tudható be, ami általában kifizetődő. Ez történt jelenleg is a pikk ász indulás után.

Abban igaza van egyeseknek, hogy a szerencse is a jó játékosoknak kedvez, de a szerencsés játék nem jelent mindig jó játékot.

J. Gy.

KÉNYSZERDOBÁS

Az átlagjátékos, aki egy szlem teljesítésénél, — néha négyes vagy ötös magasságú kontráknál is — a beszorítást, mint egyetlen technikai megoldást alkalmazta már, nem is gondolja, hogy alacsonyabb bemon-dások teljesítésénél, sőt néha az ellenjátéknál is milyen eredményesen használható.

Lássunk mindegyikre egy-egy példát.

Robber játékban Észak—Dél 30 részírásánál ez volt a licit:

Észak	Kelet	Dél	Nyugat
1 treff	passz	1 pikk	2 kőr
2 pikk	3 kőr	3 pikk	körpassz

Nyugat elindult a kőr királlyal, leterült az asztal, és a felvevő ezeket a lapokat látta:

A B 6 3		K D 8 5 2
8 7 5		T 6
8 2	É D	K D 6 5
A D 7 4		8 6

Kelet a kőr király hívásba kilen-cest, a kőr dámába a hármast adta.

Nyugat harmadik hívása a treff bubí volt, és az asztal Dámáját Kelet a királlyal fedte. Ezután a káró búbot hívta, a felvevő káró királyát Nyugat az ásszal ütötte, és a káró hármast hívta vissza. Kelet káró kilencesére kiment a felvevő dámája.

A felvevő eddig kiadott négy ütést. Nem is lenne több problémája, ha az aduk elosztása kettő-kettő lenne, vagy nem kellene tartania esetleges felüllopástól. A felvevő tehát a matematikai valószínűséget figyelembe véve, kézből meghívta a pikk királyt, majd kis pikkot, amit az asztal ászával ütött, s kiderült az aduk kedvezőtlen elosztása. Kelet kárót dobott. A felvevő most kézben lopta az asztal utolsó körjét, a treff ásszal az asztalra ment, lehívta az adu búbot és Kelet beszorult. Ez maradt a végállás.

		B 6	
		—	
		7 4	
10	É	—	
B 4	Ny	K	T 7
—		D	9 3
10		D 8	
		6 5	
		—	

Ha Kelet kárót dob, a felvevő át-üti partnere bubiját a dámával, káróját az asztalon lopja, treff loppással kézbe jön, hogy az úrrá lett káróját lehívassa.

Ha Kelet treffet dob, az asztalról

treffet hív, az adu dámával kézben lop, s a pikl hatos átmenet az asztalra (káró lopással) a felmagasított treff lehívására.

Kelet—Nyugatnak ugyanis a következő lapja volt:

Kelet	Nyugat
T 9 7	4
K D B 4 2	A 9 3
Á 3	B T 9 7 4
B T 5	K 9 3 2

Dr. K. F.

Magyar siker Zakopánében

Az összetett versenyben

A március 4 és 9 között megrendezett V. Zakopanei Nemzetközi versenyen egyesületünk két csapattal vett részt. Az első csapatban dr. Kovács Gy., Bacsó, Kovács L. és dr. Végh, az utánpótlás csapatban Fogarassy, Herczegfalvi, Balogh A. és Zánkai G. ült asztalhoz.

A hat napos verseny során két-két önálló csapat-, illetve párosversenyt, egyéni versenyt és vegyespárost rendeztek. Az egyes számokban — a vegyespáros kivételével — elért helyezések pontozásával került megállapításra az összetett verseny egyéni helyezési sorrendje.

Eredmények:

I. párosverseny (52 pár)

1. Kasprzak—Lowinski	1512
2. dr. Kovács—Bacsó	1443
3. Kukliński—Sobotkowski	1390

I. csapatverseny (21 csapat)

1—2. Budapesti Bridzs Egyesület I.	97
1—2. Kovo Praha I.	97
3. Frankiel, Grosfeld, Klukowski, Szurig	88

II. csapatverseny (23 csapat)

1. Rosner, Halina, Herman, Prusak	78
2. Budapesti Bridzs Egyesület I.	73
3. Chycki, Napiarkowski, Bojanawski, Szenkelbach	64

II. párosverseny (56 pár)

1. dr. Kovács—Bacsó	1777
2. Werclyn—Wokiasky	1640
3. Kasprzak—Lowinski	1621

Összetett verseny:

1. BACSO FERENC	155
2. DR. KOVÁCS GYÖRGY	154
3. KASPRZAK	126

1. Bacsó Ferenc, 2. Kovács György

A vegyespáros napján első csapatunk a legerősebb összeállításban asztalhoz ülő lengyel válogatottal (Kukliwicz, Wilkosz, Klukowski, Szurig) játszott és a 40 leosztásos mérkőzést 117:84 arányban megnyerte.

Az egyéni verseny napján utánpótlás csapatunk a Kovo Praha több válogatottal felálló csapatával (Polák, dr. Skala, dr. Neruda, Kaluba, Prazsak, Kollinger) játszott 24 leosztásos mérkőzést és 70:39 arányban győzött.

A nagy sikereket hozó versenyről következő számunkban adunk részletes beszámolót.

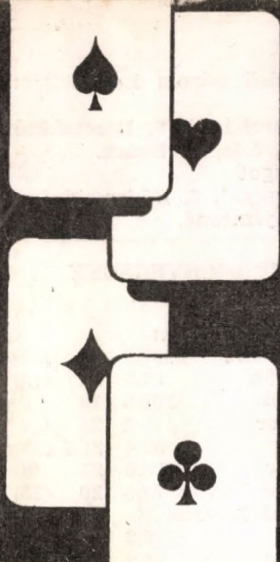
FINNORSZÁG

A finn párosbajnokság győztese a Puuranen—Veijola pár (Tavastehus), 2. a Sorri—Sorri páros (Helsinki) 3. a Ahokas—Mönkkänen pár (Joensuu).

NÉMETORSZÁG

Az Európa-bajnokságot előkészítő válogatóverseny második szakaszát a Baubach—v. Alvensleben pár nyerte a Dewitz—Chodziesner, dr. Korring—Rachwalski, Piost—Auhagen, Rammensee párok előtt. A válogatott csapatot a harmadik szakasz után állítják össze az első három párból.

A januári rejtvények megfejtését következő számunkban közöljük.



BRIDZS- ÉLET

A BUDAPESTI BRIDZS EGYESÜLET VERSENYTÁJÉKOZTATÓJA

KÖZLEMÉNYEK

Bridzsbál

Közöljük az érdeklődőkkel, hogy 1963. május 4-én, szombaton 21 órától reggel 5 óráig a BBE Bridzsbált rendez az egyesület összes helyiségeiben (XIII., Balzac u. 7.). A belépésre jogosító meghívó ára 30 forint.

Részletes felvilágosítást a BBE háznagya, Fülöp Miklós nyújt a versenyek színhelyén vagy a 468-405 telefonszámon.

Tagdíj

Többen érdeklődtek, mi a módja a tagdíj és az előfizetési díj befizetésének. A közgyűlés határozata értelmében a tagdíjat és az előfizetési díjat negyedéves, féléves vagy egyéves részletben kell befizetni a Budapesti Bridzs Egyesület 223—XIII—1. számú csekkszámájára biankó csekklap felhasználásával, vagy a versenyek színhelyén Widder Lajos dr. sporttársunknál. A tagdíj és az előfizetési díj egy negyedévre együttesen 42 forint.

Szabó Ernő emlékverseny

Örvendetes tényként nyugtázzhatjuk, hogy a veszprémi bridzsélet az utóbbi hónapok során fellendült, és kialakult a versenybridzsezők mintegy ötven főnyi törzsgárdája. A legutóbb emlékversenyt rendeztek a TIT patronálása mellett Szabó Ernőnek, a tavaly elhunyt veszprémi bridzsezőnek az emlékére.

Szabó Ernő, a kitűnő bridzsező lelkes híve volt törekvéseinknek a versenybridzs fejlesztése terén, állandóan figyelemmel kísérte folyóiratunk fejlődését is. Mindezek mellett, vagy talán elsősorban egyénisége és pályafutása, köztiszteletben álló személye volt az, ami sporttársait arra indította, hogy versenyüket emlékének szenteljék. Szabó Ernő 1919 óta töretlen harcosa volt a munkásmozgalomnak, ennek szentelte egész életét. A tisztelet, amely tehát emléket körülveszi, nemcsak a sporttársaké, hanem a harcostársaké, a munkatársaké és a követő tanítványoké is.

A Szabó Ernő emlékverseny végeredménye:

1. Egyetem—Cserhalmi	24	+265
2. dr. Bereczky Endréné	22	+302
3. László Zoltán	21	+180
4. Egyetem—Csányi	17	—23
5. Egyetem—Kovács	13	—7
6. Egyetem—Juhász	7	—230
7. MUKI	5	—94
8. Gyimes Olivér	2	—393

A Szabó Ernő emlékverseny ünnepélyes díjkiosztására március 28-án került sor. A díjak átadásánál a helybeli bridzsezők vezetőin kívül jelen voltak dr. Kádár Miklós, a PBE elnöke, Röder Vilmos, a BBE alelnöke, Romhányi József, a BBE választmányának tagja és Nyári Károly, a BBE tagja. A díjkiosztást villámpárosverseny követte, amelyen elindultak egyesületünk megjelent tagjai is.

A verseny első három helyezettje:

- Észak—Dél
 1. Kádár—Romhányi, 2. Bereczkiné—Horváth, 3. László—Bence.
 Kelet—Nyugat
 1. Perger—Angyal, 2. Röder—Nyáry
 3. Kovács—Gyimesné.

VILLÁMPÁROSVERSENY EREDMÉNYEK

Tiszteletdíjat nyertek:

dr. Bartal Ferenc	107,9	15	(27)
Cziffra András	83,5	24	(12)
Kovács László	102,5	19	(19)
Söpkéz Sándor	79,4	21	(10)
Sebő László	87,4	21,5	(10)
dr. Vég Tibor	78,6	23	(8)
dr. Debreczeni István	88,5	29	(25)
dr. Debreczeni Istvánné	106,3	23	(33)
Csendes Tibor	81,9	20	(20)
Décsi Gábor	85,3	25	(9)
Makádi Józsefné	109,9	17	(43)
Gödölle Pál	131	9	(50)
dr. Sai-Halász András	76,1	28	(19)
dr. Veszprémy János	75,9	26	(19)

A FEBRUÁRI ÉS MÁRCIUSI ELSŐ HELYEZETTEK

II. 11. 60 pár		
Hennel Lukácsné	63,2	
Jordán Gy.—Csipka	59,9	
II. 18. 44 pár		
Somoskövy—Szűcs	57,4	
Meskó—Varannai	56	
II. 25. 49 pár		
Vég—Décsi	65,5	
Debreczeni—Dné	62,6	
III. 4. 44 pár		
Horváth—Zoltai	56,6	
Fejes—Murányi	65,1	
III. 5. 44 pár		
Fehérvári—Fejes	60,7	
Makádi—Widder	60,2	
III. 11. 44 pár		
Tartsayné—Miltényi	59,7	
Lakner—Schäffer	60,7	
III. 18. 44 pár		
Gulyás—Sarlós	60,3	
Somoskövy—Papp M.	60	
III. 25. 52 pár		
Perentey—Lukács	57,9	
Kovács—Kaufmann	61,2	

Még egyszer Zakopáne

Lapunk legutóbbi számában már ismertettük a Zakopáne-i nemzetközi verseny eredményeit, azonban játékosaink szereplésének részletei is nyilván érdeklík olvasóinkat, ezért a versenyre még egyszer visszatérünk.

Az indulás nem ment simán. Három nappal az elutazás előtt dr. Proiewicz Ferenc felesége súlyos megbetegedése miatt kénytelen volt az utat lemondani, és már-már úgy látzott, hogy csak az utánpótlás-csapatral vehetünk részt a versenyen. A helyzetet dr. Vég Tibor mentette meg, aki az utolsó pillanatban vállalta az utat, és persze illetékes hatóságaink megértésére is szükség volt, hiszen az útlevel beszerzésére alig két nap áll rendelkezésre.

Az akadályok elhárultak és március 3-án teljes csapattal útnak indultunk. A cseh-lengyel határon nem értük el a csatlakozást, így egy éjjelt egy Lysa Polana-i turistaházban töltöttünk, másnap reggel folytattuk utunkat, és közvetlenül a verseny kezdete előtt érkezünk meg Zakopáneba. Lengyel barátaink kitűnő elhelyezéssel fogadtak bennünket, az elmúlt évi sí-világbajnokság alkalmából épített Hotel Zakopáne-ban, a modern sportszállóban laktunk. A versenyek egy részét is itt bonyolították le.

A versenyt hétfőn délelőtt a helybeli tanács elnöke nyitotta meg, és nyomban kezdetét vette az első páros verseny. A délelőtti játékrészben játékosaink még érezték az utazás fáradalmait, és mind a négy párunk mérsékelten szerepelt. A délutáni játékrészben a dr. Kovács—Bacsó-pár már izelítőt adott a verseny során végig mutatott kiemelkedő formájá-

ból, és végül a második helyet vívta ki. Többi párunk átlag körüli eredménnyel a mezőny közepén végzett.

A mezőny játékeréjére vonatkozóan csupán annyit, hogy egyetlen pár kivételével a teljes lengyel élmezőny részt vett a versenyen, és a Prágából érkezett nyolc játékos között is több válogatott volt.

Másnap, kedden került sor az első csapatversenyre, amelyen 21 csapat indult. A csapatversenyt mindkét alkalommal az ún. „a board a match” rendszerben rendezték. Ez hasonló az elmúlt évben nálunk is néhány alkalommal rendezett páros-csapatverseny rendszeréhez, azzal az eltéréssel, hogy az egyes leosztásokban elért, illetve összesített eredmény nem kerül átszámításra, hanem a meccspontok összegezése adja a végeredményt. Lényegében tehát a valamennyi csapat ellen elért eredmények úgy kerülnek értékelésre, mint ha minden csapat egy mérkőzést játszott volna, és a sorrendet a meccspont-különbség nagysága adja meg. A csapatok minden csapat ellen három leosztást játszottak, így az egész csapatverseny 60 leosztásból állt. A megszakítás nélkül lejátszott, szokatlannul nagyszámú leosztás komoly megterhelést jelentett.

Mint már beszámoltunk róla, első csapatunk a prágaiakkal holtversenyben végzett az első helyen, de jónak mondható az utánpótlás-csapat szereplése is. A fiatalok +35 ponttal a hetedik helyen végeztek, vagyis csupán négy lengyel csapat előzte meg őket. Az első csapat mindkét párja igen jó játékokat mutatott ezen a versenyen, a fiatalok közül pedig a Balogh—Zánkai-pár játszott

igen jól, eredményük párosverseny-
értékeléssel jóval 60% fölött volt.

Ezen a versenyen dr. Vég Tibor
szép felvevő játékkal teljesített egy
bemondott szanzadu kisszlemmet.
Dél helyén kis pikk indulás ellen az
alábbi lappal kellett teljesítenie:

Észak p: K x x c: A 10 x x k:
K 10 x t: A D x.

Dél p: A D x c: K D x k: A 9 x
t: K x x x.

Ha a kör vagy a treff húz, vagy
a kör bübi esik, nincs semmi gond
— persze nem így volt. Nyugat a
harmadik körbe nem adott, Keletnél
kint maradt a bubi. Tibor erre le-
játszotta 3 magas treffjét, Kelet a
harmadikba kárót dobott, ezután kö-
vetkezett a két pikk figura — Kelet
a másodikra újra kárót dobott, és
ezzel lapja pontosan kiszámolhatóvá
vált: 4 kőrrel és 2—2 fekete lappal
startolt, tehát 5 kárója volt. Amikor
ezek után az asztalról a kör 10 kö-
vetkezett, és Kelet a bubival ütésbe
került, jobb híján kis kárót hívott,
erre a kézből is kicsi került, Nyugat
kénytelen volt a dámát adni, és mi-
után az asztal királya ütött, már
csak egy impassz kellett Kelet bu-
bija ellen.

Szerdán az összesített versenybe
nem számító vegyespárost rendezték
meg. Ezen a napon első csapatunk a
Varsó színeiben asztalhoz ülő lengyel
válogatottnal játszott 40 leosztásos
mérkőzést. A két varsói pár a leg-
utóbbi válogató versenyükön az első
két helyen végzett, és a januári tú-
rán a norvégek ellen fölényesen, a
svédek ellen biztosan győző lengyel
válogatott oszlopai voltak.

Az első 20 leosztást a nyílt terem-
ben szép számú néző előtt a Kovács
László—Dr. Vég-pár a Klukowski—
Szurig-pár ellen, a zárt részben pe-
dig dr. Kovács—Bacsó a Kukiewicz
—Wilkosz-duó ellen játszotta. Jó já-
tékkal 62:53 arányban 9 pontos ve-
zetésre tettünk szert.

A második „félidőre” a mi két pá-
runk termet cserélt, a lengyelek ma-
radtak. A nyílt teremben játszók el-
lenfeleinket — elsősorban Szurigot

— szemmel láthatólag idegessé tette
9 pontos előnyünk. Dr. Kovácsék pe-
dig magabiztosan és kitérően ját-
szottak, a zárt teremben pedig Ko-
vács Laciék álltak igen jól a sarat.
Így az előny újabb 24 ponttal nőtt,
és végeredményben csapatunk 117:84
arányban biztos győzelmet aratott.

Ezen a mérkőzésen Bacsó Ferenc
— aki az egész verseny során ki-
emelkedő formát mutatott — ragyo-
gó felvevő játékkal teljesített egy
nagy szlemmet. Ez volt a leosztás:

dr. Kovács

K 4

A 9 8 7 6 5

K

A K 6 5

Klukowski

D 2

K B T

3 2

D B T 9 4 ?

É

Ny

D

Bacsó

A T 3

4 3

A D B T 9 8 7

2

Szurig

B 9 8 7 6 5

K D 2

6 5 4

8 7

A 7 káró ellen Klukowski kis adu-
val indult. Minden más indulás ese-
tén terített a nagy szlemm, de így
komoly feladat várt a felvevőre. Ba-
csó Feri megoldotta. Mielőtt az ol-
vasó továbbmegy, megkísérelheti a
megoldás megkeresését, ami még
nyitott lapokkal sem olyan egyszerű!

Bacsó Feri kézből ütött, még két
adut hívott, ezután treffel asztalra
ment, és a másik treff figurára el-
dobta a kéz egyik kis körjét. Ezután
a harmadik treffet kézből lopta, két-
szer adut hívott, majd a pikk kirá-
lyával asztalra ment, a pikk ásszal
vissza a kézbe, és így kialakult a
következő oldalon látható végállás.

Most következett kézből az utolsó
adu, és mind a két ellenfél beszo-
rult! A nagy szlemm kétoldali kény-
szerdobással teljesült. A zárt terem-
ben a felvevő nem aduindulást ka-
pott, így simán teljesített, miután a
kéz rossz pikkjét ellopta az adu ki-
rályal.

A szép győzelem után — ezért

—	A 9			
—	6			
—		É	B	
K B	Ny	K	D 2	
—	D	—	—	
D				
	10			
	4			
	7			
	—			

egyedül érdemes lett volna elmenni Zakopánéba, de jött még a többi is! — érthetően jó hangulatban tettünk egy nagy sétát a csillagos ég alatt tornyosuló havasok tövében.

Másnap került sor az egyéni versenyre. Ezen közülünk egyedül Bacsó indult — az összetett versenyre való tekintettel —, de 88 lengyel ellenfele, illetve partnere „ellen” nem érhetett el eredményt. Fiataljaink pedig Prágával mérköztek. Ezúttal mind a négyen nyugodtan, megbízhatóan és jól játszottak. A 24 leosztásos mérkőzést 32:22-es féldő után biztosan nyerték 70:39 arányban.

Pénteken került sor a második csapatversenyre. Ez alkalommal 23 csapat indult, tehát 66 leosztást kellett megszakitás nélkül játszani. Egyik csapatunknak sem ment olyan jól a játék, mint az első csapatversenyen, azonban mint a végén kiderült, a többi csapat alaposan keresztre verte egymást, és így első csapatunk +73 ponttal a második helyen végzett. Az eredmény igen szerencsétlenül alakult, mert éppen az ellen az esélytelennek látszó lengyel csapat ellen adtunk le a 3 leosztásban 24 meccspontot, amely végül 5 ponttal előttünk végzett.

Ezen a versenyen Kovács László kitűnő ellenjátékkal buktatott meg egy 6 kör felvételt. Nyugat helyén a kis szlemm ellen a káró dámával indult, és a fenti lapokat látta:

A felvevő asztalon a királlyal ütött, meghívta a treff bubit, és azt a dámával átütötte, majd a sikeres

	7 6 5			
	A 4 3 2			
	A K 8			
	A K B			
	É			
D 3				
K 7 6				
D B T 9		Ny		
7 6 3 2				

impasszal háromszori aduhívás következett. Ezután káróval asztralment, és ellopta az asztal utolsó káróját, majd a kis treff következett, és az asztal utolsó magas treffjére kézből kis pikket dobott. Most az asztralról kis pikket hívott, amelyet a kézben ásszal ütött. Kovács Laci szemrebbenés nélkül adta a dámát! Ezzel a felvétel egyet bukott, ugyanis a végállás ez volt:

	7 6 5			
	4			
	—			
	—			
D 3			K T 9 2	
—		É	—	
B		Ny	K	—
7		D	—	—
	A B 8			
	8			
	—			
	—			

Ha Nyugat kis pikket ad az ászba, a felvevő a pikk 8-as kijátszásával ütésbe hozza, és máris teljesített, így pedig kénytelen volt belejátszani Kelet pikk villájába, és két ütést kiadott.

Ennek a versenynek a krónikájához tartozik, hogy amikor a végén mint „nem játszó kapitány” első csapatunk eredményeinek az összesítőbe való bediktálása után rámutattam az 5. számú csapat — saját fiataljaink — elleni mínusz 22 pontos eredményére, ennek talán nagyobb sikere volt, mintha a csapat az első helyen végzett volna. Utánpótlás-csapatunk egyébként mínusz 4 ponttal a 13. helyen végzett.

Az utolsó verseny nap előtt az összesítésben Bacsó és dr. Kovács az első két helyet foglalta el, így nagy

várakozással tekintettünk az utolsó párosverseny elé. Az utolsó játéknapon kitűnő párosunk betetőzte remek szereplését, és az 56 párt számláló mezőnyben fölüyesen nyerte meg a versenyt, 137 ponttal megelőzve a második helyezettet. Egyik top score-juk így alakult:

Bacsó
 x x
 A
 D x x
 A K D B T x x
 AⁿDⁿB x x x
 KⁿBⁿTⁿ9 x
 —
 x x
 E x x x
 Ny K D x x x
 D k T x x
 x x
 Dr. Kovács
 K T
 x x x
 A B 9 x x x
 x x

Általános bellben a licit:

	Ny	E	K	D
I pikk	3 treff	passz	3 szan	
4 kőr	4 szan	passz	passz	

passz

Nyugat a pikk dámával támadott, ezt Kovács Gyuri kézben vette a királlyal és lejátszotta az asztal hét treffjét, majd a kőr ászt hívta le, utána kis káró következett, és ezt a kézben ásszal ütötte. Amikor Nyugatot nem adott kárót, kiderült, hogy Kelet könnyelműen eldobálta valamennyi pikkjét; és csak kárója van. Kézből kis káró következett és miután Kelet az asztal dámáját átütötte a királlyal, kénytelen volt behívni Gyuri B 9-es villájába. A két szürrel teljesített játszmaért írt 680 pont biztos top score-t jelentett.

A párosban kivívott győzelem csatános befejezése volt a sikerekben gazdag hétnek, és természetesen véglegessé tette két versenyzőnk helyezését az összetett versenyben. Mit tagadjuk, büszkén hallgattuk a késő esti órákban sorra került eredményhirdetést: az V. zakopanei nemzetközi verseny győztese Bacsó Ferenc 155 ponttal, 2. dr. Kovács György

154 ponttal, 3. Marek Kasprzak 126 ponttal.

Túlzás nélkül megállapíthatjuk, hogy fiatal egyesületünk első nemzetközi szereplése a legmerészebb várakozást is messze felülmúlta. Az elmúlt évi Európa-bajnokságon hetedik helyen végzett, a néhány héttel korábban a norvégeket és svédeket otthonukban legyőző lengyel élmezőny ellen elért eredmények értékét csak növeli, hogy egyik párunk Zakopánében ült először egymással szemben. Minden elismerés megilleti játékosainkat, akik jó baráti szellemben, fegyelmezetten, tudásuk legjavát adták.

Az egész verseny során végig kitűnően játszott a dr. Kovács—Bacsó pár, és megingás nélkül vívták ki az összetett versenyben is a győzelmet. Külön dicséret illeti Bacsó Ferencet, aki az összetett verseny érdekében vállalta az egyéni verseny nyolc órai játékanak megterhelését. A pár sikereihez kitűnő játékuk mellett hozzájárult licit-rendszerük is. A „kis káró” ellenszerét a lengyelek sehogys találták meg. Remek formát mutató párunkat a csapatversenyeken jól egészítette ki a Kovács L.—dr. Vég pár. Kovács Laci nagy rutinja és mindkettőjük fegyelmezettsége, a csapat érdekeinek állandó szem előtt tartása átsegítette őket az összeszokatlanságból adódó nehézségeken. Jó versenyzői adottságokra mutat, hogy éppen a legfontosabb mérkőzéseken tudták azt nyújtani, ami a csapat sikeres szerepléséhez kellett.

A fiatalok sem keltettek csalódást, időnként biztatóan játszottak és sok hasznos tapasztalatot gyűjtöttek. Végül, ami ugyancsak nem közömbös: a csapat minden tagja az egész verseny során fegyelmezett, kifogástalan magatartást tanúsított.

Lengyel barátainktól a bucsúbanketten azzal köszöntünk el, hogy a viszontlátásra Tihanyban!

Dr. Bartal Ferenc

1963. évi párosbajnokság végeredménye

I. OSZTÁLY

1. Widder—Csaba	1831 pont
	54,5 %
2. Honti—Rényi—Szendrei	1815 pont
	54,0 %
3. Sarlós—Selmeczi	1812 pont
	53,9 %
4. Halász—Szalay	1796 pont
5. Pál—Kun	1786 „
6. Kovács L.—Proniewicz	1771 „
7. Cohen—Góth—Kaufmann	1759 „
8. Cséti—Gárdos—Koczián	1758 „
9. Fogarasy—Herczegfalvy	1757 „
	1751 „
10. Kovács Gy.—Bacsó	1746 „
11. Vég—Décsi—Semtei	1746 „
12. Gács—Waldmanné	1731 „
13. Gulyás—Révész—Székely	1702 „
14. Ajtay—Szłota—Csonka	1694 „
15. Zboray—Markó	1686 „
	50,2 %
16. Bánó—Sai—Halász—Heggyessy	1667 „
	1658 „
17. Komlós—Solti	1658 „
18. Debreceni—Szomjzs—Illés	1650 „
	1648 „
19. Eleőd—Jósfay	1648 „
20. Bencsik—Vértesy	1636 „
21. Michel—Márton	1623 „
22. Balogh—Zánkay	1620 „
23. Bartal—Döbrössy	1596 „
24. Pogány—Varsányi	1590 „
25. Merza—Verbényi—Jeziarsky	1588 „
	1587 „
26. Kaszab—Petz	1587 „
27. Bozó—Földiák	1550 „
28. Rónay—Komjáthy—Rónzy	1467 „
29. Cziffra—Söpkéz—Korbász	1462 „
30. Nagy I.—Párniczky	visszalépett

II. OSZTÁLY

1. Szirmay—Serényi	2648
2. Vágó—Csendes	2545
3. Kapcsos—Dukesz	2534
4—5. Zempléni—Hoványi	

4—5. Gerényi—Gyenes	2519
6. Berényi—Fehér	2475
7. Makádiné—Szigeti	2436
8. Szetey—Tolnay—Török	2401
9—10. Varannai—Várady	
9—10. Macskássy—Böszörményi I.	2386
11. Engel—Endrődi	2368
12. Szikszay—Szné	2355
13. Bognár—Láng II.	2325
14. Tartasyné—Kozmovszky	2322
15. Tóth—Sórné	2320
16. Fehérváry—Fejes	2317
17. Nagyné—Újhelyi—Rázsó	2303
18. Blanc—Wellner	2303
19. Aschner—Geiger	2297
20. László—Martos	2295
21. Kerényi—Knébel	2287
22. Jasskiewicz—Rajnai—Kaszás	2253
23. Beöthy—Bné	2249
24. Sváb—Aradszkyné	2226
25. Róder—Nyáry	2223
26. Fülöp—Fné	2218
27. Láng I.—Sebestyén	2211
28. Kovács Ö.—Mondok	2200
29. Wittinghoff—Néveri	2182
30. Koczák—Vég	2166
31. Konkoly—Kné	2140
32. Serfőző—Desewffy	2139
33—34. Győri—Gyné	
33—34. Gedeon—Balla	2128
35. Binder—Márton II.	2087
36. Bánkövy—Philppovich	2051
37. Orbán—Fehér	1966
38. Sotériusz—Szekeres	1922
39. Bártfay—Bné*	1687
40. Vasadi—Vné**	971

* kihagyott forduló

III. OSZTÁLY

1. Nagy István—Reicher	2558
2. Székely P.—Székelyné	2539
3. Tamássy—Bencsik L.	2435
4. Lukaszovich—Béda	2417
5. Igali—Gere—Galló	2412
6. Eleőd Á.—Hollós	2394
7. Szepeffy—Tassy—Matolcsi	2391
8. Germadics V.—Magyari—Schneid.**	2383
9. Springer—Vajda	2380
10. Drasnyai—Bálint	2371

11. Berzevicy—Bíró—Bozzay	2361
12. Csáky—Csiszár—Ványai	2356
13. Jakubovics—Jakubovicsné	2346
14. Csepeli—Pál*	2331
15. Berentey—Lukács	2313
16. Kucsmann—Szász	2313
17. Király—Vida—Waldmann	2308
18. Somoskövy—Csorba—Szűcs	2283
19. Nagy E.—Bodó—Takács**	2285
20. Kovács L.-né—Veszprémy	2271
21. Sáfrány—Sebő—Sebő	2262
22. Bösörményi Nagy— Horváth Á.*	2255
23. Germadics Gy.—Jordán Gy.	2255
24. Gödölle—Papp	2238
25. Szilágy—Nebenförer—Hegyi	2234
26. Korányi—Nyíri—Nyíriné	2216
27. Kiss P.—Balla—Császár	2208
28. Debreceny—Czoch	2206
29. Kovács A.—Rupp—Eckert**	2205
30. Szentmihályi—Dezső	2197
31. Kiss M.—Urbán	2190
32. Toron—Szepessy—Radácsi**	2151
33. Lányi—Kovács	2147
34. Székely—Litvay— Székelyné*	2140
35. Markovics—Márkus— Takács	2126
36. Bán—Bánné*	2085
37. Csipka—Csipkáné	2074
38. Hencz—Kiss—Hegyesy	2045
39. Csák—Ondódi—Csirmaz	2009

*Büntetőpont-levonás helytelen
eredménylap-vezetésért.

IV. OSZTÁLY

1. Vincze—Vajna—Komjáthy	2364
2. Géza—Turnovszky—Kelen	2333
3. Takács—Takácsné—Papp	2287
4. Fábry—Komáromy—Nagy	2284
5. Ozorai—Szűcsné	2274
6. Fábry—Lánczos—Gáti	2271
7. Oskó—Jordán L.	2260
8—9. Dobsa—Ember—Várfalvy	2245
8—9. Detre—Gáncs	2245
10. Sigmond—Siklóssy	2215
11. Mészáros—Kövér—Felméri	2209
12. Szabó L.—Horváth	2201
13. Ágh—Simon	2199
14. Déry—Rajkányi—Falus	2191
15. Zakariás—Jordán T.	2183
16. Jánosi—J.-né	2182
17. Keresztúry—Kné—Nedolin	2169
18. Karnischer—Kárpáti	2167
19. Pintér—Szász	2156
20. Kádár—Kné—Varga	2152
21. Falusné—Farkasné	2143
22. Ruffini—Rné.—Szekeres	2135
23. Jeszenszki—Márton	2116
24. Márkus—Kosztyal—Volly	2086
25. Szentmiklóssy—Szné	2051
26. Vinczenti—Varinszky— Ormos	2042
27. Balogh—Harsánné—Billoni	2020
28. Gergely—G.né—Hoppe	1997
29. Kisvölcsy—Varsa	1977
30. Angeli—Dobr.né—Kutis	1950
31. Meskó—Pálffy—Pongrácz	1945
32. Bíró—Tallián—Erdős	1930

A LIMIT RENDSZER

A licitelindítás

Az általános amerikai licitrendszerek, mint a Roth—Stone, vagy a Kaplan—Sheinwold azon alapszanak, hogy megállapítják az indítás alsó határát. Ezt az elvet nagyon ügyesen fejtegette Theodore Lightner évekkel ezelőtt. Mégis az elkövetkező időkben ennnek a nagyon is vitatható licitelméletnek a továbbfejlesztését láttuk.

Először jött az idegen színben ugró gyenge válasz, ami teljesen elhomályosította az egyszerű one-over-one értékhatárait. Ezt követte a

gyenge ugró közbeszólás, amely egy csapásra kiszorította az információs kontrát és a korlátozott erősségű ugró közbeszólást. Végül két újabb rendszer került színre, és szavazattöbbséggel fogcsikorgatva fogadták el minimális indításnak.

Senki se meri kérdőre vonni a jó-sokat, legkevésbé Amerikában. De Los Angelesben, mintegy hat eszendeje elindult egy kis csoport, amely néhány feltörő fiatal és egy-két idősebb játékosból állt. Lew Mathe taktikája — amely a játékasztal mellett

már sok zavart és rémületet okozott, s szinte porrá zúzta a régi elméletet, arra sarkallta ezt a most induló kis csoportot, hogy egy új megközelítő módszert keressen.

A végeredményként egy rugalmas licitrendszer épült föl, amely lehetővé tette, hogy gyorsan bekapcsolódhassunk a licitbe, de gyorsan ki is léphessünk belőle. Minden licithez vagy licitmenethez jellegzetes felső határ tartozik, ami bizonyos kiértékelésnek a következménye. A mérlegelést, a licit újranyitását a minimumra redukálták. Messzemenően figyelemmel voltak a küzdő, a védekező és az invitáló licitmenetekre.

Túl sok játékos járult hozzá ennek a rendszernek a kialakításához, hogy valami tekintélye legyen. Ezen túlmenően olyan sokat vettek át más rendszerekből, hogy igen kevés az, amit hiteltérdemlően bizonyítani kell. Csupán egységében és mindennek fölöttébb következetességében van ennek a rendszernek vagy módszernek az eredetisége.

Még egy utolsó bevezető megjegyzés: ennek a rendszernek a követői között az alkalmazásban különféle fokozatok vannak. Ez a cikk a leg radikálisabb és legszélsőségesebb megjelenési formáját adja, a rendszernek.

A NYITÓ LICIT

Névtelen 12 figurapont a minimális követelmény, de a legfontosabb mérce a kéz támadó jellege. Ennek következtében a jó elosztás és a jó játszólapok arra ösztökélték az alkotókat, hogy ezt a követelményt csökkentsék. Milyen messze mehettünk el ezen a téren? Ez a partnertől és az egyéni megítéléstől függ. Sohasem indulhatunk 8 figurapontnál kevesebbel, de ha egyszer ilyen lapot kapnók kézbe:

P: A D T X X X X, C: B T X X X,

K: X, T: —

egy pikkel elindíthatjuk, sőt néhány-szor vissza is vehetjük.

Meggyőződésünk, hogy az a vonal, amelyik elindítja a licitet, nagy

előnyre tesz szert. Sokat nyom a latban, hogy a védekező indítás kitartó dolga. Jobb, ha az ellenfélnek kell találgatnia.

Bemutatunk három kiosztást, tes-sék kiértékelni:

1. P: X, C: A K D X X X,
K: X X X X, T: X X
2. P: A D X X X, C: X, K: X X,
T: D B T X X
3. P: A B T X X X, C: X,
K: A T X X, T: X X

Melyikkel mit mondjunk első helyen?

A legtöbben mindhárommal paszszolnának, leszámítva, hogy az 1. és 3. kiosztást a gyenge — kettessel indítanak el többen. (A védekező indításról általában és a gyenge kettés indításról speciálisan egy későbbi cikkben tárgyalunk majd.) Hiányolják a figurapontokat és a 2^{1/2} védekező trükket, amit a szokásos rendszerek megkívánnak? Más szóval, a támadó minőséget a védekező mennyiséggel mérik.

Kérdezzük meg bármelyik szokásos rendszert játszó gyakorlott játékost és ezt a választ fogjuk kapni. „Ragaszkodom ezekhez a követelményekhez, hogy tudjam, mikor kontrázhatom az ellenfelet, ha beleüti az orrát a mi akciónkba.” Csábító érv, de egy picike szempontot számításán kívül hagy. Azt mondja „az akciónkba”, tehát el kellett indítani a licitet. Amikor ilyen kezekkel a passzt választjuk, az ellenfélnek adjuk át a licit elindításának elsőbbségét, s akkor a mi vonalunkon merül fel a probléma, hogy eltaláljuk, hol s mikor lépjünk be az ellenfél akciójába. Személy szerint sem olyan ügyes nem vagyok, sem annyi íté-lőképeségem nincs, hogy felismerjem a feltételeit annak, hogy egy kéz mikor túl gyenge ahhoz, hogy egyes magasságban elindítsa a licitet, és mikor válik olyan erőssé, hogy kettés vagy hármas magasságban is beléphessen a licitbe.

Vizsgáljuk közelebbről ezeket a lapokat. Ezekkel több ütést produkálhatunk, mint közepes erejű szerény

kezekkel. Ha ezekkel a kezekkel egyszer már passzoltunk, hogy győzhethetjük meg a partnert kezeink támadó erejéről anélkül, hogy a licitet önkényesen ítélnök meg, vagy alternatíve, zűrzavart okoznánk, ha forszos licitet kellene természetes licitnek tekinteni, s ezzel lerontanók a gyengébb kezekkel való indítás hatásosságát. Mi elkerüljük ezeket a problémákat azzal, hogy ilyen kezekkel is elindítjuk a licitet. Ráadásul semmi aggályunk sincs, hogy újra szabadon is beszéljünk. Stílusunkban a szabad emelésnek, a szabad licitnek és a szabad visszavételnek nincs erőt mutató hangsúlya, mint ahogy a szokásos rendszereknél használják. Minden szabad licitünk azt jelenti, hogy a kézben elegendő többlet tényező van, ami fontos ahhoz, hogy önként beszélhesünk. Ez az érték lehet, mint pl. az 1. kéznél, egy finom, önálló szín, ismételve:

P: X, C: A K D X X X,
K: X X X X T: X X

Ennél az esetenél a licit így alakult a valóságban:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 kór	passz	2 treff	2 káró
2 kór	3 káró	3 kór	körpassz

Nem nehéz arra a következtetésre jutni, hogy Dél keze nem túlságosan gazdag magas lapokban. Elmulasztotta, hogy a sok erőtmutató licit bármelyikét is használja, így: az 1 szan indítást, a szín ugró visszavételét, két szan viszonyválaszt, a kontrát, három káró kulcslicitet, két pikkes riverzet, vagy a treff néhány-szori emelését. Így az induló kéz minimumát, sőt ennek felső határát is megmutatta, ezzel egyidejűleg közölte a jó önálló szint külső érték nélkül. Ehhez a licitmenethez a legtöbb partner még egy külső királyt várna. Ha Dél kezében pikkből A x lett volna, a 3 kór válasz — bár agresszív, de nem rossz. A partner lapja ez volt: P: K X X, C: B X X, K: X, T: A T X X X X.

A 3 kórt éppen teljesítettük, és a másik asztali pikk teljesítéssel 10 meccspontot kerestünk, mert máshol

— nyilván — más volt a licitmenet, s így a Kelet—Nyugat vonalnak semmi nehézségbe nem ütközött, hogy a jó pikk kontrakthoz eljussanak. Miután mi indítottuk el a licitet, az ellenvonal problémája közel se volt könnyű.

Vegyük a 2-s kezét:

P: A D X X X, C: X,
K: X X, T: D B T X X

A licit így ment:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 treff	1 kór	2 káró	2 kór
2 pikk	passz	3 kór	passz
3 pikk	passz	4 pikk	körpassz

A kéz jó elosztása volt az a többletérték, amire alapítottuk a szabad 2 pikk választ, továbbá, az a veszőly is fennállt, hogy az esetleges jó pikk kontraktot kihagyjuk. Bár ez a licitmenet több magas figurát érzékeltetett, azért Dél kezének erejét meghatározta, mert nem alkalmazott forszot. (Az egész licitrendszerben igen kevés forsz jelentős licit van.) Egész természetes lett volna, ha Észak passzol a 2 pikkre. Kettes magasságú válaszainkkal nem ígérünk újabb megszólalást. Ha Észak keze ilyen lett volna: P: T X X, C: B X X, K: K D B X X X, T: X a két káró licitje elfogadható és két pikkre a passza teljesen helyes lett volna. (Ennek az akciónak a logikáját egy későbbi cikkünkben tárgyaljuk majd.) Valóságban ez volt Észak lapja: P: K B X, C: X X, K: A X X X X, T: A X X.

Észak második megszólalása: 3 kór a nagyon félreértett kaliforniai kulcslicit. A legtöbb játékos ezt fogás kérdésre használja, hogy szanzaduban kiköthetnek-e vagy sem. Itt sokkal fontosabb licit. Ezt jelenti: „Partner, jó kezem van, érdekelve vagyok a gemben, tán a szlemmben is. Kérlek, tisztázd és háttárold kezéd erősségét.” Miután ezt a licitet használni lehet arra való tekintet nélkül, hogy a licitálónak mije van az ellenfél licitált színében, ebből nyilvánvaló, hogy a partner nem licitálhat szant az ellenfél színének fogása nélkül.

Egész stílusunknak egyik sarkalatos pontja az a tény, hogy a kulcslicit egy menetre forsz, de csak a partnert kényszeríti, nem ígér újabb megszólalást. Így, miután a 3 pikk licit 5—5-ös vagy 5—6-os elosztást és minimális erősségű kezét ígért, ha Észak úgy ítélte volna, hogy kezének nincs további értéke, passzszolhatott volna.

Ha délnek erősebb lapja lett volna, pl. ilyen:

P: A D X X X, C: X, K: X X,

T: K D B X X,

akkor partnere 3 kőr licitje után köteles lett volna négy pikkre ug-rani.

A 3. kéz egy csapatbajnokságon adódott két igen erős csapat közötti mérkőzésen. Ez volt a teljes kiosztás:

K 9 4 3

9 3 2

7

K B 7 6 4

D 8 5

K D T 6

B 9 3

T 8 5

É

Ny

D

A B T 7 6 2

4

A T 6 2

9 3

A B 8 7 5

K D 8 5 4

A D 2

Mi Észak—Dél vonalon ülve így licitáltunk.

Dél Nyugat Észak Kelet

1 pikk passz 3 pikk kontra

4 pikk kontra körpassz

Észak 3 pikk licitje ún. limitált emelés volt.

Vizsgáljuk Nyugat lapjait. A licit alapján, még ha tökéletesen ismeri is rendszerünket, elhatározását, hogy kontrázzon, nem ismételhettük meg túl keményen. Kelet kimehetett volna a kontrából, de megtette volna bárki az ő helyében, tudva, hogy Dél négyes szint is licitálhat, és színe egész gyenge is lehet? A másik teremben így alakult a licit:

Dél Nyugat Észak Kelet

2 pikk passz 4 pikk kontra

passz 5 kőr körpassz

Dél gyenge — kettes indulása

után — Nyugat helyesen értékelte, hogy rossz elosztású és figurákban gyenge lapjának nincs különösebb jelentősége partnere információs kontrája után, jó kőr színe pedig óriási érték.

A két vonalon elért gém elegendő volt a győzelemhez.

(A szerkesztőség megjegyzése: „Anélkül, hogy az elért eredményt kisebbíteni akarnók, újból hangsúlyozva, hogy tetszik ez az új bridzsfilozófia, mégis hangsúlyozni szeretnők, hogy nem nagyon korholnók azokat, akik elleneznék Dél gyenge két pikkre indítását.”)

Hallom, amint a szokásos rendszer jó játékosai cipőjükkel verik az asztalt, és kórusban kiabálnak. „Dehonna tudhatjuk, hogy mikor kell az ellenfelet megkontrázni?” Az eljárás nagyon egyszerű. Mielőtt az indító tisztázta volna kezének erejét, ahhoz, hogy partnere kontrázzon, ugyanakkora erőre van szükség, mint a szokásos rendszerben. Ha az indító ereje védekezésre elégtelen, kimegy a kontrából, ha reális védekező értékei vannak — meg ha nem is valami nagy erejű lapja van —, bennmarad. Miután ezzel a rendszerrel sok olyan kezét is elindítunk, amilyenekkel mások passzolnak, sokkal több alacsony szintű kontrát adunk. Ezek néha visszafelé sülnek el, néha nem, de az a tapasztalat, hogy a mérleg nyelve a rendszer felé billen.

Kieső rendszerű csapatverseny egyik leosztását közöljük:

Osztó Dél.

Mindkét vonal bellben.

Dél Nyugat Észak Kelet
Weiss Mathé McWilli- Von der
ans Porten

1 kőr kontra rekontra passz

passz 1 pikk kontra körpassz

Észak—Dél nyolc ütést csinált, és ezzel 500 pontot írt.

Sajnos, a másik teremben elhangzott licitmenetet nem tudjuk pontosan. Valószínű, hogy Délen ülő Don Krausz passzolt, mint ahogy passzolt volna igen sok szokásos rendszert

játszó játékos. A végkontrakt Észak két pikkje volt, s ugyanazt a 8 ütést vitte haza, de ezért — ebben a helyzetben — csak 110 pontot írt, így a végeredmény 9 meccspont William-sék javára.

Ez volt a teljes kiosztás.

	T	9	8	4	3		
	K	5					
	A	D					
	B	8	6	3			
K D B 6		É		A	5		
D T		Ny		K	8	7	4
K 8 4 3					9	7	6
A 9 2		D			T	5	4
		7	2				
		A	B	9	6		
		B	T	5	2		
		K	D	7			

Még akkor is, ha a partner már közölte kezének felső határát, még mindig normálisan kontrázhatunk, ha úgy látszik, hogy van jó kimenésünk a kontrából. Például:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 káró passz	1 pikk	2 kör	
2 pikk 3 kör	kontra		

Ez ún. kooperatív kontra; Dél passzolni fog, ha csak keze nem egészen gyenge.

Ha a partner már közölte kezének erősségét, és a kontrából való kimenés veszélyes sötétbe ugrás lenne, akkor a kontrázón a felelősség, azaz reális sansza van, hogy megbuktatja a felvételt, ha csak kis segítséget is kap az indítótól. Pl:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 káró passz	1 pikk	passz	
2 káró kontra	passz	2 kör	
passz passz	kontra		

A 2 káró viszonzválasz erőteljes leintés, igazi sikoly irgalomért, Észak helyesen teszi, ha nem sok védekező értéket vár partnerétől. Rendszerünkben a mérlegelő biztonsági tényező ez a szabály: minden következményekkel járó helyzetben legyen konzervatívak.

Az iménti példában a kontra egy következményekkel járó akció. Feltehető, hogy a partner nem megy ki belőle, így helyes, ha Észak a saját erejére támaszkodik.

Ugyanez a szabály alkalmazható a következő licitmenetre is:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 kör	1 pikk	passz	4 pikk
passz	passz	?	

Ez a kontrának még a gyanúját se keltheti. Északnak úgy kell értékelni partnerre lapját, hogy az az átlagos minimum alatt van, ha mégis úgy határozna, hogy kontrázik, azt csak a saját biztos ütéseire alapíthatja. Dél törbe csaló passza (ha tényleg ez volt) most a partnerét csalta törbe. Mint majd egy későbbi cikkünkben kifejthetjük, a törbecsalás, a mérlegelés, a passzolás azzal a szándékkal, hogy később korrigálunk és az erő elrejtésének minden fajtája, összeegyeztethetetlen a rendszer filozófiájával. Az egyéni megítélésnek tág teret enged, de az ilyen típusú eltérésre csak egy mentség van: a siker. A kevés, de szigorúan betartandó törvények egyike, hogy az alálicítást később nem lehet kompenzálni. Ha választási lehetőségünk van a fölé- vagy alálicítálás között, és ez utóbbit választjuk, szilárdan ki kell tartanunk mellette a következőkben is.

Vegyük ez utóbbi licitmenetet. Észak elsőmenetbeli passzával nyilvánította: keze túl gyenge ahhoz, hogy licitáljon. Partnere bizonyos körülmények között, vállalkozhatik védekező, vagy törbe csaló vagy éppen agresszív akciókra, de ezzel csak azt érheti el, hogy óvatos terveit egy váratlan fordulattal szétrombolják, s akkor partnerével törhetik a fejüket, hogy másszanak ki a csávából.

Erre példa a következő licitmenet:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 pikk	2 treff	passz	3 treff
3 pikk	4 treff	4 pikk	

Dél három pikk licitje elsősorban küzdőlicit. Sok egyéb módja van annak, hogy partnerét gémmre invitálja. Lehetséges, attól fél, hogy az ellenfelek rátalálnak jó körjátékukra, s ezzel azt akarja kizárni. Lehet, hogy ezzel akarja az ellenfeleket a négy treff felvételbe behajtani, egy

olyan kontraktba, amit — úgy reméli — megbuktathat. Ebben a helyzetben csak egy bizonyos: a legutolsó, amit vár, vagy kíván, hogy partnere, aki annyira gyenge volt, hogy nem tudta az egy pikket kettőre emelni, most beemelje a négy pikkbe.

A küzdés és hasonló tárgyú témákat most mellőzzük. Itt csak bevezetésként meg akartuk mutatni azt a felfogást, hogy nem függünk a partnerünkötől.

Érdekes licitmenet alakulhat ki, ha az ellenfél ragaszkodik kontrázott színéhez.

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 pikk	2 treff	kontra	passz
2 káró	3 treff	?	

Kétségtelen, Észak nem alapíthatja újabb kontráját felzaklatott érzelmeire. Ez az akció garantálná a bukdatást, és Délt arra kényszerítené, hogy passzoljon. Ha Észak most passzolna, azt a kívánságát fejezné ki, hogy kontrázni szeretne, de miután partnere óvatosságra intette, az elhatározást átpasszolta Délnek. Ha Dél keze nem teljesen reménytelen, kontrázni fog, és ez teljesen elfogadható, mert Északnak is van valamije, s így bennmarad a kontrában. Északnak ilyen lapja lehet:

P: X X, C: K B X X, K: K B X X, T: D X X.

A licit így alakult:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 pikk	2 treff	kontra	passz
2 káró	3 treff	passz	passz
kontra	passz	3 káró	

Ebben a helyzetben Észak elsőmenetbéli kontrája — bár agresszív, de elfogadható. A passz egyáltalában nem lenne helyes, és a két káró helytelen irányba vezetne. Talán a második menetben három kárót kellett volna mondania, de a másodlagos értékeitől nem volt túlságosan elragadtatva, s így a passzt választotta. Remélte, hogy partnere tud majd kontrázni, ami meg is történt. Három káró licitjével közzölte a káró támogatást, az elsőme-

netbéli kontra halványosságát, és azt, hogy keze nem nagyon biztató, mert figuraértékei nem elsődlegeseek.

A tényleg előfordult esetben az ellenfelek összezavarodtak, és feladták a küzdelmet. A három káró teljesítése a vonal maximuma volt. A legjobb ellenjátéknál a négy treff kontra egyszer bukott volna, ami csak 100 pont, s ehhez speciálisan jó indulásra lett volna szükség.

Ha az eddig elmondottakból úgy tűnne, hogy ez a rendszer versenyjátékban eredményesebben használható, áltatnók magunkat. Bizonyosodott, hogy robberbridzsben eredményesebb. Gyengeségei — amelyeket a végösszefoglalásban fogunk tárgyalni — a versenyjátékoknál ütköznek ki leginkább.

E cikk konklúziójaként megállapíthatjuk, hogy minden helyzetben egy a vezérelv: az ítélőképesség. Használjuk helyesen.

(dr. K. F.)

BRIDZSÉLET

Szerkeszti a BBE elnöksége

Felelős szerkesztő: Jófay György

Kiadja a Budapesti Bridzs Egyesület

Felelős kiadó: dr. Bartal Ferenc

A BBE címe: Bp. XIII., Balzac u. 7.

A szerkesztőség címe:

Jófay, Bp. XI., Bartók Béla út 30.

III. 5. tel.: 457-754.

Előfizetési díj fél évre 24,

egész évre 48 Ft.

Az előfizetési díjat a BBE

223—XIII—1. sz. csekk számlaszámára biankó csekk lapon, vagy személyesen a versenyek színhelyén

Widder Lajos sporttársnál

kell befizetni.

A technika magasiskolájának ABC-je

Kombinált eliminálás I.

Az előzőekben az eliminálás típusos eseteit tárgyaltuk. A következőben olyan kiosztásokról lesz szó, ahol a rendkívüli elosztás teremti meg a lehetőséget az eliminációs végjátékhoz, és ez a véghelyzet kombinálva hatásos mindkét ellenjátékkal szemben, vagy más tartalék eséllyel kombinálva vezethet sikerhez. Itt általános elvek nem szűrhetőek le, és a kiosztások egyedi lehetőségeket mutatnak be, amelyek igen tanulságosak.

Észak	Dél
3 2	Á 8
Á K 3	7 6 2
Á D 7 6 5	K T 8 4 3
8 7 2	Á K 3

A licitet Dél nyitotta meg 1 káróval. Nyugat kizáró 4 pikkjére Észak 5 kárót licitált. Ny a pikk királlyal kezdett. Nyilvánvaló, hogy hosszú pikkje mellett a többi színe rövid. A felvevőnek három színben van egy-egy elkerülhetetlen látszó veszteső ütése. Ezek egyikétől csak dob-lop eliminációs helyzetet teremtve szabadulhat. Ezért a pikk Á-ütés után kétszer kell aduznia, és lehívnia a két-két magas kőr és treff figuráját. Ennek során kitűnt, hogy Nyugatnak egyetlen kárója és egyetlen treffje volt. A teljesítés egyetlen esélye az, hogy Nyugatnak eredetileg 8 pikkje volt, tehát Keletnek már nincs pikkje, vagy az, hogy Nyugatnál van a 7 pikken felül a két magassá vált kőr figura is. Más szóval az esély az, hogy az ellenvonal két játékos között a közlekedés lehetősége kölcsönösen megszűnt. Ezért most kőrrel kell kiadni az ütést. A valószínűbb, előbb említett esetben, ha Ny üt utolsó kórjével, lehívhat ugyan még egy magas pikket, de ezután kénytelen ezt a szintet folytatni, és a felvevő ezt lopva eldobhatja rossz treffjét. Az ellenvonal ezt azal sem gátolhatja meg, ha Kelet üt a kőrben, mert ebben az esetben ő

csak magas treffjét viheti haza, de pikk hiányában ugyancsak kénytelen olyan szint hívni, amit a felvevő egyik kézben lop és a másikban pikket dob.

A következő kiosztás arra tanít, hogy az impasszt végső tartaléknak hagyjuk, ha más módon — például kényszerhivatással nem boldogulunk.

Észak	Dél
K 2	Á D 9 8 7 6
T 2	Á K 7 4
Á D 8 7 5	—
Á D 6 4	9 7 5

Dél 6 pikkig jutott el, és Ny az adu búbbal indult. A felvétel teljesítésének előfeltétele a 3—2 aduelosztás, továbbá a kőr 4—3 elosztása. Kárómagasítás nem jöhet szóba. Ehhez kevés az átmenet az asztalra. Ezért kell legalább egy kőr lopásának sikerülnie, de még ebben az esetben is egy kőr kiadó. Ezért treffben nem szabad ütést veszteni. Ennek esélye a sikeres impassz. Ez az esély 50%-os. Van azonban még egy esély, amely egyben nyitva hagyja a treff impassz eshetőségét is. Ez pedig Kelet kényszerhívása, ha a negyedik kőr nála van. Ezeknek a megfontolásoknak az alapján a követendő játékmód a következő. Az első adut asztalon ütjük. Kőr Á és K, majd kőrlopás következik. Ha ez sikerült, az asztal kis káróját kézben lopjuk. (A banánhéj, amelyen a felvevő elcsúszhat, a káró Á idő előtti lehívása.) A kéz két magas adujának lehívása után kőrrel adjuk ki az ütést. Ha az utolsó kőr Keletnél van, kénytelen az asztal valamelyik villájába hívni, és ez a villa, valamint a másik szín ásza az a három ütés, amelyre a kéz három kis treffje eldobható. Ha az utolsó kőr Nyugatnál van, természetesen csak a treff impassz sikere segíthet.

A bridzs őskorában azt mondták: „Impassz a játék lelke.” Régióta tudjuk, hogy ez nem áll. Impassz csak

végzsükségben adható, miként az előző példában láttuk. Ne süssünk ezért soha sem az impasszal!

Észak	Dél
Á 6 5 4	—
8	Á K 7 6 5 4 2
B T 3	Á K 5 4
D T 7 6 5	Á K

Dél 6 kört játszik, és Nyugat a pikk búbbal indul. Nyilvánvaló, hogy a felvevőnek még kedvező aduelosztás esetében is legalább egy adut ki kell adnia, tehát látszólag a teljesítés egyetlen esélye a sikeres káró impassz. Az elhamarkodott játékos ezért azonnal ül az asztalon (kézből kárót dob), és káró impasszal kísérletezik, ami ha nem ül, bukik, és balszerencséjére panaszkodik, pedig...! a pikkhívást kézben kell lopnia, le kell hívnia a két magas adut (mindenki ad), két kézbeli treff figurát, (még a magányos káró D esélyét is megjátszhatja az egyik kézbeli káró figura lejátszásával) és aduval ki kell adnia az ütést. Ha Nyugat üt, bármit hív, a felvétel már nem bukhat, mert fekete szín hívása esetében az asztal üt, és a kéz két kis kárója eldobható. Káró hívással pedig biztossá válik az impassz, sőt átmenetet is kapunk az asztalra. Ha Kelet üt, és fekete színt hív (ez ellenjáték hiba) ugyancsak biztosan teljesítünk. Káróhívás esetében pedig most még mindig megmarad az impassz lehetősége.

	K D		
	Á K D B 5		
	K 6 3		
	K 6 3		
3	É	B T 8 4	
9 8 7 6 4 3		T	
D 9 7	Ny	Á B 5 4	
D 9 7	D	Á B 5 4	
	Á 9 7 6 5 2		
	2		
	T 8 2		
	T 8 2		

A licitálást É indította 1 körrel, amit K megkontrázott. Végül is D 4 pikket játszik, és Ny a kör 9-sel indult. (Igen hibás indulás. Bármelyik minor szín hívása teljesíthetetlenül

teszi a felvételt.) A felvevőnek az informatív kontra után számolnia kell azzal, hogy nemcsak királyai ülnek rosszul, hanem az adu elosztása is kedvezőtlen. Ezért a helyes játék az asztali kör ütés után lehívni az asztal két magas aduját, majd kis kört kézbe lopni, és az adu Á lejátszása után aduval kiadni az ütést Keletnek, aki kénytelen az egyik minor szint megbontani, és asztalra segíteni a felvevőt, aki a három asztali magas kört így értékesítheti. A szemfüles Kelet megkísérelhet ebből a helyzetből kibújni magas aduinak eldobásával. Eppen ezért a felvevőnek kezében gondosan meg kell őriznie a pikk 2-t, hogy ütésre kényyszerítse az ellenfelet.

Észak	Dél
T 2	Á 9 7 4
Á K D B 5	—
B T 2	Á D 3
4 3 2	Á K D B T 6

Dél 1 treffel indult és É 1 körjére Kelet bellben 1 pikket szolt közbe. Végül is Dél 6 treffet játszik, és Ny a pikk 3-sal indult. Nyilvánvaló, hogy Nyugatnak ez az egyetlen pikkje. Ha az aduelosztás 2—2, a teljesítés egyszerű, mert csak egy pikk adandó ki, és a harmadik ellopása átmenetet biztosít az asztal magas körjeihez. De a második aduhívásba Kelet nem ad treffet. A felvevőnek harmadszorra a treff hatását kell hívnia. Nyugat kénytelen ütni, és csak piros színt hívhat, ami az asztali átmenetet és teljesítést biztosítja.

Észak:	Dél:
K 9 8 4	Á D B T 5
D 4 3	K 2
6 4 3	K 2
D 9 3	K B T 4

Dél indult 1 pikkkel, és bár Nyugat kontrázott, 4 pikkig jutott. Ny adu 7-sel indult. Az informatív kontrából nyilvánvaló, hogy mindhárom hiányzó ász Nyugatnál van, s így 4 ütés látszik kiadónak. A felvevő kétszer aduzott (mindenki adott), majd treffet bontott. Nyugat a másodikat ütötte ásszal, és ugyanezzel a szín-

nel adta vissza az ütést (ez az egyetlen helyes ellenjáték). A felvevő kézből kis kőrt hívott. Ny nem üthet be az ásszal, mert akkor az asztal kőr D-jára a kéz eldobhat egy kárót. Így tehát az asztal dámája ütött. A felvevő aduval visszajött a kezébe és a negyedik treffjére asztalról kőrt dobott, majd a kőr királlyal kiadta Nyugatnak az ütést, aki menthetetlenül kényszerhívásba került, s a felvevő így teljesített.

A felvevő és ellenjáték szép párbaját mutatja a következő kiosztás:

	K D 9		
	7 2		
	8 4 2		
	K D B 8 5		
7 6 2		É	Á B T 4
5 4			T 9 3
B T 9 6 5	Ny	K	Á 7 3
T 6 4		D	Á 9 3
	8 5 3		
	Á K D B 8 6		
	K D		
	7 2		

Dél 4 körje ellen Ny a káró búbal indult. Kelet az ászbeütés után az egyetlen helyes ellenjátékot választotta: pikk búbot hívott! Ezzel lehetetlenné tette a felmagasodó treffek értékesítését, de a felvevő megtalálta a teljesítés egyetlen esélyét és a védekezés ellenszerét, amely biztosítja a felvétel teljesítését, ha Keletnél van a treff ász, és nincs háromnál több kárója. A felvevő háromszor aduzott, lehívta a kéz magas káró figuráját és treffet hívott. Az első treffet Kelet nem ütheti. Az asztalról ekkor a harmadik káró következett, amit a kéz loptott. Az újabb treffhívás Keletet

juttatta ütéshez, aki kénytelen volt fekete színt hívni, ami az asztalra jutást és teljesítést biztosítja.

Végül olyan leosztást mutatunk be, amelyben az eliminálás és kényszerhívás lehetősége a kritikus szín meghatározott elosztása esetében lehetséges csupán.

Észak:	Dél:
8 7 3	D 9 6 5 4
T 9 7 6 5	Á K B 8 2
K 6 2	Á B 3
Á B	—

Dél 4 körje ellen Nyugat a treff királlyal indult. Ezt a felvevő kézben lopta, és az adu ász meghívásakor derült ki, hogy a harmadlagos D Nyugatnál van, tehát egy adu-ütés kiadó. Ezt a veszto ütést, vagy a harmadik kiadandó pikket kellene valahogy „eltüntetni”. Erre csak akkor van lehetőség, ha az egyik magas pikkfigura valahol magányos, vagy Nyugat kezében másodlagos. A játékvezetési mód a következő. A kézbeli káró Á után káró királlyal asztalra megyünk, treff ászra kézből kárót dobunk, és a harmadik asztali kárót kézben lopjuk. Kézből kis pikk következik. Ha valamelyik magas figura magányos, az ezzel ütő ellenfél kénytelen eliminált színt hívni, amire az asztal eldobhat egy pikket. Ha viszont ez a magas figura nem magányos, hanem Ny kezében másodlagos, a különbség csak az, hogy a második pikk hívásakor kerül kényszerhívásba (eliminált színt, vagy hátulról az adu villába hívhat). Nem segít az sem, ha az első pikket üti és pikket hív, mert így csak két pikk adandó ki (a kőr dámán felül).

Cz. A.

Valamennyi kedves olvasónkat rokonaikkal és barátaikkal együtt szeretettel várjuk a május 4-én egyesületünk helyiségeiben rendezendő

Bridzsbálra

Két kisszlemm

Az egyiket nem a versenyzasztalnál, hanem vegyespáros robberbridzben játszottam. Partnerem 1 trefel indított. Az én lapom sem volt csúnya:

p: K, 9, 6, 4, ; c: Á, K, D, 7; k: K, 6, 2; t: K, 5.

30 bécsi pont figurális erő, longőr nélkül. Válaszom 2 szan. 3 treff viszontválaszt kapok: treff longőr. Bemondjam négyes nemes színemet? Nem lesz jó. Ha nincs négyes találkozás, 4 treff választ kapok és vagy belegabalyodunk valami rosszul bevezetett szlemmkísérletbe, vagy trefet játszunk, és valamelyik védtelen királyom alá indulnak. Inkább a szan felé indulok, és azonnal felkérdeszek Chéron szerint: 4 treff. 4 pikk választ kapok, ami az eredeti Chéron szerint, amit akkor még játszottunk, 2 ászt jelent. Három ász magában is biztosítaná az indulóerőt, de ütőerőnek kevés volna: a két ászhoz legalább egy dámája és négy bubija, de inkább két dámája és egy-két bubija van a partnernek, ha megindította a licitet. Akkor tehát: 6 szan.

Bal oldali ellenfelem — nevezzük Nyugatnak, Dél lévén az örök felvevő — káró dámával támad és partnerem leteríti lapját:

p: D, B, 5; c: 4, 3; k: Á, 5, 3; t: Á, D, B, 9, 4.

Ez az, amit vártam. Két káró, két pikk és három kőr ütés, és ha a treff húz, nem lehet elbukni a szlemmet, ha pedig nem húz, a negyedik pikkkel vagy valamilyen beszorítással teljesíthetek. Első dolgom a két figura felé játszani a pikket, tehát kézben ütöm a kárót, és kis pikket hívok, bubival fedek, és az ütés rajtam marad. Treffek kézbe jövök, és újra pikket hívok; a dáma is üt. Treff ászt hívok, mindenki ad trefet, már teljesítettem. De próbáljunk többet! A harmadik treffre mind a két ellenfél ad, én kárót dobok. A negyedikre mind a két ellenfél kórt,

én pikket, az ötödikre pedig mindketten kárót, én pedig a pikk királyt. Most a kőr következik. Az elsőbe mindenki ad, de már a másodikba Nyugat pikket dob. Kelet négy kórt tartott, de a treff beszorította és kénytelen volt káróját szinglirozni. A véghelyzet:

		5			
		—			
		Á	5		
		—			
Á			Ê		—
—			Ny	K	B T
B T			D		9
—			—		—
			—		
			D 7		
			6		
			—		

A kőr dáma lehívása beszorítja Nyugatot, és az utolsó két ütés az asztalé. A szúrtrikket Nyugat ajánlódékozta azzal, hogy buktatni akart és pikk ászával figurát ütni.

Az idei harmadosztályú bajnokságban, ahol már más partnerrel más rendszert játszottam, szintén volt egy érdekes kisszlemmem. Megbecsülésre méltó lapot kaptam Észak helyén:

p: —; c: Á, K, D, B, 9, 5; k: K, D, 5; t: Á, B, T, 9.

20 figurális Work-pont, az indulás tehát: 2 treff. Kelet passza után Dél 3 kárót mond, Nyugat passzol. Bemondom a 3 kórt. Kelet közbeszól 3 pikkkel, és Dél 3 szant mond. Hogyan tovább? „Megállapodott adu szín” nincs, tehát Culbertson-kérdő licit nem lehetséges, márpedig engem a káró ász és a treff király érdekel csak. Nincs értelme a kérdésnek, 6 kőr.

Kelet kis treffel indít, az asztal terül:

p: Á, 6, 3; c: 6, 3; k: Á, B, 9, 4, 3; t: 6, 3, 2.

A szlemmet elbukni nem lehet, sőt a 7 is benne van: a kőrnek is, a kárónak is húznia kell, ez 11 ütés, a

két fekete ásszal 13. Nyugat treff dámáját ütöm az ásszal, és adu ászát hívok. És most — Kelet pikkét dob. A kőr nem húz! Beimpasszolhatom a tizezt, de ahhoz asztalra kell mennem. Csak káróban van hidam, az is csak addig, amíg Nyugatnak kárója van. Tehát azonnal asztalra kell mennem. Pedig kár sietni, mert ha a mariázs lehívása után tudnék átmenni, akkor a negyedik és ötödik káróra és a pikk ászra eldobhatnám három treffemet és szűrtrikkem volna. De! Mi volna, ha kétszer mennék asztalra káróban? Kétségtelen, ha az ásszal figurát ütök át, csak háromszor van magas károm. De ez elég akkor, ha 3—2 a káróelosztás. 4—1 elosztásnál nem elég. De valószínű, hogy Keletnél van a 4 káró. Ha Nyugatnak öt körje és négy kárója volna, akkor csak négy fekete lap lenne nála, Keletnél pedig tizenkettő. De akkor nem játszhatnám a 6 kórt, 6 pikkre mentett volna. Ha pedig Keletnél van a négy káró, akár a tizzessel is, akkor egy módon befogható: úgy, hogy a harmadik káró hívással megyek át az asztalra a kilencessel impasszolva. Ezt pedig

csak akkor tehetem, ha az adu ász lehívása után rögtön egyik káró figurámat hívom ki, és átütöm az ásszal.

Így játszottam. Káró királyt hívtam, átütöttem és az asztal utolsó aduját hívtam impasszra, leaduztam, lehívtam a káró dámát. Kiderült, hogy helyesen tétéleztem fel a káró elosztását: Nyugat treffet dobott. A káró tizezt beimpasszoltam, és szűrtrikket teljesítettem.

A nyitott teremben Észak—Dél 7 kórt vett fel és rekontrázott. Kelet káróval indult. Dél nem kezdhetette az aduzást kilencses-impasszal, és buknia kellett, mert nem volt hídja az asztalra, hogy adut önnét hívjon.

A helyes kontraktot egyikünk sem találta meg; a 7 szant semmiféle indulással nem lehet megbuktatni. Bármilyen indulásnál a felvevő veszi át az ütést, a kőr ásznál látja az elosztást, a kárókat mariázs-ász-bubi-kilencses sorrendben játssza le, két káróra és a pikk ászra eldobja három treffjét, és a körimpasszal teljesít.

Dr. Korányi Miklós

Elébefekvés

Minden bridzsjátékos ismeri a következő helyzetet.

Dél négy pikk felvétele ellen Nyugat elindul a kőr királlyal, leterül az asztal, s Kelet ezt látja:

Észak

p: T 8 7

c: B 9 7 6 2

K: K D 8 5

T: A

Kelet:

p: D 6

c: 8 3

k: A T 6 5 4

T: B 9 6 5

A kőr királyba Kelet a kőr nyolcast dobja. Nyugat a kőr dámával folytatja, amibe Kelet a hármast teszi. Nyugat most kihívja a kőr tizezt, amibe a felvevő az asztalról a

bubit adja. Mit tegyen ebbe az ütésbe Kelet?

Az adu dámát! Így a partner dubló adu bubija ütés lett, a káró ász ütés pedig a bukást jelenti.

Nem mindig ilyen egyszerű felismerni az elébefekvés esetét. Az egyik nagy külföldi versenyen az ellenvonal közbeszólása nélkül ez volt a licit:

Dél	Észak
1 treff	1 kőr
1 pikk	4 pikk
6 pikk	passz

Nyugat elindult a kőr dámával és a következő asztal terült le:

Nyugat kőr dámáját a felvevő az asztal királyával ütötte és kis kárót hívott, amit kézben ütött a dámával. Nyugat a nyolcast tette az

Észak
D T 6 3
A K 6 5 2
7 6 5 3
sikén

Kelet
B 8
8 3
K B T 9
K B T 9 3

ütésbe. Ezután lehívta a treff ászit, amibe az asztalról kárót dobott, majd treffet lopott az asztalon. A káró ásszal kézbe ment (ebbe az ütésbe Nyugat kis kárót dobott, s czzel dubló káróját jelezte). Újabb trefflopás után az asztali kőr ászra clobta kézi káróját, majd kis kört hívott.

Hogy játsszék most Kelet?

Ne sajnálja az aduját! Feküdjön elébe! Ne törődjék azzal, hogy part-

nerénél úr kőr van! A felvevő felüllopta Keletet, s treffet lopott az asztalon, ahonnan újból kört hívott. Kelet most is feküdjön elébe utolsó adujával! Bár a felvevő felüllopta, és utolsó treffjét is lophatta az asztalon, de mégsem teljesíthetett, mert az élébefekvések miatt Nyugat adu király—ötöse biztos nyerő villa lett a felvevő a duhetes—négyese mögött.

Ez volt a teljes kiosztás:

D T 6 3
A K 6 5 2
7 6 5 3
sikén

K 5 2		É	B 8
D B T 9 4	Ny	K	8 3
8 2		D	K B T 9
7 4 2			K B T 9 3
		A 9 7 4	
		7	
		A D 4	
		A D 8 6 5	

REJTVÉNY

JANUÁRI REJTVÉNYEINK MEGFEJTÉSE

1. Csapatverseny, általános bell, az ellenfél nem licitált. Dél 3 szanra vállalkozott.

Észak:	Dél:
K 9 8	Á 3 2
3 2	Á D 9 8
K D B 9 8	4 3 2
4 3 2	Á K 9

Nyugat a kőr négyessel indult, Kelet a királyt adta. Dél ütött, kárót hívott és az asztalon ütésben maradt a királlyal. Hogyan játsszék tovább?

2. Csapatverseny, É—Dél bellben. Nyugat magas káró figuráival indul, és az első három menetben mindenki ad. Hogyan folytassa?

3. Az adu kőr. Dél indul és minden ütést hazavisz.

Észak
D 7 6 4 2
B 8 7 4
B T 5
2

—
6 5 3 2
Á K D 4
D B T 5 3

A licit:

	Ny	É	K	D
1 káró	passz	1 pikk	kontra	
2 treff	passz	passz	2 kőr	
passz	passz	3 treff	passz	
passz	3 kőr	passz	4 kőr	
kontra	passz	passz	passz	

Megoldások: Káró nyolcast hív az asztalról. Csak három káró ütésre van szüksége, tehát védekeznie kell az ellen, ha Keletnél eredetileg Á T

—	
6 3	
Á 9	
8 2	
7 3	6 2
—	—
K T	8
9 5	7 4 3
	5 4
	—
	D
	B T 6

x x volt káróban. Ez esetben káró figura hívásunkat kiengedi és több káró ütésünk nem lesz. Ha pedig kézből akarunk kis kárót hívni, ez ismét kockázatos, mert a kézbejövésre használt szint veszélyesen gyengíti. A káró nyolcas hívás ellen nincsen orvosság. Az ellenfél min-

denképpen két káró ütéshez jut ugyan, de mi is ütünk hármat.

2. Hívja a kör kettest. Délnek közlekedési nehézségei lesznek. Ha Délnél öt adu és a szóló pikk ász—király van, akkor is bukik, mert két trefflopásra lesz szüksége az asztalon, és ehhez pikkhívás nélkül nem tud kézbemenni. A szóbanlevő partiban a felvevőnél AKT ÁKDT 982 Á69 volt, és Nyugat treff dáma hívására teljesített.

3. Treff bubi hívás és asztralól a nyolcas bedobása. Pikk négyes lelopása. Most kör hatos hívása. Kelettől káró nyolcas, Déltől káró dáma. Most Kelet nem dobhat treffet, mert akkor a treffimpasszal Dél teljesít, tehát pikkot dob. Most káró ász és Kelet beszorult treffben és pikkben.

ÁPRILIS HAVI REJTVÉNYEINK

1. Csapatverseny. Ált. bell.

	K	K x x
D		D B x
A x		K B x x
A K x x x x		K x x
x x x		
A x		

D egy körrel indít, Ny és É paszszól, K 1 szant mond, D 2 kört, Ny pedig két pikkot. Ezt körpassz követi. É a kör 5-tel indult, D ütött a K-al, lehívta a kör Á-t, ebbe É kis kárót dobott. Hogyan játsszék D tovább?

2. Észak

A K D B 2
K 3 2
K 7 6 5
Á

Dél

T 6 5
A B T 9 8
2
8 7 6 5

Csapatverseny. Ált. bell.

D 4 kört játszik. Ny a treff K-al indult. D üt az asztral Á-ával, majd kör 2, 6, 8, 4-es következnek. Hogyan játsszék Dél tovább?

3.

		A 6
		K 9 5
		—
		D B 8
5 4 3		
D		É 8
B 6	Ny	K B 8
7 6		D D
		K 9 5 3
		—
		7
		—
		K T 7
		A T 4 2

Pikk az adu, hív, és hetet üt.

Feladványaink a tiszteletdíjazásos, folyamatos rejtvenyverseny részei, a megfejtéseket szerkesztőségünk címére május 15-ig kell beküldeni.



BRIDZS- ÉLET

V. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1963. MÁJUS

A BUDAPESTI BRIDZS EGYESÜLET TÁJÉKOZTATÓJA

Új forma — új tartalom

A magyar bridzséletben új szakaszt nyitott a Budapesti Bridzs Egyesület megalakulása. Azóta csupán néhány hónap telt el, de már is számos jel mutatja, hogy új, felfelé ívelő útra léptünk. Az aktív versenyzők száma egyre gyarapszik, külföldről is fokozódik az érdeklődés a magyar bridzssport iránt. Remélhető, hogy vidéki sportársaink is megszervezik helyi egyesületeiket, és ezzel megteremtik a Bridzszövetség létrehozásának lehetőségét.

Az új körülmények között időszerűvé vált versenytájékoztatónk helyzetének, tartalmának és formájának vizsgálata is, a szerkesztés, valamint a szaknívó további javítása érdekében.

Amikor tényként rögzítjük, hogy a Bridzsélet színvonalán akad javítani való, nem mentségeként, de a tárgyilagosság kedvéért azt is meg kell állapítanunk, hogy *hibáinkban osztozott az egész magyar bridzstársadalom*. A szerkesztőség magára hagyatva végezte munkáját, segítséget nem sokat kapott. Azok is, akik jogos kritikát gyakoroltak, elmulasztották, hogy ezen túl bármit is tegyenek a lap érdekében.

A BBE elnöksége már második ülésén napirendre tűzte a Bridzsélet ügyét. Mint szerkesztő bizottság, megtárgyalta azokat a vezér-elveket is, amelyeket az újság szerkesztésében a továbbiakban követni kell.

A határozat értelmében a szerkesztés munkájában fel kell használni a bevált hagyományokat, így többek között a technikai jellegű cikkek, rejtvények stb. rendszeres közlését, de egyúttal arra kell törekedni, hogy még a technikai vonatkozású cikkek se legyenek „folytatásos regény” jellegűek, hanem önmagukban zárt egységet alkossanak, egy-egy teljes tárgykört foglaljanak magukba. Rövidíteni kell a feladványok elemzését is, mivel a lap belső terjedelmét csak úgy növelhetjük, ha az adott helyvel messzemenően takarékoskodunk.

A folyó versenyekkel kapcsolatos tájékoztatásban a fősúlyt az általános értékelésre, érdekes leosztásokra és színes beszámolókra kell helyezni a részletes eredmények ismertetése helyett, mivel ezek aktualitása amúgy is csökken, mire a lap az olvasók kezébe jut.

Nagyobb teret kell engedni a határozat szerint a licitproblémákkal foglalkozó írásoknak is, mivel a licitviták mindenkit érdekelnek. Az elnökség felhívta a szerkesztőség figyelmét a szakcikkek állandó lektorálására is.

A fejlődő magyar bridzsélet az eddiginél fokozottabb követelményt támaszt a sportszerűséggel szemben is. Biztosítani kell a sportemberhez méltó magatartást, ki kell irtani a helyenként tapasztalható lazaságokat, az elharapódzó pletykázást, rágalmazást, és azt a rossz szellemet, amelyet egymás lebecsülése szül. Éppen ezért az elnökség úgy határozott, hogy rendszeresen kell foglalkozni a versenyek rendjével és etikájával is.

Az elnökség értékelte a szerkesztőség eddigi munkáját, és javasolta, hogy a szerkesztőség sorait bővítsék ki az egyes szakterületeket összefogó „rovatvezetőkkel”, valamint állandó verseny tudósítókkal.

A BBE elnöksége az általános irányelvek meghatározása után *Jósfay Györgyöt* felelős szerkesztői beosztásában megerősítette, *dr. Vég Tibor* elnökhelyettest pedig felkérte, hogy az elnökség részéről kísérje figyelemmel a lap munkáját, és nyújtson segítséget a kitűzött célok elérésében.

A határozatokból legelőször az új forma valósult meg. Legalábbis ez az, ami azonnal szembetűnik. Ezzel kívántuk kifejezni azt, hogy elindulunk azon az úton, ami egy magas színvonalú, érdekes lap kialakításához vezet. A tartalom megújulása természetesen nem megy egyik pil-

lanatról a másikra. Ehhez idő kell, még inkább *segítő jóindulat valamennyi sporttársunk részéről*. A magasabb színvonalat ugyanis csak az olvasók és szerkesztők együttes munkájával lehet megvalósítani. Az együttes munka pedig azt jelenti, hogy a szerkesztők vegyék figyelembe az olvasók észrevételeit, ötleteit, kívánságait, mutassák be a versenyzők eredményeit, az olvasók viszont juttassák véleményüket kifejezésre, és eredményeiket, szép licitjeiket és bravúros játékaikat se rejtsek véka alá. Legyenek aktív olvasók a lapnak, akik időről időre részt vesznek a szerkesztés munkájában is. *A megnyilvánuló érdeklődés fejleszteni fogja lapunkat, fejlődő folyóiratunk viszont felkeltheti a még fokozottabb érdeklődést.*

Egy ilyen állandó, folytonos kölcsönhatás elvezethet a várt eredményekhez.

OLASZORSZÁG

Modenában játszották le március közepén az olasz csapatbajnokság döntőjét. A verseny végeredménye így alakult: 1. **Milánó** (Osella) 10, 2. **Nápoly** (Perroux) 6, 3. **Firenze** 6, 4. **Róma** 5, 5. **Lezhorn** 4, 6. **Milánó** (Jabes) 4, 7. **Milánó** (Guidi) 3, 8. **Nápoly** (Caserta).

A kírás értelmében az első két helyezettnek negyven leosztásos osztályozón kell végül is eldönteni a bajnokság kérdését. Ezen a mérkőzésen a nápolyi **Blue Team** 189—65 különbséggel győzte le **Milánó** csapatát. A nápolyi csapat: Perroux, Avarelli, Belladonna, Chiaradia, D'Alelio, Forquet, Garozzo, a milánói együttes: Osella, Bellentani, Berretta, Bilucaglia, Bresciani, Franco, Montorsi. **A június 15 és 23 között megrendezésre kerülő St. Vincent-i világbajnokságon az olasz színeket a nápolyi Blue Team képviseli.**

1963. Kupa

Ez történt lapzártáig:

Sorozatos meglepetések a Bridzs-Kupaversenyen

Az idei kupaverseny indulása előtt több oldalról bírálták a selejtezők lebonyolításának módszerét, és megvalljuk őszintén, nekünk is voltak kétségeink, vajon a lebonyolításnak a svájci rendszer-e a leghelyesebb módja.

Be kell ismernünk, kétségeink eloszlottak, s az eredmények jórészt a verseny rendezőit igazolták. A verseny rendezésében ugyanis a legfőbb szempont az, hogy alsóbb osztályú csapatoknak alkalmat biztosítsunk az élcapatokkal való játékra, képességeik fejlesztése érdekében. Ha selejtező csoportokat alakítottunk volna, legfeljebb egy első osztályú csapattal mérhették volna össze erőiket.

Az Óbudai Hajógyár III. o. csapata a „B” csoportban, az első hat forduló során például 3 élcapattal került össze, a Hirsch- és a Pronievicz-csapatot 4:0-ra le is győzte, és csak a Szelezcky-csapattól szenvedett vereséget. Ezek után nem is csoda, hogy az együttes a második helyen áll. Előfordulhat, hogy nem kerülnek be a legjobb 6 közé, de ez semmit sem von le a ragyogó szereplésük értékéből.

A II. osztályú Szántó-csapat Szelezkyék skalpjával büszkélkedhet, de legyőzte az I. osztályú Ciffra-csapatot is, és a Hirsch-csapattól is nagy küzdelemben szenvedett csak kis mértékű vereséget. A II. osztályú Balla-csapat 3:1-es győzelmével a Pronievicz-csapatot ütötte el az első csoportba való bekerüléstől. Ebben a csoportban lapzártakor még a következőknek van esélyük az I. csoportba jutásra: Szelezky, Óbudai Hajó, Hirsch, Vég, Balla, Vágó, Szántó.

Az „A” csoportban is akadtak meglepetések. Leginkább kiemelendő, az I. osztályból kiesett Sarlós-

csapat ragyogó szereplése. Miután a Kovács-csapatot 4:0-ra, a Bolgár-csapatot 3:1-re verték és döntetlenül mérköztek a Pál-csapattal, veretlenül állnak az első helyen. A másik meglepetést a fiatal Csapka-csapat szolgáltatta, 3:1-re legyőzve a Góth- és 4:0-ra a Géczy-csapatot. Érdekességként említhetjük, hogy a Csapka együttesnek már évek óta, mindig a kupaversenyen megy jól a játék, a bajnokságon érhetetlenül rendszeresen gyengébben szerepelnek. Erdemes lenne foglalkozni ennek okával is.

A legjobb hat közé jutásra még 5 csapat esélyes: a Sarlós, Pál, Kovács, Góth és Bolgár együttes. Meglehet, hogy csak a meccspontkülönbség dönti el a kérdést.

A fordulónként változó tabella ismertetése különösebb érdekességet olvasóink számára nem jelentene. Néhány leosztás azonban említésre tarthat számot.

Az Óbudai Hajógyár egyik fiatal játékosra a Szelezcky-csapat elleni mérkőzésen a következő lappal 4 pikket játszik:

A x					
D x x x					
9 8 x					
A T 9 x					
T x x x				D 9	
A x x			D	K B T x x	
x x			Ny	K	K B x x
B x x x			E		K x
			K B x x x		
			x		
			A D T x		
			D x x		

Kör ász és kör folytatás után, amelyet a felvevő kezében lopott, adu ász lemenet következett az asztalra. Dél ezután káró 9-t hívott, amit Bánó a B-bal fedett. A felvevő a treff ásszal az asztalra ment, és újabb káró-impasszt adott. Szelez-

ky a harmadik kárót ellopta, kórt hívott, és a parti kétszer bukott, holott minden ellenjáték mellett teljesíthető lett volna. **Bánó** a licit folyamán előbb kórt, majd kárót licitált. Elosztása csaknem 100 százaléig kiszámítható. Legjobb esély a treff mélyimpassz lett volna.

Persze négyes találatot könnyebb elérni a lottón, mint ebben a zsúfolt teremben eltalálni, hogy melyik asztalnál lehetnek el valami érdekes kiosztást, vagy harcos küzdelmet. A nagy nemzetközi versenyeken marad idő arra is, hogy a tudósítók a játékosoktól kérjenek valami „nice hand”-et, a Kupaversenyen a játékosok is birkóznak az időzavarral, és helyszűke miatt valami eldugott sarokban egyeztetnek, akkor pedig nem lehet őket zavarni.

Rábíztam magam a szerencsére, de megpróbáltam kissé „korrigálni”. Néha a játékos személye is érdekes, kövessük ezt a vonalat. Felfedeztem egy új „fiút”: **dr. Földessy** egyetemi docent, a **Hirsch-csapat** új tagját. A dobozról megállapítottam, hogy **dr. Földessy** és **Romhányi** bellben vannak, az egészen fiatal **Majoros-csapat** **Oszkó—Jordán** párja mansban. A licitet **Földessy** indította 1 káróval, **Jordán** kontrázott, **Romhányi** 5 kárót mondott, 2 passz után **Jordán** „mentett” 5 pikkel. Íme a leosztás:

	Á 6 4 2	
	x x x x x	
	x x	
	K T	
Romhányi	Oszkó	Földessy
—		T 7
x x		K T x
K T x x x		Á D B x x
D 9 x x x x	Jordán	Á x x
	K D B 9 8 5 3	
	Á D B	
	x	
	B x	

Jordán káró indítást kapott, a második kárót aduval ütötte, és lehívta kézből az adu királyt és adu dámat. Itt követte el az első hibát. Ha

a második adut asztalon üti, magasíthatja a kórt, mert marad két hídja: a pikk hatos és pikk négyes. Később elkövette a második hibát is, nem adott impasszt a treff dáma ellen, és egyet bukott.

A másik asztalnál a **Majoros-csapat** érthetetlen licitrendszer alapján 1 treffel indított, **Klucsik** 2 pikkjét **dr. Kádár** négyre emelte. Körpassz után **Klucsik** könnyen teljesített. **Romhányi** kitűnő 5 káró licitjére **Földessy** jó indítása nyújtott lehetőséget. Ha az első benyomásoknak hinni lehet, a **Hirsch-csapat** **Földessy** doktorral erősebb lett. Elnökünk, **dr. Kádár Miklós** mögé ültem a következő oktávban.

	K D x x		
	D T 8 7		
	Á 9 x x x		
D B x x x		E	K T x x x
9		Ny	x x
K B x x		D	9 x x x
B x x			D x
	Á x x		
	Á B T 8 x x		
	Á		
	K T x		

Pikk indítása után **dr. Kádár** azonnal látta, hogy a teljesítésre csak egy esélye van: három treff és a káró király egy kézben. A végjátékban az asztalon maradt a káró dáma és treffből az ász kilences, kézben a három treff. Nyugat beszorult. Kitűnő licit, villámgyors, nagyszerű felvevőjáték.

Ugyancsak a játékosok személyére tekintettel kerestem fel a **Selmeczi—Ruffini** asztalokat. A negyedosztályú **Ruffini-csapat** — amely mostanában kezdett versenyezni és a bajnokságban sereghajtó volt, a Kupában 73 meccsponttal verte meg a Nagy István II. csapatot. 24 leosztás után **Selmecziék** mindössze 95—81 pontkülönbséggel vezettek.

Ruffini sporttárs egy ízben nagyon bosszantó rendszerhibát követett el. Partnerével a **Widder**-rendszert játszsa, és Á D x — K 9 x x — Á D B

Külföldi hírek

EURÓPA-BAJNOKSÁG

A július 19. és augusztus 2. között Baden-Badenben sorra kerülő Európa-bajnokságon az új belga bridgerama-n közvetítik majd a mérkőzéseket. A szállodákról és az árakról a következő címen lehet érdeklődni: „Die Bäder- und Kurverwaltung” Augustaplatz 1., Baden-Baden.

A sajtó részére Torqueyhoz hasonlóan minden segítséget megad a rendezőség, rendszeresen megjeleneti a leosztásokat, és szakkönyvtárat is berendez a sajtóteremben.

JUGOSZLÁVIA

Jugoszláviának még sem bridzses egyesülete, sem bridzsszövetsége nincs. A versenyzők mégis minden évben részt vesznek a Velden-i, Igls-i (Ausztria), és több olasz versenyen. Így azután a poreci és pulai nemzetközi versenyen számos olasz és osztrák játékos indul majd el. Jellemző érdekesség az is, hogy a május 22-től 26-ig tartó veldeni verseny résztvevőinek nagy része csoportosan „átruccan” Porecbe, hogy folytassa a versenyzést június 5–9-ig.

LENGYELORSZÁG

Az Európa-bajnoksággal kapcsolatos válogatóverseny állása a második forduló után: **1. Klukowski—Szurig 32 p. 2. Nowak—Wójcicki 22 p. 3. Bitner—Jezowski 13 p.**

Április 30-ig lehet nevezni az augusztus 4-e és 11-e között megrendezésre kerülő Sopoti Nemzetközi Bridzhétre. Eddig rajtunk és a cseheken kívül csak oslói csapatok jeleztek részvételi szándékukat.

ÍRORSZÁG

Írország kérte 1967-re a Bridzs Európa-bajnokság megrendezésének jogát, mivel akkorra fejezik be a rendkívüli luxussal berendezett nemzetközi szálloda építését.

— Á x x lappal 1 trefffel indított, Szekeres 1 körjére 2 szanzaduval válaszolt, majd 3 kóra 3 szant mondott, és a kört nem emelte. Kettőt bukott, ugyanúgy, mint a másik asztalnál Sarlós. A 4 kór terített játékt lett volna.

Felkerestem a legújabb „bajnokpárt”, a **Szirmai—Serényi** kettőt, akik a második osztályú páros bajnokságot nyerték. Azonnal észrevettem, hogy ők is előttem nagyon jól ismert rendszer szerint licitálnak. Az ellenfél a Kovács-csapat volt. Véletlenül érdekes kiosztáshoz érkeztem:

T 5 2

8 7 6 4 3

D 5 2

6 5

Szirmai Serényi Petrikovics

Á B 7 6 4

D 9 8

D T 5

Á K B 9 2

B 8 6

Á K

Á T

Szendrey K 9 8

K 3

T 9 7 4 3

D B 7 4 3 2

A Szendrey—Petrikovics pár licitje:

2 kór

3 kór

4 trefff

4 pikkk

(Blackwood olasz)

4 szan

5 trefff

6 kór

passz.

A másik asztalnál Solti 2 körrel indított, Komlós 2 pikkjére 2 szannal válaszolt, 3 kór után 4 kört mondott. Komlós átvette az irányítást, és 4 szan — 5 kór licitmenet után szintén 6 kórhöz érkeztek. A Szendrey—Petrikovics licit kulturáltabb, hajlékonyabb, a kór azonnali emelése után már az indító keresi a szlemet, Komlós 2 pikkk licitje után ez a feladat öreá járult. Solti viszont szerencsésebb lejátszást választott, és nem másodlagos pikkk tízesre, hanem másodlagos királyra játszott, ezáltal szűrrei teljesített.

G. I. — W. L.

Texas konvenció a tárgyalóteremben

Lapunkban a jövőben nyílt tárgyalást tartunk ismertebb licitrendszerekről, konvenciókról és versenyzőink közül kérünk fel egy-egy játékost, hogy lássa el az ügyész és a védő szerepét. Első ízben a texas-konvencióra kerül sor.

Bíró: Álljon elő a vádlott! Mondja el a személyi adatait!

Vádlott: Amerikában születtem. Magyarországon először a Szeleczkycsapatban kezdtem meg működésemet.

Bíró: Igaz-e, hogy azóta bomlasztó célzattal mind több csapat licitrendszerébe beépült?

Vádlott: A beépülést beismerem, a bomlasztást tagadom. Tény, hogy helyenként rosszul alkalmaznak, amiért viszont nem terhel a felelősség. Hiszem, hogy a jövő engem fog igazolni. Addig is szabadjon hivatközi fiatal koromra és alig néhány kontrával büntetett előéletemre.

Bíró: Ismertetem a texas-konvenció lényegét:

Ha a játékos akár nyitó-licitként, akár ugrásszerű közbeszólásként 3 treffet licitál, ez valójában káró longórt jelent; ha 3 kárót licitál, kőr longórt ígér; 3 körrel hosszú pikket licitál; végül a 2 szan treff longórrol biztosít.

Ezzel a licittel arra kéri fel a válaszolót, hogy — rendkívüli esettől eltekintve — korigálja a valódi színre, tehát pl. 3 káróra 3 kört licitáljon stb.

Az indító ezt a konvenciót vagy azért alkalmazza, hogy zavart okozzon az ellenfél soraiban, vagy — ami gyakorlatibb — licitre kényszerítse azt a válaszolót, aki egyéb tájékoztatás híján esetleg passzolna. Ennek főleg akkor van jelentősége, ha a konvenciót alkalmazó játékosnak két hosszú színe van. Ilyenkor elsősre mesterséges licitet alkalmaz, azaz eggyel alacsonyabb szint licitál, másodsorra viszont — minden

újabb konvenció mellőzésével — belicitálja a másik hosszú színét.

Példa:

pikk: x x, kőr: —, káró: K D 10 9 x x, treff: A K D x x

A játékos elsöre 3 treffet licitál (ez káró szín), majd a partner 3 kárós korrekciójára 5 treffet mond. (Ez már valódi treff.)

Látnivaló, hogy akárcsak egyetlen kulcslap segítségével — amivel kényszer nélkül a válaszoló passzolhatna — bármelyik minor színben gem remélhető.

Minél magasabb zónára kényszeríti a játékos a válaszolót, annál erősebb lapot ígér.

Pl.: 2 szan (treff szín) — 3 treff (korrekció) — 3 kőr (valódi) licit gyengébb laperőt ígér, mint a hasonló elosztást takaró : 3 káró (kőr szín) — 3 kőr (korrekció) — 4 treff (valódi) licit.

A válaszoló általában a kiszolgáló szerepét tölti be, bár alkalma van az erejét is kifejeznie. Ha az indító (közbeszóló) 3 káróval nyitott, a válaszoló azonnal 4 kört is licitálhat (3 kőr helyett), ha — különösen stopperekben — támogatni tudja az indítót (közbeszólót). S mi több, a konvencionális szín bemondásától is eltérhet (az előbbi esetben például kőr helyett pikket licitálhat), ha ezt ereje és elosztása lehetővé teszi.

Az ismertetett módszerrel 2—3 rövid licitmenet után plasztikusan kifejezhető a vonal ereje és elosztása.

Kíván-e a vádlott az ismertetéshez valamit hozzáfűzni?

Vádlott: Az ismertetés, bár a lényegemet kimerítette, hézagos volt. Részletes védekezésemet védőm útján kívánom előadni.

Bíró: Helyes! Felkérem az ügyész urat, tegye meg vádindítványát.

Ügyész: Amikor először hallottam ezt a bűvös szót: „texas-konvenció”, kigyúlt képzeletemben a varázslatos

Texas jelent meg; végtelen préken száguldó csordák, ügető kancákon nyargaló cowboyok. Gangster és sheriff harca a csillagos éjszakában, amikor mindent eltemet a csönd, amíg csak el nem dörög a colt, ez az apró fekete jószág, amelyik hatótól gyorsan egymás után.

Am csalódnom kellett. A texas-konvenciónak épp oly kevés köze van a vadnyugathoz, mint a romantikához. S mi több, épp úgy távol áll az ésszerűségtől, mint magától Texastól...

Bíró: Felkérem ügyész kartársat, hogy a helyszükére tekintettel térjen rá a vádra.

Ügyész: Vádolom mindenekelőtt azzal, hogy megkönnyíti az ellenfelek licitálását.

Köztudomású, hogy egy jól időzített és felépített magas licit vagy közbeszólás komoly zavart okozhat az ellenvonal licitjében. Kezdjük mindjárt egy példával. Tegyük fel, hogy mindkét vonal bellben van.

x x					
x x x x					
A D B x					
D T x					
x				x x x	
A K x x x x		É		D B	
x x x		Ny	K	x x x x	
K x x		D		A B x x	
		A K D B	x x x		
		x			
		K x			
		x x x			

Dél indítja a licitet.

Ha texas-konvenció nélkül 3 pikket licitál, alapos gondot okoz Nyugatnak. Passzoljon? Ez esetben kiteszi magát annak, hogy körpassz következik, holott esetleg „sima” 4 kör van a K—Ny vonalon.

Tehát ne passzoljon? Információs kontrával (esetleg a Fischbein-szabály útján) jelentkeznek, vagy nyomban 4 kört licitáljon?

Ha egy gonosz manó Kelet lapjában a kör D-t elcseréli Észak treff D-jával, bizony „felmoshatják” sze-

gény Nyugatot, hiszen az ellenvonal kontrázik és végül 800-at ír.

Ilyen helyzetekben tehát a jó megoldáshoz legalább annyi szerencsére, mint logikus helyzetfelismerésre van szükség. Mennyivel egyszerűbb minden, ha É—D vonal textast licitál! (Meggjegyzendő, hogy ilyen lappal a 3 pikk licit is engedélyezhető, a texas mellőzésével, még ha játsszák is e konvenciót.) Tehát miként alakul a játék texas-licittel?

Észak 3 körrel nyit. Nyugat kontrázik. Ezzel kifejezi, hogy valódi kör adunál ütési lennének és — különös tekintettel a bell helyzetre — egyéb ütést is ígér. Mégis kevesebbet annál, mintsem hogy információs kontrához szükséges erőt jelezen, ami különben texas ellen csak Fischbein-módszerrel fejezhető ki (3 pikk).

A licit további alakulásához most már csak logikára van szükség, és nem kell a szerencse ladikján tengerre merészkedni. A 3 kör texas ezúttal úgy hat, mint egy öngól után, hogy egy csapat végigtámadta a meccset.

Vádolom a texas-konvenciót azzal is, hogy megkönnyíti az ellenvonal játékát.

Maradjunk az előbbi példánál. A licit röviden ez volt: 3 pikk — passz — 4 pikk — passz. Dél a felvívó, tehát Észak lapjai fognak leterülni. Nyugat részéről a kör K indítás szinte szabályszerű. Kelet a D-t dobja, miután nem tud Nyugat hosszú körjéről, és szeretné a folytatást. Am ahogy Nyugat ismét kört hív, Dél beüt, leaduzik, az asztal kárára felveszi 2 kézi treffjét és 11 ütést csinál.

Tegye kezét szívére az a játékos, aki kijelenti, hogy ilyen helyzetben biztonságosan felismeri, hogy Nyugatnak nem szabad másodsor is kört hívnia. És még ha az első kör után treffre is fordulna, állítja-e, hogy sorban lehívja a 3 treffet és nem tér vissza körrel 2 treff lehívása után?

Milyen egyszerű viszont minden, ha a licit texas szerint alakul. Valahogy így: 3 kőr — kontra — 3 pikk — passz — 4 pikk.

A felvevő észak lesz, és Dél lapja terül. Kelet részéről, a kőr D indítás természetes. Erre Nyugat legkisebb körjét dobja. Dél most már nemcsak azt tudja, hogy az asztalon nem lévén több kőr, a folytatásnak nincs értelme, hanem az irányított dobásból azt is megállapítja, hogy Nyugat a fennmaradó 2 szín közül inkább az alacsonyabb szintet (treffet) kéri, tehát nincs káró Á-a. Ha tehát a káró Á Észak kezében van, a felvétel csak akkor bukik, ha 3 treffet kell kiadnia. Ha viszont Északnak treffből K-a van, legfeljebb 2 treff „áll ki”. A buktatás reményében ezért Kelet a treff K-t kénytelen Nyugathoz képzelni, és ezért a kőr D után kis treffet fog hívni. A többi már gyerekjáték.

A texas-konvenciónak tehát az a hibája, hogy éppen az a kéz terül, amelyik hosszú aduval és különleges elosztással rendelkezik, tehát az ellenjátékban — a lehívandó magas lapok sorrendjét tekintve — komoly tájékoztatást nyújt.

Vádolom végül a texas-konvenciót azzal, hogy nem számol a holi elosztások gyakori eseteivel, amikor egy-egy színben a lapok nem többé-kevésbé egyenletesen oszlanak meg a 4 kézben, hanem azok döntő többségét csupán ketten birtokolják, gyakran úgy, hogy pl. É találkozik K-el vagy Ny-al és nem D-vel. Ilyenkor jaj annak a forrófejű játékosnak, aki aszbesztsisak nélkül (lásd más szóval: lassú megközelítés) rohan a tűzbe, mert nagyon megégeti magát.

Emlékezzünk csak a már ismert tetett lapokra:

pikk: x x, kőr —, káró: K D 10 9 x x, treff: A K D x x

Milyen logikusnak tűnt, hogy minor színben gémet kell keresni! Hiszen csak egy pikk K, vagy pláne Ász legyen a partnernél és már

miénk a győzelem. Azaz talán mégsem. Lássuk csak! Dél kezét már ismerjük, jöjjön a többi!

		A	B	x	x	x								
		K	B	T	9	x								
		x												
		x	x											
x							K	D	T	x	x			
A	D	x	x	x	x		E			x	x			
A	B	x	x	x		Ny	K			x				
x										B	T	9	8	x

Kutyaszorító áll elő, és „aki játszik, az bukik”. Az ilyen elosztás nem túl gyakori, ám figyelmen kívül mégsem hagyható, különösen olyankor, amikor a játékos saját lapjaiból is felismerheti a holi elosztást, ami kellő óvatosságra készítheti.

Ha tehát az említett példában Dél szolidan 1 káróval nyitotta volna meg a licitet, nem juthatott volna olyan helyzetbe, hogy 5 treff felvételre kényszerüljön. Viszont a texas indítás sorszerűen tasztítja É—D vonalat a beláthatatlan „mélységbe”, miután a licit olyan szférákban kezdődik, ahol már a bridzsisten mennyői dörögnek.

Azok tehát, akik a texas-konvenciót éppen a kétszínű texasra tekintettel védelmezik, erről a veszélyről elfeledkeznek, és ha minden balul üt ki, esetleg hatot buknak kontrával.

Ilyenkor jut ismét eszembe Texas a prérivel, a cowboy-al, sheriff-fel és nem utolsósorban a lottal, mely hatot 10 gyors egymásutánban. És mind a hatot visszafelé.

Bíró: Befejezte az ügyész úr?

Ügyész: Befejeztem.

Bíró: És az indítvány?

Ügyész: A legsúlyosabb büntetés kiszabását kérem.

Bíró: Mi legyen az?

Ügyész: Töröltessék el a konvenció még a válogatott csapatunk licitrendszeréből is.

Dr. Vég Tibor

(A következő számban a „védelem” lesz a szó.)

BESZORÍTÁS

Az ellenfél kényszerdobatásának — beszorításának — legegyszerűbb alapesete, az automatikus egyoldalú beszorítás azon alapszik, hogy a szóban forgó kiosztás valamennyi kulcslapja ugyanannál az ellenjátékosnál van, aki úgyszólván saját zsrjába fullad. Erre a játékmódra akkor kerül sor, ha bukás veszélye nélkül nem adható ki ütés, és éppen ezért eliminálás, kényszerhívás nem jöhet szóba, mert az ütéshez jutó ellenfél a bukást is lehívhatja. Impasszal sem kísérletezhetünk emiatt, vagy a licitból esetleg a játék menetéből tudjuk, hogy az amúgy is kilátástalan. Ilyen helyzetben fordul elő, hogy a teljesítés kizárólagos esélye a kulcslapok tömörülése egyetlen kézben, aminek következtében valamely hosszú színünk utolsó lapjának a lehívása abba a kényszerhelyzetbe hozhatja ellenfelünket, hogy kénytelen egyik fontos lapjától (figurájától, figuráját védő kis laptól, vagy felmagasodott lapjaitól) megválni, és ennek következtében ütest veszíteni.

Az egyoldalú, automatikus kényszerdobatáskor a felvevő vonal utolsó ütebe szorítja be azt az ellenfelet — legyen az bármelyik —, akinek a kezében a lényeges lapok összpontosulnak. Ilyen kényszerdobás fordult elő például az idei kupamérkőzések 3. fordulójában a Zsinger—Cziffra-mérkőzés folyamán. A Dél által felvett 3 szanjáték ellen Ny kis treffel indult. A felvevő vonal lapjai a következők voltak:

É	D
Á x	D x x x
K T 9 x x	8 7 x
DB x	Á x x
Á D x	K T x

Az első treffhívást Dél, kezében a tiszessal ütötte, és kőr 8-t hívott impasszra. Kelet a dámával ütött. A

treff visszahívást ismét Dél vitte el királyával. Az újabb kőrhívást Nyugat ütötte az ászsal. (K is adott kőrt) és ismét treffet hívott. Kelet is kárót dobott, és az asztal magas körjeire még kétszer tett kis káró lapokat. Keletnek ez a magatartása arra mutatott, hogy nincs nála a káró K (viszont, ha Ny üt, két magas treffje a bukást jelenti). Ezenfelül Kelet nem árulta volna el ilyen feltűnően partnere káró figuráját, ha nem ragaszkodik négy pikkjéhez. Ez arra engedett következtetni, hogy ennek királya sincs nála, csak a bubí. Nyugat kezében összpontosult tehát valamennyi lényeges lap: a magas treffek, valamint a pikk és káró király. De éppen ezért az utolsó kőr ütéskor automatikusan beszorult. (Kézből két kis pikket kell dobni.) Ha treffet dob, nyugodtan megadható a káró impassz, mert már csak az utolsó treffe üt. Ha viszont megtartja két treffjét, nem szabad impasszt adni káróban, hanem az ászsal be kell ütni, és ha az ellenfél jól játszott, esik szándékosan (és alattomosan) blankirozott királya. Ha ez a király nem esik, az egyetlen esély az, hogy valóban nála van a pikk K is (erre mutat mindkét ellenfél játéka), és most már ennek biztosan kell esnie az ászba. A kéz pikk dámája adja ebben az esetben a 9. ütest.

A túlzott optimizmussal belicitált következő 3 szan teljesítése is csak beszorítással érhető el. Nyugat kőr dámával indult.

A leosztás a kőr. lapon.

A felvevő ütötte a kőrt, és pikket hívott. Átmenet hiányában nem ütötte át Ny figuráját. A következő kőrt kiengedte, és a harmadikat ütötte. A kedvező körelosztásra tekintettel a következő pikket sem ütötte asztalon. Nyugat negyedik ütésekként hazavitte kőrkjét, és treff B-ot hívott. A

	Á T 8 7 5		
	9 7 3		
	D 2		
	9 5 3		
K D		B 6 2	
D B T 4	D	8 6 5	
K 7 4	Ny K	B 9 8 6 5	
B T 8 6	É	D 2	
	9 4 3		
	Á K 2		
	Á T 3		
	Á K 7 4		

felvevőnek csak nyolc ütese van, a 9.-t csak beszorítással szerezheti meg, ha Nyugatnál van a káró K és a treffet is csak ő tarthatja. A beszorítás előkészítésekképpen a treff megütésekor le kell hívnia a kéz káró ászát (Vienna-Coup). Most következnek az asztali magas pikkek. Utolsó két lapnak az asztalon káró D és egy treff marad, kézben pedig treff Á 7. Ny valóban beszorul, és kénytelen káró királyától vagy treff fogásától megválni.

A kényszerdobatás lényeges előfeltétele, hogy a felvevő vonalnak ne kelljen a beszorított ellenfél előtt dobnia. Ezért kellett az előbbi példában a kéz káró ászát lehívni, hogy a kárók Ny előtt nyugodtan dobhatók legyenek.

Felvevő és ellenjáték szempontjából egyaránt tanulságos a következő kiosztás, amelyben Kelet pikket, Nyugat kárót licitált és végül is Dél 4 kört játszik.

	8 6		
	Á 4		
	9 8 7 6 2		
	Á 6 4 3		
7		K D B 9 5 4 2	
8 6 3	É	T 2	
Á K D 5 4	Ny K	T 3	
D 8 7 5	D	B T	
	Á T 3		
	K D B 9 7 5		
	B		
	K 9 2		

Ez a kiosztás páros versenyen fordult elő, és valamennyi asztalnál Ny káró királlyal kezdett, amire Kelet

a T-t, Dél a B-ot adta. Ahol Ny folytatta a kárót, a felvétel egyszerűen teljesíthető, mert az ellenjátékosok nem tudják megakadályozni a kéz harmadik pikkjének ellopását. Ahol azonban az első káró ütés után Ny azonnal adura tért át, a felvétel látszólag nem teljesíthető, pedig nem így van. Nyugat beszorítható, mert ki lehet számolni, hogy csak ő tarthatja a treff szint. A beszorítás másik lényeges előfeltétele, hogy előzetesen kiadjunk minden kiadható ütest. Ha az ellenfelek nem hívták le üteseiket, a felvevőnek már jó előre ki kell azokat (vagy azt) adnia. Ebben a kiosztásban például, miután az ellenjátékosok kétszeri aduhívással a pikklopást megghiúsították, és a felvevő játékos elvette az ellenfelek aduit, a harmadik pikkjét ki kell adnia. Ezt követően valamennyi adujának lehívása beszorítja Nyugatot, mert az asztal káró 9-e miatt kénytelen káró figurát tartani, s így a végjátékban kezében nem maradhat csak két treff, aminek következtében a kéz harmadik treffje felmagasodva biztosítja a 10. ütest. Nyugat beszorítását Kelet azal sem hiúsíthatja meg, ha harmadik ütésekor treffet hív. Ezt a hívást azonban a kézben kell ütni, és az utolsó adu lehívásakor asztalról Nyugathoz igazodva kell dobni.

Kényszerhívással kombinált beszorítást mutat a következő kiosztás, amelyben a licitet Nyugat indította egy treffel, Észak kontrájára Kelet 1 pikket mondott, és végül is Dél 4 körrrel zárta a licitet.

	Á 6 3		
	—		
	Á D 6 4		
	K B T 6 5 3		
K 5		É	D B T 9 7
K 8 3			7 5 4 2
K 9 8 7	Ny K	T 2	
Á D 8 4	D	9 2	
	8 4 2		
	Á D B T 9 6		
	B 5 3		
	7		

Nyugat pikk K indulását a felvevő kiengedte, és csak a második pikk hívást ütötte, hogy a játék folyamán Keletet az ütéshez jutástól kizárja. A felvevőnek ugyanis látszólag öt vesztő ütése van. Ebből kettőt kell „eltüntetnie”. A licitból nyilvánvaló, hogy Nyugatnál van a treff Á (és valószínűleg a D is), valamint a két hiányzó K. Az asztalról a pikk Á-ütés után a treff-K (!) következett. Nyugat ütött, és máris nehéz hívás előtt állott. Ezt a problémát még megoldhatta kisaduhívással. A felvevő ütött, adu ászt, majd dámát hívott. Nyugat ismét híváskényszerben volt: kis kárót hívott. Ezt a kéz búbja ütötte. Kiaduzás után káró impassz és trefflopás következett. A kéz utolsó aduja beszorította Nyugatot, aki kénytelen volt treff dámájától vagy kárófogásától megválni, s így az asztal magassá vált.

Az alábbi példában különös licitet érdekes játék követte.

	K 9 5 4			
	K B 9			
	Á 2			
	Á B 6 4			
T	É	Á	D	B 8 7 6 3 2
5 4 3	Ny	K		B 3
T 9 8 7 5	D			D 2
K T 9 7	—			
	Á D T 8 7 6			
	K D 6 4			
	8 5 3			

É 1 szant, K 4 pikket, D 6 kórt licitált. Nyugat pikk tizesét a kéz lopta. Felvevő kör 9-sel asztalra ment, és pikket lopott (magasan), és a beszorítás előkészítése céljából treff búb impasszal kiadott egy ütést Keletnek, aki a közlekedés lerombolása céljából visszahívta ezt a színt. Az asztal ásszal ütve újabb pikket hívott lopásra. Adu búbbal asztalra kerülve a felvevő ellopta utolsó asztali pikkjét. Nyugat a beszorítás elkerülése céljából aduját (!) adta. Sorsát azonban nem kerülhet-e el, mert káró ásszal átmenet után az asztal lehívta utolsó aduját (a kéz

treffet dobott), és Nyugat három kárójával és treff-fogásával beszorult. Ez a játékvezetés (dummy-reverse) azt a különös esetet is szemlélteti, amikor a kéz hosszú aduival lopunk, a kéz lerövidül és az asztal rövid aduit használjuk aduzásra.

	K 8 3			
	Á D T			
	9 4 2			
	Á 8 6 4			
T 2	É	D	B	9 7
7 6 2	Ny	K		9 8 5 4
K D B T 8 6	D			3
B T				D 9 7 2
	Á 6 5 4			
	K B 3			
	Á 7 5			
	K 5 3			

Dél 3 szant játszik, és Nyugat a káró királlyal indult. Ezt az ütést a felvevő szinte megszokásból kiengedi. Nyugat folytatja a színt, és Kelet kis kórt dob. A felvevőnek most kell számvetését megcsinálnia. A vonalnak 8 egyenes ütése van. A kilencediket valamelyik fekete színben remélheti, ha az 3—3 elosztású. Ennek azonban igen csekély a valószínűsége, és Ny hosszú kárója arra enged következtetni, hogy Keletnek legalább 4—4 lapja van ezekből a színekből. Az egyenletes elosztásnak egyébként az lenne a hátránya, hogy aligha akadályozhatná meg a felvevő Nyugat beütését abban a színben, és akkor Nyugat káróinak lehívásával megbuktatná a felvételt. A 9. ütést tehát csakis Kelet beszorításával érhető el. Ennek elérése céljából ki kell engedni a második kárót is, és csak a harmadikat szabad ütni. Kelet ismét kórt dob. A felvevő ezért lehívja három magas körjét, és Kelet most már kénytelen egyik négyes fekete színéből dobni. A felvevő ezzel a színnel folytatja: az Á és K lehívása után ebben adja ki az ütést, és magasítja egyben a vonalán levő negyedik lapját. Ez nem valódi kényszerdobatás, csupán előkészíti a magasítást.

Cz. A.

A LIMIT RENDSZER

Válaszok és viszontválaszok

Filozófiánk alapköve ez a tétel: az egy menetre forszoló licit nem garantálja a viszontválaszt. Ez a forszolási helyzet egyoldalú.

Ez néhány jelentős eltérést eredményez a szokásos felfogással szemben. Először a kettes magasságú válaszhoz szükséges erő kisebb. Névleges követelményünk kb. kilenc pont, de ez leárnyékolható, ha a színünk jó. Az alábbi kézzel például.

P: x, C: Bxxx, K: xxx, T: ADBxx

a partner egy pikk indítása után a két treff válasz teljesen helyénvaló. Tervünk az, hogy a két pikkre vagy a két káróra passzolunk, de két kórt megemeljük három körre. Ha az indulónak gémre jogosító keze van, forszoljon, vagy kockáztatja a passz viszontválaszt.

Különbözik a jó színnel rendelkező gyenge kéz kezelése is. Például a

P: x, C: xx, K: KDBxxx, T: xxxx

lappal a partner egy pikk indulására két kárót mondunk, de minden normál viszontválaszra három kárót licitálunk. Ez szigorú leintés.

Igaz, számtalan elosztásnál hasonló eredményt érhetünk el, ha az első menetben 1 szant válaszolunk és azután licitáljuk hosszú színünket, de a kettő között néhány lényeges különbség van. A szokásos eljárás egyes magasságon közli az ellenfelekkel a válaszoló gyengeségét. A mi rendszerünk még hármas magasságban se fedi azt föl. Az előny annyira nyilvánvaló, hogy felesleges bizonyítani.

Másodszor, ha az egy szan válasz után az ellenfelek közbeszólnak lehet, hogy már be se mondhatjuk jó színünket, de legalábbis gyengült annak lehetősége, hogy küzdhessünk, és a védekezés költséges lehet.

Végül ezek közül a gyenge kezek közül jó néhánynak komoly támadó

értéke van, és a leintő egy szan után igen nehéz erről a partnert meggyőzni. Néha a licit olyan fordulatot vesz, akár a partner gémbe mondásával, akár az ellenfelek küzdelmi akciójával, amely lehetetlené teszi, hogy biztos alapokra helyezkedhessünk. Egy nagyon erős csapatversenyről itt közlünk egy kiosztást:

	A D B 8 3		
	K T 6		
	A K D 6		
	D		
9 7 2		É	K T 5 4
D 9 8 5 4 3	Ny	K	A 7 2
B 6		D	8
8 7			K 9 6 4 2
		6	
		B	
		T 9 7 4 3 2	
		A B T 5 3	

A mi licitünk:

Észak	Dél
1 pikk	2 káró
3 kör	3 szan
5 káró	6 káró
körpassz	

Az ellenfél licitje:

Észak	Dél
1 pikk	1 szan
3 szan	körpassz

Biztos vagyok abban, hogy a tudósok az ellenfél Északjának három szanra ugrását hibásnak minősítik, mondván, hogy helyes licitje a három káró lett volna, amely megnyitja az utat a szem felé. Nyilvánvaló, hogy igazuk van, de én szeretem a három szan licitet. A szem nagyon távoli cél, minden, amit remélhetett, egy ellopott gém, s ezzel megakadályozta az ellenfelek küzdelmi licitjét.

Az igazi hiba ahhoz a rendszerhez való ragaszkodásban van, amelyik megköveteli az egy szan választ olyan

1010

esetben, amikor színjátéknál a kéz három—öt ütessel többet ér.

Ennek a megközelítésnek a legközelebbi kiterjesztése az, hogy a riverzet. és az ugró viszonyválaszt nem tekintjük forsznak (még a kettes magasságú válasz után se). Ezek erős licitek, és a partner arra törekszik, hogy ne álljunk le. De ha a megítélésünk passzt mond, passzolhatunk. Ezzel a megszorítással az ugró válaszaink és a riverzeink egy kissé halványabbak, mint a szokásos rendszereknél. A következő lap például:

P: AKDxxx, C: Axx, K: Bxx, T: x,
amelyet egy pikkkel indítottunk, elég erősnek ítéljük arra, hogy a két káró válasza három pikket mondjunk.

A következő lapot

P: ADBxx, C: x, K: Kxx, T: KDxx
alkalmasnak tartjuk a három treff riverzre.

Amíg a Roth-Stone vagy az átlag amerikai rendszerek a következő lapot:

P: ADBxx, C: x, K: Kxx, T: ADBx
csupán riverzes válasza értékelik, mi idegen színben ugró válasza értékeljük. Nehezen tudok a partnernél olyan kezet elképzelni, amely ne lenne alkalmas gém játékra, tehát azonnal felajánlom. És ha többje sincs a partnernek, csupán ötödleges káró ADB-ja, és az egyik fekete színben szinglije, reális kilátásunk van a szemre. Egy kis bátorítás sohase hiba.

Ugyanerre a mintára a legközelebbi szerkezeti megállapításunk: minden igazítás, minden ugró igazítás és minden szanadu viszonyválasz határolt licit, azaz nem forsz. Ilyen licitmenetben:

Észak	Dél
1 pikk	2 káró
2 kór	2 pikk

a két pikk licit nem pikkemelés, csak igazítás, nyolc-kilenc pontot mutat. Lehet esetleg rossz tízpontos dubló pikkkel kb. ilyen:

P: xx, C: xx, K: KDBxx, T: Bxxx
De semmi szín alatt se lehet jobb, mint:

P: xx, C: xx, K: KDBxx, T: Kxxx
Ebben a licitmenetben:

Dél	Észak
1 pikk	2 káró
2 kór	3 pikk

a három pikk ugyanolyan erőt jelent, mint a rögtöni három pikkés határolt emelés, de csak hármás pikk támogatással. (Négyes pikk támogatással az azonnali három pikk licit lett volna helyes. A mi licitrendszerünknek a határolt licit szerve része).

A következő licitmenetek:

Dél	Észak
1 pikk	2 káró
2 kór	2 szan

vagy

Dél	Észak
1 káró	1 kór
1 pikk	2 szan

jó tíz-től, rossz tizenkettő pontig terjedő kezeket mutatnak.

Negyedik szín licitje mesterséges forsz.

Amikor kikapcsoltuk a négyes nemes színek indítását, egy probléma aggasztott minket: miként javasoljuk alternatív a gémfelvételt szanban vagy a partner színében. A megoldás önként adódott, amikor Eddie Kantar és Harold Guiver elhatározták, hogy a Norman Squire elméletet tanulmányozni fogják, ugyanis ők használták a negyedik szín licitjét mesterséges forszként. Néhány kísérlet után kifejlesztettük logikus alkalmazását.

Ez a Kaliforniai Kulsclicthez hasonló édeklődés: egy menetre forsz, és kéri a partnert, hogy ismertesse és licitálja kezét. Miután ez semmit se közöl a licitált szín fogásáról, ebből következik, hogy az indító nem licitálhat szanadut az illető szín fogása nélkül.

A következő licitmenet után

Dél	Észak
1 kór	2 treff
2 káró	2 pikk

Dél két szan licitje pikkfogást és minimális indító erőt jelez. Erősebb lappal — 14 vagy több ponttal — Délnek három szant kell mondani. Három treff szintén minimális indítást jelez, de pikkfogás nélkül. A három káró és három kór természetes licit. A három pikk 4—4—4—1, 4—5—4—0 vagy 4—4—5—0 elosztást és minimális kezét jelent. Bár, a három pikk elméletileg nem forsz,

gyakorlatilag nem illik lepasszolni, ha a partnernek van valami pikkje és elegendő elosztási értéke, hogy biztosítsa a gémet. Ha nincs pikkje, akkor visszatér a három szanra vagy a négy kórra lapjától függően. Harmadlagos pikk figurával még négy pikkot is licitálhat, ha a kórje dublő. Négy — hármas adutalálkozásnál a kilicitalás nem reménytelen.

(A fejezetet folytatjuk.)

Az Eötvös Lóránd Tudományegyetem bridzs bajnoksága

Örvendtesen fejlődő bridzséletünknek ha nem is nagy, de a jövő szempontjából jelentős eseménye zajlott le az Eötvös Loránd Tudományegyetemen.

1963. február 16-tól április 20-ig került megrendezésre az egyetemi bridzs-csapatbajnokság. Sok pozitív jelenséget lehet kiemelni. Mindenekelőtt a résztvevők nagy számát: 11 csapat indult, átlagban hét játékosal. A legtöbben most ismerkedtek meg a versenybridzszel, és a rendszeres hetenkénti fordulókban ugrászerű fejlődést tapasztalhattunk náluk. Több meglepetést is okoztak, bár az utolsó forduló végül a papírforma győzelmét hozta. A verseny hatására egyre többen kapcsolódtak be a villámpárosversenvekbe: mostanában minden héten legalább 8—10 pár vesz ezeken részt.

A 11 csapatot két csoportba osztották be, az ezeken belüli körmérkőzés eredményeként alakult ki a tagtagú döntő és az öttagú vigaszdíj csoport. A bajnokságot a várakozásnak megfelelően a legtöbb tapasztalattal rendelkező „Blöff”-csapat veretlenül nyerte, tagjai: **Agh Attila, Jeszenszky Géza, Márton Péter, Pintér László, Simon Gyula és Szász Domokos.** Eredményük szépséghibája, hogy a 2. és a 3. helyezettel szemben csak döntetlent értek el.

A bajnokság végeredménye:

1. Blöff	16 +133
2. Gyenge treff	12 + 53
3. Matematikus IV/B	10 + 12
4. Fizikus III/IV.	8 — 36
5. Fácános kollégium	8 — 68
6. Winnetou	6 — 94

Vigaszdíj

1. Vegvész V.	12 + 60
2. Matematikus IV/A	11 + 34
3. Matematikus II.	6 — 32
4. Twist—1963.	6 — 50
5. Hat Ász	5 — 12

A verseny azt bizonyítja, hogy az ELTÉ-n komoly bázisa van a versenybridzsnek és hogy érdemes megszervezni az egyes egyetemeken a rendszeres versenyzést. (Az ELTÉ-n most folyik a páros bajnokság; ez azt jelenti, hogy február óta minden szombat délután van verseny az egyetemen.)

Ezúton mondunk köszönetet a Budapesti Bridzs Egyesületnek, hogy a tokok rendelkezésünkre bocsátásával lehetővé tette a versenyek megrendezését. De egyben fel szeretnénk hívni a figyelmet néhány dologra. Valami módon biztosítani kell az állandóan rendelkezésre álló saját felszerelést, hogy a jó kezdetnek folytatást tudjunk biztosítani. A további „tömegek” megnyerése érdekében rövid brizstanfolyamot kellene tartani azokon az egyetemeken, ahol erre igény van. A jobb játékosok számára pedig nagyon hasznos volna

valamiféle ifjúsági válogatott keret felállítása és nemzetközi találkozók biztosítása. Itt elsősorban a lengyelekre gondolok, ahol az egyetemi fiataloságnak jóval nagyobb része bridzsezik, mint nálunk. Módot kellene találnunk arra is, hogy az idősebbek, a tapasztalt játékosok időnként közvetlen formában is átadják tapasztalataikat a fiataloknak. Fontos az is, hogy a most feltűnt csapatok bekapcsolódjanak az őszi csapatbajnokságba is, bizonyos nevezési kedvezmény talán nagyban hozzájárulna ehhez. Kérjük a Választmányt, hogy konkrét döntéseket hozzon a főiskolai bridzssport fejlesztése érdekében.

Jeszenszky Géza

A Műegyetemi Bridzs Csapatbajnokság

A Műszaki Egyetem bajnokságáról ugyanazon örvendetes megállapításokat tehetjük, amelyeket az ELTE versenyével kapcsolatban tettünk. A végeredmény így alakult:

1. IV. é. gép.—Dániel G.	24	+421
2. III. é. vill.—Gricser	20	+234
3. IV. é. gép.—Bendik	19	+200
4. II. é. gép.—Dániel E.	18	+ 89
5. III. é. vill.—Berhidi	16	— 97
6. V. é. gép.—Malkádi	9	— 97
7. II. é. vill.—Tiborka	4	—451
8. III. gép.—Tallér	2	—339

A győztes csapat tagjai: Dániel Gábor, Schümekey Csaba, Kristófi Attila, Boróczy Ákos, Glattfelder György, Meszléri Celesztin.

Közlemény

Közöljük kedves olvasóinkkal, hogy lapunk munkatársainak és előállítóinak rendes évi szabadsága miatt a Bridzsélet június—júliusi kettős száma július második felében jelenik meg.

Licit-probléma

Kedves Olvasónk!

Kérjük, hogy szokott partnerével licitálja le a következő két lapot az alábbi feltételezéssel, hogy:

- zárt lapból történik a licit, tehát a partner lapját nem ismeri;
- csapatverseny, általános bell a helyzet, Dél osztott, s a licit folyamán az ellenfél végig passzol.

D 7 2
 Á 8 6
 K D 7
 K B T 5
 É
 D
 K 9 5
 K D 4 3
 Á B
 Á D 8 6

Kérjük, írja meg nekünk:

- a licitálás teljes menetét;
- a használt licitrendszer (ha általánosan ismert, úgy csak rövid megjelöléssel ha kevésbé ismert rendszer, akkor csak közvetlenül a licitre vonatkozó részeit), valamint az esetleg előforduló konvencionális licitek magyarázatát.

A válaszokat „Licit-probléma” megjelöléssel Kertész Ádám. Bp. VI., Rippl-Rónai u. 31. II. em. 1. címére kérjük küldeni.

USA

A Tavaszi nemzeti bajnokságon valószínűleg sok, számunkra ismeretlen név szerepel a győztesek listáján.

Csupán három számban találkoztunk ismerősökkel: A férficsapatversenyt 55 csapat közül Victor Mitchell, Tobias Stone, Sam Stayman, Philip Feldsman nyerte, a nyílt párosversenyt: Sidney Silodor Norman Kay-el, a Vanderbilt Kupát pedig a Clif Russel, Edith Kemp, Wm Seamon, Harry Harkavy, Albert Weiss, Miami Beach és Alvin Roth összeállítású csapat.

Levél-interjú Décsi Lászlóval

Elhunyt Nyigri Imre sporttársunk szerkesztőségünk nevében még az elmúlt év folyamán kérdéseket intézett Sao Paolóban élő egykori bajnokunkhoz, Décsi Lászlóhoz. A kérdésekre nemrég kaptuk meg távoli sporttársunk válaszait, amelyeket alább ismertetünk.

Miként emlékezik vissza a magyar bridzs „fénykorára”?

— Bridzsezői pályafutásom a huszas évek közepén kezdődött, amikor az ötödik gimnáziumba jártam. Jó pesti szokás szerint apám játékát figyelgettem, amikor megengedte, hogy kibiceljek neki a kávéházban. Később otthon, magamban újrajátszottam a látott leosztásokat. Rövidesen elkezdtem barátaimmal, közöttük Kovács Lacival, Fejér Gyurival, a világhírű zongoristával, rendszeresebben is játszani. 1927-ben indultam először bridzsversenyen, ahol mindjárt megismerkedtem az akkori legnagyobbakkal: Farkas Mihállyal, Hilb Jenővel, Sváb Miklóssal, Klinger Pállal és partnerével, aki abban az időben még új játékos volt, Cohen Rafaellel. Ebben az időben indult újtára a magyar versenybridzs, megalakult a szövetség, kiírták a hivatalos bajnokságot is. Az első bajnokságon a harmadik helyet öt fiatal játékos nyerte el, akik mindjárt be is léptek testületileg a Fészek Klubba, amely akkor Klinger Pál vezetésével a magyar bridzs fellegvára volt. Itt kezdődött az én bridzskarrierem is, előléptettek a Fészek csapatának első tartalékjává. Ám az 1930-as Zsigmondi emlékversenyen, amikor egyik játékosunk megbetegedett, nem engem állítottak csatorba, hanem kívülről kértek fel egy játékost. Ez a bridzsező a legnagyobbak egyike, Klór László volt. Nekem természetesen rosszul esett a mellőzés, és hátatfordítottam a

Fészeknek. Molnár Harryt kerestem fel, ő mutatott be egy fiatalembernek, aki még csak egy éve játszott ugyan, de Harry szerint született bridzstehetségnek mutatkozott. A fiatalember Alpár Imre volt. 1931-ben a Molnár—Klór párral együtt nemzetközi versenyt nyertünk, és a vert mezőnyben olyan kiváló szaktekintélyek is helyet foglaltak, mint az Európabojnok Goudsmith fivérék, vagy az angol Crockford Klub versenyzői Edward Mayerral. Sikert követett, és a második világháború kitöréséig a Cohen, Alpár, Keleti, Klór, Décsi összeállítású magyar csapat az osztrákokkal úgy osztozott a babérokon, mint napjainkban az olaszok a franciákkal. Ennek az időszaknak még két kiváló játékosára emlékszem élénken, mint zseniális bridzsezőkre, Widder Lajosra és Arató Alicera.

Hogyan kapcsolódott be a nemzetközi versenyéletbe kivándorlása után?

— Először egy évig Bécsben játszottam. Partnerom Schneider volt, Európa akkori egyik legkitűnőbb játékos. Több verseny között az Osztrák Kupaversenyt is megnyertük. Tizenkét éve Braziliában versenyzem, és ez alatt hat ízben nyertem bajnokságot, egyszer dél-amerikai bajnokságot, Torinóban a bridzsolimpián pedig 29 csapat közül együttesünk a hetedik lett.

Mi a véleménye ilyen hosszú és eredményes versenyzői múlt után magáról a versenyjátékról?

— Szerintem állandóan ugyanazt a rendszert kell játszani, ez a rendszer azonban ne legyen túl kötött. A kötött rendszer megöli az egyéniséget, és csak a kevésbé tehetséges játékosok részére alkalmas. A technikát bizonyos fokig meg lehet tanulni, de csak bizonyos fokig. A többi már tehetség kérdése. Van még

egy döntő tényező. S ez az idegek kérdése. A mi játékosaink csak árnyalattal gyengébbek, mint a legjobb magyar bridzsezők voltak, technikailag is tökéletesen képzettek, és — az ismert olasz játékos, Chiaradia szerint — egyenlő eséllyel indulhatnak a nemzetközi versenyeken a legjobbakkal. Szerintem azonban ez csak papírforma, mivel a brazil csapat tagjai egy-egy rossz parti után „kiborulnak”, elvesztik lábuk alól a talajt.

A régi magyar csapatban rajtam kívül talán leginkább Keleti volt az, aki a legnyugodtabban, szinte arerándulás nélkül játszani a legkedvezőtlenebb helyzetekben is.

Milyen rendszert játszik most, és mi a véleménye a különféle rendszerekről?

— Most egy „neonatural” nevű rendszert játszom. Ebben vannak ugyan kötöttségek, de teret enged a kezdeményező szellemnek is. Jónak

tartom, és úgy érzem, ítéletem valószínű, hiszen sokféle rendszert játszottam, és csináltam már életemben. Remélem, lesz időm egyszerűségeket ismertetésére is.

A magyar rendszerek között a régi Fészek-rendszer nagyon jó volt. Tulajdonképpen azt kellene modernizálni. Widderral együtt alkotott rendszerünk rendkívül mesterkéltséggel, a jelenlegi „válogatott rendszer” pedig, amit Cohen Rafitól kaptam meg, nem elég összefüggő.

Jelenleg hol áll a brazil ranglistán?

— Változatlanul az első helyen.

Szükség van-e edzésekre ön szerint?

— Feltétlenül szükségesnek tartom a tréninget, a partik elemzését, és a páros játék begyakorlását. Ez a lényege a jó eredményeknek.

Décsi László levele végén szeretettel köszönti a magyar bridzsszeneszyöket.

Licitvita — Rendszervita

A magyar csapat már nyert világbajnokságot, többször Európa-bajnokságot. Nyernének ma?

Amerika csapata éveken át verhetetlen volt, pár év óta azonban meg kell elégednie a második vonallal. Természetes, hogy a világsajtó is foglalkozik Amerika letörésével, magyarítja, de az amerikai szaksajtót nemcsak a magyarázat, hanem a hegemonia visszaszerzése is foglalkoztatja.

A magyar bridzs jövője szempontjából talán nem lesz érdektelen, ha bepillantunk ebbe a vitába.

Kétségtelen, hét-nyolc éven át Amerika három-négy olyan csapatot ki tudott állítani, amelyik szinte biztosan győzött volna a legjobb európai csapat ellen is. Ez az amerikai hegemonia hirtelen rokkant meg. Pedig, ha megkérdéznék a vezető amerikai köröket, hogy vannak-e

olyan játékosaik, mint Reese, Belladonna vagy Trezel, biztos, hogy háttározott igennel válaszolnának, és legalább egy tucat nevet említenének. De ha megkérdéznék, hogy vannak-e olyan párjaik, mint Reese—Schapiro, Belladonna—Avarelli vagy Trezel—Jais, negatív lenne a válasz.

Az 1962. világbajnokságon tán a legjobban szereplő Mathé—Von den Porten pár a válogató mérkőzésen játszott először együtt, majd a világbajnokságon. De ugyanezen a világbajnokságon Mathénak másik párja is volt, Nail. Így nem lehet csodálni, ha a felmerült licitproblémákat minden esetben nem a legszerencsésebben oldották meg.

Az európai csapatok mesterséges licitrendszereket vezettek be, amit az évek folyamán állandóan finomítottak.

Culbertson forradalmát követte Goren forradalmi rendszere, de itt aztán az amerikaiak meg is álltak.

Ma a részleteiben pontos és támaszó licitrendszerek viszik el a pálmát.

Az amerikai játékosoknak inkább párosverseny-rutinjuk van, az európaiak csapatversenyre gyakorolnak. Persze a „Nápolyi Rendszert” is nehéz jól alkalmazni, és még a híres „Blue Team”-nél is félreértések adódhatnak. Ezt bizonyítja a következő kiosztás:

Osztó Nyugat. Mindkét vonal bellben.

	9 7 6 5 3			
	A K T 9			
	5 4			
	8 6			
K D 10 2		É	4	
8 5		Ny	K	D 7 3
B 10 3				A K D 8 7 6 2
A K B 5		D		7 3
	A B 8			
	B 6 4 2			
	9			
	D T 9 4 2			

Az amerikai pár Kelet—Nyugat vonalon a zárt teremben három kárót licitált az ellenvonalon közbeszólása nélkül, s ott kikötöttek, helyesen, miután nem látszott semmi igazán jobb játék. (Szerintünk a három szan bukhatatlan, sőt licitálendő is. — Szerk. megjegyzése.)

Forquet és Gorazzo a nyílt teremben, a Kelet—Nyugat vonalon nagyon becsvágyóan licitáltak a következő módon:

Nyugat	Észak	Kelet	Dél
Forquet	Máthé	Gorazzo	Nail
1 pikk	passz	3 káró	passz
4 treff	passz	5 káró	körpassz

Továbbiakban Mr. Moysé bírálataát szószerint idézzük: „Nem merem kommentálni ezt a licitmenetet, mert a „Nápolyi Rendszer” finomságait nem ismerem, sem annak széles skáláját, de öt kárót licitáltak, amikor egy ász—király és még egy ász hiányzott. Úgy tűnik, nyugodtan mondhatjuk, hogy a licit meggondolatlan volt.”

A következő kiosztás licitjén és a lejátszásán viszont szintén érdemes elgondolkozni.

Osztó Nyugat.

Általános mans.

	A K D 3			
	A T 6			
	A D 3			
	A B 8			
B 7		É	9 8 5 2	
K 9 7 3			B 2	
9 7 5 2		Ny	K	T 8
9 4 3			D	D 7 6 5 2
	T 6 4			
	D 8 5 4			
	K B 6 4			
	K T			

Az olasz Észak két szannal indult, Dél három treffjére három pikket válaszolt és Dél három szan bemonadását körpassz követte.

A nyílt teremben az amerikai Észak, Coon, 3 szan indulásra értékelte lapját és Murray egyenesen hat szanra ugrott. A vonal pontérteke elméletileg igazolja a szlemm bemonadását, de Coon nem sok örömet szerzett a lejátszással.

Kelet a pikk ötössel indult, az asztal kicsit adott és Nyugat is. A második pikk hívásba esett Nyugat bubija, rögtön négy pikk ütese lett a felvevőnek, s további hét vonal-ütese. Ezután vagy a treff impasszra van szükség, vagy körben kell megszerezni a tizenkettedik ütést. Coon a kör tízessel impasszolt. Ütött Kelet bubija, s a kör visszahívása után már nem volt mód a teljesítésre.

A folyosói vita tovább tartott, mint a tényleges játék. Voltak, akik Coon játékát helyeselték, voltak, akik helyesebbnek vélték, ha Coon kis kört hív az asztal felé, mások kényeszerdobásos végjátékot tartottak helyesnek.

Döntsenek olvasóink, mi lett volna az elméletileg helyes felvevő játék.

Ezek után egy érdekes licitproblémát közlünk.

Csapatverseny.

Kelet—Nyugat bellben.

Versenykiírások

A licit a következőképpen folyt le eddig:

Észak	Kelet	Dél	Nyugat
1 kör	passz	2 káró	passz
2 kör	passz	2 pikk	passz
2 szan	passz	?	

Mit licitálna Dél helyén a következő lappal?

p: K 9 8 4, c: A B 9, k: A K 6 4 2, t: K.

Miután olvasóink eldöntötték, hogy mit válaszolnának, eláruljuk, hogy ez az 1962. évi világbajnokság egyik leosztása volt.

Észak lapja a következő volt:

p: A 7 2, c: K D 10, 5 4, k: 7, t: D, B 8, 6.

Az argentinok hat másodperc alatt belicitálták a szlemmet, és a könnyűszerrel 12 ütést csináltak. Ugyanakkor az amerikaiak négy körnél leálltak. A két szanra Dél négy kört mondott, amit körpassz követett.

A legérdekesebb a dologban, hogy a közölt licitmenetet és Dél lapját megküldték 54 kiváló amerikai bridzsjátékosnak, akikről a következő válaszok érkeztek:

23 szavazat	4 körre
7 „	4 szanzadura
7 „	6 körre
5 „	3 treffre
4 „	3 körre
4 „	5 körre
3 „	Gerber-féle 4 treffre

1 megkérdezett tartózkodott a szavazástól.

Jellemző az amerikai bridzsezőkre is a közölt probléma megoldására adott szavazatmegoszlás:

188-an	szavaztak	4 körre
158-an	„	4 szanra
142-en	„	6 körre
63-an	„	5 körre
46-an	„	4 treffre

Ezek után ugye nem csodálkozunk, hogy az amerikaiak nem nyertek világbajnokságot. Dél nem látta a szlemmet? Ha meg látta, miért nem közölte? Vagy Észak nem értette meg a közlést? Bármilyen legyen is a helyzet, a rendszerben valami hiba van.

dr. K. F.

Az 1963. évi **vegyespáros-bajnokságot** 1963. VI. 18-i kezdettel rendezzük meg. A versenyen 1 hölgy és 1 férfi játékosból álló párok vehetnek részt.

A nevezéseket VI. 14-ig kell a BBE címére (Bp. XIII. Balzac u. 7.) megküldeni. **Nevezési díj: egyesületi tagok részére 60 Ft**, egyesületen kívüliek részére 100 Ft. A nev. díjat a nev. határidőig a **BBE 223—XIII. —1. sz.** csekkszámájára kell biankó csekkklapon befizetni. A verseny színhelye az Autovill. Kultúrháza. (XIII. Balzac u. 7.) A verseny 4 hétig tart, **játéknap: kedd.** Első játéknap: **június 18.** A verseny mindenkor kezdetre **17 óra 45 perc.** A verseny díjazását és rendszerét a nevezések számától függően határozza meg a rendezőség.

*

Az 1963. évi **nyári párosversenyt VI. 19-i** kezdettel rendezzük meg. A versenyen legfeljebb 3 játékosból álló párok vehetnek részt. Az első játéknap: **VI. 19. Játéknap: szerda.**

A versennyel kapcsolatos többi tudnivaló és határidő azonos a vegyespárosverseny kiírásában foglaltakkal.

BRIDZSÉLET

Szerkeszti a BBE elnöksége
Felelős szerkesztő: Jósfa György
Kiadja a Budapesti Bridzs Egyesület
Felelős kiadó: dr. Bartal Ferenc
A BBE címe: Bp. XIII., Balzac u. 7.

A szerkesztőség címe:
Jósfa, Bp. XI., Bartók Béla út 30.
III. 5. Tel.: 457-754

Előfizetési díj fél évre 24,
egész évre 48 Ft

Az előfizetési díjat a BBE
223—XIII—1. sz. csekk száma-
számára biankó csekkklapon, vagy
személyesen a versenyek színhelyén
Widder Lajos sporttársnál
kell befizetni.

62. 2244 BNYV, Kecskemét

Bridzs Bál 1963

Május 4-én rendezte meg egyesületünk a felszabadulás utáni első bridzs bált, a versenyek jelenlegi színhelyén. A bál kitűnően sikerült. Ezt valamennyien megállapítottuk, akik jelen voltunk, és egyúttal köszönetünket is kifejezésre juttatjuk a bál főrendezőjének Fülöp Miklósnak, aki nemcsak szorgalmazója és előkészítője volt a különleges eseménynek, de háznagyi tisztéhez méltóan végig gondoskodott a vendégekről. Kitűnő ötlet volt, hogy a nagy terem ragyogó tánczenekara mellett, a klubszobában pedig, kéttagú kis zenekar játszott. A jó zenét, a hangulatot vidám mulatással nyugtázták jelenlevő sporttársaink, akiket végre módunkban volt „civilben” is megismerni. Sokan ugyanis, csak a versenyszatnál, mint „el-lenségek” feszült légkörben ismerték egymást, most viszont fehér asztalnál, vagy a táncparketten kuklanthattak bele egymás „lapjába”.

Külön kell szólnunk a kitűnő műsorról, Romhányi Józsi barátunk szellemes állatversikéiről, Hollós Ilona táncdalairól és Alfonzó nevetető tréfáiról. Önzetlen segítségükért



ezúttal is köszönetet mondunk Romhányi sporttársunkon keresztül, aki lehetővé tette a műsor megrendezését.

Sajnos sokan lemaradtak erről a kitűnő rendezvényről. Sporttársaink jelentős része távoltartotta magát a bálról, ami sajnos azt is dokumentálta, hogy nem érez még közösséget a versenyzőkkel, nem tekinti egyesületünket olyan köteléknek, amelyek baráti légköre túlterjed a versenyeken.

Számos csapat testületileg, feleségestől, gyermekestől megjelent a bálon, és megállapították, hogy érdekes volt. Remélhetőleg példájukat legközelebb azok is követni fogják, akik ezúttal el sem tudták képzelni, miként „sülhet el”, ha bridzsezőket, táncolni, mulatni hívunk egybe.

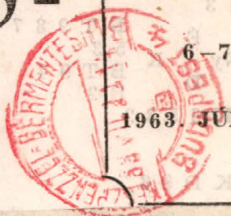
— jósfay —

BRIDZS- ÉLET

V. ÉVFOLYAM

6-7. SZÁM

1963 JÚNIUS - JULIUS



A B

Csipka Tamás
Bp. XIV. Mexikói u. 52./a.

1963. JÚLIUS 1. AJÁ

A magyar válogatott Prágában küzdenitudásból kitűnően vizsgázott

Magyarország—Csehszlovákia 80 leosztásos válogatott mérkőzés
(-30, -18, +64, +24) 210:17, 6:0.

Csehszlovákia „B”—Magyarország (barátságos mérkőzés) 155:86, 6:0.

Páros verseny: Góth—Kaufman 58,33%, 1. hely (É—D)

Kovács Gy.—Bacsó 56,49%, 2. hely (K—Ny)

Kovács L.—Proniewicz 54,84%, 6. hely (É—D).

Baráti fogadtatás után, június 21-én, pénteken este bemelegítés-
keppen került sor a prágai Zlata Husa szálloda bridzsklubjában a
páros versenyre, 18 csehszlovák és a mi három párunk részvételével.
Észak—Dél vonalon a Góth—Kaufmann pár lett az első, megszerezve
egyben az abszolút elsőséget is, Kelet—Nyugat vonalon Bacsó Ferivel
másodikak lettünk a Kováč—Snábl pár mögött, miután olyan 3 kör
felvételt kontráztam meg, amit az ellenfél szűrrel teljesített. Termé-
szetesen szebb leosztásokkal is dicsekedhetünk. Az egyik alkalommal
például nyugodtan ülök Kelet helyén a treff A D B-bal, amikor
cseh ellenfelünk ugrásszerűen 7 szant mond be. Zavartalanul kontrá-
ráztak, és elindulok a treff Á-szal. Ezután a treff dámát hívtam le,
és a felvevő egyet bukott. A lapban egyébként még kis szem sem
volt, mert a treff király az ász előtt ült, s az impassz nem volt el-
kerülhető. Bacsó Feri komoly szemrehányást is tett, amiért elindul-
tam a nagygáblból, hiszen hármat is üthettem volna. Remélem, ha-
sonló hibát még lesz alkalmam elkövetni, a parti ugyanis top
score volt.

Másnap, szombaton délben fél 2-kor kezdődött meg a válogatott
mérkőzés a Kovo Praha klubjában. Az első 20 leosztásra a Góth—
Kaufmann pár a külső teremben, a Kovács László—Proniewicz pár a
zárt szobában ült le. Egyiküknek sem ment jól a játék, és a szeren-
cse is távol tartotta magát. Ezáltal a cseh csapat 30 pontos vezetésre
lett szert.

A külső teremben már a második parti hallatlan izgalmat okozott,
a következő lapon látható ritka és szélsőséges kiosztással.

4
 A D B 7 6
 D 7 5 3
 6 4 3

B
 K T 9 4 2
 A K 8 6 2
 T 5

É
 Ny K
 D
 A K 6 5 3 2
 8
 —
 A K D 9 8 7

D T 9 8 7
 5 3
 B T 9 4
 B 2

A csehek legjobb játékosa Censky indít Délen 2 treffel, Kaufmann Pista Nyugaton 2 kárót szól közbe. Észak (Althoff) két kórt, Góth Keleten 3 kárót mond. A következő licitek: Dél: 3 pikk, Nyugat: négy káró, Észak: négy kór, amire Dél 6 treffet mond. Nyugat és Észak átengedik a 6 treffet, amit Góth ragyogó hat kárós licittel ment le. Dél pillanatnyi gondolkodás után 7 treffet mond, persze Nyugat és Észak megint passzolnak, Góth azonban egy pillanat alatt rávágja a hét kárót, ami hatszor bukik és 1100 pontot ír. A hét treff a pikkek miatt nem teljesíthető, mert Nyugat már az első lopást megakadályozza. Censky utólag azt mondta, hogy ő biztos volt a 7 kárós mentésben, és ezzel szemben alapos a gyanú arra, hogy evvel a tetszetős lappal 7 treffet akart játszani.

A másik asztalnál Proniewicz Feri a válogatott 1 treffel indult, és egy kór közbeszólás után 6 treffet játszott, amit nagyon óvatos játékkal teljesített. Így ugyan 7 meccspontot kerestünk, de a bukott hét treff esetén 20 pont lett volna a „haszon”.

A második húsz leosztásra Cohen kapitány a Góth—Kaufmann párt állította ki — ami a későbbiek ismeretében nem bizonyult szerencsés húzásnak —, és a Kovács László — Proniewicz pár játszott a külső asztalnál, én Bacsó Ferivel pedig a zárt teremben. Nekünk egész jól ment a játék, és Pronyiéknak is volt néhány jó megmozdulásuk, de sajnos, több hibát is vétettek, és így ahelyett, hogy behoztuk volna a csehek elő-

nyét, az további 18 ponttal, 48 pont-ra nőtt.

Két jó partit ebből a részből is bemutatunk:

A 5 4 2
 K 6 4
 K 9 6
 T 7 5

B T 9 6 3
 —
 A D
 K D 9 8 6 4
 8 7
 A B T 7 5 2
 7 5 3
 3 2

É
 Ny K
 D
 K D
 9 8 3
 B T 8 4 2
 A B

A Kovács László—Proniewicz pár az ellenfél 3 kór indulására csak pikket tudott licitálni, és kikötöttek 4 pikkben, amit kór indulás után óvatos játékkal teljesített is, mert amikor az ellenfél másodsorra ütött pikk ásszal, a második kór hívásra a káró dámát dobta, és csak a harmadik kórt ütötte aduval, az utolsó adut pedig a káró ász birtokában treffel hajtotta ki. A mi asztalunknál én nem indultam — nem volt a kis károhoz szükséges 10 pontom —, és így az ellenfél lassan közelítette meg a mansot, de a pozsonyi Kovács professzor partnerre 5 treffjét 5 pikkre korrigálta, amit ugyancsak kór indulásra kétszer bukott el, mert nem bízott a treff jó elosztásban, és káró impasszal akart kézbe jönni, ami persze nem sikerült.

T 2
 K 9
 A D B T 9 3
 6 5 2

9 8 7
 D B T 6 2
 8 2
 A K 8

É
 Ny K
 D
 D B 5 4
 7 5 4 2
 —
 D B T 4 3

A K 6 3
 A 8
 K B 6 5 4
 9 7

Ebből a lapból én Dél helyén valódi kádó indulás után — ászkérdezzel szemkísérletet is téve — 5 kárót játszottam, ami sima felvétel.

Az Althoff—Censky pár ugyancsak 1 kárával nyitott, Pronyi 1 kórral szólott közbe, amit 3 szan követett. Kovács Lacinak viszont esze ágában sem volt kórral indulni, hanem kivágta a treff dámát, és így vonalban 5 ütésük született.

A negyven leosztás után természetesen lógott az orrunk, de azért bízunk a második napban.

Körülbelül 100 ember karéjában Bacsó Ferivel a külső asztalhoz ülünk a Hegner—Rehák pár ellen, míg a Góth—Kaufmann pár bent küzdött a Kovács—Snábl pár ellen. Az első három leosztásban a csehek nem mondtak be egy mansot, elbuktak, egy szemetet, majd kihagytak egy másodikat. Így aztán jól éreztük magunkat, és nyugodtan játszva 64 pontot szereztünk 20 leosztásban.

A csehek által kihagyott szlem:

	K	D	T	9										
	6	3												
	8	5	3											
	D	B	9	4										
7	6					A	2							
A	K	D	7	2	Ny	É								
A	K	D	B	7		K	B	9	5	4				
7					D					9	4	2		
										K	T	8	6	
										B	8	5	4	3
										T	8			
										T	6			
										A	5	3	2	

A Hegner—Rehák pár az 1 káró — 1 szan — 4 kór licitmenet után leállt, és természetesen 2 szürt csinált, a Góth—Kaufmann pár bebizonyította a válogatott 1 treff helyességét, és az 1 treff—2 treff nyitás után a köremelés következtében azonnali szlembemondás érkezett.

Az egész nap folyamán csak egy felvevőjátékom volt (Bacsó Feri sem járt különben), és ez a következő volt: (lásd a következő oszlopban).

A Kovács—Snábl pár 1 kór—2 káró —2 kór licitmenet után leállt, és azonban több fantáziát láttam a lapban, és 2 kór helyett 3 treffet licitáltam, amivel egyrészt a 3 szan elleni treff indulást akartam kizárni, másrészt Bacsót káró ismétlésre, vagy kór

	8	7											
	A	5											
	A	7	5	3	2								
	B	9	7	5									
K	5	3	2			T	9	6					
8	6	2				É		K	4	3			
K	D	B			Ny		K		T	8			
K	T	3				D			D	8	6	4	2
									A	D	B	4	
									D	B	T	9	7
									9	6	4		
									A				

korrekcióra akartam kényszeríteni. A 4 treffől nem féltem, mert Bacsó Feri nem szokott a 3 szan mellett elmenni, hisz tudja, hogy az a kedvenc felvevőjátékom. Így is „lőn”. Bacsó 3 kórjére 3 szant mondtam, és kis pikk indulást kaptam, amit a dámával vettem, majd kór ász, kórt hívtam. Snábl ütött a királlyal és — nem lévén beütése — pikket hívott, amit az ásszal ütöttem. Kis kárót hívtam, és a dámát a pozsonyi Kovács sporttársan hagytam, aki rettenetes dilemmába került. Treffet nem mert hívni, mert látta az asztal negyedik bubiját, és feltételezte a treff nagygáblit a kezemben. Kárót nem hívhatott, mert a következő hívásra az asztal magas. Mint utóbb mondotta, hogy ha 4 treff és 4 kór van a kezemben, két káró mellett pikk bubim csak magában lehet már, és lehívta a pikk királyt. Így ütöttem 4 kórt, 3 pikket és a két ászt, a három szan otthon volt!

Az utolsó húszra — változatlan felállításban — természetesen lényegesen jobb hangulatban ültünk le, de nagyon óvatosan játszottunk, és további 24 pontot szerezve végeredményben 40 meccsponttal — a nemzetközi számítási táblázat szerint 6:0 arányban — győztünk.

A mi vonalunkon nem esett hiába, Bacsó Feri egy terített 5 kórnél kontrába csalta az ellenfelet és így teljesített, majd elbuktattunk egy-két pikket kétszer a kontrával.

Góth Gabiék ugyancsak szorgalmasan működtek. Elbukttak egy 3 kárót a bellben négyszer, bemond-

tak egy treff kisszlemet, ami jól feküdt, viszont ugyanabból a lapból nálunk az ellenfél 6 kórt bukott. Igaz, hogy egy bevágott 4 kórt ők buktak a bellben háromszor kontrával, de ezt a 800 pontot már kibírtuk.

A szlemparti így alakult:

		Althoff			
		B 7			
		T 6 5 3 2			
		7 6 5 4			
		B T			
Góth				Kaufmann	
A K 6 3				D 9	
A 9 8		É		K D 7 4	
A D B 9	Ny		K	2	
D 4		D		A 7 6 5 3 2	
Censky					
T 8 5 4 2					
B					
K T 8 3					
K 9 8					

Hegner—Rehák nálunk így licitált: 1 szan—2 kőr—4 kőr (?) — 4 pikk (kérdő licit) 5 szan—6 kőr. Végeredmény: egy bukás.

Góth Gabiék viszont: 1 treff — 2 treff — 2 szan (ebből következtetett Kaufmann arra, hogy Góthnál kell lenni egy dubló treff figurának, amire ő azt hitte, hogy a király (3 treff — 3 káró — 3 pikk — 6 treff. A treff nem kis szerencsével feküdt, de a tendencia a teljesített mansokra és szlemekre utalt, ezért a szlembemondást elvileg helyesnek kell ítélni. Ezt igazolja a másik vonalon — bár rossz színben — bementott szlem is.

Nagy volt az öröm, és ezért maradék pénzünket a Moszkva étte-

remben költöttük el egy közös vacsorán, ahol Kovács Laci demokratikus hajlamairól tett tanúságot, amikor a Romanow szeletet kifogásolta.

Hétfőn került sor egy előre nem rögzített mérkőzésre a csehek „B” csapatával, amiben kitűnő klasszis-játékosok szerepeltek. A mérkőzés számunkra balsikert hozott. A vereség okát részben elbizakodottságunkban, részben tartalékos felállításunkban kereshetjük. Természetesen azt is el kell ismernünk, hogy a cseh csapat kitűnően játszott.

A mérkőzést még így sem lett volna szabad elveszteni, de a 42 leosztásos mérkőzés első 14 leosztásában a Bacsó—Szendrey pár kisebb hibái mellett a Kovács László—Proniewicz pár is sokat „nyúlt mellé”, és a csehek 30 ponttal elhúztak.

A második 14-re Kovács Laciék helyett a Góth—Kaufmann pár ült le a nyitott terem asztalához, de a játék nekik sem ment, és sorozatos félreértések közepette az ellenfél 22 ponttal tovább növelte előnyét. A harmadik rész így már nem volt érdekes, és a Góth—Kaufmann, Kovács L.—Proniewicz felállítású csapattól a csehek további pontokat szereztek.

A győzelem bizonyos elégtételt szolgáltatott az előző napi vereségért, és így meglehetősen jó hangulatban fogyasztottuk el a kecskeméti fűtülős barackokat.

Az úton, hazafelé a válogatott mérkőzés leosztásait elemeztük, és a tanulságokat elraktároztuk a sopoti verseny idejére. **dr. Kovács György**

A Kovács Gy.—Bacsó pár 30 éve nem látott hibátlan teljesítményt nyújtott

— Cohen Rafael kapitány nyilatkozata —

— Számomra a legnagyobb meglepetés — kezdte nyilatkozatát a kapitány — az a tökéletes, végig hibátlan, ragyogó játék volt, amit a dr. Kovács György—Bacsó Ferenc

páros nyújtott. Többnyire a passzív lapokat kapták kézhez, s ezeket olyan tökéletesen alkánzták ki, hogy szinte 30 éve nem láttam ilyen egyenletes, jó játékot.

— A dr. Góth Gábor—Kaufmann István páros az első napon kissé elfogultan és fáradtan játszott, a második naptól kezdve azonban magukra találtak, és ragyogóan hasznosították a kezükbe került, zömmel aktív jellegű lapokat.

— A Kovács László—dr. Proniewicz Ferenc páros játékán, sajnos, még tapasztalható volt az összeszokottság hiánya, és bizony számos licitfélreértés rontotta jó technikájuk hatékonyságát.

— A csapat egészéről csak jót mondhatok, különösen, ami a játéktechnikát illeti. Licitben még javítani kell a formát.

Izgalmas végküzdésben

a Pál-csapat nyerte a Budapesti Bridzs Kupát

A csapat kapitánya: **Pál Jenő**, tagjai: **Balogh László, Halász Ákos, Kun Miklós és Szalay Lajos.**

A selejtezők izgalmas küzdelmei után már sejteni lehetett, hogy a döntők is rendkívül izgalmasak lesznek. Négy közel egyforma játékerőt képviselő csapat versengett az első helyért, melyet végül a pillanatnyi legjobb formát mutató csapat nyert el — teljesen megérdemelten. A II., III., IV. hely kérdését csak a meccspontarány döntötte el. A selejtezők „A” csoportjában az első öt hely sorsáról szintén csak a meccspontarány döntött. Öt csapat ért el 21 pontot, s a feljutás kérdése csak az utolsó leosztásban dőlt el. A **Kovács György-csapat** végig (utolsó leosztásig) vezetett **Pálék** ellen, de a 31. partiban Páléknek sikerült döntetlenre menteni a mérkőzést. Ezzel az „A” csoport sorrendje következőképpen alakult.

1. Bolgár	21 p	+310
2. Pál	21 p	+290
3. Góth	21 p	+240
4. Kovács	21 p	+100
5. Sarlós	21 p	+ 80

Mi a véleménye az egyes versenyekről?

— A páros versenyt bármelyik párunk megnyerhette volna, s a tudás mellett szerencsemomentumok is közrejátszottak a helyezésekben. A válogatott mérkőzés eredményének alakulása maga helyett beszél, a B csapat elleni mérkőzésen a beszámolóban említett okok mellett még az is hozzájárult a vereséghez, hogy a csehek rossz válogató rendszere miatt kiváló játékosok szorultak ki a válogatott csapatból, s velük a B csapatban találtuk magunkat szemben. A döntő okot azonban inkább a mi csapatunk licithibáiban kell keresnünk — fejezte be nyilatkozatát Cohen Rafael csapatkapitány.

A „B” csoportban egyszerűbben alakult ki a sorrend. Miután az utolsó fordulóban a Hirsch-csapat 3:1-re kapott ki Szelezckyéktől, megelőzte 1 ponttal Vágó és az Ó. Hajógyár csapatát.

1. **Szelezcky** 23, p. 2. **Vég** 21 p. 3. **Hirsch** 21 p. 4. **Vágó** 20 p. 5. **Ó. Hajógyár** 20 p. 6. **Proniewicz** 18 p.

A döntőben az utolsó forduló előtt már tudni lehetett, hogy az első hely kérdése az utolsó fordulóban sorra kerülő Pál—Góth mérkőzésen dől el. A győztes nyeri a kupát, a vesztesnek pedig meg kell elégednie a IV. hellyel. A Pál-csapat végig fölényesen vezetett, illetve tartotta az első oktávban szerzett közel 40 pontos előnyét, de a helyezések kérdése az utolsó leosztásig bizonytalan volt. Végül is, jobb meccspontarányával a **Szelezcky-csapat** végzett a II., a **Vég-** (Bükse I.) a III. és a **Góth-csapat** a IV. helyen, V. **Hirsch-**, VI. a **Bolgár-csapat**.

Aki figyelemmel kísérte a döntő alakulását, megállapíthatja, hogy Pál Jenő csapata végig egyenletes teljesítményt nyújtott. Egyszerű,

sallangmentes, nyugodt játékuk jól érvényesült az ideges mezőnyben, s megérdemelten védik egy évig azt a már klasszikus trófeának számító kupát, mely nagy kerülővel, illetéktelen kezekből újból a BBE tulajdonába került.

A **II. csoport** versenyét nagy fölényrel a **Proniewicz-csapat** nyerte, s bizonyította ezzel, hogy ott a helye a legjobb élcsapatok között. Feltűnt a **Kovács-csapat** gyenge szereplése (IV. helyen végzett). Örvendetes viszont a **Sarlós- és Vágó-csapat** jó szereplése. Vágóék most kerültek fel a II. osztályból, Sarlósék most estek ki az I-ből. Szereplésük remélni engedi, hogy Vágóék jegye nem returjegy, Sarlósékát pedig egy év múlva újból az I. osztályban üdvözölhetjük. A **Hajógyári** csapat nem tudta folytatni selejtezőbeli ragyogó szereplését, s az utolsó helyen végzett, de így is elégedettek lehetnek, hiszen magrészt az egész fiatal korosztályhoz tartoznak. A csoport sorrendje: **1. Proniewicz** 19 p, **2. Sarlós** 13 p, **3. Vágó** 10 p, **4. Kovács** 8 p, **5. Géczy** 6 p, **6. Ó. Hajógyár** 4 p. A **III. csoportban** az I. osztályból idén kiesett **Fogarassy-csapat** győzött az I. osztályba most felkerült **Pernecky-csapat** előtt. Fogarassyék végig vezettek, s győzelmük egy pillanatil sem volt kétséges. Reméljük, egy év múlva újból ott lesznek az I. osztályban. A csoport eredménye: **1. Fogarassy** 18 p, **2. Pernecky** 13 p, **3. Kozmovszky** 10 p, **4. Balla** 9 p, **5. Mondok** 6 p, **6. Jakubovics** 4 p.

A **IV. csoportot** fölényesen nyerte az I. osztályú **Cziffra-csapat**, a **Szántó-együttes** előtt. Cziffraék végig felállítási gondokkal küzdöttek, így szereplésük kielégítő. Egyébként a sorrend, akárcsak az előző csoportban, megfelel az erőviszonyoknak. **1. Cziffra** 16 p, **2. Szántó** 12 p, **3. Láng** 11 p, **4. Jinda** 9 p, **5. Tamássy** 8 p, **6. Csipka** 4 p. Az **V. csoportban** volt a legnagyobb küzdelem, amely végül az utolsó oktávban dőlt el a **Solti-csapat** javára, miután a végig vezető **Tóth-csapat** váratlan 0:4 ve-

reséget szenvedett. **1. Solti** 16 p. +221, **2. Tóth** 16 p +186, **3. Bártfai** 16 p +12, **4. Nagy István** I. 8 p, **5. Csepeli** 3 p, **6. Zemléni** 1 p. Nem mehetünk el szó nélkül az I. osztályba most felkerült **Zemléni-csapat** (Bükse II.) rendkívül gyenge szereplése mellett. Több mérkőzésre nem tudtak kiállni, s mikor kiálltak, akkor is rosszul, indiszponáltan játszottak. Sokat kell javulniok, ha az I. osztályban meg akarnak kapaszkodni.

A **VI. csoportban Kaszásék** könnyen nyertek, bár ez a csoport nem állította őket nagy feladat elé. Egyébként itt is a papírforma érvényesül. **1. Kaszás** 20 p, **2. Béda** 13 p, **3. Böszörményi** 13 p, **4. Turnovszky** 8 p, **5. Keresztúri** 5 p, **6. Kőbányai Gyógyszer** 1 p.

A legnagyobb meglepetés a **VII. csoportban** született. A **Wellner-csapat** ha nagy küzdelemben is, de biztosan utasította maga mögé az aránylag erős csoport két I. osztályú csapatát, a **Nagy Imre- és Merza-csapatokat**. Feltűnést keltettek megfontolt, érett játékkal. Ha így folytatják, a bajnokságban is előbbre léphetnek. A két I. osztályú csapat viszont csalódást okozott egyrészt azzal, hogy a **VII. csoportba** kerültek, de itt sem szerepeltek úgy, ahogy az I. osztályú csapattól várható.

VII. csoportban: 1. Wellner 16 p, **2. Nagy Imre** 14 p, **3. Merza** 12 p, **4. Zsinger** 12 p, **5. Toron** 4 p, **6. Bán** 2 pont.

A **VIII. csoport** szomorú szenzációja a nemrég még I. osztályú **Szikszayné-csapat** rendkívül gyenge szereplése, de a **Wittinghoff-csapat** sem lehet büszke teljesítményére.

VIII. csoportban: 1. Aluterv 10 p, **2. Wittinghoff** 8 p, **3. Szikszayné** 6 p, **4. Szentmihályi** 6 p, **5. Ruffinj** 4 p.

A **IX. és X. csoport** élén szintén nagy múltú csapatok szerénykednek, a **Debreceeni-**, ill. a **Kolossváry-csapat**. Különösen az előbbi szereplése teljesen érthetetlen. A selejtezőben sorozatosan szenvedtek vereséget

III., IV. osztályú csapatoktól. Csoportgyőzelmük sovány vigasz.

IX. csoport: 1. **Debreczeni** 20 p, 2. **Vincze** 18 p, 3. **Springer** 13 p, 4. **László** 11 p.

X. csoport: 1. **Kolossváry** 16 p, 2. **Glischer** 8 p, 3. **Lánczos** 6 p, 4. **Vicenti** 4 p.

XI. csoport: 1. **Ó. Hajó II.** 17 p, 2. **Merza II.** 17 p, 3. **Somoskövy** 14 p, 4. **Dániel** 10 p, 5. **Nyíri** 8 p.

A kupaversennyel véget ért az éves versenysorozat, s bár a „lapok nem pihennek”, elérkezett az idő ahhoz, hogy értékelés tárgyává tegyük, fejlődött-e a játék nívója, kik

	I. hely	II. hely	III. hely	IV. hely
Tihany	Vég	Góth	Bolgár	Pál
Bajnokság	Góth	Szeleczy	Vég	Pál
Kupa	Pál	Szeleczy	Vég	Góth

Ha a helyezéseket 5—3—2—1 pontokkal jutalmaznánk, az alábbi eredményt kapjuk, Góth 9 p, Vég 9 p, Pál 7 p, Szeleczy 6 p, Bolgár 2 p. (Figyelembe kell venni, hogy a Szeleczy-cs. a tihanyi versenyen nem vett részt, feltehető, hogy ott is valamilyen helyezést ért volna el. A felsorolás egyébként sem jelent sorrendet, hiszen hivatalosan ilyen pontozás nincs.) A Góth-, Vég-, Szeleczy- és Pál-csapatok összesített eredménye közel egyforma értékű. A Góth- és Vég-csapat teljesítménye annival értékelhető jobbnak a másik kettőnél, hogy Góthék a legnagyobb értékű csapatversenyt, a bajnokságot nyerték meg, nagy fölényrel, a Vég-csapat tagjai pedig megnyerték az ezen idő alatt lebonyolított két párosversenyt. (Vég—Décsi pár Tihanyban, Widder—Csaba pedig a páros bajnokságban aratott győzelmet.)

A négy élcsapatot egy igen erős középmezőny követi, melyekből bármelyik csapat némi javulással betörhet az élcsapatok közé. A Bolgár-, Kovács-, Proniewicz- és Hirsch-csapatokban megvan a képesség ahhoz, hogy az élen végezzenek, s olykor szubjektív körülmények okozzák,

érték el a legjobb eredményeket, és milyen reményekkel indulhatunk a prágai, sopoti válogatott versenyek, valamint a tihanyi nemzetközi versennyel elkezdődő küzdelmek újabb sorozata elé.

Ha az évi mérleget elkészítjük, a három fő csapatverseny szempontjából (Tihany, bajnokság, kupa), szembevetendő, hogy négy csapat emelkedett ki a mezőnyből. A tihanyi verseny kivételével, ahol Szeleczyék nem indultak, s a Bolgár-cs. „betört” a III. helyre, minden csapatversenyen 4 csapat osztozkodott az első négy helyen, amit az alábbi táblázat bizonyít:

	I. hely	II. hely	III. hely	IV. hely
Tihany	Vég	Góth	Bolgár	Pál
Bajnokság	Góth	Szeleczy	Vég	Pál
Kupa	Pál	Szeleczy	Vég	Góth

hogy nem szerepelnek képességeiknek megfelelően. (Hivatali elfoglaltság, betegség, felállítási gondok, megfelelő tartalékpár hiánya stb.) Örvedetesen nőtt fel melljük a főleg fiatalokból álló és tavaly még II. osztályban szereplő Vágó-csapat is, sajnálatos viszont a Sarlós-csapat teljesen rapszodikus, szeszélyes szereplése és az, hogy a nagy reményekkel indult fiatal Fogarassy-csapat erősen visszaesett, s minden versenyen mélyen formája alatt szerepelt.

A magyar bridzssport fejlődését bizonyítja, hogy „már nincsenek gyerekek” az alsóbb osztályokban sem. Éppen a Bridzskupa selejtezői bizonyították, hogy rutinos I. osztályú csapatok nem egyszer alulmaradtak III. osztályú csapatokkal szemben, s itt elsősorban az Ó. Hajógyár csapatát és a Csipka-csapatot kell kiemelnünk. Előbbi a Proniewicz- és Hirsch-, utóbbi a Góth-csapat legyőzésével aratott nagy sikert. Természetes az, hogy ezeknek a fiatal csapatoknak a teljesítménye nem egyetlen, egy-egy nagy eredményt bosszantó vereségek követnek, de képességeik megvannak, a rutint pedig meghozza a kitartó versenyzés.

Nem kell féltetni a magyar bridzs-sportot, bízunk abban, hogy a mai fiatalok sikerrel fogják átvenni a stafétabotot sok sikert látott öregeinktől.

A kupaversennyel párhuzamosan folyik a küzdelem a BÜKSE tavaszi kupáért, valamint nemrég maradt abba a válogatott keret válogatóversenye.

A BÜKSE-versenyre mindössze 9 csapat nevezett, köztük hat I. osztályú csapat. Ez bizony nagyon kevés. A bridzssport további fejlődése megkívánna, hogy ezért a szép kupáért több csapat induljon, s a BÜKSE vezetőinek áldozatkészsége és sportszeretete is megérdemelné a csapatok nagyobb érdeklődését, mert ha ez így folytatódik, a verseny el fog sorvadni, s ennek csak a bridzs-sport látja kárát.

Ezen a versenyen is az utolsó versenynap fogja eldönteni az első hely kérdését, amelyre a Vég- és Bolgár-csapatnak van már csak esélye. 3. Sarlós, 4. Vágó, 5. Zempléni. Itt is meg kell említeni, hogy a Kovács-csapat 9 csapat közül nem jutott be az ötös döntőbe, s ez még aggasztóbb, mint gyenge szereplésük a Bridzs Kupában. A Bacsó—Kovács—Szendrey válogatott hármasnak javulni kell, bár ebben bízhatunk is, mivel Zakopaneban kiválóan szerepeltek, s reméljük, visszaesésük csak átmeneti.

A válogatott keret versenye csak „félidőig” jutott el, amikor a útlevélkérelmek beadása miatt ki kellett jelölni a válogatott csapatot. A verseny állása ekkor a következő volt:

Góth—Kaufmann	+42 pont
Halász—Szalay	+43 pont
Vég—Décsi	+22 pont
Proniewicz—Kovács L.	+1 pont
Kertes—Sai-Halász	— 5 pont
Kovács—Bacsó—Szendrey	— 9 pont
Widder—Kovács J.	—40 pont
Gárdos—Cséti	—51 pont

A válogatott keret versenyét Cohen Rafael kapitány vezette, s imformálta az elnökséget a verseny állásáról és a válogatott jelöltek for-

májáról. Ezek után az elnökség a következő csapatot jelölte ki a prágai útra:

Góth—Kaufmann

Proniewicz F.—Kovács László

Bacsó F.—Kovács György

Tartalék: Szendrey Gy.

Kapitány: Cohen Rafael.

Értesülésünk szerint az elnökség döntése nem mindenben egyezett a kapitány elképzeléseivel, de reméljük, hogy az eredmény az elnökséget fogja igazolni.

A válogatott kijelölése után a versenyszerű edzések — most már új formában — tovább folytatódtak.

— A válogatott csapat ezeken az edzésjellegű mérkőzéseken rendkívül gyenge formát mutatott — mondotta Cohen kapitány —, s mindhárom alkalommal vereséget szenvedett, egyszer egészen súlyosat. Természetesen, ez nem verseny, ez csak edzés, s ezekből az eredményekből nem lehet semmilyen következtetést levonni.

G. I.

A Kupaverseny eredményeiben sok meglepetést hozott magával a svájci rendszer, mert a gyengébb csapatok egymás elleni mérkőzéseiken szorgalmasan gyűjthették a győzelmi pontokat, ugyanakkor az erősebb csapatok egymás elleni mérkőzéseikben vesztegettek a pontokból. A Kupaverseny így váratlan meglepetéseket eredményezett: A „nagy” csapatok gyakran vesztek gyenge csapatok ellen is! A selejtezők folyamán például az Óbudai Hajó az 5. fordulóban 20 pontot gyűjtött, és első helyre került.

Ilyen körülmények között a hatodik és egyben utolsó előtti forduló izgalmas légkörben folyt már, és további meglepetésekkel szolgált, ezek közül talán a legnagyobbat a Proniewicz—Balla mérkőzés hozta magával, amelyet a Balla-csapat nyert meg 3:1 arányban. A Proniewicz-csapatban három válogatott játékos szerepelt: Proniewicz, Kertes és Sai-Halász!

Íme egy elosztás erről a mérkőzestről:

—			
D 9 8			
T x x x x			
D T 9 x x			
D x		É	B T x x x x
Á 6 x x	Ny	K	B T
D 9 8		D	x x
Á K x x			x x x
	Á K x x x		
	K 7 x x		
	Á K B		
	B		

Az egyik asztalnál É—D vonalon Erdődy—Engel, Ny—K vonalon Proniewicz—Freud, a másik asztalnál É—D vonalon Kertes—Sai-Halász, Ny—K vonalon Turnovszky—Geleon.

A nyílt teremben így folyt a licit:

Nyugat	Észak	Kelet	Dél
—	—	passz	2 pikk
passz	2 szan	passz	3 kőr
passz	4 kőr	passz	passz
passz			

A zárt teremben:

—	—	passz	1 treff
kontra	passz	1 káró	1 pikk
passz	2 treff	passz	2 kőr
passz	passz	passz	

Erdődy 4 kőr licitje túlzottan derülátó volt. Proniewicz a treff királlyal kezdte az ellenjátékot.

Ny	É	K	D
1. t K+	t x	t x	t B
2. k 9	k x	k x	k B+
3. p x	c 8+	p x	p x
4. c x	c D+	c 10	c x
5. t x	t x	t x	c x+
6. p D	k x	p x	p Á+
7. c x	c 9+	p x	p K
8. t Á+	t D	t x	p x
9. k D	k x	k x	k Á+
10. c Á+	k x	c B	c K
11. k x	k x	p x	k K+

és Engel egyet bukott a 4 körben.

A zárt teremben Turnovszky második hívása kis adu, Sai-Halász kézben ütött és kórt hívott vissza, Turnovszky ütött és újból adut hívott. Sai-Halász ütött 3 adut, 2 pik-

ket, 2 kárót, és egyet bukott a 2 körben! Engel felvevőjátéka és Turnovszky ellenjátéka nagyon jó volt.

A keddi csoportban a Bolgár-Sarlós mérkőzésen sikerült elcsipnem egy érdekes kiosztást. A nyílt teremben Délen Waldmanné, Nyugat—Keleten Révész és dr. Székely játszottak, a zárt teremben Dél helyén Gulyás ült, Nyugat—Kelet vonalán dr. Kovács Jenő és Michel.

Mindkét asztalnál 3 szanzadut játszottak a következő kiosztásban:

K 7			
Á K 2			
K D 9 3			
B 9 7 4			
D T 9 5 4 3		É	2
D 8 4	Ny	K	T 9 6 5
5 4		D	Á T 7 2
6 3			D T 8 2
	Á B 8 6		
	B 7 3		
	B 8 6		
	Á K 5		

Játék a nyílt teremben:

Ny	É	K	D
1. p 5	p 7+	p 3	p 6
2. k 5	k 3	k 2	k B+
3. k 4	k K	k Á+	k 6
4. c D	c K+	c 6	c B
5. p 3	p K+	t 2(?)	p 8
6. t 3	t 4	t 8	t K+
7. t 6	t 7	t 10	t Á+
8. p 4	t 9	t D+	t 5
9. c 4	c Á+	c 10	c 3
10. p 9	t B+	c 9	k 8
11. c 8+	c 2	c 6	c 7

A zárt teremben Gulyás ugyancsak a pikk hetessel fogta meg az ütést, és a káró királyt hívta. Michel ütött, és a treff kettést játszotta ki.(?) Ezt követően Gulyás kis treffet adván az ütéshez, asztalra került, a káró hármast hívta, és a nyolcasat impasszt adott a tízes ellen.(?) Most már a kezében volt 11 ütés: 3 pikk, 2 kőr, 3 káró és 3 treff. Waldmanné csak egy szürrel teljesített, de bevallom, nekem mégis jobban tetszett az ő játéka. A tizedik ütésben kiadta az ütést, és vagy kézben ült 2 pikkot, vagy asztalon 2 kárót. Nyu-

gatnál mindkét asztalnál helytele-
mítettem, hogy az ellenjátékot nem a
pikk tízessel kezdték, Keletnél a kis
treff dobását, illetve Michelnél a
hívását.

Gulyásnak a káró impasszra ak-
kor se volt szüksége, ha — amint
említette — arra játszott rá, hogy
Keletnél 4 káró van az ász tízessel.
Nézzük csak a játékot! Lehívja a
pikk királyt, kézbe megy a káró bu-
bíval, és a treff ász és treff király
lehívása után lejátssza a pikk ászt,
arra asztalról kört dob, majd körrel
asztalra megy, és lehívja a második
kör figurát is. Az asztalon marad
a treff bubí és a káró dáma-kilen-
ces. Mit dob Kelet a 2 pikkre? 2
kört! A tizenegyedik ütésben a treff
dámával üt, és bele kell hívnia az
asztal káró villájába. Gulyás nagy-
szerű technikus, de remélem, most
az egyszer igazat ad nekem.

Az utolsó fordulóban a legnagyobb
érdeklődés a Pál—dr. Kovács György
esapatok mérkőzését kísérte, mert
mindkét csapatnak 19 pontja volt.
Íme egy leosztás erről a mérkőzés-
ről:

	A	D	x	x					
	B	x							
	A	K	D	x	x	x			
	x								
K	x	x			É		B	T	x
K	x	x					A	T	9
B	T	9	x		Ny	K	x	x	x
K	D	x			D		x	x	x
					x	x	x		
					D	x	x		
					—				
	A	B	T	x	x	x	x		

A nyílt teremben Észak—Dél vo-
nalán Honti—Szendrey, Nyugat—Ke-
let vonalán Pál—Balog, — a zárt
teremben Észak—Dél Halász—Szalai,
Nyugat—Kelet Bacsó—Petrikovics.

Licit a nyílt teremben:

Nyugat	Észak	Kelet	Dél
passz	1 káró	passz	2 treff
passz	3 káró	passz	4 treff
passz	4 pikk	passz	passz
passz			

A zárt teremben:

1 treff	kontra	passz	passz
1 szan	kontra	2 kör	3 treff
passz	3 szan	passz	4 treff
passz	4 káró	passz	5 treff
kontra	passz	passz	passz

A nyílt teremben Honti teljesített
4 pikket, igaz, túl merész licitje
nagyon szerencsés volt: jó elosztás
pikkben is, káróban is, és jó pikk
impassz, — a zárt teremben Szalay
kettőt bukott. Ezt a nagyon drága
kiosztást nehezen hozta be a Pál-
csapat, de az utolsó oktávban ki-
harcolta a döntetlent.

Dr. W.

Világbajnokság 1963

A június 14—24-ig megrendezett
bridzs csapatvilágbajnokságot ismét
az olasz **Blue Team** (Forquet, Ga-
ruzzo, Belladonna, D'Alenio, Chia-
radia, Pabis Ticci) nyerte veretlenül.

2. **USA** (Schenken—Laventritt,
Nail—Jacoby, Jordan Robinson.)

3. **Franciaország** (Ghestem—Ba-
cherich, Théron—Desrosseaux, Stet-
ten—Tintner.)

4. Argentína (Rocchi, Calvente,
Attagnile, Schenon, Santamarina,
Saravia.)

A világbajnokság részleteire kö-
vetkező számunkban visszatérünk.

BRIDZSÉLET

Szerkeszti a BBE elnöksége

Felelős szerkesztő: Jósfa György

Kiadja a Budapesti Bridzs Egyesület

Felelős kiadó: dr. Bartal Ferenc

A BBE címe: Bp. XIII., Balzac u. 7.

A szerkesztőség címe:

Jósfa, Bp. XI., Bartók Béla út 30.

III. 5. Tel.: 457-754

Előfizetési díj fél évre 24,

egész évre 48 Ft

Az előfizetési díjat a BBE

223—XIII—1. sz. csekk számla

számára bírák csekkklapon, vagy
személyesen a versenyek színhelyén

Widder Lajos sporttársnál

kell befizetni.

63. 3223 BNYV Kecskemét

„Texas” konvenció a tárgyalóteremben

II.

Ajánlott irodalom „Magyar Bridge Válogatott Licitrendszer”

11—14. oldal.

Bíró: A Védőé a szó.

Védő: A Vádlotthoz szeretnék néhány kérdést intézni.

Bíró: Csak röviden.

Védő: Milyen formában alkalmazták Amerikában és nálunk?

Vádlott: Amerikában csak szanzadut licitáló partnere alkalmazott gémerő magasságában azért, hogy a gyenge lap terüljön és az indító az erős gáblis lapba legyen kénytelen „beleindulni”.

Nálunk hasonló elgondolással alkalmazták 3-as magasságban védekező jelleggel.

Azonkívül támadó céllal 2 színű erős lappal is. Ezáltal az induló biztosítja 2. színének bemondási lehetőségét.

Védő: Mit tud felhozni az ügyész úr által ismertetett 2 leosztással kapcsolatban?

Vádlott: Az első lapot (pikk AKDBxxx, kőr x, káró Kx, treff xxx) 1 pikkkel indítottam volna, ugyanezt a lapot pedig, de káró király nélkül 3 pikkkel.

A második lapot (pikk xx, kőr —, káró KD 10 9 x x, treff AKD xx) pedig az „erős változat középszónájába” soroltam volna. Eszerint a licit — ha az ellenfél nem szól közbe — 4-es magasságban megáll. Kontrázni egyik ellenfél sem fog gémmel, ha viszont közbe licitálnak, „lepedőben viszik őket haza”.

Az első leosztással kapcsolatban egyébként az a véleményem, hogy az ügyész úr nem tanulmányozta kellő gondossággal az ajánlott irodalmat!

Bíró: Rendreutasítom.

Védő: Kérem a tanúk kihallgatását.

Bíró: Kérem az 1-es számú tanút.

Nyugat: Jelen.

Védő: Hogy tud védekezni a texas konvenció ellen?

Nyugat: Rendkívül kellemetlen helyzetbe kerültem. Eddig indító lappal könnyedén kontráztam, vagy licitáltam ugorva, védekező lappal is be tudtam lépni a licitbe. Most védekező lappal nem tudok megszólalni. Indító lappal is nagy kockázatot kell vállalnom 3-as vagy 4-es magasságban való belépéssel. Három változat lehetséges: 1. Belépek, és kapok egy kontrát, hogy leessem a székről”, 2. Nem lépek be, és ki marad a gémmel, 3. Belépek, és eljutok a helyes kontrákhoz, ami az ellenfél egyes indulásnál „simán bejött” volna.

Védő: Köszönöm. Kérem a 2-es számú tanút.

Kelet: Az én helyzetem is megnehezült. Nem tudom, hogy „elnémított” partneremnek 0 vagy 20 pontos lapja van-e. Csak nagy lappal és nagy kockázattal léphetek be a licitbe. A helyzetet súlyosbítja az a körülmény, hogy az indulónak nemcsak 1 színű védekező, de 2 színű erős lapja is lehet.

Védő: Elmúltak a „régi szép idők”, amikor a védekező 3-as indulások ellen vidáman lehetett licitálni?

Bíró: Felszólítom a Védőt, hagyja el a hangulatkeltő kérdéseket. Kérem, tartsa meg védőbeszédét.

Védő: Nem mutatok be újabb leosztásokat tendenciózus beállításban, mint az Ügyész úr.

Bíró: Rendreutasítom.

Védő: Először egyenként foglalkozom a vádakkal.

„Megkönnyíti az ellenfelek licitálását.” Tény, hogy az ellenfél „texas” konvenciónál 2-szer jut szóhoz, míg a sima 3-as indulásnál csak egyszer.

De ezzel a látszólagos előnnyel szemben a támadó vonal biztosította második színének bemondását.

A második megszólalás lehetősé-

ge gyakran csábítja a védekező vonalat nem teljesíthető bemondásra. Az indító partnerének első válasza ugyanis még az esetben is „negatív”, ha lapja az indító erő határára van.

Összegezve: a keletkező előny nagyobb, mint a hátrány.

„Megkönnyíti az ellenvonal játékát.” Mint vádlott már előadta, az amerikaiak is azért alkalmazták a „texas” konvenciót, hogy a hosszú színű gyenge lap terüljön és a válaszó kéz feltehetően ütőerős gáblis lapjába induljanak bele. A válaszó kéz ereje és elosztása még az asztal felterülése után sem ismert.

Mesterséges leosztások bemutatása nélkül is állítom, hogy az induló lapjának területe az esetek többségében előny a felvevőnek.

„Nem számol a holi elosztások gyakori eseteivel.” Ennek az ellenkezője igaz. Mint az „ajánlott irodalomból” is kiderül, a kétszínű erős lapoknál 3 értékzóna van, s így a támadó vonalnak módjában van gémerő alatt „leállni”.

A holi elosztást a támadó vonal ismeri fel elsősorban, míg a védekező vonal teljes bizonytalanságban marad.

Gém alatt kontrázni egyik ellenfél sem tud, mert legfeljebb az egyik szín rossz elosztását látja.

Mint ahogy már említettem, nem mutató be mesterségesen összeállított játzmákat, mert azzal bármely rendszer előnyei vagy hátrányai egyoldalúan kimutathatók.

A továbbiakban a következőkre hívom fel a figyelmet: Minden sportban — fizikai és szellemi sportban egyaránt — a fejlődés a támadó szellem kifejlesztése felé mutat. Például: a teniszben az alapvonaljátékot a háló azonnali megrohanása váltotta fel. Alapvonal-játékos nemzetközi mezőnyben nem tud „megélni”.

Sakkban a világos színekkel több játzmát nyernek, mint sötéttel. Új

megnyitásokat alkalmaznak, a támadó szellem itt is érvényesül.

A játzsmaindítás előnyének maximális kihasználására törekednek fizikai és szellemi sportban egyaránt. A bridzsben a technika nagyjából kimerítette (elméletileg) a fejlődési lehetőségeket.

A licitnél végtelen fejlődési lehetőségek vannak, azt megakadályozni helytelen volna. A kihasználhatatlan, rossz konvenciók úgyszólván elhálnak maguktól, eredménytelenségük miatt. Természetesen helyes a fiatal versenyzőket „felvilágosító munkával” a nyakló nélküli konvenciók gyártásától saját érdekükben is visszatartani.

A kezdeményezés előnye nem vitatható. Annak idején „Cuíbertson” rendszerét (alapvonaljáték), újabban az olasz válogatott kezdeményezését kísérte eredmény. Aki incgáll, az hátrafelé megy, mondja a közmondás. A licitnek 3-as magasságon való indítása, a kétszínű erős lapoknak 3 értékzónában való kezelése a licitindító, csapatjátékban feltétlenül az alkalmazó előnyét szolgálja.

A „texas” konvenció alkalmazása azonban fegyelmeltséget (főleg a válaszó részéről), kellő gyakorlatot és a rendszernek nagyobb mélységben való kidolgozását igényli. A jövő a kezdeményezőké. A Vádlott felmentését kérem.

Bíró: A Vádlott kíván valamit előadni az utolsó szó jogán?

Vádlott: Védőm javaslatát a fegyelmeltségre és részletesebb kidolgozásomra, köszönöm. Kérem a tisztelt Bíróságot, rendelje el, hogy az alkalmazó csapatok vezessék statisztikát a „texas” konvenció leosztások eredményeiről. Különösen vonatkozik ez a Válogatott Csapatra. A nyilvánvalóan helytelen alkalmazások figyelmen kívül hagyása mellett egy év alatt mutatkozó eredmény döntőn sorscímrol.

Bíró: A Bíróság határozathozatalra vonul vissza.

Szelacsky Ferenc

A beszorítás különleges esetei

Az előző közleményünkben a beszorítás egyszerű eseteivel foglalkoztunk, az egyoldali beszorítással, amikor a döntő lapok egy kézben összpontosultak, és ez tette lehetővé ennek az ellenjátékosnak a beszorítását, míg a másik ellenjátékos egyáltalán nem játszott szerepet. Ezzel szemben a kétoldali beszorításkor a kritikus lapok a két ellenjátékos kezében megoszlanak, és a felvevő hosszú színének lejátszása egyszerre szorítja be mindkét ellenjátékost.

A kétoldali beszorítás alapsémája a következő: A felvevő kezében van az ellenjátékosoknak kellemetlen pillanatokat szerző hosszú szín (A). A játék folyamán kiderült, hogy egy másik (B) színt a bal oldali ellenfél fogja csupán (csak az ő kezében maradt ebből a színből az ellenvonalon, vagy a magas lap ebben a színben nála van). Ugyanebből a színből az asztalon van egy (esetleg több, de a végjátékban már csak egy) kis lap. A harmadik (C) színt viszont csak a jobb oldali ellenfél fogja. Ebből a színből a kézben van a kicsi lap. Végül a negyedik (D) színnek a kézben és asztalon levő magas figurák melletti kis lapjainak felszabadulását mindkét ellenjátékosnál levő figurák (nagy lapok) gátolják. Ennek a D színnek sematikus megoszlása 3—3 lap mind a kézben, mind az asztalon, köztük az Á és K (a két magas figura megoszlik a felvevő vonalon), míg az ellenjátékosok kezében védett D, ill. B van. (Hangsúlyoznunk kell, hogy ez csak leegyszerűsített séma.) A kétoldali beszorításra is érvényes az a tétel, hogy az ellenvonal csak akkor kerülhet kényszerhelyzetbe, ha az előkészítés során a felvevő vonal a veszthető ütéseként már *előzetesen* kiadta és a kérdéses színt fogó ellenjátékosoknak *előbb* kell dobnia,

mint a felvevő vonalon annak a kéznek, amely ugyanebből a színből a kis lapot tartja.

Ezek után a kétoldali beszorítás játéksémája a következő: A kéz lehívja az A színt. Az utolsó lap lehívásakor (a felvevő vonal előzetesen már lejátszotta B és C színek magas lapjait), a bal oldali ellenfél az asztal mögöttes fekvő kis lapjának fenyegető felmagasodása miatt nem dobhatja el a B szín magas lapját, tehát a D szín egyik lapjától válik meg (A és C színű lapja a beszorítási helyzet feltételezett elvi sémája szerint nem lehet). Az asztal most már eldobhatja végleg értéktelenné vált lapját a B színben. Ugyanez a helyzet a C szín tekintetében a jobb oldali ellenfénél, aki a kézben levő kis lap miatt kénytelen ezt a színt megtartani. Ennek következtében ő sem tarthat a D szín figurája mellett elegendő védő lapot, s így a felvevő vonalnak ebben a színben magasodik a harmadik lapja. Lássunk egy példát:

A D	B		
A 7 3		É	D K T 2
K 6 5 4			A D B T 9 8 7
A K 6 4			9 2

Dél 7 káróig jutott, és Nyugat a pikk tízessel indult. Sikeres pikk impassz megoldaná a felvevő minden problémáját, de a felvevőnek élnie kell azzal a gyanúval, hogy az impassz nem lehet sikeres, tehát nem marad számára más lehetőség, mint a beszorítás. Ezért az asztalon az ásszal üt, aduzik, majd hozzákezd a beszorítás előkészítéséhez. Ennek előfeltétele, hogy a treff színt (B) csak Ny fogja. Ezért a két magas asztali treff figura lejátszása után kis treffet lop a kézben. Ennek során Kelet már nem ad treffet, tehát ez a feltétel fennáll. Most már az aduk lehívása kényszerdobásba

hozza Nyugatot, aki nem dobhatja el treff figuráját, tehát csak kőrt (D szín) adhat. Az asztal most már megválhat kis treffjétől, és pikk dá-mája miatt (C szín) Kelet kénytelen a pikk királyt tartani és ugyancsak kőrt dobni, így magasodik a kéz harmadik körje (az asztal előzően már egy kis kőrt dobhatott). Ez a példa annyiban tér el a sémától, hogy a C szín fenyegető lapját (pikk D) ugyancsak az asztal tartja, vagyis a jobb oldali ellenfél előtt van. Ez azonban nem teszi lehetetlenné beszorítását, mert a kézben harmadlagos lévén a D szín (kőr), az asztal először nyugodtan dobhat ebből, majd pedig a B színben (treff) a bal oldali ellenfél (Ny) után dob. A bevezetőben említett tiszta séma akkor állana fenn, ha a kézben másodlagos pikk D lenne és csak másodlagos kőr K. Ekkor az asztal tart harmadlagos kőrt, és először a pikk-jét dobja el.

A következő példa nemcsak tiszta kétoldali beszorítást szemléltet, hanem tanulságos abból a szempontból is, hogy miként különbözik a játévezetés páros, vagy csapatverseny esetében. Dél 6 szant játszik és Ny a káró királlyal indult:

A	D	4	3
5	2		
B	8	6	
T	9	4	3
T	7		
B	8	6	3
K	D	7	4
B	2		
	E		
	Ny	K	
		D	
	K		
	A	D	7
	A	5	
	A	K	D

B	8	6	5	2
K	T	9	4	
T	9	2		
		5		

Csapatversenyben, ahol 1T — 1P — 6 szan licitmenet után meg gondolt játékos ül Ny helyén, azt hiszem, legajánlatosabb a felvevőnek kézben ütni, és azonnal expasszra visszahívni a színt, mert a 12. ütés sokkal inkább remélhető a káró B-től, mint az 50%-os kőr impassztól, amely, ha sikertelen, bukást ered-

ményez. Más a helyzet, ha páros versenyen játszunk, ahol a szűr topszkört jelenhet. A közölt kiosztás páros versenyen adódott, és a felvevő topszkóra játszott. Beütött, lehívta a pikk K-t és öt kézbeli treffet. Az asztalon egy kárót dobott. Az utolsó treff meghívásakor Ny leblankírozta káró dámáját, Kelet kőrt volt kénytelen dobni. Ezután az asztal két magas pikkje következett (a kéz kárót dobott), és Nyugat kénytelen volt két kis kőrtől megválni. Most már egyik ellenjátékosnak sem maradhatott kettőnél több körje, és csak a sikeres körimpassz szükséges ahhoz, hogy a felvevő szűrrel teljesítsen. De ebben a véghelyzetben is csapatversenyben inkább a kényszerhívás (pivot) biztonságos megoldását kell választani, és a 11. hívásnál káróval Nyugatnak kiadni az ütést.

A harmadik példa a sémától különböző beszorítási esetet szemléltet:

	5	4	3
A	D	9	
D	5	3	
	K	8	6
T	8		
B	T	8	6
T	6	2	
T	7	2	
	E		7
	Ny	K	
		D	
	A	K	D
	3		
	A	K	B
	A	5	3

	7	2
K	7	4
9	8	7
D	B	9

Dél Blackwood kérdőlicit alkalmazásával 7 pikkhez jutott el, és Ny a kőr B-bal indult. Ez az indulás nála mutatja a kőr T-t (és valószínűleg a 8-t) is. Ilyen információ birtokában rosszul ülő kőr K-t feltételezve csak beszorítással teljesíthet, mégpedig: kőr A ütés után öt adu és káró A, K következnek. Az ellenvonalon két kőr, káró D és másodlagos treff K marad. Az ellenvonal mindkét játékos a 2—2 kőrt és 3—3 treffet tart. A felvevő káró dámával megy az asztalra, és ez a hívás adja meg a kegyelemdőfést. Itt csak két színben szorít a felvevő (a B és C szín — kőr — egybeolvad,

mert ezt csak a két ellenjátékos együttesen foghatja: másodlagos királlyal, ill. másodlagos tízessel). Ha bármelyik ellenjátékos blankírozza kőr figuráját, az asztal második megmaradt kőre magasítható. Mégpedig, ha Ny tízese maradt egyedül, az asztalról D-t kell hívni a kézi adu felé impasszra. Keletnek fedni kell, és a T esik, az asztali 9 pedig felmagasodik. Ha Kelet királya maradt magányosan, még egyszerűbb a helyzet. Ezért mindkét ellenjátékos kénytelen másodlagos kőrt tartani. Ebben az esetben azonban egyiküknek sem lehet három treffje (D szín), és a kéz harmadik treffje jelenti a 13. ütést.

Vannak helyzetek, amikor a felvevő csak látszólag szoríthatja be az ellenfelét, és ennek sikeréhez az is szükséges, hogy az ellenfelek egyike ne ismerje fel a fenyegető helyzetet, és a kezére játszon a felvevőnek. Lássuk csak:

	B 8 3			
	K D B T			
	T 7 5			
	T 7 3			
A T 7 6 5		É	9 2	
6 5 2		Ny	K A 9 7	
8 6 2		D	K B 9 4	
8 2			D B 9 5	
	K D 4			
	8 4 3			
	A D 3			
	A K 6 4			

Dél 3 szan felvétele reális. Teljesítéséhez sikeres káró impassz és körben három ütés szükséges. Az első feltétel tekintetében a helyzet kedvező, az utóbbit azonban az ellenjáték megghiúsíthatja. Ny természetesen pikkal indult, és a felvevő kézben ütött egyik figurájával. Kőr hívás következett, amit Kelet kiengedett. A helyes tempó: nyomban káró impasszt adni, ami sikerül. Az újabb kőrhívást K ismét kiengedte, és csak a harmadikat ütötte. Pikk hívásába a felvevő a figuráját adta, de Nyugat — helyesen — nem vette az ásszal, mert ezzel átmenetet adott volna az asztalra. A fel-

vevőnek nem sok reménye maradt. Nyolc ütése van, és az asztali körütésétől elbúcsúzhat. Arra igen csekély az esély, hogy a treffelosztás 3—3, és ugyanakkor Ny ebben a színben nem juthat ütéshez. Már csak a beszorítás marad hátra. Ezt azonban az ellenfélre kell bízni — és pikkal kiadni az ütést Nyugatnak. Ha lehívja három magas pikkjét, partnere kérelmetlenül beszorul a két minor színben, és a felvevő teljesít. Nyugatnak fel kell ismernie a veszélyt, és csak két pikklet szabad lehívnia. Ha nem túl mohó, és lemond egy pikk ütésről, vonala kárpótlásul két ütést nyer a minor színekben.

A következő lapokkal É—D T pikkre vállalkozott, noha Ny kizáró 4 treffes közbeszólást alkalmazott és a treff királlyal indult, amibe Keletől a tizes esett.

B 6 5 4			A K D T
K 7 6 4			A D 3
A K D 4	É	D	7 6 3
2			A 9 3

A felvevő kézben ütött és nyomban treffet lopott az asztal figurájával. Elképzelése helyes volt, mert Keletnek csak egy treffje volt eredetileg és a többi színből egyaránt 4—4. Ha most Kelet bármelyik piros színű lapját dobja, ebben a színben az asztal negyedik kis lapja jelenti a 13. ütést. Kelet elkerülheti ezt, ha — adut dob!! A kéz negyedik adujára ugyan majd kénytelen lesz valamelyik piros lapjától megválni, de az asztal elötte dob, s a felvevő önmagát szorítja be.

A beszorítás lényeges előfeltétele a két kéz közötti közlekedés biztosítása. Az ellenvonal számára néha elegendő a közlekedés elvágása — egy színnek korai meghívása — ahhoz, hogy a beszorítást és teljesítést lehetetlenné tegye. Lásunk erre is példát:

Dél 5 káró felvétele ellen Nyugat kétszer pikklet hívott, majd végzetes könnyelműséggel másodlagos kőr figuráját hívta. Könnyű belátni, hogy Kelet most már nem kerülheti

8 6
 A 7 6
 K D 9 7 6 5 3
 T
 AKDBT72
 D 9
 —
 3 6 4 3
 9 4
 T 4 2
 A B 8 4
 A K 9 7

el a beszorítást körben és treffben. Ezzel szemben a treff szín megbontása meghiúsította volna a végjátékban a közlekedést a kéz felé, és a beszorítás nem következhetett volna be. Megjegyzendő, hogy a kör 9 hívása is elegendő, mert Ny a körre, és Kelet a treffre tarthat, de ez nem biztos, mert Keletnek el kell találnia partnere kör figuráját, ami a 9 hívása után kétséges, viszont a treff megbontása biztosan rombolja a közlekedés hidjait.

Befejezésül néhány bonyolultabb beszorítási esetet mutatunk be. A következő lapokkal Dél 7 kárót játszik, és Nyugat a kör tízessel támad. Az asztal ásszal üt, majd hat kézbeli adu következik. Az asztal két pikket és egy kört dob. Az ellenvonalon egyaránt 2—2 pikk, 1—1 kör és 3—3 treff marad.

A 8 6 5
 A 8 5
 B 8 7
 K 9 3
 D B 3
 T 9 7 4
 3
 D B 7 6 5
 4
 D 3
 A K D T 9 5 4 2
 A 4

A további aduhívásba Ny és É kört dob, de K máris nehéz választást áll. Kört nem dobhat, tehát meg kell válnia egyik fekete lapjától.

Ha pikket dob, a pikk A és treff A következik, és az utolsó adu meg-

hívása Nyugatot treffdobásra kényszeríti, mert a pikket most már tartania kell. É most már megválhat értéktelen pikkjétől, és Kelet kénytelen ugyancsak treffet dobni, s így az asztal kis treffje magasodik.

Ha Kelet eredetileg treffet dob, a treff K, majd A következik. Az utolsó adura Ny nem dobhat treffet (az asztal ezért treffet dob), Kelet viszont kört kénytelen tartani, s így az asztal pikkje magasodik.

Ugyancsak érdekes a következő kiosztás is. 7 pikk ellen Nyugat a káró dámával indul. A felvevő kétszeri aduzás után asztalon maradvá lehívja magas káró figuráját (treffet dob), és káró lopással magasítani szeretné azt a szint, de a rossz elosztás miatt ez nem sikerülhet. Ekkor más tervre tér át.

B 6 3
 K 4 3
 A K 7 6 5
 A 2
 5
 D B 7
 D B T 9 2
 K 9 7 4
 É
 Ny K
 D
 D B T 6
 A K D T 9 8 7
 A T
 3
 8 5 3

Újabb két aduhívás következik, és ekkor a végállás a következő:

—
 K 4 3
 7
 A 2
 —
 D B 7
 B
 K 9
 É
 Ny K
 D
 8 7
 A T
 —
 8 5

A felvevő folytatja az aduzást, és az asztalról kis treffet dob.

Ha Ny kört dob, Keletnek trefftől kell megválnia. Az újabb adura Ny most már nem adhat kört, mert

akkor már ez a szín magas a felvevő vonalon. Az asztal kárót ad, és Kelet beszorult.

Ha viszont Ny treffet dob, Kelet is ezt dobhat (természetesen az asztal is). A treff ász és kőr ász után

az utolsó adu következik. Ny kárót, Kelet viszont treffet kénytelen tartani, és ezért egyiknél sem maradhat két kőr, aminek következtében az asztali körök magasak.

Cz. A.

Újból a négy—hármás színtalálkozás

Az egyik versenyen Észak — mint esztő — a következő lapot kapta:

K 7 2
A 9 4
A K D 6 5 4
K

A partner minimális segítségével pémerős lap, ezért a nem abszolút fontos két káró indulást választotta.

Kelet passza után Dél a következő lappal:

A B 6 4
K D B 2
3 2
D T 3

két kört válaszolt.

Észak három kárót mondott, s ezzel mutatja jó, visszavehető káróját, tagadja a négyes kört, de egyben figyelmezteti partnerét, hogy alsó határos indulásra is számolhat.

Mit válaszoljon Dél? Keresi a négy-négyes színtalálkozást és a találkozás színében a szlemet, ezért megmutatja másik négyes színét, a pikket, s három pikket válaszol.

Észak — bár kényszerből — négy kört mond.

Dél ezután szlemre tör. Színtalálkozás utáni új szín licitje szlem-invít és ászjelzés, tehát négy pikket mond.

Észak öt káró licitje tagadja a treff ászt, és jelzi a káró ászt, de egyben el is fogadja a szlem-invitet.

Délnek nincs már mit megmutatni, és kénytelen öt kört válaszolni.

Észak nem adja föl a reményt, hat treff bemonadásával jelzi treff királyát, és partnerére bízta, hogy szan-

ban vagy színben mondja be a szlemet.

Dél ezután nyugodtan vállalkozik a hat körre.

Nyugat kis adu indulása után lerterült az asztal, s nagy volt Dél csodálkozása, amikor meglátta a hármás adusegítségét. Csodálkozása szorongássá változott, amikor a treff király lehívása után Kelet ütött az ásszal és folytatta az adut. A felvevő kézben ütött, ellopotott egy treffet, a pikk ásszal kézbe jött, s aduhívására Nyugat idegen színt adott. Nem volt mást tennie, lehívta utolsó aduját, majd úrrá lett treff dámáját, és kényszerdobással teljesítette a felvételt. Kelet—Nyugat kezében a következő lap volt:

Nyugat	Kelet
B 8 3	T 9 5
7 6	T 8 5 3
B T 9 8	7
9 6 5 4	A B 8 7 2

és ez a véghelyzet alakult ki:

	K 7
	—
	A K D 6
D 8	E
—	
B 1 0 9 8	Ny
—	
	D
	B 6 4
	—
	3 2
	D

Nagyon érdekesen alakul a felvevő problémája, ha az asztal treff királyát Kelet nem fogadja el. Tessék csak utánagondolni.

Dr. Koczás Ferenc

TÖRVÉNYSZÉK

Szemüveget a bírónak! Sokszor hangzott el ez a kiáltás, amely a futballbíró döntésének nem helyeslő kritikáját jelentette. Egyik napilapunk ezzel a címmel nyitott rovatot, ahol a mérkőzések után értékelték a futballbírák működését, és egy-egy megtörtént eset kapcsán ismertették a szabályt. Ilyen módon művelődhetett a néző, de a futballbíró is.

Szeretnénk, hogy a magyar versenybridzs színvonala gyorsan emelkedjék, és minél előbb abszolút értelemben is magas legyen? Szeretnénk, hogy versenyeinke fegyelmezett játék folyjék, és a „fair play” elve érvényesüljön? Szeretnénk, hogy a verseny- és illemszabályok betartásának eredményeként csak a jobb játék döntse el a mérkőzéseket?

Bizonyos vagyok benne, hogy mindannyian harsány igennel felelünk ezekre a kérdésekre. Kísérjük meg, tehát e célok elérését, aminek érdekében az egyesület elnöksége a következő intézkedéseket tette:

Elhatározta, hogy olyan teremvezető vezesse a mérkőzéseket, aki maga, azon a versenynapon nem játszik. Ennek az intézkedésnek a helyességére, szükségességére felesleges a szót vesztegetni.

A független és érdektelen teremvezetőnek azonban a versenyszabályokat jól kell ismernie. Több év versenybírói ügyei azt mutatják, hogy sok döntés a versenyszabályok kellő ismerete nélkül keletkezett. Fellebbezés folytán a versenybíró-ság foglalkozott ugyan az ügyekkel, meg is hozta a szabályoknak megfelelő döntést, de ezzel még nem oldott meg minden problémát. Ugyanis a dolog természete hozza magával, hogy a versenybíró-ság legtöbbször már nem képes ugyanabba a helyzetbe hozni a véltlen vonalat, mint amilyen helyzetben volt a kérdéses szabálytalanság elkövetésénél, és amilyen helyzetbe került volna,

ha a teremvezető a megfelelő döntést hozta volna. Például:

Észak osztott, de mielőtt licitált volna, Kelet 1 treffet licitált. Hívták a teremvezetőt, aki a tényállás megállapítása után a következő döntést hozta: Kelet végig passzolni köteleles. Ezután a következő licitmenet következett: Észak passz, Kelet passz, Dél 1 kór; Nyugat hallotta már partnere soron kívüli licitjét, majd az ellenfelek licitje és saját lapja alapján 3 szant mondott, hiszen partnerétől már csak passzt hallhatott volna. A felvevő teljesítette a felvételt. Megfellebbezték a teremvezető döntését, amiről a versenybíró-ság megállapította, hogy nem felelt meg a versenyszabályoknak. Ugyanis a 23. pont b) bekezdése szerint, ha a soronkívüli licit az a) bekezdésben leírt passzon kívül bármilyen más licit volt, a soron kívüli licit érvénytelen, a licitálás joga visszatér ahhoz, aki ténylegesen soron következik — a példánkban Északhoz —, és büntetéként a szabályértő partnere — a példánkban Nyugat — végig passzolni köteleles. Helyes teremvezetői döntés esetén tehát így alakult volna a licitmenet: Észak passz; Kelet egy treff indulásra jogosító lapjával a második helyen nem mondott volna 3 szant, de akkor mit licitált volna? És mit licitált volna a másik vonal? Lehet ezt tudni? Nem. A játszmát már lejátszották, így tehát ezekre a kérdésekre választ kapni már nem lehet. Márpedig éppen ezekre a kérdésekre adódó válasz alapján lehet megállapítani, hogy a helytelen teremvezetői döntés folytán melyik vonalat érte kár, és az milyen mértékű. A versenybíró-ság viszont dönteni köteleles. Döntése feltételezéseken fog alapulni, és éppen emiatt nem bizonyos, hogy helyes lesz.

Minthogy nincs kizárva annak a lehetősége, hogy a most ismertetett példából megtanulja az olvasó a sza-

bályt; sőt továbbfűzöm optimista reménykedésemet, esetleg arra is kíváncsi leszek, hogy mi a helyzet egyéb soron kívüli licitek esetében, ezért megragadom az alkalmat, és ismertetem a szabály többi részét.

A 23. ponttól a 26. pontig terjedő rész a soron kívüli licitre vonatkozó szabályokat tartalmazza. A soron kívüli licit a szabálytalan bemondások egyik fajtája. A szabálytalan bemondások főcím alá tartoznak azok a szabályok, amelyek a 19. ponttól a 32. pontig terjedő részben vannak.

Mindenfajta soronkívüli licitre vonatkozik az, hogy a soron kívüli licit érvénytelen és a licitálás joga visszatér ahhoz, aki ténylegesen soron következik.

A soron kívüli licitért járó büntetés viszont már különböző attól függően, hogy a soron kívüli licit mi volt. Az egyik büntetés az, hogy a szabálysértő passzolni köteles, amikor a licitálásban legközelebb sorra kerül. Tehát csak egyszer köteles passzolni. Ez a büntetés két esetben alkalmazandó, éspedig:

1. Ha a játékos soron kívül passzol, amielőtt bárki is bemondott volna valamit. Pl. Északnak kellene kezdenie a licitet, de Dél vagy Nyugat kezdi el passzal.

2. Ha egy játékos soron kívül passzol, amikor jobb oldali ellenfele következett volna soron. Pl. Északnak kellene licitálnia, és Kelet soron kívül passzol; vagy Észak és Kelet már licitált, Dél van soron, amikor Nyugat soron kívül passzol. (Ezek a 23. pont a) bekezdésben leírt passzok.)

A másik büntetés az, hogy a szabálysértő partnere a licitálás folyamán végig passzolni köteles. Ez a büntetés akkor jár, ha a soron kívül licitáló az a) bekezdésben leírt passzon kívül más helyzetben passzol; pl. Észak már licitált, Kelet van soron, és Nyugat soron kívül passzol. Ugyanez a büntetés akkor is, ha a soron kívüli licit passzon kívül bármilyen egyéb licit.

A soron kívüli licittel kapcsolatban még három szabályt kell ismerni. Nincs soron kívüli licitről szó, ha olyan jobb oldali ellenfél licitjének a bevárása nélkül licitálunk, vagy jobb oldali ellenfél büntetésből passzolni köteles (24. pont). Nincs büntetés, és a licit úgy folytatódik, mintha a soron kívüli licit el sem hangzott volna, ha a licitben soron következő játékos azelőtt licitál, mielőtt bal oldali ellenfele soron kívüli licitjére büntetést kért volna (25. pont). Ha a sorrendben licitáló licitjével egyidejűleg elhangzik egy másik licit is, az utóbbiról azt kell vélelmezni, hogy a soron levő licitje után hangzott el. Pl. Észak van soron, licitál, de vele egyidejűleg licitál Kelet. Vagy: Észak van soron, de vele egyidejűleg licitál Dél. Az első példában nincs soron kívüli licitről szó, de persze fennáll annak a lehetősége, hogy Kelet licitje más szempontból szabálytalan; mert például elégtelen bemondás, mert Észak 1 pikket mond, Kelet pedig ezzel egyidejűleg 1 kórt. A másik példában Északhoz képest Dél licitje nem soron kívüli, de Kelethez képest már az.

E kis kitérő után kanyarodjunk vissza. Talán sikerült érzékeltetni, hogy milyen nagy jelentősége van annak, hogy a teremvezető helyes döntést hozzon. Ennek feltétele viszont, hogy jól ismerje a szabályokat. Ezt a célt szolgálta az elnökségnek az a határozata, amelynek értelmében több héten keresztül tartó teremvezetői tanfolyamot tartottunk.

Felhívásunkra önként jelentkező tagtársaink lelkesen és kitaróan jöttek el a megbeszélésekre, ahol átvettük az egész szabályzatot. Igyekeztünk tisztázni a homályos pontokat. Most tehát már van egy kb. 20 személyt számláló teremvezetői testület. Alaposan lehet remélni, hogy működésük sikeres lesz. Nyomatékosan kérek mindenkit, hogy viselkedésük kellő tisztelettel a teremvezetővel szemben. Mindenki gondoljon arra az áldozatra, amit a te-

remvezetői feladat ellátása jelent. Mert hiszen drága idejét nem arra használja, hogy kártyával a kezében szórakozzék, hanem mindannyiunk érdekében egy kissé hálátlan szerepet vállal. Ne felejtjük el, hogy kötelessége hivatalból ügyelni a szabályok betartására. Figyelmeztetéseiket szíveleljük meg, és ne legyünk meglepve vagy különösen udvariatlanok, ha szabálysértés esetén kiszabják a büntetést. Idekivánczozik annak a megemlézése is, hogy a szabályok egyaránt kötelezőek a játékosokra attól függetlenül, hogy milyen osztályban játszanak. De ha ebben a vonatkozásban valamilyen különbséget lehet tenni, akkor ez csak annyiból állhat, hogy minél magasabb osztályú játékos valaki, annál inkább kell elvárni tőle a fegyelmezett, példamutató magatartást. Legjobb játékosainktól nemcsak a jó játékot, hanem a tökéletesen fegyelmezett magatartást is szeretnénk megtanulni.

A bevezetőben említett cél elérése

érdekében határozott úgy az elnökség, hogy a Bridzsélet rendszeresen számoljon be a teremvezetői testület munkájáról és a versenybírók döntéseiről. Az elképzelés az, hogy rendszeresen jelenjenek meg olyan cikkek, amelyek alkalmasak a szabályok megismertetésére, elterjesztésére. Ehhez várjuk olvasóink közreműködését, támogatását. Várjuk az ötleteket, hogy milyen módon lehetne a célt megvalósítani. Várjuk a javaslatokat: milyen szabályok ismertetését tartják szükségesnek. — Kérdéseket lehet intézni megtörtént vagy elképzelt eset kapcsán arra vonatkozólag, hogy milyen szabályt kell alkalmazni, mi lett volna a helyes eljárás vagy a helyes döntés. Szívesen fogadunk kész cikkeket is közlés végett.

Végül elhatározta az elnökség azt is, hogy a versenyszabályzatot új fordításban kinyomatja, és önköltségi áron közreadja.

dr. Somhegyi Béla

Interjú Cohen Raffaelal

— a válogatott csapat kapitányával —

A Budapesti Bridzs Egyesület működésének engedélyezése a bridzs-játék szellemi sportként való elismerését is jelenti. Ez az örvendetes tény lehetőséget nyit nemzetközi kapcsolatok kiépítésére és ápolására — mondja Cohen Raffael. — Az Európai Bridzs Ligába való belépésünk ugyan még anyagi és főleg valutáris nehézségekbe ütközik, de egyesületünk elnöksége a nehézségek ellenére is mindent megtesz, hogy válogatott csapatunk felkészüljön a jövő feladataira: az élvonalban álló, fejlett bridzskultúrájú nemzetek csapatai elleni vetélkedésre. Mind a baráti szocialista országok, mind a nyugati országok bridzsszövetségeivel élénk levelezést folytatunk máris, és ebben a vonatkozásban örvendetes fejleményről szá-

molhatunk be: A francia szövetség elnöke, Baron de Nexon, aki egyben az Európai Bridzs Liga elnöke, örömmel üdvözölte a B. B. E. megalakulását, és felszólított: tegyük meg a hivatalos lépéseket az E. B. L.-be való felvételünk ügyében. Egyben biztosított arról, hogy kérésünket messzemenően támogatja. A német szövetség kilátásba helyezte válogatottunk mielőbbi meghívását. Az osztrák szövetség szívélyesen várja magyar csapatok részvételét az ausztriai versenyeken. A svédek, hollandok, és a belgák is komoly érdeklődést mutatnak a magyar bridzssport iránt, és bejelentették részvételüket a tihanyi versenyen. Nemrég zajlott le a prágai magyar — csehszlovák csapat- és páros mérkőzés. A lengyelek meghívták csapa-

tunkat a sopoti nemzetközi versenyre, és biztosra ígérték részvételüket a tihanyi versenyen. Örömmel üdvözljük a fenti híreket, és ha a magyar bridzs fejlődését szívügyünknek tekintjük, akkor ezeken a versenyeken még anyagi áldozatok árán is részt kell vennünk.

Első feladatunk erős, nemzetközi viszonylatban helytálló, etikai szempontból is kifogástalan válogatott csapat kialakítása. A válogatás könnyű azokban az országokban, ahol az extra klasszist képviselő versenyzők nagy száma és folytonos edzése lehetőséget nyújt állandó, összeszokott párokból álló együttes kialakítására. Az így kialakított csapatok évekig majdnem változatlan felállásban képviselik országuk színeit. Példa erre az olasz, angol és a régi magyar csapat is. Ezek az együttesek sok éven át ugyanazokkal a játékosokkal érték el sikereiket. Kevésbé okoz nehézséget a válogatottak összeállítása azokban az országokban is, ahol kivételes képességű játékos ugyan kevés van, viszont közel egyforma jó játékerőt képviselő versenyzők százával állnak rendelkezésre. Ezekből a játékosokból kialakult együttesek bármelyike azonos kilátásokkal veheti fel a küzdelmet. Itt hosszú lejáratú páros versenyek alapján döntik el az elsőség kérdését. (Argentína, Brazília).

A speciális magyar viszonyokra való tekintettel nálunk a fenti lehetőségek egyike sem valósítható meg. Különleges képességű versenyző kevés van, a páros versenyek pedig a szerencsemomentumokra és a különböző erőviszonyokra való tekintettel nem tisztázzák megnyugtatóan az erőviszonyokat. A felszabadulás után kialakult örvendetesen népes mezőny versenyzői a hosszú kényszerpihenő miatt nem tarthattak lépést a nemzetközi színvonallal. A gombamódra elszaporodott licitrendszerek sem egyengették megfelelően a fejlődés útját. Játékosaink formája változékony, ingatag, még legjobb-

jainknál is észlelünk súlyos licit-, sőt technikai hibákat is. Bízom benne, hogy a folyamatosan megrendezett versenyek és a válogatott keret edzései kedvező hatással lesznek versenyzőink teljesítményeire.

A válogatott keretben részt vevő játékosok kijelölése és ebből hazánk színeit reprezentáló csapat kiállításának javaslata az elnökség felé, a mindenkori kapitány felelősségteljes és hálátlan feladata. Ez idő szerint az elnökség bizalma bennem összpontosul. Igyekezni fogok feladatomnak lelkiismeretesen és elfogulatlanul eleget tenni, de nem vagyok meggyőződve arról, hogy versenyzőink rapszodikus formaváltozásaira és egyéb nehézségekre való tekintettel működésemet osztatlan elismerés kíséri majd — mondja a kapitány.

Kik képezik a leszűkített válogatott keretet, a jövőben másokat is tekintetbe kíván-e venni és milyen módszerekkel készülnek fel a kilátásba helyezett nemzetközi versenyekre?

Alapos megfontolás után a válogatott keret edzéseire a következő versenyzőket jelöltem ki:

Bacsó Ferenc, dr. Cséti Gábor, Décsi Gábor, Gárdos István, dr. Góth Gábor, dr. Halász Ákos, Kaufmann István, Kertes Ottó, dr. Kotzián Imre, dr. Kovács György, dr. Kovács Jenő, Kovács László, dr. Proniewicz Ferenc, dr. Sai-Halász András, dr. Szalay Lajos, dr. Szendrey György, dr. Végh Tibor, dr. Widder Lajos.

Ezek a versenyzők folyamatos heti összejöveteleken, állandóan változó csapatfelállításban küzdenek egymás ellen. Fenntartom magamnak azt a jogot, hogy a nagy hibaszázalékkal szereplő párokat felcseréljem olyan játékosokkal, akik jelenleg nem tagjai a keretnek.

Milyen alapon kívánja kijelölni azt a 6 játékost, akik színeinket csapatversenyeken képviselik?

A kilátásban levő országok közötti összecsapásokon csapat- és páros versenyeken indulunk. A csapatban azok a párok kapnak helyet, amelyek a válogatott keret edzésein jó teljesítményekkel erre kvalifikálják magukat. Egyedül az elért meccspont-eredmények azonban abszolút értelemben nem dönthetik el a jelölés kérdését. Véleményem szerint semmiképp sem hagyhatók figyelmen kívül azok a hibák, amelyek a szerencse közrejátszása folytán negatív értelemben meccspontokban nem mutatkoznak, sőt indokolatlan előnyhöz juttatják a rosszul licitáló párokat. Nem érdemel elismerést az a bementett szlem, amely csak három sikeres impasszal teljesíthető, vagy amelyben az ellenfél támpont hiányában nem találja el azt az indítást, amely két-három lehívható ütést jelenthetne számára. A páros versenyek résztvevőit nem kívánjuk korlátozni, azokon a válogatott keret minden versenyzője tetszés szerinti felállításban részt vehet.

— Képesnek tartja-e jelenlegi legjobbainkat arra, hogy rövidesen feljöjjenek az európai élvonalba?

A magyar versenyzők tehetsége nem zárja ki ezt a lehetőséget, ha a rátermettség szorgalommal, ambícióval és lelkiismeretes munkával párosulna, ha megfelelő baráti szellem, harmonikus együttműködés alakulna ki a versenyeken részt vevő csapatok játékosai között; ha a csapatok nemcsak a versenyszatnál, hanem rendszeres heti edzéseken találkoznának, ahol a hibák kiküszöbölése érdekében megvitatnák a félreértések okait; ha a versenyzők önbizalma, elbizakodottsága, csalhatatlanságukba vetett hitük csökkenne; ha nehéz helyzetekben a versenyzők nem döntenének pillanatok alatt, hanem teljes ideg- és agykonzentrációval, megfontoltan keresnek a helyes megoldást; végül ha a családi és egyéb körülmények mindezek teljesítését lehetővé tennék.

— Milyen licitrendszert játszanak a válogatott csapat tagjai?

— A licitrendszer megválasztásában játékosainkat nem kívánjuk korlátozni. Minden pár játszhatja saját rendszerét, de kívánatos volna, hogy azt precízen, félreértések kizárásával alkalmazza. A válogatott keret edzésein gyakran észlelhetők rendszerük helytelen értelmezéséből adódó félreértések. Ezek kiküszöbölése nélkül még a legjobb rendszer is csődöt mondhat. Sokszor elfordul, hogy a licitáló partnere az érdeklődő ellenfelet helytelenül informálja, mert nincs tisztában saját rendszerével. Komoly versenyeken ez súlyosabb következményekkel is járhat.

— A felszabadulást követő időben feltűnt versenyzők közül kiket tart a legjobbaknak?

— A felszabadulás után sok olyan versenyző tűnt fel, akiket átlagon felüli teljesítményre tartok képesnek. Ezek közül a játékosok közül a következőket emelem ki: Bacsó Ferenc, dr. Csaba Károly, dr. Cséti Gábor, Décsi Gábor, Gábor István, Kaufmann István, Kertes Ottó, dr. Proniewicz Ferenc, dr. Sai-Halász András, dr. Szendrey György, dr. Vég Tibor.

Ehhez a témakörhöz kapcsolódik a magyar ranglista felállításának szükségesszerűsége is. A magyar versenyzők érzékenységére való tekintettel a rangsorolás kényes kérdésével eddig még nem foglalkoztunk, de időszerűnek tartom ennek felfelvetését, annál is inkább, mert ez fokozná versenyzőink ambícióját, jobb játékra sarkallná őket, és a válogatott csapat kialakításának kérdésében is értékes segítséget nyújtana a kapitánynak. Minden bridzsban fejlett ország rendelkezik ranglistával, melyet a legfontosabb versenyek eredményei alapján állítanak össze. A ranglista felállítása ezzel a módszerrel nálunk is folyamatban van, de ettől függetlenül fontosnak tartom és szeretném megismerni a „bridzsközvélemény” szavát is, annak tisztázása érdekében, hogy versenyjátékosaink kiket tartanak ma-

guk közül a legjobbaknak. Kérem tehát a bajnoki küzdelmekben részt vevő összes versenyzőket, hogy zárt borítékban, aláírásukkal ellátott levélben a Bridzs Élet megjelenését követő 2 héten belül közöljék velem annak a 25 magyar versenyzőnek a nevét, akiket a legjobb játékosoknak tartanak játéktudásuk fokának sorrendjében. Remélem, összes versenyzőnk eleget tesz ennek a közérdekű felhívásnak, és ezzel segítsé-

gemre lesz a kialakítandó ranglista alapmunkálatainak kidolgozásában. Természetesen minden levelet a legnagyobb diszkrécióval kezelek, nehogy bárki érzékenységét feleslegesen megsértsem. Befejezésül: a kapitány neve a rangsorolásban nem szerepelhet, és nem tartom szerénytelenségnek, ha a versenyzők közül bárki önmagát is előnyösen rangsorolja.

Cohen. Rafael

Kiszámlolás

Vannak esetek, amikor a hiányzó dámát kétfelé is impasszolhatjuk. Ennek az impassznak a sikerétől függ a teljesítés. Ha mellékszínben van szükség erre az impasszra, könnyebb dolgunk van, mert az aduk s a többi színek lejátszása gyakran elég jó, néha biztos támpontot ad, de mit csináljunk, ha az adu dáma miatt fő a fejünk. Ilyenkor se bízzuk a kontrakt sikerét a vak szerencsére, halasszuk el az aduzást, és szerezzünk információkat. Tanulságos eset erre a következő példa. Általános bellben Észak egy treff indulása után — az ellenfél közbeszólása nélkül — négy körben kötöttek ki.

Észak	Dél
A 6 3	T 8 7 4 2
A T 5	K B 8 9 3 2
D 2	sikén
A 9 7 6 3	5 4

Dél négy kör felvétele ellen Nyugat a káró búbbal indult. A felvevő megállapította, hogy a fekete színekben három ütés biztosan kiadó, tehát a káró dámát el kell fogni, ha teljesíteni akar. Az aduzás előtt fel kell deríteni a káró dáma helyzetét.

A legfeltűnőbb és első pillanatra megmagyarázhatatlannak látszik, hogy az ellenvonal a huszonkét figurapont és tizenegy káró ellenére szóltan maradt.

	Ny	É	K	D
Az 1. ütés =	K B	K D	K k	Jopás
A 2. ütés =	P 9	P A	P 5	P 2
A 3. ütés =	P B	P 3	P K	P 4

Ezután Kelet a treff kettést hívta, s Nyugat bubija kihajtotta az ászt. Az újabb asztali treffhívást Nyugat a királlyal ütötte. Nyugat most lehívta a pikk dámát, amibe Kelet kis kárót dobott. Nyugat ezután a káró tízest hívta, amit a felvevő kézben lopott.

A felvevő most már elegendő információt kapott ahhoz, hogy a káró dámát biztonságosan impasszolhassa.

Tessék most az előzőket végig gondolni, és az olvasó határozza meg a káró dáma helyzetét, mielőtt e cikket tovább olvasná...

Kelet eddig megmutatott 12 figurapontot (káró ász + káró király + pikk király + treff dáma), és dublő pikket. Ha Keletnél akár a káró, akár a treff ötös lett volna, licitált volna, a két minor színe tehát legfeljebb négyes, és így a körje hármas. Ezek után Nyugatnál szingli a káró.

A helyes és biztonságos játék ezek ismeretében: kézből kis kórt hívni, az asztalon ütni az ásszal, és meghívni a káró tízest. Ha Kelet nem fed, kiengedni.

Ez a játékmód teljes biztonságot nyújt arra az esetre is, ha Keletnél akár a káró, akár a treff hármas és a körje négyes hosszúságú.

Dr. K. F.

KÉRDÉS – FELELET

Miért fizetjük a tagdíjat?

Az elmúlt hetekben levelet kaptunk „több tervezőintézeti versenyző” aláírással, amely az egyesület munkájával, anyagi javainak elosztásával foglalkozik, amellett, hogy jó néhány kérdést is intéz szerkesztőségünkhöz. Összefoglalva talán ez a kérdések mottója: — Miért fizetjük a tagdíjat?

Ez a kérdés egyébként már másokban is felmerült a Budapesti Bridzs Egyesület megalakulása óta, sőt, jó néhányan meg is kérdezték az elnökség vagy a választmány egyes tagjaitól. A kérdés feltevése jogos, hiszen, ha kizárólag anyagi szemszögből vizsgáljuk az egyesület létét, azt tapasztaljuk, hogy a változatlan nevezési díjak mellett havonta 10 forint többletkiadásunk van, tagdíj formájában. S bár 10 forint csak három duplának, vagy egy mozijegynek az ára, a legtöbb ember tudni szereti, mire adja ki pénzét.

Köztudomású, hogy minden szervezet, intézmény fenntartása anyagi áldozatokat követel, még a leegyszerűbb felépítésű Budapesti Bridzs Egyesületé is. Szükség van hivatalos levelezésre, különféle illetmények és illetékek fizetésére, állandó és rendszeres adminisztrációs tevékenységre, amit aligha kívánhatunk meg bárkitől is munkaidőn túl, társadalmi munkában. Egyesületünknek épp ezért fizetett adminisztrátora van, aki a tagok nyilvántartásától a Bridzsélet kiadóhivatali teendőiig mindent hivatva van elvégezni.

Az egyesületi forma mindezen többletköltségek ellenében képviseli tagjait, a budapesti bridzsezőket a kívülálló egyénekekkel és szervekkel szemben, biztos alapot teremt a versenyek rendszeres és folyamatos rendezéséhez, ami nagyon hiányzott

a megalakulás előtti esztendőben, bár a tagság, vagy helyesebben akkor még csak a versenyzők mindent nem vettek észre, hiszen a mindenkori Intéző Bizottság megfeszített munkával igyekezett a sokszor áthidalhatatlannak tűnő nehézségeket leküzdeni.

A versenyzők levele leszögezi: Az egyesületnek több mint 500 tagja van, ami havonta legalább 5000 forintot jelent. Ennyibe kerül az adminisztráció, a reprezentálás, a levelezés? Ennyi okmánybélyeget ragasztanak fel a különféle okiratokra?

Nem. Erről szó sincs. A *többletbevétel jelentős részét az egyesület megalakulásával megnövekedett igények kielégítésére fordítjuk.* Szébb és jobb kártyákat akarunk versenyzőink kezébe adni, kulturáltabb felszerelést igyekszünk biztosítani, közös rendezvényekkel segítjük az egyesület tagjainak összeharátkozását, az egyesületi szellem kialakítását.

Ezt a cél szolgálta a bridzsbál is, amire, sajnos, a részvételenység miatt, ráfizettünk valamennyit.

Ám a bridzsbál így is jól sikerült. Akik részt vettek rajta, kitűnően érezték magukat, megismerhették egymást közelebbről, „kártyántúli” oldalukról is.

S ha csak kétszer annyian érezték volna személyes ügyüknek a bálon való részvételt, ami összesen 120 tagot jelentett volna, nem fizetünk rá a bálra, ha pedig a tagoknak csak a fele eljött volna, nyereségről számolhatnánk be.

De hát mi szükség van a nyereségre? Nem fizetünk mi magunk is eleget? Ilyen gondolat is rejtőzik a levél sorai mögött.

Jelenleg kétségkívül igen. Csak hogy más célja is van a látszólag magas nevezési és tagdíjnak. *Alaptőkét is kell kovácsolnunk ahhoz, hogy egyesületünket anyagilag és erkölcsileg megszilárdítva, néhány éven belül jelentősen csökkentsük a tagokra hárítandó terheket.*

És ezzel eljutottunk a tagdíj-fizetés szükségességének lényegéhez. A jelenlegi többletáldozatokkal egy huzamosabb, jövőbeni, szervezett versenybridzs-élet alapjait rakjuk le. *Kevesebb anyagi áldozatot csak akkor követelhetünk tagjainktól, ha a tagság száma jelentősen szaporodik, vagy, ha sikerül államilag támogatott országos szövetséget létrehozni.* De mindkettőhöz szükség van arra, hogy ország-világ előtt bebizonyíthassuk a versenybridzs szükségességét, élvezetes és nagyszerű voltát, valamint képességeinket ebben a szellemi sportban.

Ehhez szükség van propagandamunkára, nemzetközi versenyeken való részvételre, egyesület-építésre, tanfolyamok szervezésére, a fegyelem megszilárdítására, a versenyek szélesítésére, más szervek versenyeknek támogatására és természetesen az ezekkel járó anyagi áldozatokra.

Ehhez járulunk hozzá tehát rendszeres havi tagdíjunkkal. Ezek után már csak az a kérdés, vajon igaz-e mindaz, amit a fentiekben leírtunk. Vajon azon fáradozik-e az elnökség, hogy mindez a gyakorlatban is megvalósuljon, hogy a tagság mindezt valóban megkapja? Ez iránt érdeklődnek a tervezőintézetiek is, és nyilván más versenyzőkkel együtt.

A kezdet kezdetén vagyunk, s talán ezért nem lehet még egyértelmű a válasz. Kétségtelen, hogy a választmány és az elnökség olyan programot hagyott jóvá, amely megvalósulása esetén mindezt lehetővé teszi.

Az is bizonyos, hogy a program egyes pontjainak végrehajtásához

hatalatlan buzgalommal hozzá is kezdett az elnökség, viszont nem hallgatható el, hogy más célkitűzések megvalósítása érdekében még semmi sem történt.

Például nagy elánnal láttak hozzá a nemzetközi kongresszusokon és versenyeken való részvétel megszervezéséhez, a külföldi kapcsolatok felvételéhez és megerősítéséhez, és ezen a területen szép eredményekkel dicsekedhetünk. Ugyanakkor még szinte semmi sem történt tanfolyamok szervezése érdekében, valamint annak megvalósítására, hogy nem versenyző tagjaink számára játéklehetőséget biztosítsunk. Bár a teremkérdés döntő módon gátolja az előrehaladást, arra azonban nem várhatunk, hogy a szabadon levő termek jelentkezzenek nálunk.

Az igaz ugyan, hogy funkcionáriusaink társadalmi munkaideje is korlátozott, de senki sem kívánja, hogy az elnökségnek csupán egyes tagjai tevékenykedjenek a célok elérése érdekében.

Kérdezi a levél azt is: Mi az akadálya annak, hogy lehetővé tegyük alacsonyabb osztályú csapatok edzését élvonalbeli játékosok vezetésével? Sokszor esett már szó ilyenről a csapatkapitányok értekezletein. Ajánlják a levélírók a versenyterem melletti klubszobában olyan alkalmi szakkönyvtár létesítését is, amely módot nyújtana az egy-egy órára kimaradóknak tudásuk bővítésére.

Felteszi a levél azt a közérdekű kérdést is: mi történt már annak érdekében, hogy fellendüljön a vidéki bridzsélet, és ezzel megteremthessük a bridzsszövetség alapjait?

Mindezekre nyilvánvalóan az elnökségnek kell majd választ adni az egész közösség előtt, hiszen kevés versenyző akad, akit ezek a kérdések ne érdekelnének.

A fenti eredmények és hiányosságok más gondolatot is ébresztettek a levél íróiban. *Többen úgy vélik, hogy elsősorban azok a*

célkitűzések valósulnak meg, amelyek az élmezőny érdekkörébe vágnak, a bridzssport szélesítését vagy a III. és IV. osztály igényeit kielégíteni akaró programpontok lényegesen lassabban haladnak. Lehetséges lenne, hogy ennek az az oka, hogy az elnökségben csak a magasabb osztályok vannak képviselve?

Nem kétséges, hogy bármelyik is valósul meg célkitűzéseink közül, az egész bridzstársadalom egységes érdekeit képviseli, mégsem hagyhatók teljesen figyelmen kívül az egyre gyakrabban elhangzó észrevételek.

A levél írói ezt javasolják: Tudomásunk szerint az elnökségnek nem minden tagja vesz részt aktívan a munkában, elsősorban elfoglaltságára hivatkozva. Meg kellene fontolni, helyükbe a legközelebbi választás alkalmával ne delegáljunk-e valakit éppen a nagyszámú tervezőirodai versenyzők közül, sőt, valakit az egyre gyarapodó fiatalok közül is?

Sokan kívánnák tudni — írja a levél —, vajon min munkálkodik az elnökség, mit csinál a választmány? Hogyan bonyolítják le a válogató versenyeket, vagy ha ilyen nincs is, milyen szempontok érvényesülnek a válogatott összeállításánál. A Bridzséletben meg kell oldani mindezek nyilvánosságát tételét.

Az elnökség már több ízben le-szögezte, hogy munkánkban az általános érdekeknek kell érvényre jutniuk, hogy a munkának mentesnek kell lenni a szubjektívizmustól. Ennek a nagyon helyes törekvésnek valóban mindig érvényt

kell szerezni, ha nem akarjuk, hogy igyekeztünk mellékvágányra fusson.

Ugyanakkor szükség van arra is, hogy az egyesületi tagok is aktívan támogassák a vezetőséget munkájukban, ne csak tanácsokkal, de tényleges munkával is. A program megvalósulásához mindez elengedhetetlenül szükséges.

És még valami! Ennyit hadd fűzünk hozzá mi is a levélhez! Leszögeztük, hogy miért van szükség a tagdíjra, ismertettük a tagdíjak felhasználását, elismételtük mindazt, mit vár a tagság tagdíjának fejében. Beszéltünk a tagdíjról, csak közben elfelejtettünk tagdíjat fizetni. Márpedig az elméleti tagdíj semmivel sem különb, mint a papíron megírt program. Így azután, amellett, hogy aktív ténykedésre szólítjuk tagjainkat, arra is szeretnénk felhívni mindenkit, hogy fizesse be tagdíját, rendezze elmaradását, akár a mellékelt csekklaapon, akár személyesen Widder sporttársnál. Ugyanez vonatkozik az elmaradt nevezési és előfizetési díjakra is.

Elvégre, ha meg akarjuk látni, miért is fizettük be 10 forintjainkat, azokat be is kell fizetni.

Emellett azonban még egyszer, és természetesen nem utoljára, hangsúlyoznunk kell, hogy a kítűzött célok, megvalósulásuk esetén elvezetnek az anyagi áldozatok jelentős csökkenéséhez is, ehhez azonban szükség van a tagság megértésére, és a tagság által megbízott vezetőség még körültekintőbb és az általános érdekeket képviselő tevékenységére.

Jósfay György

Larry Weiss: A LIMITRENDSZER

Válaszok és viszonzválaszok (folytatás)

Ha az indító két szant, három trefet vagy három kárót licitált, a válaszoló kőr viszonzválasza forsz. Lényegileg az indító 2 szan licitje után a válaszoló minden bemozdása

forsz. Például:

Dél	Észak
1 kőr	2 trefk
2 káró	2 pikk
2 szan	

licitmenet után a válaszoló 3 T vagy 3 K vagy 3 C licitjét az indító nem passzolhatja le.

Minor színű viszonzválasz szlem-invít, a három kör viszonzválaszra az indító dönti el, hogy szanban vagy színben játsszák-e a gémet.

Néhány licitmenet megengedi, hogy gém alatt is leállhassunk.

Például:

Dél	Észak
1 treff	1 káró
1 pikk	2 kőr
2 pikk	3 káró
3 kőr	4 káró
passz	

Észak—Dél lapja a következő volt:

Észak	Dél
4	A B 1 0 7 3
7 5	8 3
A K D 8 6 5 4	B
D 6 2	A B 8 5 4

Az indító leintó licitje (színviszszavétel vagy igazítás) után, ha a válaszoló minor szint vesz vissza, vagy minor színre igazít, már nem forszoja az indítót. Ez utóbbi licitmenetben Dél három kör válaszáig mutatott értékek elegendők a szanadu gém biztosítására, de a szingémhez több értékre van szükség, mint amennyit az indító mutatott.

Vagy például:

Dél	Észak
1 kőr	2 treff
2 káró	2 pikk
3 treff	3 káró

licitmenet alapján Észak lapja ilyen lehet:

P: x x, C: x x, K: K D x x,
T: A D B x x.

Az ugrásos igazítás vagy ugró viszonzválasz gémforsz. Pl.:

Dél	Észak
1 káró	1 kőr
1 pikk	2 treff
2 káró	3 C, 3 P, 4 T, vagy 4 K

A három káró licit gyenge invít lett volna, olyan kezét érzékeltet, amely túl erős az első menetben ugró káró emeléséhez. A három

treff természetes és limitált licit lett volna, körülbelül 2—4—1—6 elosztású szerény kezét mutatott volna.

Ha a licitmenet olyan, hogy az indítónak több — hasonló értéket mutató — válasza is lehetséges, logikus következtetés vonható le abból, hogy miért éppen azt választotta. Így a következő licitmenetnél:

Dél	Észak
1 káró	1 kőr
1 pikk	2 treff
2 szan	

Dél két szan válasza nem a lehetséges legalacsonyabb licit, tehát ha mégis ezt választotta, ezzel azt akarta közölni, hogy indulása nem volt a lehető legalacsonyabb. Természetesen ez még mindig minimumot jelent, hisz nem három szant választott.

Rossz elosztású kézzel tanácsos leinteni igazítással vagy színviszszavétellel még akkor is, ha a negyedik színben van is valami értéke. Ha a partner ezek után is forszo vagy invítál, úgy a következő menetben közöljük a fogást. A válaszoló hibája, ha a negyedik szint licitálja olyankor, amikor keze határolt értékű.

Minor szín emelése elosztás, védekezés vagy nagy gyengeség lehet. Pl.:

Dél	Észak
1 pikk	2 treff
2 káró	3 káró

licitmenetnél Észak lapja ilyen gyenge lehet:

P: x x, C: x, K: K B x x, T: D B T x x x,

de semmi szín alatt se erősebb ennél:

P: x x, C: x x, K: K x x x,
T: A B T x x.

Nemes szín emelése olyan kezét mutat, amelyikkel ugyanerre a magasságra emeltük volna az illető szint, ha az induló azzal kezdett volna. Így

Dél	Észak
1 pikk	2 treff
2 kőr	3 kőr

licitmenet Északnál olyan erőt mutat, mintha Dél egy kőr indulását emelte volna három körre.

Dél	Észak
1 treff	1 káró
1 kőr	2 kőr

licitmenet olyan kezét mutat, amellyel Észak két körre emelte volna a Dél egykörös indulását.

A válaszoló idegen színbeni ugrásához kisebb skálát állapítottunk meg, mint amit az átlag amerikai rendszerek megkívánnak, de még mindig gémforsz, csak az alsó határát alacsonyabbra vettük.

Megközelítésünk minden biztos gémerős kézzel ezt a licitet használja, ha a végkontraktot illetően észszerű elgondolásunk van. Különösen, ha máskülönbön viszonzválasz-problémák adódhatnak elő. Tegyük fel, hogy a partner egy körrel indítja a licitet, és nálunk a következő lap van:

P: x, C: A x x, K: x x x, T: A K D x x x.

Ha két treff válaszunkra az indító most két kört licitál, lehetetlen vele kezünköt közölni. Négy kőr viszonzválaszunkkal nagyon alálicitálnók kezünket, és rendszerünk szerint ez zárólicit lenne. A két treff után négy kőr licitünk csak ilyen erősségű lapot mutatna.

P: x, C: A x x x, K: x x, T: K D x x x x.

A két kőr viszonzválasz után minden megszólalásunk csak torzítás lenne, így egyetlen megoldás az idegen színben ugró három treff válsz. Ezután nyugodtan visszavonulót fújhatunk, ha csak az induló nem licitál agresszíven, vagy nem közöl kárófogást. Pl.:

Észak	Dél
1 kőr	3 treff
3 káró	3 kőr

A három kőr azt jelenti, hogy kezünkről mindent elmondunk. Tegyük fel, hogy erősebbek vagyunk,

például még egy ászunk van, akkor ászt mutató kulcslicitet alkalmaznánk a köremelés előtt.

Minor szín ugró emelése nem nagy ügy. Inkább védekező jellegű, nyolc—kilenc pontot mutat, és nemes színben érdektelenséget. Az egy káró indulásra a következő kézzel három kárót licitálhatunk:

P: x x x, C: x, K: K B x x, T: K x x x x.

A partnernek igen erősnek kell lenni, és mindkét nemes színben fogásra van szükség, hogy három szant licitálhasson.

Mint már korábban jeleztük, szabad emelésünk és szabad válaszunk mennyiségileg nem erősebb, mint a nem szabad emelés vagy válsz, csupán minimális minőségi többlet szükséges hozzá.

Ha a licit így alakulna:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 treff	1 kőr	?	

és Északnak a következő lapja lenne:

P: D B x x x, C: x x, K: K x x, T: x x x.

az egy pikk válsz teljesen helyénvaló.

A jó szín elegendő a szabad licithez. Gyilkos bűn lenne, ha egy esetleges jó pikk-kontraktot vesztenénk el, ha netán így alakulna a licit.

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 treff	1 kőr	passz	3 kőr
passz	passz	?	

Ebben a helyzetben most már igazán nem tudhatnók, hogy a három pikk licit öngyilkosság vagy jó üzlet-e?

Éppen így az egy pikk szabad licit az előbbi helyzetben szintén elfogadható a következő lappal:

P: D T x x x, C: x x, K: x x x, T: K x x,

mert a partner treffjével találkozunk.

A kettes magasságú szabad licitek követelményei nem változnak meg teljesen, kivéve azokat a helyzeteket, amikor a partnert hármás magasságba kényszerítjük. Jó szín,

jó támogatás vagy jó kéz a követelmény. Így

Dél Nyugat Észak Kelet
1 káró 1 pikk 2 kőr

licithez teljesen elfogadható vagy ilyen:

P: x x, C: K D B x x x, K: x x,
T: B x x,
vagy ez a típusú kéz:

P: x x, C: A D x x x, K: K x
x x, T: x x.

Várakozásnak megfelelően az előző licitmenet után az induló kőr emelése nem forsz. Ha a válaszoló esetleges minimuma ellenére gémet akar játszani, be kell mondania azt, vagy forszot kell adnia.

Az átlag amerikai gyakorlattól eltérően, ha az indító a válaszoló színében géme ugrik, jóval gyengébb a forszos indulónál, és nem tartjuk szlem próbálkozásnak. Mi átvettük az olasz szemléletet, hogy az a licit, amely közvetlenül megy fel egy bizonyos magasságra, magas lapokban és elsömenetes fogásokban gyengébb, mint az a licit, amely kényszerít ugyanarra a magasságra. Így:

Dél Észak
1 káró 1 pikk
4 pikk

licit gyengébb, mint a

Dél Észak
1 káró 1 pikk
3 treff

Az első példa elsősorban elosztás-közé, amely gyenge is lehet, például:

P: A B x x, C: x, K: A K D
x x x, T: x x.

A második kéz magas lapokat és fogásokat ígér, sőt még elosztást is, mint például:

P: A B x x, C: x, K: A K D
x x, T: A x x.

Két szan indulásunk 20—21 pontot ígér, s azon felül egyenletes kezlet, amit a szokásos amerikai rendszerek az indító licittel leírnak. A két szan indításra alkalmatlan kezekre speciális konvención van. A következő kézzel

P: A x x x, C: x x, K: A D B,
T: A K D x

ez a licitünk:

Dél Észak
1 treff 1 pikk
4 káró

Az indító négyes magasságra ugró válasza nem licitált minor színben 19—20 pontos egyenletes kezlet mutat, és azt jelenti, hogy a válaszoló színét géme is emelhettük volna. Ezt csak akkor használjuk, ha az ellenfél nem szól közbe, mert ha az ellenfél közbeszól, úgy kulcslicitet használhatunk. Ennek a konvenciónak a használata nagyon ritka, de tisztázatlan helyzetben ideális licitként alkalmazzuk, s így a közvetlen gémeemelést megmarad arra az esetre, ha elosztási értékünk van.

Az induló színének egyszerű emelése után a szín nem ugró visszavétele küzdelmi licit és nem invit. Miután a partner meghatározta erejét, nem mehet géme. Általános szabályként megállapítható: egyszerű színvisszavétel határozott erejű válasz után mindig védekezés vagy akciózás. Ez minden küzdelmi helyzetre vonatkozik. Így ebben a licitmenetben:

Dél Nyugat Észak Kelet
1 pikk 2 treff 2 pikk 3 treff

ha Dél géme akarna invitálni, három kárót vagy három kört kellene mondania.

Rendszerünk alkalmazói közül többen az alábbi licitmenetet kivételként kezelik.

Dél Nyugat Észak Kelet
1 pikk 2 kőr 2 pikk 3 kőr
3 pikk

Azzal érvelnek — megszívlelendő logikával, hogy miután az invitáló licitet nem alkalmazhatták, ezt a három pikkot úgy kell értelmezni, hogy tovább szeretnének menni és nem küzdeni. Williams és Én (és mi egyedül állunk) azon a véleményen vagyunk, hogy több előny származik abból, ha ezt a licitet küzdelmi licitnek fogjuk fel, mintha invitálnak tekintenők.

(folytatjuk)

Néhány parti a nagyok asztaláról

I. Biztosítás minden veszély ellen (Boulanger)

A fiatal generáció egyik legrbrilliansabb és leghetesebb játékos kétségkívül J. M. Boulanger. Képes bármilyen partnerrel játszani; amikor az idén Juan-les-Pins-ben az amerikai Feldesman, a páros versenyek híres specialistája, partnert keresett Miles pótlására, akkor Boulanger, az 1960-as fesztivál győztesét ajánlották neki.

Ennek a versenynek a során játszották az alábbi leosztást:

K	4								
	3								
	D	B	T	7	6	2			
	D	6	5	4					
T	8	6	3				A	B	9
B	T	9	2		E				5
9	5			Ny		K	8	4	3
B	T	8			D		9	7	3
				D	7				
				K	D	8	7	6	5
				A	K				
				A	K				

Dél 2 treff licitjére Észak 2 szant mondott, amit Dél 4 kör bmondása követett. Ez a szükségtelen ugrás (miután a 3 kör licit forsz lett volna) feltétlen leállást parancsol a partnernek, miután 2 ász hiányzik.

Ha az ember kiválónak tűnő felvételt lát maga előtt, borulátónak kell lenni és azt vizsgálni, melyik a legjobb esély a felvétel teljesítésére, ha az elosztás, vagy a hiányzó figurák helyzete kedvezőtlen.

Nyugat treff búbbal indított. Hogyan játszott vajon Boulanger, hogy bármely ellenjáték esetén teljesítsen?

Boulanger az első ütést a treff királlyal vitte el, majd a pikk 7-et hívta, az asztalon akart volna ütni a királlyal, hogy onnan kört hívhason, feltéve, ha a pikk ász Nyugatnál van. Azonban Kelet ütött a pikk ásszal, és ismételt treffhívással a kézbe kergette a felvevőt, arra kár-

hoztatván ezzel, hogy a kézből aduz-zék.

Hasonló esetben hogyan kell játszani, hogy körben ne kelljen kettő-nél több ütést kiadni?

Szinte minden játékos hajlik arra, hogy automatikusan nagy figurát hívjon. Ez a játékmód azonban nemcsak nem jövedelmező, hanem három aduütés kiadásával jár, ha bármely kézben magányos az ász! Ezért Boulanger először kis kört hívott, és könnyen teljesített.

A licit lezárása, mihielyt a szem nem látszott lehetségesnek, majd biztonság az aduk kezelésében — mind egy-egy elővigyázatos lépés, mely lehetővé tette a legjobb felvételt kiválasztását és teljesítését.

II. A szakadék szélén (Jais)

A szakadék és az árok között nem habozik egy világbajnok, ha az országút közepén akadály merül fel: a szakadék oldalát választja, ha úgy látja, hogy ez a keresztüljutás egyetlen lehetősége! Most nem Moss-ról, vagy Fangió-ról beszélék azonban, hanem Pierre Jais-ról, aki a lélektan-i játézmák nagy szakértője, melyekben nagy merészségéről tud tanúbizonyságot tenni. A következő leosztás is ezt mutatja be; annak idején sok szó esett róla, mert a változtatott csapat egyik mérkőzésén került lejátszásra. A játszma 1650 meccspontkülönbséget eredményezett, mert ha a védővonal nem esett volna bele a csapdába, bajnokcsapatunkat hat kontrázott bukáshoz juttathatta volna. De nem abban rejlik-e éppen egy világbajnok művésze, hogy a döntő pillanatokban rendkívüli hidegvérrel rendelkezik? (leosztás a következő lapon)

Nyugat 1 pikk indulása ellenére, Trézel (Észak) és Jais (Dél) 3 szanig jutottak el. Az 1 pikkét Trézel megkontrázta, erre Jais 1 szant mondott, amire Trézel 3 szannal zárt. (A kontrára mondott egy szan 6—9 pon-

D T 6			
K 7			
A K D T 7 3			
9 4			
A K B 4		9 2	
8 4 3	É	A D B 9 5	
B 5	Ny	K	6 2
K 8 6 2	D	B T 7 5	
	8 7 5 3		
	T 6 3		
	9 8 4		
	A D 3		

tos lapot és elvben az ellenfél színében fogást jelent. Észak megelegethetett volna 2 szam bmondással, de mivel magának is volt pikkfogása, nem akarta azt a színezetet kelteni, hogy partnerétől megerősítést kér ebben a színben való fogásával kapcsolatban.) A felvételt Kelet mekontrázta.

Nyugat pikk királyt, majd treff 2-t hívott. Kelet ebbe a 10-t vette. Hogyan játszott Jais, hogy ezt az elméletileg teljesíthetetlen 3 szant megcsinálja?

Azonnal megértette, hogy csak egy kétségbeesett csellel tudja a kilencedik ütést megszerezni, mert Keletnél kell lenni kontrája alapján a kőr áznak. Ritka bátorsággal a treff 10-t az ásszal vette, mintha nem volna dámája, majd pikkot hívott, hogy az asztal dámáját felszabadítsa.

Kelet ütött a királlyal, és azt híven, hogy megtalálta a buktatást treffben, treffet hívott, partnere legnagyobb megütközésére, aki 5 kőr ütést remélt.

Gratuláljunk Jais-nak koponyájához, és főleg az emberi reakciók ismeretéhez. Biztos volt, hogy Nyugat beleesik a csapdába, és az eredmény azt mutatja, hogy igaza volt. Ez esetben nem kell azzal érvelnünk, hogy az általa vállalt kockázat aránytalanul magas volt. Ezen állítás nem helyes, mert vannak csapdák, amelyekbe az ellenfél mindig beleesik, egyszerű reflex révén. Még a szakértők is időnként olyan fix ideákból indulnak ki, amelyek

az ő számukra minden ésszerű érvelést meghússítanak, szabad teret engedve a rutinnak. Húsz eset közül tizenkilencben a rutin nem hagyja őket cserben, pontosan ez esetben azonban meg kellett volna a gépezetet állítani, és gondolkozni kellett volna. Nyugat **biztosan tudhatta volna**, hogy a kőr ász Keletnél van, anélkül, hogy a treff dámával kelljen törődni. Hogy miért? Nem azért, mert Kelet mekontrázta a 3 szant (noha ez is eggyel több érv, mely Kelet háza mellett szól), hanem azért, mert ha az ász Jais-nál lett volna, **úgy vonalban kilenc ütés fölöött rendelkezett volna!**

III. Gyorsasági verseny (Lerville)

Jacques Lerville, bridzs- és keresztrejtvénybajnok, páratlan művésze a kártyának. Jó tulajdonságai között egyik legkiemelkedőbb a gyorsaság. Még a legnehezebb technikai coup-kat is nagy sebességgel bonyolítja le, mint az alanti játszmat, melyet kb. 5 évvel ezelőtt oszthattak ki neki az Albarran Clubban. Ezt a partit még akkor is nehéz teljesíteni, ha az ember mind a négy játékos lapját látja.

				K D 8 7 4	
				A K 4	
				K	
				D B 6 3	
9			É		T 6 5 2
D 9 8 2					6 5
B T 9 7 5 4	Ny		K		8 6
K 9	D				T 8 5 4 2
		A B 3			
		A T 7 3			
		A D 3 2			
		A 7			

Dél osztott és 1 szannal indult. Nyugat 2 kárójára Észak 7 szanzadut licitált. (Nyugat védekező bebmondása kétségkívül bátorságra vall, de mit mondjunk Észak bebmondásáról, aki mégsem tartotta szükségesnek, hogy meggyőződjék, nem hiányzik-e egy ász?)

Pierre Albarran szerint Lerville a játszmat teljes sebességgel játszotta, le anélkül, hogy egyetlen percet gon-

Tihanyi Nemzetközi Bridzverseny

Versenykiírás

A Budapesti Bridzs Egyesület 1963. szeptember 4—8-ig rendezi meg a VI. Nemzetközi Bridzversenyt a tihanyi motelben. Ennek során csapatverseny (4—6 tagú csapatok részére) és páros verseny (2 személy részére) lebonyolítását tervezzük.

A nevezési díj személyenként 80 Ft, ami mindkét versenyszámban való részvételre jogosít.

A verseny szeptember 4-én este vacsora után kezdődik, szeptember 7-én éjjel ér véget. A díjak kiosztására szeptember 8-án délelőtt kerül sor.

dolgozott volna. Nyugat káró búbbal indult. Lerville a „villám sebességével” a káró király ütés után a kézbe ment a pikk ásszal, és sikeres kör jpasszt adott. Ezután lejátszotta a káró ászt, a dámát, a kór királyt és a pikk búbot, amibe Nyugat már nem adott pikkot. Ekkor Lerville újra pikkot hívott, és ekkor Nyugat három színben beszorult, míg Kelet lapja érdektelenné vált.

	D 8
	Á
	—
	D B
—	É
D 9	Ny
T	D
K 9	—
	T 7
	3
	A 7

Lerville az asztalról a pikk dámát hívta, amelyre a treff hetest dobta el a kézből. Nyugatnak ekkor már fel kellett adnia a tizenharmadik ütést. A leglogikusabb a kór 9 dobása volt. Erre a felvevő lehívta a kór ászt és felmagasította ezzel a kór tízest.

(dr. Balla Bálint)

AZ IBUSZ a motelben kétágyas szobákban biztosítja az elhelyezést. Az ellátás szeptember 4-én a vacsorával kezdődik, és 8-án délben az ebéddel ér véget. A szállás, a napi háromszori étkezés, a strand használata, az üdülési díj és az IBUSZ szervezési költségei összesen 370 Ft-ot tesznek ki.

A nevezéseket 1963. augusztus 5-ig kell eljuttatni az egyesület címére. A nevezésben a következő adatokat kell feltüntetni: 1. név és lakcím, 2. munkahely, 3. igénybe kívánja-e venni a motelt, 4. a nevező személyeken kívül kísérőként ki kívánja igénybe venni a motelt. A kísérő nevét, lakcímét is fel kell tüntetni. A nevezésben kell kitérni arra az esetleges kívánságra is; hogy ki kívül óhajjt együtt lakni.

A nevezési díjat az egyesület csekkszámájára (223—XIII—1.) kell befizetni olyan időben, hogy augusztus 5-ig megérkezzen. (Tehát legkésőbb augusztus 2-án fel kell adni.)

Tekintettel a nemzetközi résztvevőkre és a motelben rendelkezésre álló férőhely korlátozott voltára, a rendezőség fenntartja magának a jogot, hogy a férőhelyek beteltele miatt ne fogadja el a nevezések egy részét.

A nevezési zárlatot követő napokban a rendezőség minden nevezőt értesít arról, hogy nevezését elfogadta-e vagy sem. Ezzel az értesítéssel egyidejűleg kiküldi a rendezőség azokat a csekklapokat, amelyeken a motel szolgáltatásainak az ellenértékét (370 Ft) kell befizetni. Ezt a befizetést azonnal eszközölni kell, mert csak abban az esetben tudja a rendezőség a motelt biztosítani, ha a befizetés legkésőbb aug. 14-én megtörténik. Az igazolószelvényt a motelben fel kell majd mutatni.

BRIDZS- ÉLET

V. ÉVFOLYAM

8. SZÁM

1963. AUGUSZTUS

A BUDAPESTI BRIDZS EGYESÜLET TÁJÉKOZTATÓJA

Az 1963. évi vegyespáros—bajnokság győztese a Kaufmann—Makádyné pár

*A nyári párosversenyt
a Halász—Kun—Szalay együttes nyerte*
**A magyar válogatott nem utazott el
Sopotba**

A nyár kellős közepén vagyunk, kánikula, „uborkaszazon”. A bridzs szerelmesei mégis megtöltik hetenként háromszor a Balzac utcai kultúrházat, s verejtékezve hódolnak kedvenc sportjuknak.

A **vegyespáros-bajnokság** 5 héten keresztül tartotta izgalomban a résztvevőket. 30 pár indult, ami női versenyzőink kis számát és a meleget tekintve szép eredmény, és felveti egy jövőbeni női párosverseny rendezésének gondolatát, hiszen fontos lenne ez a női válogatott összeállítása miatt is.

A **vegyespáros verseny** küzdelmeire jellemző, hogy az első és hatodik helyezett között mindössze 31 pont volt a különbség, s a hetedik Tamássy — Hollós pár sokáig vezetett a versenyben, s csak a gyengén sikerült finis ütötte el őket a győzelemtől. A győztes párból **Kaufmann Istvánt** már nem kell bemutatnunk. Szellemes, olykor sokat kockáztató játékát jól egészítette ki **Makádyné** szolid, sallangmentes játéka. Meglepetés a **Wellner** házaspár 2. helye, mivel rutinos párokat előztek meg. A 4. helyezett **Bártfay** házaspárral együtt gratulálunk nekik.

A verseny első 10 helyezetteje:

1. Kaufmann — Makádyné.
- 2—3. Wellner — Wné.
- 2—3. Hennel — Lukácsné
4. Bártfay — Bné.
5. Bornemissza — Bné.
6. Bencsik G. — Bné.
7. Tamássy — Hollós
8. Gács — Waldmanné
9. Kozmovszky — Tartsayné
10. Czeglédi — Bognár

A nyári párosversenyen 60 pár indult. A verseny értékét emelte, hogy a résztvevők harmada elsőosztályú pár volt. A Halász—Kun—Szalay pár meggyőző fölényrel, végig vezetve nyerte meg a versenyt. Meglepetést csak néhány élvonalbeli pár gyengébb szereplése, továbbá a Szentmiklóssy házaspár előkelő helyezése keltett.

Az első tíz helyezett:

1. Halász—Kun—Szalay
2. Csendes — Vágó
3. Jasskiewicz—Kaszás—Szabó
4. Csaba—Kovács J. —Widder
5. Révész—Sarlós —Selmeczi
6. Bánó—Bilkár —Cohen
7. Szentmiklóssy—Szné.
8. Dukesz — Kapesos
9. Hennel—Lukácsné
10. Décsi —Vég

A nyári kupa-csapatversenyre 18 együttes nevezett, de csak 17 indult el. Az első fordulóban mindössze egy csapat esett ki, a második forduló után viszont mindössze 3 csapat maradt a „szorítóban”. A sorsolás szeszélye folytán az első osztályú csapatok mind alsóbb osztályú együttesekkel kerültek szembe, és aránylag könnyen vették az akadályokat. Kivételt csak a Vágó—csapat képez, mivel vereséget szenvedtek a jóképességű Jasskiewicz—csapattól. Nagy meglepetés „lógott a levegőben” a Tamássy—Mélyépterv mérkőzésen. Tamássyék végig vezettek, s végül is egy szlemm döntötte el a mérkőzést a Mélyépterv javára. Az első nyolc között már természetesen nagy küzdelem várható.

Válogatott csapatunk prágai sikeréről elmúlt havi számunkban részletesen beszámoltunk, az eredmény mindannyiunkat örömmel töltött el. A válogatott tagjai azonban nem pihenhettek babéraikon, hiszen még nagyobb feladat várt rájuk. Sopotban kellett volna megküzdeniük a cseh, lengyel svéd, norvég s még 1—2 európai csapattal. Kellott volna. Sajnos azonban ebből az útból nem lett semmi.

Miért?

Próbáljunk következtetéseket levonni az eseményekből:

Június 25. A magyar válogatott hazaérkezik Prágából.

Július 1. Az elnökség értékeli a prágai versenyt, és a Góth—Kaufmann, Kovács Gy. —Bacsó pár mellé a Vég—Décsi párt jelöli a csapatba. Kapitány: Cohen Rafael.

Júli. 3. Beadják az útlevelekérelmeket. Az útlevelesztály nem tartja szükségesnek a nagyszámú kísérő kiutaztatását, ezért a feleségek kérelmét megegyezéssel törlik.

Júli. 5. A Góth—Kaufmann pár kérésére az elnökség úgy határoz, hogy a játékosok repülővel tehetik meg az utat, a fásasztó vasuti utazás elkerülése érdekében.

Júli. 10. A lengyelek közlik, hogy 92 fővel vesznek részt a tihanyi versenyen.

Júli. 12. Több országból érdeklődnek a tihanyi verseny iránt, az oszt-rákok és a belgák bejelentik részvételüket. A vezetőség a skandináv versenyzőket Sopotban szándékozik meginvitálni.

Júli. 1—20. A válogatott rendszeredést tart.

Júli. 20. Az ujságok feketehimlő megbetegedésekről számolnak be Lengyelország területén.

Júli. 21. A hatóságok kötelezővé teszik a Lengyelországba utazók beoltását a fekete himlő ellen.

Júli. 29. Góth Gábor és Bacsó Ferenc érintkezésbe lépnek a válogatott többi tagjával: nem kellene-e lemondani az utazást.

Júli. 30. Vég Tibor érdeklődésére

a KÖJÁL vezető főorvosa kijelenti, hogy az oltás tökéletes védelmet nyújt a himlőveszéllyel szemben. A megnyugtató válasz után a csapat úgy dönt, hogy elutazik Sopotba.

Júli. 31. 11 óra. Kaufmann István megérkezik a nyaralásból, és közli, hogy nem utazhat, mert édesanyja nem engedi.

13 óra: Góth Gábor közli, hogy saját és felesége belátása alapján szintén nem utazik.

14 óra: Bacsó Ferenc is bejelenti, hogy édesapját operálják és nem utazhat.

17 óra: Megbeszélés a Balzac utcában. Kaufmann, Góth és Bacsó hajthatatlanok. A magyar csapat természetesen nem vehet részt a Balti-Kupa küzdelmeiben.

S a jövő? Még egyelőre bizonytalan milyen hatással lesz a magyar csapat váratlan távolmaradása az eddig drágán és fáradságosan kiépített nemzetközi kapcsolatainkra.

Az eseménynaptár összeállítása után telefonon felhívott Cohen Rafael csapatkapitányt is, nyilatkozzék a történetekkel kapcsolatban.

— Csak a legnagyobb felháborodással nyilatkozhatok a történetekről — kezdi nyilatkozatát a kapitány —, a legnagyobb mértékben elítélem a válogatott nevezett tagjainak magatartását.

— Ilyesmi egyetlen sportágban sem lehetséges. Bizonyítja ezt az is, hogy a világhírű amerikai atlétaválogatott is maradéktalanul érkezett meg Lengyelországba, és zavartalanul bonyolították le a vívó-világajnokságot is.

— Bár a himlő megbetegedéseket két héttel az utazás előtt észlelték, versenyzőink csak az utolsó előtti napon tagadták meg az elutazást, holott útlevelük megvolt, a jegyeket és a szállodát is megrendeltük.

Miért nem jelölt ki másokat az utazásra?

— A nyári szezón és a játékosok szerteágazó egyéni kööttsége miatt szinte lehetetlen volt nagyobb keret részére állandó tréninget tartani.

— De ezenkívül is bíztam játékosaink sportszeretében, lelkiismeretességében és fegyelmezettségében.

Milyen következtetéseket von le a történetekből?

— Az eddigi sajnálatos tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a fegyelem megszilárdítása terén még igen sok a tennivaló. Kötelességünk gondoskodni arról, hogy a jövőben csak olyan versenyzők legyenek a magyar válogatott tagjai, akik megértik annak a felelősségnek a súlyát, amivel egy ország színeinek reprezentálása jár — fejezte be nyilatkozatát Cohen kapitány.

Érdekes leosztások a nyári versenyekről

Dél helyén Vágó István ült, és 4 kört játszott a következő lappal:

	A 9 x		
	A B x x		
	x x		
	A x x x		
D x		E	B x x x x
D T			x x x
AKDB x x	Ny	K	x x
DB x		D	T 9 x x
	K T x		
	K 9 8 7 x		
	x x x		
	K x		

Nyugat a káró K-val indult, majd az Á-t hívja le. Kelet dublót jel-

zett, Nyugat folytatja a kárót, Vágó a bubbal lopott, s ez elárulta Nyugat adú D-ját. Vágó lehívta a kór Á-t, amelybe Nyugat a D-t dobta. Vágó sporttársunk látva Nyugat hosszú káróját, impasszt adott az adú 10 ellen, s meglepetésére azzal Nyugat ütött. A treff D következt, amelyet a felvevő a kezében ütött. Látszólag kiadó volt még egy pikk, s ekkor bukott volna a parti. Volt azonban még egy lehetőség. Ha Keletnek 4 treffje és 5 pikkje van, a parti kényszerdobással teljesíthető. Világos és egyszerű megoldás, és Vágó István azonnal fel is fedezte.

Treff ász, majd treff lopás következett. Lehívta két aduját, amelyre először adut, majd pikkét dobott az asztalról. Az utolsó adu hívásánál Kelet beszorult. Magas treffjét nem dobhatta az asztali treff miatt, pikk búbját volt kénytelen dublirozni, s a felvevő teljesített.

Az egyik párosversenyen a következő beosztásnak voltunk tanúi:

A 6. kör felvétel ellen Nyugat pikkkel indult. Dél leaduzott, lehívta pikkjeit, majd káró Á. ütés után a káró B.-al kiadta az ütést. Nyugat ütött, és lehívta a treff 9-t. A felvevő az asztalról a búbot adta, Nyugat pedig a D.-t. Dél ütött az ászszal, lement az asztalra és beimpasszolta Kelet treff 10-ét. Ezután

```

x x x
D T 9 x x
A x
B x x
x x x x
x x
D T x x x
9 x
É
Ny
D
A K D
A K B x x
B x
A K 8

```

ismét lement az asztalra, és meghívta a treff B.-t.

A játékban rendkívül érdekes helyzet alakult ki, a felvevő ugyanis eliminált helyzetben fogta el az ellenfél három magas lapját.

G. I.

Villámpárosverseny eredmények

Az április 1.-től július 30.-ig terjedő időszakban a következő sporttársak nyertek tiszteletdíjat:

Lukács István	105,0	18,5	(28)
Zánkay Géza	111,5	21	(24)
Sarlós Tibor	93,6	20,5	(21)
Gács György	89,1	20	(20)
Kovács László	83,9	28	(11)
dr. Proniewicz F.	82,0	20	(20)
Waldmann Imréné	89,1	20	(20)
Aradszky Gézáné	100,3	23	(33)
Sváb János	110,5	23	(38)
dr. Varannay I.	122,7	10,5	(40)
Gyenes István	105,3	16,5	(39)
Serfőző Gusztáv	85,7	27,5	(17)
Márton Géza	83,7	23	(17)
Cohen Rafael	77,0	23	(16)
Mátéffy Pál	96,0	22	(21)
Szász Endre	88,4	20	(18)
dr. Widder L.	77,0	24,5	(13)
Balogh Albert	108,9	20,5	(25)
Bánó Lehel	91,2	21	(20)
Bencsik László	115,4	15	(43)
Jakubovics J.	120,9	15	(34)
Jakubovics J.-né	115,8	15	(33)
Wellner Péter	107,0	15	(27)
Csáki Endre	107,5	24	(29)

A fenti időszak első helyezettjei:

Kaszab—Petz	60,6%
Jakubovics—Jné	63,6
Zboray—Markó	65,6
Nessi—Szelezcky	58,8
Sórné—Sarlós	59,7
Szentmiklóssy—Szné	59,9
Debreceni—Dné	59,4
Sórné—Sarlós	61,6
Kovács L.—Proniewicz	65,1
Gács—Waldmanné	63,6
Szücsné—Ozorai	58,7
Gulyás—Szigethy A.	59,8
Solti—Márton	61,1
Sotériusz—Vásárhelyi	59,2
Mátéffy—Szász	61,2
Kertes—Kertesné	60,7
Tarnay—Csiszár	58,1
Widder—Serfőző	64,6
Widder—Szirmay	60,2
Bene—Arató	60,7
Zboray—Markó	67
Vágó—Gábor	59,5
Kovács—Proniewicz	60,7
Kovács—Proniewicz	65,1
Kaszab—Petz	59,4
Géza—Komlós	59
Kovács—Proniewicz	61,7
Sváb—Aradszkyne	66,3
Widder—Kertész	62,8
Nessi—Szelezcky	63,5
Debreczeniné—Zánkay G.	61,1
Kovács—Proniewicz	66,5
Serfőző—Widder	67,1
Bodó—Takács L.	57,5
Szekeres—Sotériusz	63,1
Hennel—Lukácsné	61,1
Proniewicz—Sai Halász	64,6
Bánkövy—Csáky	62

A kis káró indítás

A kis káró indítás elméleti alapja: A segítő kéz is indíthat. Ha nem kap választ, általában nincs a vonalban 20 pontnál több, így az ellenfél gémje valószínű. Ha kap választ, a válasz minőségétől függ a töredék vagy gémjáték.

A kis káró indítás alkalmazható (csak nyitó licitként) első és második helyen, mansban és bellben egyaránt 10—17 bécsi pontszámú laperóval, bármilyen elosztással.

Természetesen legalább ötös figuravezetéses kárószínnel 18—27 pontig ugyancsak egy káró az indítás.

A két laptípus licitjét az különbözteti meg egymástól, hogy amikor a második menetben újból az indító licitál, akkor:

1. kis káróval

a) a partner nem kényszerítő licitjére, vagy az ellenfél közbeszólására passzol, kivételesen más gyenge licitet ad,

b) a partner kényszerítő licitjére színét ugrás nélkül licitálja, vagy szanzadut licitál.

2. valódi káróval:

a) a partner nem kényszerítő licitjére a káró szint ismétli, vagy erőjelző licitet ad. (Kétszínű: káró — pikk — lappal pl.: 1 káró — 1 kőr — 2 pikk.)

b) a partner kényszerítő licitjére kárót ismételi, vagy erőjelző licittel válaszol.

c) az ellenfél közbeszólására kontrázik, ha a partner passzol, kárót ismételi, vagy egyéb erőjelző licitet ad.

A válaszok egy káró indításra azonosak mindkét laptípus esetében.

Tehát:

0—9. pontig: passz.

10—23. pontig egyenletes elosztással: 1 szan.

10—18 pontig vezető színnel: egy nemes szín v. két treff. (két kárót csak ötös figuravezetéses káróval lehet licitálni.)

19 ponttól nem egyenletes elosztással: színforsz.

24 ponttól egyenletes elosztással: 2 szan.

Az ellenfél közbeszólása esetén a fentiekben felül:

16 ponttól: információs kontra.

A kis káró indítás előnyei:

Első, vagy második helyen passzoló partnerrel már tudjuk, hogy nincs 10 pontja, ezért lapunkat átértékelhetjük, és szabad tere nyílik a blöffnek is. Nem indítunk pl. rossz elosztású lapot 23—24 pont alatt, megvárjuk, mit mond az ellenfél, mert vonalunkban legfeljebb 32—33 pont van, és nincs játszóútésünk.

0—15 pontos lappal elindíthatunk az egyik nemes színnel, ha a másikban erősek vagyunk. Pl.:

Dél: P: x x C: A D B x x K: x x T: x x x x

Észak és Kelet passza után a jó licit: 1 pikk! Nyugat kontrázik, Kelet 1 szant mond, és kikötnek 3 szanban. Dél kis kőrrel indít, Északnál találja a dubló kőr királyt, és az eredmény egy bukás.

(Nyugat lapja ez volt: P: K B x x, C: x x, K: A K B 10, T: A D B. Kelet P: A D x x, C: 10 x x x, K: D x x, T: K x.)

Látható, hogy sem Nyugat, sem Kelet nem licitálhatta négyes pikkjét, Keletnek pedig nem volt más licitálható színe. Dél 1 pikk indítása kizárta Nyugat 1 treff nyitását.

Harmadik és negyedik helyen az induló — passzos partnerrel — alacsonyabban licitálhat, és nem kell partnerét licitre kényszerítenie forsszal, ez 5—9 pont közötti lappal úgyszólván licitálni fog.

Pl.: Dél: P: A x x, C: A 10 x x x, K: K 10 x x, T: A.

A licit Észak és Kelet passza után: 1 kőr. Nyugat 1 pikk közbeszólása után Észak a következő lappal mond két kört:

P: xx, C: D9x, K: DBxx,
T: Bxxxx.

Dél, akinek lényegében kettes indulása lett volna, 4 kórt mond, amit pikk indulásra a kőr bubi kedvező fekvése után simán teljesít.

A másik asztalnál két passz után Dél 2 kór indítását körpassz követi. Az eredmény 2 szúr.

Az első-második helyen passzos indító, partnere indulásra 7—9 ponttal és jó színnel forszot adhat, ezzel pontosan érzékeltetheti lapját. Pl.: Észak: P: xx, C: KDBxxxx, K: x, T: xxx.

Dél 1 treff indítása után Nyugat információs kontrát ad, Észak 2 kórt licitál.

A kis káró indítás hátrányai

Olyan esetben, amikor az ellenfeleknek egyébként nem volna indításuk, a kis káró indítás következtében közbeszólás formájában szóhoz jutnak, és teljesítenek 7—8 ütést, sőt volt rá eset, hogy az ellenfelek rejtett gémjét a kis káró indulás „hozta ki”. Pl.:

	B x x				
	A D x x x				
	K x x				
	B x				
K D x		É	A T x x x		
x x		Ny	K A x		
D T x x x		D	B D T x x x		
A x x					
	x x				
	K B x x				
	A x x x				
	K x x				

Látható, hogy É kis káró indítása után a 4 pikk licit K—Ny részére végső soron sínen gördül és a vonalban levő 35 pont ellenére, a gem minden indulásánál teljesíthető.

Ha É. nem indul, úgy K. kétszínű lapja ellenére is hallgatásra kényszerül, mert lapja nyitásra nem alkalmas; trikkszegény.

Dél lapja ugyan 18 pontos, de sem játszóütés, sem oly körülmény nincs, amely indításra alkalmassá tenné.

Ny. negyedik helyen ugyancsak gyenge, hogy a sor végén felvegye a licitet. *

A kis káró indításánál nem kell félni a bukástól. Mennél többet bukik a kis kárós, annál nagyobb a remény, hogy az ellenfelet „lebeszélte” valamilyen komoly kontrákról.

	K B x x				
	x x				
	x x				
	K D x x x				
x x x		É	A D T x		
A x x		Ny	K D B T x x		
A K B x		D	x x		
x x x			A B		
	x x				
	K x x				
	D T x x x				
	x x x				

Észak 1 káróval indít a mansban és Kelet információs kontráját Dél — jobb híján — lepasszolja. Nyugatnak éppen káró a vezetősíne, jó üzlet, gondolja, ráér licitálni, ha a kis kárós kimegy valami más színbe, és büntetővé változtatja az információs kontrát. Északnak nem szabad 2 treffre kimenni, mert az eggyel több ütés, és Délnek, ha passzolt, biztos van kárója.

Körindulás után Kelet a harmadik ütésben adura vált, és így Észak négyet bukik. 700 pont. K—NY-nak azonban körben kis szlem van a lapjában, ami 1430-at ír. Ha a pikk fordítva fekéldne, akkor szlem ugyan nincs benne, de az 1 káró is csak kettőt bukik. Ez esetben 300-zal szemben K—NY 620-at írna.

Morehad névtelen coup-ja

Morehead az alábbi lapelosztás mellett 4 pikket játszott:

	6 5				
	8 4 3				
	A K D 6				
	7 6 4 3				
9 3		É	A B 4		
A D T 9 2		Ny	K B 7 6		
B T 5		D	9 2		
D 9 5			A B T 8		
	K D T 8 7 2				
	5				
	8 7 4 3				
	K 2				

Nyugat treff 5-tel indult, Kelet ütött az ásszal, és Morehead került ütésbe, treff királyával. Dél a káró D-val került ezután az asztalra, és a pikkt 5-t hívta. Kelet kicsit tett, és Morehead (a búb helyzetét nem ismerve) a dámával ütött. Hogyan kell ezután játszani tovább, hogy bármilyen ellenjáték mellett teljesíthessen?

A veszély látható: ha a felvevő az asztalra megy káróval, hogy aduz-

zék, Kelet az ásszal üt, és átadja az ütést Nyugatnak, hogy az lopassa káróját utolsó adujával.

Hogyan védekezünk ez ellen? Igen egyszerűen: azonnal kórt kell hívni, mint azt Morehead tette! Ezután közlekedés hiányában az ellenjátékosok nem tudják már megbuktatni a felvételt: Morehead asztalra ment a káró királlyal, és pikket hívott, hogy az ásson kívül több adut ne adjon ki.

A technika magasiskolájának ABC-je

GRAND COUP

Coffin könyvének példái nyomán elérkeztünk az utolsó technikai fogáshoz, a bridzsjátékosok igen ritka kékmadarához — a „grand coup”-hoz.

Meg kell említenünk, hogy a bridzsirodalomban különböző „coup” alatt emlegetett technikai fogások nem származnak közös gyökérről, és a legelterjedtebb elvi alapokon nyugszanak. Így a Vienna-coup a beszorítás egyik különös esete, illetőleg annak előkészítő mozzanata. A Gellérthegyi-coup ugyancsak a beszorításnak sajátos esete, amikor az ellenvonal egyik játékosával szorítatjuk be a másikat. A Deschapelles-coup viszont az ellenjátékos ütésáldozata az átmenet szétrombolása végett stb.

Egyetlen valódi, tulajdonképpeni Coup van — a Grand-Coup, a behajthatatlan adufigura elfogása. Lényege az, hogy az ellenvonal többszörösen védett figurája ugyan kés alatt ül, de előtte (az asztalon) nincs elegendő adu sikeres behajtásához. A felvétel teljesítésének pedig elengedhetetlen előfeltétele, hogy aduban ezt a figurát ne adjuk ki. Ez csak akkor érhető el, ha a végjátékban, a 12. ütésben az asztalról hívhatunk, az ellenfélnél pedig nem maradt már egyéb lap, mint az egyszerű védett adu figura. Bármilyen szint hív is az asztal, az ellen-

fél kénytelen adut adni, és fejét a felvevő kezében levő villa-bárd alá hajtani. Ennek a véghelyzetnek az előállítása igen körültekintő előkészítést igényel. Természetesen ehhez kedvező elosztás és az asztalra elegendő átmenet szükséges. Gondosan ügyelnünk kell arra, hogy az ellenfél ne tudja valamely dobással tervünket megghiúsítani.

Az előkészítés két alapelemből áll: az egyik lényege az, hogy a kéz aduit lopással az ellenfél aduinak számára kell lerövidíteni. A problémát éppen az jelenti, hogy egyrészt a kéz igen hosszú aduban és az asztal nagyon rövid, másrészt a hiányzó aduk elosztása az ellenfeleknél ugyancsak egyenlőtlen. Éppen ezért nem szabad visszariadnunk attól sem, hogy szükség esetében az asztal magas lapját lopjuk az előkészítés során a kézben.

A másik mozzanat gondos tempójátékot igényel, amelynek során kézbéli ütéseinket kellő időben le kell hívni, az asztalra pedig az átmenetek ügyes kihasználásával annyiszor kell lemennünk, ahányszor szükségessé válik kezünk aduinak lerövidítéséhez, és ahhoz, hogy a 11. ütést az asztalon vigyük. Természetesen nem szükséges, hogy csak a 11. ütésnél kerüljünk az asztalra. Ha kezünk aduban már kellőképpen lerövidült, hamarabb is átmehetünk, ha

ott húzó hosszú színünk van és ezt mindaddig hívhatjuk, amíg az ellenfél adut nem ad. Ennek kapcsán csak arra kell ügyelnünk, hogy kezünkben az adukon kívül, a többi színben csupa magas lapunk legyen, nehogy az forduljon elő, hogy az ellenfél aduját elfogjuk ugyan, de más színben kell ütést vesztenünk. A végső cél ugyanis nem az ellenfél adufigurájának elfogása (ez csak eszköz), hanem a látszólag elkerülhetetlen (adu) vesztőütés elkerülése.

Vannak olyan esetek is, amikor az asztalon ugyan eredetileg elegendő adu volt az ellenfél figurájának alákergetéséhez, ezeknek jó részét azonban a felvevő kénytelen kezében levő más szín kis lapjainak lopására felhasználni, és ezért nem marad elegendő aduja a többszöri impasszhoz. Ilyenkor is csak „Grand-Coup”-val segíthetünk magunkon.

Végül arra is rá kell mutatnunk, hogy lényegében ugyancsak Grand-Coup-val van dolgunk akkor is, ha az előzőek szerinti előkészítést követően a 11. ütést — ha ez még nem jelenti a bukást — kiadjuk, mert (a kéz kivételével) bárki hív is a 12. ütéskor, az ellenfél adufigurája kés alá kerül.

Lássunk példákat:

K	B	T											
B	2												
A	D	3											
T	8	7	6	5									
9	7	5	4		8	6	2						
3						A	D	5	4				
B	T	9	6	5				K	8	4	2		
K	9	4						D			D	2	
								A	D	3			
								K	T	9	8	7	6
								7					
								A	B	3			

4 kör ellen Ny a káró búbbal támadott. A káró A ütés után asztalról adu B következett, amit K nem fedett. Végeredményben mindegy, hogy Kelet ászt, vagy kicsit tesz? (Csak a dámát nem szabad adnia.) A felvevő természetesen kétszer impasszt ad, ezzel sem kerülheti azonban el látszólag aduban a két vesztő

ütést. Minthogy pedig treffben jó ellenjáték esetében ugyancsak két ütést kell kiadnia, felvétele nem teljesíthető, hacsak nem fogja el mégis Kelet kör dámáját. Ezért előkészítésként kétszer asztalra megy és káró lopásokkal lerövidíti kezét. Ezután következik a kéz két fekete ásza és végül treffel kiadja az ütést. Az ellenfelek most már nem akadályozhatják meg, hogy az adu nagyvillá mögött a felvevő kezében levő védett adu K megszerezze a teljesítést jelentő 10 ütést. (Meg kell jegyeznünk, hogy Coffinnak ez a példája nem klasszikus „Grand-Coup”, de ugyanazon az elven alapszik.)

A következő példában a felvevőnek nem kell előkészítésként kézbéli aduit lerövidíteni, mert kedvezőtlen aduelosztás következtében az ellenfél ugyanolyan hosszú. A leosztás egyben azt is szemlélteti, milyen nagy könnyelműség egy kontrával idő előtt elárulni a rossz aduelosztást.

B															
K	9	3													
A	K	D	B	9	8	7									
D	B														
A	T	9	8	6	4	2									
—							K								
6	5	4	3				Ny	K	B	7	6	4	2		
9	2							D		T	2				
											T	7	6	5	3
											D	7	5	3	
											A	D	T	8	5
											—				
											A	K	8	4	

Dél 1 körjére Nyugat 1 pikkét licitált. Ez a könnyelmű közbeszólás arra indította Keletet, hogy a 6 körös végső bemondatást megkontrázza. Ez a kontra tette lehetővé a teljesítést.

Nyugat pikk ásszal indult, majd folytatta ezt a színt. Az asztal kénytelen volt az adu királlyal lopni. A kör 9-es következett impasszra, amit a kontra tett lehetővé, majd — amennyiben Kelet nem fed — újabb adu impassz. Az asztali két treff figura lejátszása után a magas kárók következnek. Az elsőre a kéz eldobja kis pikkjét, a többire fekete szí-

nű magas lapjait mindaddig, amíg Kelet adut nem ad (önként, vagy kényszerből), ami megegyezési impasszokra ad módot. A lényegen az sem változtat, ha Kelet fedi az adu 9-t, mert a két asztali treff figura kétszeri átmenetet biztosít egy újabb adu impasszhoz, és a kárók lejátszásához. Különbőség csak akkor volna, ha a kézben nemcsak egy eldobandó kis lap lenne, mert Kelet a második pikkihívásba káródobással és a kárók aduval történő ütésével megakadályozhatná a kéz többi rossz lapjának eldobását.

A következő példában az asztal adui lopásra használandók és ez teszi szükségessé a „Grand-Coup” véghelyzet kialakítását:

	A D 9 7 5	
	D 9 8 4	
	7 6 5 4	
E 9 8 7 5	E	T 6 3 2
K B T 4	Ny	K 6 3
	D	B T 3 2
K D B 8		T 9 3
	A K D 4	
	8 2	
	A K 7 6 5	
	A 2	

A licitálást Dél indította 1 kárával, Nyugat kontrázott. Ez azonban nem gátolta a túl optimista É—D vonalat abban, hogy 7 káróig jusson el. Nyugat alattomos módon a kőr búbba! indult. A felvevőnek azonban nincs más választása, mint az impassz. Ennek sikere után most már csak gondos játék szükséges. Nyugatnál — a kontra után — nem valószínű, hogy négy káró lenne, különben is, ha négy adu egy kézben van, ez csak Keletnél fogható el. Ezért helyes a dámahívás asztalról. Amikor a kedvezőtlen aduelosztás kiderül, az is nyilvánvalóvá válik, hogy asztali körmagasításra nem szabad, ill. nem is lehet játsszani. Az asztal két aduját tehát egy pikkés egy trefflopásra kell felhasználni. (miután a kéz magas pikkjeire három treffet dobtunk). Ezáltal viszont az eredetileg elégséges adut tartal-

mazó asztal rövidde válik ahhoz, hogy kétszer hívhasson Kelet ket-tős adufigurája alá. Ebben a helyzetben csak a „Grand-Coup” segít. Ezért a harmadik hívás asztalról az adu 9, amit Kelet fed, és a kéz üt. Három magas pikk (treff dobás) következik, majd a negyedik pikk ellopása az asztalon (mielőtt Kelet dobhatna). Ezután pedig kör ász és körlopás a kéz lerövidítése végett. A 10. ütés a kéz treff ásza. majd az asztalon ellopott treff biztosítja, hogy a 12. ütésnél az asztalról hív-hassunk. Ez a hívás Kelet védett adu búbját a kéz villája alá hajtja.

Nagyjából hasonló kiosztás adó-dott 1962. júliusában az egyik vil-lámpáros-versenyen. Kelet 1 kárával indított. Egy kör közbeszólásra Nyu-gat 2 pikkre ugrott, Észak viszont 4 körrel zárt, amit Kelet megkontra-zott. Nyugat kis kárával indult, Ke-let ütött és visszahívta a szint, amit az asztal lopott.

	A D x	
	D 8 x x	
	K	
	9 8 x x x	
K B x x x	D	9 x x
9	Ny	K K x x
B 9 8 x	E	A D x x
A B x		K T x
	T x	
	A B T x x	
	T x x x	
	D x	

Az asztalról treff következett, az ellenfél ismét kárával rövidítette az asztal aduit. Az újabb treffhívás után, amely a harmadik kiadott ütés volt, Kelet újból kárót hívott, hogy adu királyának beimpasszolását lehetetlenné tegye, és ezzel megbuk-tassa a felvételt. Az asztal lopott és adu dámája ütés maradt. Ekkor a felvevő treffet lopott kézben, majd pikk impassz és újabb trefflopás kö-vetkezett. A 11. hívásnál az asztal pikk ásza ütött és bármelyik fekete szint hívhatta, Kelet kénytelen volt adut tenni, és ezáltal a kéz AB vil-lája biztosította a teljesítést.

Vége.

Cz. A.

Larry Weiss: A LIMITRENDSZER

Válaszok és viszonyválaszok (folytatás)

Jó kézzel gémet kell mondani. (Nem mondja senki, de mi tudjuk, hogy néha borotvaélen járunk. Néha elérünk egy teljesíthetetlen gémet, mert az ellenfél nem találja el a megfelelő ellenjátékot, s így a felvevő több ütést csinál, mint ami a lapban volt. Néha bukunk, de csak ritkán kontrázva. A mérleg — úgy véljük — a javunkra billen.)

Amíg a válaszoló nem közölte kezének felső értékét, a küzdelemhez ugyanannyi joga van, mint az indulónak. Ezt a következő licitmenetel ábrázoljuk.

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 treff	1 káró	1 kör	1 pikk
passz	2 káró	2 kör	

Ez küzdelmi licit. Északnak ilyenféle lapja lehet:

P: x x, C: K D B x x x, K: x x x, T: C x.

Gyakran előfordul, hogy a válaszolónak olyankor is alkalma nyílik a küzdelmi licitre, amikor passza a licit lezárását jelentené. Így például:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 treff	1 kör	1 pikk	2 kör
passz	passz	?	

A két pikk még küzdelmi licit lenne, de Északnak most komolyan mérlegelnie kell megszólalását, miután partnere kezének erejét a passz komolyan elhatárolta. Ahhoz, hogy Észak újra nyithassa a licitet, valami védekező erejének is kell lenni.

A limitrendszer elmélete

Különleges helyzetekre vonatkozó egyik megállapításunk: limitált kézzel a küzdelmi akció komolyan kifogásolható. Ez a megállapítás úgy hangzik, mint engedmény rendszerünk játékosai felé. Lehet, hogy bogaraskodók, de szerintem: „abszo-

lút tilos”. Konkretizáljuk az elmondottakat:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 kör	2 treff	2 kör	3 treff
passz	passz	?	

Szabad-e Északnak három kört licitálnia? Tegyük fel, ez a lapja:

P: x, C: K D x x x, K: B x x x, T: x x x.

Ha még egy jó dámája lenne, akkor ez a kéz elérné a három körös ugró emelés alsó határát. Ugy látszik, hogy a három kör teljesíthető, de legfeljebb egyszer bukik. Nem valószínű, hogy az ellenfél kontrázik. De hát akkor miért kardoskodom a passz mellett?

A válasz nagyon egyszerű, nem tudni, az ellenfelek helyesen értékelték-e erejüket, és nem szívesen adnék nekik újabb sanszot, hogy a legjobb helyen köthessenek ki. Ott van az eddig nem licitált pikk, az izgat engem, s legszívesebben venném, ha azt végleg elmulasztanánk. Vitapartnereim azzal érvelnek, hogy az ellenfelek három treffnél megálltak, nincs szándékukban gémmé menni. Nagyon sok rossz játékosal találkoztam, akik nem tudják, hogy miután az ellenfél leállt, nem szabad folytatni a licitet. Ilyen hibákat csinálnak: kontráznak, majd továbblicitálnak és az én nyakamba varrják a másodmenetű felvételüket.

E probléma kulcsa az a tény, hogy a partner hallotta licitemet, és nem akart, vagy nem tudott tovább küzdeni, pedig mint indító kedvezőbb helyzetben van ahhoz, hogy ilyen akciók ésszerűségét elbírálhassa.

A védekező licit körülj zavar és bizonytalanság miatt az ellenfelek gyakran kötnek ki rossz helyen. Tovább támadásunk lehetőséget ad nekik, hogy a helyzetet jobban átgon-dolva korrigáljanak. Jellegzetes pél-

da erre az alábbi eset, amely egy páros versenyen fordult elő.

	B	9	7	6	2	
	5					
	4	3				
	A	9	8	5	2	
K 8 4		É		3		
6 3	Ny	K	A	D	B	8 4
A B T 8 6		D	K	9	7	5
K B 7			D	6	3	
	A	D	T	5		
	K	T	9	7	2	
	D	2				
	T	4				

A licit:

	Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 pikk	2 káró	2 pikk	3 kőr	
passz	passz	3 pikk	4 káró	
körpassz				

Kelet—Nyugat igen jó versenyjátékos volt, és ismerte a mi rendszerünket. Kelet biztos volt abban, hogy az én indulásom ki akarta zárni az ő körjét, és a karjaimba szaladt. De jött az én jó partnerem másodlagos támadásával, és megmentette a helyzetet — az ellenfélnek.

Jól jegyezzük meg, minden ellenkező látszat ellenére, hogy Észak nem volt olyan helyzetben, hogy megítélhesse, kinek milyen keze van, vagy mi a legkedvezőbb hely. Érdekes a meccspont-összehasonlítás. A négy káró mínusz 130 pontot jelentett nekünk, és hat meccspontot az elérhető maximum 25-ből. Ha a három pikket játszhattuk volna és 100-at bukunk, kilenc meccspontot értünk volna el. Ha az ellenfelet engedjük három kört játszani, plusz 100 pontot érünk el, ami 21 meccspontot eredményezett volna.

Barátaim ezt mondogatják: Vanak kezek, amelyekkel nem akarjuk bátorítani a partnert az ugró emeléssel, az ellenfelet se akarjuk kizárni, mert többet akarunk, és lehet, hogy kontrázhatjuk az ellenfelet, ha tovább mennek.

Egyetlen magyarázatom az, hogy a partner mindenkor gondolja meg, megfelelő-e lapereje valamilyen ak-

cióra; igen vagy nem. Azt szeretném, ha felhagynánk az ilyen szemlélettel.

Szanadu licit

Rendszerünkben az egy szanadu indításhoz 15—17 pont szükséges. Néhány évvel ezelőtt kísérleteztünk a 12—14 pontos változattal, de idővel felhagytunk vele, mert túl sok komplikációt okozott, és ha rossz volt a nézőpontunk, túllicitáltuk magunkat. Pl. ha licit így alakult.

Észak	Kelet	Dél	Nyugat
1 szan	2 kőr	kontra	körpassz

és Keletnek elvehetetlen nyolc ütése volt annak ellenére, hogy a védekező vonalnak 18—22 figurapontja volt, igen nehézé vált „kievickélni” ebből a hidegzuhanyból a következő néhány kiosztásban.

Igaz, erős szan indulásnál is akadáhat hasonló helyzet, de a másik (vagy a többi) asztalnál is hasonló helyzet alakul ki, ami lényeges vigasz.

Miután áttértünk az erős szanra, új probléma jelentkezett. Mit csináljunk negyedik helyen ilyen lappal.

P: K x, C: x x x, K: A B x x, T: K D x x.

Ha elindítjuk a licitet, ismét csak találgathatjuk, hogy az ellenfélnél vannak-e a nemes színek, vagy csupán a pikk, s akkor kizárnak az akcióból.

Azzal a tudattal felfegyverkezve, hogy a partner passza elég pontosan licitálta kezének erejét, amellet kardoskodtam, hogy ilyen kezekkel passzolni kell. Az volt az elméletem, hogy a nemes színek hiánya minőségileg elhomályosítja azt a gyenge értéket, amit a magas lapok birtoka jelent.

Miután elgondolásom némi eredménnyel járt, nem lehetett lenyelni egyes lényeges hibáit se. Ezek nem örvendeztették meg partneremet, és csapattársaimat. Emellett, Bill Mc Williams kérdezgette: 12 pontos,

vagy 2½, honórtikkés lappal szabad-e passzolni?

Ilyenkor mindig mondogattuk egymásnak: „tökéletes kéz a gyenge szanhoz.” Eme magyarázat néhány-szori ismétlése után önként adódott a megoldás. A 12—14 pontos szan indulást csak negyedik helyen használjuk.

Ez igen hatásos adaléknak bizonyult megközelítési rendszerünkhez. Mindkét ellenfél licitálta kezét, a védekező hatás csaknem biztos. Azt lehet mondani, hogy a félelem zónája lép működésbe. Nem kétlem, hogy az állandó gyakorlat felfedi ennek gyengeségeit, s bizonyos simításra szorul, de eredményül komoly haszonnak kell mutatkoznia.

Ebben a helyzetben az erős szant úgy mutatjuk meg, hogy színindítás után a legalacsonyabban szan vizsgaválaszt adunk. Ezt alkalmazzuk még akkor is, ha az indítás 1 kör vagy 1 pikk volt. (Ne felejtjük el, hogy most és a következő példákban a licit előtt három passz hangzott el.)

Észak	Dél
1 kör	1 pikk
1 szan	

Ezzel elimináltuk egy mesterséges licit szükségességét, ilyen lappal:

P: K x, C: A D x x, K: B x x x, T: A B x.

Egy másik újítás a gyakorlatunkban egy nemes szín eltitkolása, vagy a partner nemes színének támogatása hármassal, vagy mindkettő. Pl. ez a lapunk:

P: A B x x, C: K x x, K: A x, T: K x x x, és a licitmenet:

Észak	Dél
1 treff	1 kör
1 szan	

Első pillanatra úgy tűnik, hogy ez torzítás, pedig valóságban a természetes licit legegyszerűbb formája. A kéz általános karakterét definálta a legkorábbi alkalommal. A partner tudva, hogy lehet egy nem licitált négyes nemes színünk, vagy az

ő színében támogatásunk, így ha ez érdekelve van ebben az irányban, tovább érdeklődhet.

Ebben a megközelítésben több nyilvánvaló előny rejlik. Elértük az erős szan pozíciót, és az ellenfélnek a legkisebb felvilágosítást adtuk. Ha Dél most szanban gémet licitál, az ellenfél teljesen tájékozatlan. Ők nem mernek kevesebbet feltételezni, minthogy Északnak vagy négy pikkje, vagy két körje van. Ha, mint a példa mutatja, Délnek négy pikkje vagy öt körje van (vagy mindkettő), úgy két treffet licitál, ami nem treffemelés, hanem Stayman-konvenció:

Észak	Dél
1 treff	1 kör
1 szan	2 treff

Ezután Észak két káró vizsgaválasza tagadja mind a négyes pikket, mind a hármassal körte. A fennmaradó válaszok nyilvánvalók. Kivéve, ha négyes pikkje és hármassal körje van, amikor is a négyes pikket kell előbb megmutatni.

Minden ezutáni licit éppen úgy értelmezendő, mintha Észak erős egy szannal indult volna. Gyenge kezét és treff találkozást az egy szanra adott három treffre ugrással jelzünk. Ez nem lehet jobb, mint:

P: x, C: K B x x, K: x x x, T: D x x x.

Ennél kevesebb ponttal passzolni kell az egy szanra, de öt körrel, vissza kell venni a kört, ami leintés.

Nemes szín ugró visszavétele in-vit:

Észak	Dél
1 treff	1 kör
1 szan	3 kör

Délnek ilyen lapja lehet:

P: x, C: D B T x x x, K: K B x x, T: x x.

Közepes találkozással és elsődleges figura értékekkel (ászk, királyok) Észak gémre emel.

Ugró vizsgaválaszt káróban, mint a köv. licitmenetnél.

Észak	Dél
1 treff	1 káró
1 szan	3 káró

egy majdnem szolid hosszú szint mutat, és alig valami mást, pl.:

P: x x, C: B x x, K: A B 1 0 x x x, T: x x.

A partner harmadlagos figurával és erős szan lappal vállalkozhatik a három szanra. Nyilvánvaló, hogy ez kockázat.

Mint korábban említettük, egyéb helyzetben az egy szan induláshoz 15—17 figurapont szükséges. Válaszaink kétfajta Staymanon alapulnak: a nem forszos két treffen, és a forszos két kárón. Miután ez széles körben használatos, úgy hiszem, hogy a mi helyi használatunk lényegesen különbözik tőle. Ezt is a mi általános licitstílusunk szerint fejlesztettük ki.

Sam Stayman lekcicsinyli ezt a módosításunkat, állítja: ez megkönnyíti az ellenfeleknek, hogy küzdelmi akcióba kezdjenek. Ervelésének tévedése azon alapszik, hogy sok helyzetben a licitek kiválasztása nem egészen tetszésüinktől függ. Ha pl. ez a lapunk van:

P: K B x x, C: A x x, K: D x, T: B x x x

vagy három szant, vagy négy pikket fogunk mondani a partner viszonzválaszától függően. Ha ellenfeleink agresszívek, és minden licitünket szó szerint veszik, vagy mi éppen azt kívánjuk, hogy ők bizonytalanságban maradjanak, két trefet válaszolunk. Ez nyitva hagyja az ajtót, hogy a belépést illetően zavarban legyenek. Ha semmi se történik, a legközelebbi körben bemondjuk a gémet. Sőt, ötös nemes színnel és nyolc ponttal rendszerünk szerint két treffet kell válaszolni. Így, ha a mi iskolánkat játszó ellenfelek ellen játszunk, a két treff választ hallva szinte kényszerítjük, hogy szabadon belépjenek a licitbe. Mi szép fogadattásról gondoskodunk.

Két káró válaszunk forszt két szanig vagy valamelyik nemes színben háromig. Ezután vagy a partner vagy az induló passzol a két szan után így:

Észak	Dél
1 szan	2 káró
2 szan	passz
vagy	
Észak	Dél
1 szan	2 káró
2 kór	2 szan
passz	

Az előbbi példában a két szan minimumot jelent. A partner 8—9 ponttal passzol. A második esetben a nemes szín válasz nem jelent pont-felsőhatárt, de a válaszoló két szan viszonzválasza újból 8—9 pontot mutat, s az induló minimummal passzol.

Maximummal, (vagy egy gusztyosos kézzel), de nemes szín nélkül, az induló legalacsonyabb rangú négyes minor színében válaszol. Így pl.:

P: K x x, C: A x, K: K D T x, T: A T x x lappal a licit így alakul:

Észak	Dél
1 szan	2 káró
3 treff	

és ezzel gémforszot adott. Ez különösen nagy segítséget nyújt, hogy legyőzzük az amerikai rendszerek nagy gyengeségét, hogy három szant játszunk olyan kezekkel, amelyekben minor színű gém vagy szem van.

A másik nem forszos licitmenet a két káró után a nemes szín válasz emelése így:

Észak	
1 szan	2 káró
2 kór	3 kór

közülünk legtöbbször ezt nem forsznak, hanem erős invitnek tekintik, kb. ilyen lapot mutat:

P: K B x, C: D x x x, K: K x x x, T: x x, gusztyustalan kéz, csak másodlagos fogásokkal és a két káró válasz alsó határán.

Hangsúlyozni szeretném, hogy egyik legelismeretebb játékosunk pontosan ellenkező használat mellett érvel. Szerinte az előbbi licitmenetet kellene használni. Ervelése megfon-

tolásra érdemes, szerinte az a kéz, amelyik két kárót licitál, és a megállapított találkozás után is képtelen gémré menni, nagyon ritka, s nem érdemes vele különlegesen foglalkozni. Ilyen kézzel helyesebb az első alkalommal két trefft licitálni. Metodikájának kifejtése külön helyet igényelne. Amikor vele játszom, akkor az ő rendszerét alkalmazom. Valahogy még egyik metodika sincs bizonyítva kellőképpen ahhoz, hogy bármelyik felsőbbségére is következtetni lehetne.

Kivétel a most bemutatott leosztás, amikor is a két szan magasság passzolható, minden más gémforsz. A válaszoló minor szín licitje szlem invit. Pl.:

Észak	Dél
1 szan	2 káró
2 szan	3 treff

szlem kísérlet treffben vagy szanban.

Érdekes licitmenet a következő:

Észak	Dél
1 szan	2 káró
2 kőr	3 treff

Délnek vagy treff a színe, vagy jó lapot és kőr találkozást mutat. A helyzetet a következő menet tisztázza. Mindenesetre az biztos, hogy jó keze van.

Ezenkívül még sok más licitmenet lehetséges a megértés árnyalataitól függően. Ezeket az érdeklődő olvasóra hagyom, dolgozza ki magának. Az azonnali két treff lehet leintés, invit, vagy, mint már említettük, erő és megtévesztés.

Észak	Dél
1 szan	2 treff
2 káró	3 kőr licitmenet.

kb. ilyen kezét mutat:

P: xx, C: ABT xx, K: Kxx, T: xxx.
Észak passzolhat, emelhet, szant licitálhat, ahogy lapja diktálja, és Dél elfogadja véghatározatát.

Ha Észak a fenti pályákban két káró helyett két pikket licitált volna, úgy Dél nem ugró három kőr licitje ugyanolyan jelentésű.

Észak nemes színének háromra

emelése közepes kezét jelent, amely jelentősen értékesebb lett a találkozás után.

Két treff utáni nemes színlicit kettes magasságban leintés. Így:

Észak	Dél
1 szan	2 treff
2 káró	2 pikk

licitmenet Északról passzt kíván.

Majdnem minden ilyenféle helyzetben Délnek nemes színekben 5—4 elosztása van gyenge kézzel. Ha csak egy ötös színe lett volna, közvetlenül licitálta volna. Lehetséges, hogy azért licitált így, mert szándékában volt invitálni, ha csak a színeben válaszolt volna. Természetesen miután elmulasztotta, hogy invitáló ugró válaszolást használjon, Északnak passzolnia kell.

Az alábbi licitmenetet speciálisan kezeljük:

Észak	Dél
1 szan	2 treff
2 káró	2 kőr

Dél négyes pikket ígér, és ötös kőrt mutat, de lehetséges, hogy kőrje csak négyes és azt kívánja partnerétől, hogy licitáljon két pikkot, ha pikkje négyes, de kőrje csak dubló. Dél keze ilyen lehet:

P: Bxxx, C: Dxxx (x), K: x, T: Bxx (x).

Elég jó kézzel és ötös kőrrel is használhatjuk a két treff licitet, ha az a célunk, hogy a két kőr választ háromra emeljük. Persze, ha ezt a licitmenetet gondolatban felcserélnők, nem tudnánk leinteni két kőr után. Ha nincs meg a kívánt négyes pikkünk, két szannal inthetünk le, mint a következő licitmenetben:

Észak	Dél
1 szan	2 treff
2 káró	2 kőr
2 pikk	2 szan

és ez a legjobb kontrakt, ahol ki-köthetünk, miután tudjuk, hogy partnerünk kőrje dubló és Délnek 7—8 figurapontja van.

Néhány licitmenet használatát különleges értelmezéssel kell tárgyalnunk:

Észak	Dél
1 szan	2 treff
2 káró	3 treff

és

Észak	Dél
1 szan	2 treff
2 káró	3 káró

Dél gyenge kezét jelez hatos minor és négyes nemes színnel, amit Észak nem találhat ki, így:

P: Dxxx, C: x, K: xx, T: DTxxxx.

Direkt ugró válasz ugyanazt jelentené, mint negyedik helyen az egy szan válasz után: minor licit-gyengeség, nemes szín licit-invít.

Mint korábban jeleztük, ugrás nemes színben közepes kezét jelez, és elsősorban abban a színben gémmre invitál. Ez ellentétes a két treffet követő invitáló licitmenettel, amely magas lapokat is ígér, és a szan gém elfogadható.

Amikor az ellenfél közbelép, minden licit — kivéve a kulcslicitet — természetes és határozott erősségű. Ez magába foglalja a két szanra emelést is. Ez szigorúan küzdő és nem invitáló licit, mint pl.:

Pl: Észak	Kelet	Dél
1 szan	2 kór	2 szan

nem mutat többet, mint:

P: Bxx, C: xx, K: KBxx, T: Dxxx.

Jó nyolc vagy kilenc ponttal Délnek valami más pozíciót kell elfoglalni. Kontrázni, gémmre ugrani, kulcslicitet adni, vagy konzervatív módon menni tovább és részírásnál kikötni.

A kulcslicit, természetesen, érdeklődés egy nem licitált nemes szín után, és elég erőt mutat ahhoz, hogy a gém reálisan biztosnak lássék. Néha esetleg leintünk egy minor szín négyes magasságú licitálásával, így:

Észak	Kelet	Dél
1 szan	2 kór	3 kór
4 treff	passz	passz

Észak keze kb. ilyen lehet:

P: Kx, C: xxx, K: ABx, T: ADBxx.

A kór szín fogásának hiánya és a minimális kéz igazolja az óvatosságot, s Észak olyan licitet választ, amely mutatja, hogy érdektelen a szan gémben. Ha Északnak ilyen lapja lenne:

P: Axx, C: Dx, K: Axx, T: ADBxxx, az előbbi licitmenet után három pikk lenne a legkifejezőbb licitje.

TÖRVÉNYSZÉK

A Budapesti Bridzs Egyesület Versenybírósa az 1963. május hó 14-i versenynapról adott teremvezetői jelentés alapján hivatalból vizsgálatot indított a dr. Géczy István-csapatban nevezett

özv. Lukács Antalné—Hennel Károly párnak az Óbudai Hajó I. csapat által kifogásolt licitjével kapcsolatban. A vizsgálat eredménye alapján a Versenybíróság özv. Lukács Antalné és Hennel Károly sporttársakat **figyelmeztetésben részesíti,**

és felhívja a figyelmüket arra, hogy a jövőben a versenybridzs-sport tisztasága érdekében is tartózkodjanak olyan licitek alkalmazásától, amely licitek félreértésekre adhatnak okot, illetve kifogásolható látszatot keltve meg nem engedett megállapodások használására engednek következtetni.

Indokolás

Általános mansban Kelet passzolt, majd Dél helyén Hennel Károly 2 kórral indított a következő lappal:

Pikk: D 9 7 6 3 2, Kór: K 9 7 6 4, Káró: 4 3, Treff: —

Nyugat kérdésére Észak helyén ülő özv. Lukács Antalné közölte, hogy a bemondas félkövér körszínű lapot jelent, majd Nyugat 5 treff licitje után passzolt következő lapjával:

Pikk: Á, Kór: B 8 5 3, Káró: K B 10 7, Treff: 10 9 8 6.

A Kelet—Nyugat vonalban ülő játékosok felvilágosítást kértek, hiszen Dél félkövér indítása után Észak lapja — a színtalálkozásra is tekintettel — feltétlen manseről, de esetleg szlemet ígér. Más megmondolás alapján Észak kontrája is érthető lenne, azonban hallgatása elfogadhatóan meg nem magyarázha-

tó és azon látszat keltésére alkalmas, hogy özv. Lukács Antalné az adott felvilágosítás ellenére is tisztában volt partnere gyengeségével.

Özv. Lukács Antalné magyarázatként licitvételre hivatkozott, illetve arra a körülményre, hogy a játék előtt az ellenfelekkel közölték, hogy licitrendszerük alapján minden bemonadás lehet blöff, és adott esetben ő ettől tartva passzolt.

Özv. Lukács Antalné magyarázata csak részben volt elfogadható. Egyetlen kifogásolt leosztás alapján valóban nem dönthető el egyértelműen, hogy a játékosok meg nem engedhető eszközt használtak-e, hiszen a játékos számos körülmény — többek között szubjektív megérzése is — befolyásolhatja. A versenyek tisztasága azonban feltétlenül megköveteli a látszat megóvását is.

A versenyszabályok értelmében a blöff mindaddig megengedett taktikai eszköz, míg a játékosok előzetes és az ellenfelekkel nem közölt megállapodását nem takarja. Elengedhetetlen tehát, hogy — rendszeres blöff licitek alkalmazása esetén is — a játékos partnere bemonadását valósnak tekintse és ehhez képest válassza meg bemonadását mindaddig, míg a blöffről — az ellenfelek által is észrevehető körülményből következően — meggyőződést nem szerzett. Adott esetben Nyugat magas közbeszólása inkább a kizáró

szándékra utalt, és özv. Lukács Antalné más körülményből nem következtethetett Hannel Károly kezének gyengeségére.

A versenybíróság megállapította, hogy az Intéző Bizottság zsürijének 1959. november hó 8. napján kelt döntése özv. Lukács Antalné és Hannel Károlyt egy ízben már figyelmeztetésben részesítette hasonlóan aggályos licit alkalmazása miatt. A verseny tisztasága érdekében visszatérő panasz esetén a korábbi határozatban foglaltakat is figyelembe kellett vennünk. A verseny tisztasága feltétlenül megköveteli, hogy meg nem engedhető eszközök használatának megállapítása nélkül is a megismétlődő aggályos látszat se maradjon következmények nélkül.

A versenybíróság egyben felhívja Dr. Géczy István csapatkapitányt is, hogy az özv. Lukács Antalné és Hannel Károly által játszott licitrendszert, amely valamennyi megállapodást részletesen ismerteti, jelentsen be, amennyiben az a korábban bejelentett licitrendszerrel eltérne.

A versenybíróság ismételen figyelmezteti özv. Lukács Antalné és Hannel Károlyt, hogy a jövőben tartózkodjanak minden aggályos látszat keltésére alkalmas bemonadástól, mert ismételt panasz esetén szigorúbb szankció alkalmazására kell, hogy sor kerüljön.

Még egyszer a verseny-etikáról

A Bridzsélet egy korábbi számában megkíséreltem összegyűjteni a megtévesztő, blöff bemonadások etikai megítélésére — nézetem szerint — alkalmas szempontokat. Itt csupán utalok az ott elmondottakra, mégis szükségesnek tartom álláspontom gerincét lerögzíteni.

A játszott licitrendszerrel eltérő, szándékosan vagy eshetőlegesen megtévesztő taktikai bemonadás korrektt és megengedett, kivéve, ha a játékosok titkolt megállapodása a

küzdelmi vagy védekező akció kontextusában nem nyújt az ellenfelek előtt rejtve maradó információt. A blöff etikailag csupán akkor nem sérti a fair-play szabályait, ha a megtévesztő licitet alkalmazó játékos partnere a blöffnek, az ellenfelek felismerésére is alkalmas módot nyújtó lelepleződéséig a bemonadást reálisnak tekinti, és választja meg. Ellenkező esetben a blöfföt a vonal mindkét oldalán megengedő felfogás

a szükségszerűen logikai szabályokon felépülő licitet értelmetlenné, és az ellenfelek megtévesztéséből fakadó előnnyel arányban nem állóan értéktelenné teszi, és az így csupán véletlenül jelentkezhető siker esetén okkal kelti fel az ellenjátékosok gyanakvását, hiszen ha a játékos minden megbízható támpont nélkül mégis „ráhibázik” a teljesíthető, de lapjából és a licitből egyáltalán nem következő kontraktra, és ez a „szerecsse” többször is megismétlődik, elkerülhetetlen a kérdés: — talán más úton nyert felvilágosítást?

De ugyanakkor kivétel nélkül — jól vagy rosszul — minden bemondás megmagyarázható. Félrehallás, indiszponáltság, fáradtság, szerencsésen végződött rossz elgondolás, mérés fantázia, „megérzés” és a látzólag reménytelen kockázat vakmerő vállalása... — a szükségszerű (?) rizikóra tekintettel okot adhat a partner szemrehányására vagy az ellenfelek „irigységére”, de ugyanakkor méntségül is szolgál. Egy leosztás senki inkorrektségét nem igazolhatja! Az első helyen ülő játékos erős lappal meglapul, mert kalandos elgondolása szerint később így alkalma lesz egy váratlan belépésre. A harmadik helyen ülő játékos — két passz után — gyenge lappal és rövid színével négy pikkel indít, mert így kívánja kizárni a negyedik (a három gyenge lap után következethetően) szokatlanul nagy erejét. A felvételt teljesíti, mert hallgató partnere önállóan is játszható pikkot tesz az asztalra. Gyanús? Igen! Az akció sikere egyértelműen és ellentmondást nem tűrően bizonyítja az inkorrektséget? Nem! Vak tyúk is talál szemet, és a pikkot ő azért választotta, mert a rövid színéből következően az ellenfelek valószínű kenyerét remélté így elvehetni. De gondoljunk kevésbé drasztikus példákra. A kettes indítás és magas közbeszólás után a harmadik helyen ülő játékos pasz-

szol, bár a logika szabályai szerint észre kell vennie a szlem teljesítésének lehetőségét — mert partnere blöffjétől tart, és fél a kockázattól.

A társadalmi bridszaszталok mellett előforduló inkorrektséget „társadalmi szankció”, negatív morális megítélés, vagy esetleg a kapcsolat megszakítását jelentő kiközösítés sújtja. A bridszsport verseny- és játék-etikája ellen vétők tekintetében intézményes védekezésre van szükség.

Az etikai szabályok megszegőit mind a generális, mind a speciális praeventio érdekében hátránnyal kell sújtanunk. „Nevelésük” és mások „elrettentése” eredményt csupán akkor érhet el, ha a meg nem engedhető eszközök alkalmazását büntetés kíséri.

Durva és kezdetleges, esetleg tanúkkal igazolható mechanikus vagy manuális jelzések és kimutatások bizonyítása elméletileg nem okoz nehézséget. Űgyszólván megoldhatóan feladat azonban a bemondásokkal titkos konvenciók alapján operáló játékosok leleplezése és inkorrektségük egyértelmű és ellentmondást nem tűró igazolása. Minden licit megmagyarázható, és egy versenybíró vagy zsűri sem vállalhatja — belső meggyőződése ellenére sem — a súlyos erkölcsi megítéléssel járó marasztalás esetleges tévedésének felelősségét.

E felismerés tehát a versenybíró-ság tehetetlenségét jelzi?

A büntető- és polgári bíróságok a külső világban lejátszódó, érzékelhető és tapintható emberi magatartásokat vannak hivatva elbírálni. Vétkeesség vagy felelősség megállapítására csupán a szankció alkalmazásának feltételeként rögzített felróható és vétkes magatartás bizonyítása esetén kerülhet sor. A versenybíró-ság az elhangzott licitek megítélésekor nem valamely, a külvilágban lejátszódó magatartást

(mint ilyet), hanem az egyébként közömbös magatartást motiváló szándékot kell, hogy vizsgálja. Az inkorrekt bemozdítás nem a szavak használata miatt tekintendő vétkesnek, hanem a szavakkal szolgált szándék, illetve a szavakból nyert információ meg nem engedett, etikába ütköző jellege miatt. A büntető- és polgári bíró elsősorban a külvilágot (a pszichés folyamatokat csupán a vétkesesség vonatkozásában), a versenybíró elsősorban a bensőkben lejátsszódó történéseket vizsgálja.

Az előzőekben elmondottakhoz képest — álláspontom szerint — egy-egy kifogásolt játszma értékelése alapján az inkorrekttség ellentmondást nem tűrően megállapítható, ha

azonban a kifogások rendszeresen visszatérnek, és egy-egy játékos magatartásával kapcsolatban a közvélemény marasztaló felfogása alakul ki, a versenysport tisztasága érdekében már egy gyanús parti alapján is hozható marasztaló döntés.

A versenybírósg tehát a bizonyítási lehetőség elégtelen voltára tekintettel nem az eljárás alá vont játékos korrektségét vagy inkorrekttségét bírálhatja el, hanem a félreértésre és gyanúeltésre alkalmas versenyzés látszatát poenalizálja a verseny tisztasága érdekében. Természetesen gondosan mérlegelendő, hogy a kifogásolt leosztások alkalmasak voltak-e valóban az inkorrekttség látszatának keltésére.

Dr. Kolossváry István

Az 1963. évi csapatbajnokság kiírása

Az 1963. évi bridzs csapatbajnokságot ez év szeptember hó 17-i kezdettel rendezzük meg.

A versenyen 6—9 játékosból álló csapatok vehetnek részt. Az egyesületi tagság kötelező.

A nevezéseket folyó évi szeptember hó 12-ig kell az egyesület címére (Ep. XIII., Balzac u. 5—7.) megküldeni.

A nevezési díj csapatonként 400.— Ft, mely összeget folyó évi szeptember hó 12-ig kell befizetni az egyesület 223—XIII—1 sz. csekk-számlájára. A nevezési díj befizetésének elmulasztása a csapat nevezésének visszautasítását vonja maga után.

A bajnokság négy osztályban kerül megrendezésre. Az I. osztályban 16, a II. osztályban 20, a III. osztályban 20 csapat jogosult indulni az elmúlt évi csapatbajnokság eredményei alapján, míg a fennmaradó csapatok a IV. osztályú bajnokságot játszanak. Az egyes osztályok utolsó négy helyezetteje esik ki és helyükbe kerül az alacsonyabb osztály első négy helyezetteje.

Ha valamely osztályban a jogosult

csapatok közül egy nem nevezne, annak helyéért az osztályból legjobb helyen kiesett és az alatta levő osztály 5. helyezett csapata szept. 16-án 17,30 órakor osztályozó mérkőzést játszik.

Az I. és II. osztály csapatai minden hét keddi napján (első ízben folyó évi szeptember hó 17-én), a III. és IV. osztály csapatai minden hét szerdai napján (első ízben folyó évi szeptember hó 18-án) játszanak. A játékidő kezdete minden alkalommal 17,45 óra.

Díjazásban részesül minden osztály 1—3. helyezetteje.

A bajnokság kezdete előtt folyó évi szeptember hó 16-án 17,30 órakor csapatkapitányi értekezletet tartunk a verseny színhelyén, amelyen a csapatkapitányok vagy helyettesük megjelenése kötelező. Ez alkalommal sor kerül az egyes forduló sorsolására is.

Felhívjuk a figyelmet, hogy a tagdíj hátralék a csapatbajnokság során a játékjog felfüggesztését vonja maga után, a csapatkapitányok szorgalmazzzák játékosaik esetleges tagdíj hátralékának rendezését.

KÉRDÉS — FELELET

Olvastam a Bridzs Élet interjúját Cohen Rafaellal magyar válogatott bridzs csapat kapitányával.

Előre kell bocsájtanom, hogy mindnyájunk megbecsülését élvezzi Cohen sporttárs és úgy gondolom, hogy a legalkalmasabb személy arra, hogy a magyar bridzs-válogatott kapitánya legyen.

Válogatási rendszerének módjával azonban nem értek teljes egészében egyet. Minden sportágban, így a bridzsben is, az egész világon hosszúságú válogató versenyek előzik meg mind az országos sorrend, mind a válogatott csapat kialakítását.

Ezért, ellentétben Cohen sporttárs által javasolt közvélemény kutatással, én a következőt ajánlanám:

Az Intéző Bizottság indítson egy hosszú 12—14 versenynapot felölülő páros versenyt az összes elsőosztályú párok részvételével, (már akik igényt tartanak a rangsorolásra) sőt az eddigi eredmények alapján néhány másodosztályú pár indulását is engedélyezze. Ez a verseny, amely cca. 350—400 leosztásból állana, a szerencse motívumot minimumra csökkentené és valódi képet adna az erőviszonyokról.

Ez az őszi verseny adná meg az ezévi páros verseny rangsort és jövő ősszel minden helyezettnek újból meg kellene küzdenie az eredmények tartásáért vagy további javításáért. Úgy gondolom, hogy ez a verseny nagy segítséget nyújtana a válogatott kapitány munkájához, és a bridzs játékosok általa erősen hangsúlyozott érzékenységét a verseny eredmények alapján le lehetne szerelni. További javaslatom az, hogy a páros-verseny nem villám jelleggel, hanem oktávontkénti cserével történjék, hiszen a csapatversenyek is 8-as változtatással játszódnak le.

Mivel ilyen hosszú cca. 3 hónapig tartó verseny-sorozaton előfordul az, hogy valamelyik párnak egyik, vagy

mindkét tagja megbetegszik, vagy valamilyen más halaszthatatlan ok folytán nem tud megjelenni. Ezért abban az esetben, ha igazolni tudja, hitelt érdemlően, hiányzását, akkor a verseny befejeztével a le nem játszott partik után elért addigi százalékanak átlagát automatikusan hozzá lehet adni eredményéhez. Ha ezzel a pót százalékkal valamelyik más párral egyenlő eredményt érne el, abban az esetben a hiányzó pár hátrányosabb helyzetbe kerülne.

Tudom, hogy ezt a versenyt a helyiséghiány miatt elég nehéz megrendezni, ezért azt javaslom, hogy az egyik villámverseny napon a bridzs-klub helyiségének a felét állandóan erre a versenysorozatra kellene fenntartani. Hogy a BBE anyagi számítását is megtalálja, azt javaslom, hogy e versenysorozat tagjai minden forduló alkalmával a villámversenyek díját fizessék be.

Egész írásomat vita-indítónak szántam és remélem, hogy ezen az alapon meg lehet teremteni reális alapját bridzs-társadalmunk egészséges rangsorolásának.

Dukesz György

BRIDZSÉLET

Szerkeszti a BBE elnöksége

Felelős szerkesztő: Jósfay György

Kiadja a Budapesti Bridzs Egyesület

Felelős kiadó: dr. Barta Ferenc

A BBE címe: Bp. XIII., Balzac u. 7.

A szerkesztőség címe:

Jósfay, Bp. XI., Bartók Béla út 30.

III. 5. Tel.: 457-754

Előfizetési díj fél évre 24,
egész évre 48 Ft

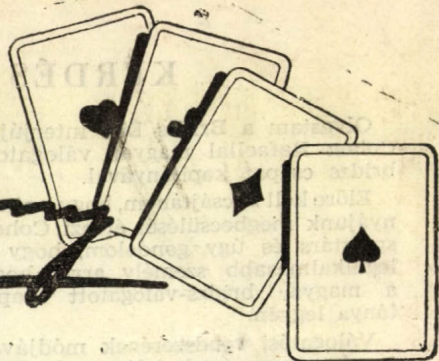
Az előfizetési díjat a BBE

223—XIII—1. sz. csekkzámla számára biankó csekkklapon, vagy személyesen a versenyek színhelyén

Widder Lajos sporttársnál
kell befizetni.

63. 3491 BNYV Kecskemét

Rejtvény



Rövid szünet után ismét folytatjuk rejtvenyversenyünket. Azok számára, akik eddig még nem vettek részt, tájékoztatásul; azoknak pedig akik már küldtek be az előző fordulókra megfejtéseke, az emlékezet felfrissítése céljából közöljük, hogy a rejtvenyek megfejtéseit a megjelenést követő hónap 10. napjáig kell elküldeni a szerkesztőség címére. A rejtveny-verseny: létraverseny, a létra csúcsa 200 pont. Mindazok a megfejtők, akik a 200 pontot elérik, a Bridzs élet tiszteletdíjában részesülnek, és — pontjaik elvesztése mellett — újra kezdhetik a létra „megmászását”. A verseny jelenlegi állását következő számunkban közöljük.

1. Párosverseny, általános mans. Dél 6 kárót játszik, az ellenfél végig passzolt.

p: Á K T 4
c: Á 8 6 3
k: 7
t: Á B 8 4
É
D
p: 7 3
c: B 5
k: Á K T 9 8 6 5 3
t: 6

Nyugat a kör tízessel indított, Észak ászába Kelet a hetest adta. Dél kétszer adut hív, a kintlevő 4 adu beesik. Hogyan játszik tovább Dél és miért?

(10 pont)

2. Csapatverseny, általános mans. A licit a következő volt:

Észak	Kelet	Dél	Nyugat
1 treff	1 káró	1 szan	passz
2 szan	passz	3 szan	passz
passz	passz		

p: Á K 7
c: Á B 5
k: T 6 3
t: D B T 3
p: T 8 6 2
c: 9 7 6 4
k: 9 4
t: K 7 5
É
Ny
D
p: D 4 3
c: K 8 3
k: Á B 5
t: 9 8 4 2

Nyugat a káró kilencessel indul. Milyen játékot tanácsolna a felvőnek (5 pont) és az ellenjátékosoknak (5 pont)?

3. Csapatverseny, általános mans. Észak osztott, és 2 treffel, abszolút forszall indított. Kelet 5 kárót mondott. Mit licitáljon Dél a következő lappal:

p: K 8 3
c: K B T 2
k: Á 3
t: T 6 4 ? (5 pont)

4. Csapatversenyen, általános mansban, első helyen mivel indítsa Dél a következő lapot:

p: 7 6
c: Á K D 9 7 6 3
k: K 6
t: T 7 ? (5 pont)

BRIDZS- ÉLET

V. ÉVFOLYAM

9. SZÁM

1963. SZEPTEMBER

A BUDAPESTI BRIDZS EGYESÜLET TÁJÉKOZTATÓJA

Nem került dobogóra magyar csapat Tihanyban

*Párosban is lengyel győzelem
Budapesten*

Magyarország—Lengyelország 214-209

A VI. Nemzetközi Tihanyi Bridzsversenyre 34 lengyel, 9 cseh, 2—2 osztrák ill. svéd játékos nevezett. A lengyelek és a csehek válogottjaikat szerepeltették, s ez a magyar klubcsapatok részére bizonyos hátrányt jelentett. Ennek ellenére sem vallottunk szégyent, s a Góth- és Vég-csapatnak végig esélye volt az első helyre is. Végül is az a lengyel csapat győzött, melyik kis híján nem került a döntőbe. Újból bebizonyosodott, mint már annyiszor, hogy éljätékosaink nem bírják a megerőltető küzdelemsorozatot, s így a hajrában az állóképesebb lengyelek kerekedtek felül.

Két dologról részletesebben is szólnunk kell.

A selejtező III. csoportjában, az utolsó forduló előtt a BÜKSE- és Bolgár-csapat állt az első helyen 23—23 ponttal. A lengyel válogatott 3. volt 20 ponttal. Az utolsó fordulóban a Bükse a Bolgár csapat ellen, a Lengyel I. pedig a Lengyel VII. ellen mérkőzött. Ha a BÜKSE—Bolgár találkozó döntetlenül végződik, a Lengyel I. nem kerül döntőbe. Valamelyik csapat 3—1-es győzelem esetén pedig meccspontarányon múlik a döntőbe jutás, feltételezve, hogy a Lengyel I. 4—0-ra győz. Nos, a BÜKSE 4—0-ra győzött a Lengyel I. pedig 10 leosztásban 60 ponttal verte az addig jól szereplő Lengyel VII. csapatot. Mindehhez nem fűzünk kommentárt, és gratulálunk a két magyar csapat sportszerűségéhez.

A másik esemény talán még ennél is figyelemreméltóbb. A verseny esélyese, selejtezőbeli teljesítménye alapján Prága I. csapata volt, és a Prága II. női együttes döntőbe kerülése meglepetésként hatott azokra, akik nem látták kulturált játékukat. A döntő első mérkőzésén ez a csapat 4:0-ra verte a Prága I. csapatot s mint később kiderült, ez a vereség a csehek első helyébe került. A selejtező meglepetése: a Pál- és a Mélyépterv-csapat nem került a döntőbe, viszont odakerült a fiatalokból álló Pernecky-csapat.

A döntő első három fordulója után a Bükse-csapat állt az első helyen, vereség nélkül, legyőzve a Lengyel I, a Góth- és Proniewicz-csapatot. Ekkor következett a fordulat. A Bükse—Pernecky mérkőzésen Perneckyék győztek. A zárt teremben bemondtak, és teljesítettek egy szletemet, amit a nyitott teremben elbuktak.

	K x x		
	x x x x		
	A D T 9 x		
	A		
A D T x x		É	B x
x		Ny	K
K B x		D	D x x
D x x x			x x x x
	x x x		
	A K B x x		
	x		
	K B x x		

Nyugat egyszer pikket licitált, és a 6 kör ellen mindkét teremben kis treffel támadtak. Nyitott lapokkal nem nehéz teljesíteni a felvételt, máskülönben viszont nem egyszerű. A zárt teremben Markó le játszotta a kör A,K.-t, s miután a D. nem esett, megjátszotta az egyetlen teljesítési lehetőséget, a Ny.-nál lévő blank vagy harmadlagos káró K B.-t, és teljesített. A nyitott teremben miután Dél ütött a treff Á., káró lopást játszott, s miután az adu dáma nem esett, egyet bukott. Az adu D. elleni impassz nem lett volna indokolt, de a káró azonnali

magasításával eljátszotta a későbbi egyetien teljesítési lehetőséget.

Ez a part 19 pontba került, s a BÜKSE 9 pontos vereséget szenvedett. A Pernecky-csapatnak egyébként ez volt a döntőben az egyetlen győzeleme.

A BÜKSE csapatát letörte a nem várt vereség, bár Prága I. csapatát legyőzte, vereséget szenvedett a Prága II. és a Lengyel II. csapattól, és így még a jó helyezésről is le kellett mondania.

A külföldi csapatok végeredményben megérdemelten osztoztak az első három helyen. Legnagyobb feltűnést a Prága II. női csapat keltette, precíz, szolid, kulturált játékkal, és rendkívül szimpatikus, sportszerű, szerény magatartásával.

Bizunk abban, hogy jövőre viszontlátjuk őket.

A párosverseny is bővelkedett izgalmakban, amelyet végeredményben minimális különbséggel a lengyel vegyespáros nyert meg a dr. Froniewicz—Kovács László és a dr. Vég—Décsi pár előtt, s ezzel három díjat vitt haza. A párosverseny első díja mellett a legjobb külföldi pár és a legjobb vegyespáros részére kiírt díjat is megszerezte.

Eredmények:

Csapatverseny:

1. Lengyelország I.	21
2. Prága I.	17
3. Prága II.	16
4. dr. Góth	14
5. BÜKSE (Vég)	14
6. Lengyelország II.	14
7. dr. Proniewicz	12
8. Pernecky	4

Párosverseny:

1. Szymczak—Klukowska (I.)
2. Proniewicz—Kovács L.
3. Vég—Décsi
4. Kovács Gy.—Bacsó
5. Kovács J.—Honti
6—7 Pál—Urai
6—7 Polak—Prazak (cs)

A párosverseny vigaszdíját a Bánó—Serfőző pár nyerte.

A tihanyi verseny után szept 9—10-én zajlott le a BBE székhelyén a

80 leosztásos **Magyarország—Lengyelország** hivatásos válogatott mérkőzés.

A magyar csapat: Kovács György—Bacsó Ferenc, Vég Tibor—Décsi Gábor, Proniewicz Ferenc—Kovács László, Halász Ákos—Szalay Béla.

A lengyel csapat: Szurig—Kasparzak—Szimczak—Klukowszki—Achmatovicz—Kroguski—Jaworski.

Az első napon a magyar csapat elfogódottan küzdött az idei Európabajnokság 3. helyezettje ellen, s a lengyelek 21 pontos vezetésre tettek szert. Elégedettek lehetünk az eredménnyel, mert játékosaink néhány olyan durva hibát vétettek, hogy ha ellenfeleink jól játszottak volna, a különbség behozhatatlanná válik.

A második napon válogatattunk kitűnőre vizsgázott a küzdenitüdből, és — különösen — a Proniewicz—Kovács L. pár hibátlan játékával sikerült megfordítaniuk az eredményt, s ha kis arányban is, de sikerült döntetlenszerű győzelemre meníteni a mérkőzést.

A mérkőzés részleteire még vizsztatérünk, most csupán két leosztást mutatunk be olvasóinknak.

Ami jól sikerült:

B x x		A D T
K x x x x	É D	A x
A x x		K D T x
D T		A K B x

A Kovács—Bacsó pár korrekt licit után 6 szant játszott. Miután a pikk K. Keletnél volt, hetet teljesített. A lengyelek 6 kört vettek fel amit Kovács L. a hatodlagos kör D B T birtokában — nagyon helyesen — nem kontrázott meg, s a felvétel kettőt bukott. A parti 19 meccspontot hozott.

Egy másik 6 szant Kovács Gyuri rendkívül balszerencsével bukott el, miután egy kétfelé adható D. impasszt rossz felé adott meg. A 19 pont ezzel visszament.

A parti, amelyik rosszul sikerült:

Bacsó észak helyén 2 körrel indított. Dél, Kovács 2 szant választott. [A helyes licit 2 pikk lett volna

A x x			
A K T x x			
A x x			
K x			

x x x			É	B x x
D B x				x x
T x x	Ny		K	D B x x x
D T x x			D	A B x
			K D T x	
			x x x	
			K, x	
			9 8 x x	

Bacsó igen szellemesen 3 kört licitált, mintha szívesebben játszott volna ő, hogy védje tr. királyát. Dél gyengének érezve magát félt a négyes felvételről és három szant mondott, amelyet treff indulás után egyszer elbukott. Bukhatatlan a 4 kör és a 3 szan, ha Észak veszi fel.

Az utolsó 20 leosztásban döntő fontosságú volt az a 3 szan felvétel, amit a lengyelek háromszor buktak. a Kovács—Proniewicz pár viszont a felvett 4 pikket teljesítette.

A mérkőzésen, amelyen közel két egyforma erejű csapat mérte össze erejét, kétségtelenül a Proniewicz—Kovács L. pár játszott legjobban, s a rangsorban utánnak a Kovács Gy—Bacsó párt említhetjük. A Vég—Décsi párból főleg Décsi kissé elfogódottan játszott, de remélhetőleg a tűzkeresztségen átesve legközelebb ők is megcsillantják tehetségüket.

A Halász—Szalay párt Cohen kapitány nem szerepeltette, mivel Halász Ákos elkésve érkezett a mérkőzés színhelyére.

Az előző évekhez hasonlóan a Kereskedelmi, Pénzügyi és Vendéglátóipari Dolgozók Szakszervezete *bridzstanfolyamot* indít kezdő és haladó bridzsezők részére.

A tanfolyam helye: VI. Eötvös utca 25/a., első foglalkozás: 1963. október 2. Kezdő tanfolyam: minden csütörtökön fél 6- fél 9-ig, haladó tanfolyam és klub: minden szerdán fél 6- fél 10-ig.

Jelentkezés a helyszínen és dr. Tihanyi Lászlónál, Budapest, XIII., Pannónia utca 51.

A Nyári Kupa győztese dr. Pál Jenő csapata

A kupaversenyek sorában új színfoltot jelentett az idei Nyári kupa. Ezúttal először tisztán sorsolásos és kieséses rendszerben öt forduló alatt bonyolódott le, 17 csapat részvételével. A kis létszám és a szerencsetényezők fokozott érvényesülése mellett is izgalmas volt a verseny az „állva maradtak” és a vígaszdíjért küzdők számára egyaránt.

Az első komolyabb meglepetést a Proniewicz-csapat szolgáltatta, mely megerősítve a Cohen—Kovács L. párral még az elődöntőbe sem tudott bejutni. Az elődöntő során a Hirsch-csapat győzelme Végék ellen nemcsak a papírformának mondott el-lent, de azt a furcsa helyzetet idézte elő, hogy a döntőben másodsor került össze a Pál- és Hirsch-csapat.

A Hirsch-csapatnak nem sikerült a visszavágás, és dr. Pál Jenő csapata jelentős fölényrel nyerte meg a kupát. Bár, a versenynek különösebb sportértéke nem volt, a Bridzs-kupa után szerzett újabb győzelem a csapat egyenletes jó formáját dicséri.

2. Hirsch, 3. Vég, 4. Kaszás a további sorrend. A vígaszdíjat a Béda-csapat nyerte meg miután több élvonalbeli csapatot is megelőzött.

Makádi József má-odik helyezése Sopotban

A Makádi- és a Tamássy-házaspár „privát”-nevezéssel résztvett a Sopot-i Nemzetközi Versenyen, és ezúttal Makádi József az egyéni versenyben elért második helyezéssel dicsőséget szerzett színeinknek.

Makádi József elmondta, hogy a sopoti verseny nagyszabású összecsapás volt, mivel valamennyi skandináv állam mellett a belgák és cseh-szlovákok legjobbjai is „szorítóba léptek”. A Balti Kupát egyébként a svédek nyerték, de a látott mérkőzések alapján sporttársunkban az a vélemény alakult ki, hogy válogatottunknak is komoly esélye lett volna.

Így azután nemcsak a jó kapcsolatépítés meghiúsulása miatt, hanem az esélyes helyzet kihagyása miatt is sajnálatos válogatott csapatunk távolmaradása a sopoti versenyről.

Az itthonmaradás körülményeivel előző számunkban már foglalkoztunk, most csupán annyit szeretnénk még említeni, hogy a történeteket az egész bridzs közvélemény elítéli, és az ügyvel az elnökség is foglalkozott.

Hazafelé a Balzac utcából

A bridzstől távolálló járókelők olykor-olykor gyanakvással figyelik azokat az apróbb csoportokat, akik estéről estére hazafelé igyekeznek a Balzac utcából. Hevesen vitatkoznak. És valóban. Szinte alig akad játékos, aki az utcán még nem kezdett volna bele elbeszélésbe ilyen formán: „Lapod a következő... Hogy licitálod?”

Szakítva a technikai problémák boncolgatásával ezúttal én is ezt a kérdést tenném fel olvasóinknak. — Vegyünk bonckés alá licit szempontból egy érdekes leosztást, és különféle rendszerek segítségével igyekezzünk a helyes kontraktot elérni.

Lapod tehát a következő:

A x
A
B T 9 8
A K x x x x

Általános bell, Kelet passzol. A válogatott rendszerben Dél választhat az 1 treff és a 2 treff indulás között. A lapot helyesebb 2 treffel indítani, mivel 1 treff indulásra a partner stoppereinek számát fogja bemondani, s így elzárja a későbbi licit útját. Vizsgáljuk meg, miért?

D	Ny	É	K
1 treff	passz	1 pikk	2 káró
3 treff	passz	3 kór	passz

Dél nem tudja tovább vezetni a licitet. 3 szannal zár, mert 4 treffre esetleg passzt kaphat, 4 kórt pedig nem tud mondani.

D	Ny	É	K
2 treff	passz	2 kór	3 káró

Dél most is nehéz helyzetben van. Felülcitit nem alkalmazhat, a 3 szan licittel zár, kórt emelni nem tud, ám van egy licitje, amit partnere majd megért, s helyesen értékelhet. Ez a licit a passz. Azt jelenti: kontrám nincs, a kórt nem tudom emelni, további információt várok.

A licit további menete:

D	Ny	É	K
passz	passz	4 káró	passz
4 pikk	(kérdőlic.	5 káró	passz
7 treff	körpassz		

Kétségtelen, hogy Dél passza kisése erőszakolt, s talán nehezen is érthető licit. Észak gyengéségnek is tekintheti, s ekkor 4 kórt mond, nem látván a lapban nagyobb fantáziát. Az is lehetséges, hogy Dél 3 szan licitje esetén Észak 4 káróra emeli ki a felvételt, ez esetben el is jutnak a helves kontraktához. A megközelítés rendkívül nehéz és sem az 1, sem a 2 treff licit nem garantálja a helves felvételt.

A Widder-rendszer ezt a lapot 3 treffel (esetleg 2 treffel) indítja. A licit menete így alakul:

D	Ny	É	K
3 treff	passz	4 treff	passz
4 káró	passz	6 treff	körpassz

Dél nem tudja, hogy Északnak van-e kiadó ütése káróban, s ezért nem tud hetet mondani.

Goren-rendszer alkalmazása esetén kisebb a probléma. Dél 1 treffel indul, Észak 1 kórt mond, Kelet pedig 2 kárót.

D	Ny	É	K
3 treff	passz	3 káró	passz
4 pikk	passz	5 káró	passz
7 treff			

Nyitott sávós, Vég-rendszerben:

Dél 2 treffel indít (25—28 pont és legalább hatos treff) Észak 3 treffet mond, ami azonnali szlem invit, tehát meg sem kísérli kórijét licitálni. Kelet 3 kárót mond. Dél 3 pikk kér-

dőlicitet. Észak 5 káró választ ad, majd dél bemondja a nagy szlemet.

A félkövér liciteket és 2 treff abszolút forszot alkalmazó általános magyar licitrendszerben 1 treff, passz, 1 kór, 2 káró licitmenet után 3 treffel érzékeltetné az induló félkövér lapját, amire Észak 4 treffet válaszolna. A Blackwoodot átúgró 5 káró fogás — kérdés könnyen vezethet nagyszlemhez. Ugyanígy alakul a licit, ha Észak jó lapját mutatni kívánva 5 treffet mond a 3 treff licitre, mert még ez esetben is fennáll a kárókérdés lehetősége.

Észak lapja:

K x x x
K D B T x

D B x

Nem vagyok meggyőződve arról, helyesen alkalmaztam-e a kulcsliciteket az idézett rendszerekben, az mindenesetre bizonyos, hogy a végső kontrakt kialakítása problematikus.

Helyes lenne, ha különféle rendszerek apostolai hozzászólnának a leosztáshoz, hátha érdekes ötletek is akadnának.

Gábor István

Európa bajnokság 1963

Európabajnokság 1963.

1. Nagy Britannia 100. (Reese—Schapiro, Konstam—Tarlo, Harrison—Gray, Flint.
2. Olaszország 84 (nem a Blue Team)
3. Lengyelország 70
4. Finnország 60
- 5—6 Franciaország és Svájc 59.
7. Belgium 49
8. Svédország 46
9. Írország 44
10. Norvégia 43
11. Izland 42
12. Spanyolország 41
13. Dánia 39
- 14—15 Ausztria és NSzK 38
16. Hollandia 36
17. Libanon 35
18. Egyiptom 31

A női bajnokságot az angol együttes nyerte a Franciák és Dánok előtt.

Hamis licit

(A Bridzsélet számára átdolgozott részlet a szerző kéziratának „Logika és taktika” c. fejezetéből.)

Már előjáróban tájékoztatnunk kell az olvasót, hogy a címben feltüntetett jelző ugyanolyan hamis, mint a licitvezetésnek az a módja, mellyel az alábbiakban foglalkozunk. Nem a szó etikai értelmében vett, hanem a licit konvencionális fogalma szerinti „hamisság”-ról lesz szó.

Előfordul ugyanis időnként, hogy a licit olajozott gépezetébe hiba csúszik, a „lassú megközelítés” kerekai akadoznak, mert megbomlik az a kívánatos harmónia, amely a lapokban rejlő ütőerőt és elosztási értéket a licitkonvenciókkal szerves egységbe olvasztja.

Ilyenkor van szükség arra a lendítőszijsra — tehát valamiféle irreguláris áthidaló licitre — amely a megbomlott egyensúlyt helyreállítja, és a licitet a kívánt irányban előreviszi.

Mielőtt azonban az effajta licitálás különböző módjait elméleti kategóriákba szorítanánk, miáltal megkíséreljük végrehajtani azt a fából vaskarikát csináló bűvészmutatványt, hogy a „szabálytalant” szabályok gúzsába kötjük, lássunk egy szemléltető példát!

Észak

K x
K T 9 x
D B T 9 x
x x

Dél

D B x
Á x x
K x x
Á B T x

Feltételezve, hogy az ellenfelek végig passzolnak, a licit eleinte simán gördül. Dél (első helyen) 1 trefel indít, amire Észak 1 kórt válaszol. (Helyesebb a kárónál rövidebb kórt licitálnia a felkészültség elvénel fogva.) Dél háromféle licit között választhat: 2 kőr, 2 treff, 1 szan.

Célszerűbb megoldás a legutóbbi, mert ezzel laposztását is kifejezi. (A 2 kőr ugyanis gyöngének tűnik, a 2 treff pedig legalább ötös treff képzetét kelti a válaszolóban.) Az 1 szan után szinte automatikusan jön a 2 káró válasz Északról.

És most kezdenek akadozni a kerekék...

Dél már csak háromféle olyan licit között választhat, amelyek egyikét sem lehet fenntartás nélkül elfogadni. Ha 2 kórt licitál, ezzel szinte óva inti partnerét a licit folytatásától, kivéve, ha annak olyan erőtöbblete van, ami eddigi válaszaiból nem derült ki. Már pedig a 2 kőr töredékjáték — Dél helyzetéből megítélve — kevésnek látszik. 3 kórt is licitálhat, amivel Északra hárítja a felelősséget. Am általában az ilyen válaszok járnak olyan leosztás utáni eszmecserekkal, amelyekért igazság szerint még egy futballmeccsen is kiállítás sorsára jut a játékos. A nem kívánatos harmadik verzió: 2 szan. Ezzel ugyanazt fejezi ki, mint amit már az 1 szannak is közölt; s mi több, egy kicsit lódit is, mert mindkét piros színben tagadja a támogatást.

A helyes megoldás a „hamis” — vagy ha ez a kifejezés az olvasónak jobban tetszik: irreguláris — licit: 2 pikk.

Mit fejez ki Dél a 2 pikkkel? Semmi esetre sem ringatja Északot olyan illúziókban, hogy pikk aduban akár gémet vagy töredéket játszani, elvégre ha valóban ilyen szándékai lettek volna, már az 1 kőr válasz után licitálhatott volna pikkkel. Logikátlan lenne tehát, hogy most, amikor immár 8—9 piros lapot ismer meg Észak kezében, akkor álljon elő azzal a hajmeresztő javaslat-tal, hogy pikk aduban kíván játszani. Nyilvánvaló tehát, hogy a pikk

licit fogáskeresést jelent 3 szan felvétel érdekében.

Úljünk át gondolatban Észak hegyére!

Mit ismert meg Észak partnere lapjaiból? Mindenek előtt tudomást szerzett egyetlenes elosztásáról és nyitó erejű lapjáról. Tudja, hogy nem lehet licitálható négyes pikkje, mert az 1 kör után nem licitálta. 4 vagy 5 treffe bizonyosan akad, ami részben az 1 treffből, részben a piros színek tagadásából következik. Tehát 5—6 piros színű lapja marad, de egyikből sincs 4 darab, mert különben azt a szint emelte volna. Visszatérve tehát a kritikus pikkre, ebben is kell némi erővel rendelkeznie. Ha pedig ez így van, a pikk K jó védelmet biztosít.

A fentiekből következően Észak részéről helyes licit a három szan, vagy még szellemesebben három pikk, amely utóbbi megoldásnak esetleg az is előnyére válik, hogy az ellenfeleket az ellenjáték indításánál elkedvetleníti attól, hogy pikkot hívjanak.

(Ha pedig az lett volna a helyzet, hogy Északnak nincs pikk fogása, 3 kárával ajánlotta volna fel a választást káró és kör között.)

A fenti példában a „hamis” licitnek egy olyan esetével találkoztunk, amikor nem konvencionális, tehát egy adott rendszerbe foglalt licitről volt szó, hanem egy spontán, a logika törvényeire épített licitálási módról.

Megkülönböztethetjük tehát, a „hamis” licitnek rendszerbe foglalt és spontán fajait.

Az utóbbiak kategóriáján belül előfordul a céltudatos „hamis” licit, amely valamely előre kiszámított eredmény érdekében történik, mint az előbbi példában az olyan, amely csak odázó jellegű. Természetesen az odázó licit is bizonyos célra tör, de nem kulcslapokat keres és nem is ad egyértelmű feladatot a választoló számára. Éppen ezért mindig magában rejt némi veszélyt és ezért elkerülendő akkor, ha szisztematikus licittel helyettesíthető.

Lássunk egy olyan példát, amelyik az egyik versenyen fordult elő. Észak—Dél bellben, Kelet—Nyugat mansban.

Dél passzal indította a licitet, Nyugatot 1 kört licitált. Észak lapja:

p: K D T x, c: Á x x, k: D T x, t: K x x.

A ponterő alapján Északnak módjában lenne információs kontrával jelentkeznie, azonban bellben, passzos partnerrel, az 1 pikk is elégségesnek látszik, hiszen Dél ebben a szkörhelyzetben joggal számíthat Észak óvatosságára, és ha „van lapja”, nem fogja eltitkolni. Észak tehát 1 pikkét licitál, amire Kelettől 2 kör, Déltől 2 pikk és Nyugattól passz következett.

Mit tegyen Észak? Egy halvérű játékos könnyen belenyugszik a 2 pikk felvételbe, elvégre „abból baj nem lehet”. Versenyzői szinten azonban ez a felfogás nem biztat sikerrel. Quid nunc? Az azonnali 4 pikk annyi optimizmust sugárzik, ami még a lóversenypályán is túlzás lenne. 3 pikkkel ugyan feladhatja Délnek a leckét, de eleve kizárja attól, hogy olyan választ kaphasson, amely árnyalataiban is érzékelteti lapjait.

Ilyen esetben kívánatos a lendítőszíj, azaz a „hamis” licit. Alkalmassnak tűnik erre a célra a 2 szan is. Felvetődik azonban a kérdés, nincs-e olyan licit, amely ugyanezt a törekvést szolgálja, mégis annyiban különbözik, hogy esetleg az ellenfeleket zavarba hozza. A 2 szan után ugyanis valószínű, hogy Kelet 3 körrel „elnehezíti” a licitet, tehát ismét oda lukadunk ki, hogy Délnek nem lesz alkalmja „árnyalt” válaszlásra. Ha viszont Észak 3 treffet licitál, elképzelhető, hogy Kelet az új szín hallatára várakozási álláspont-ra helyezkedik, és az így bekövetkező pillanatnyi megtorpanás módot ad arra, hogy É—D vonal kilicitálja lapjait.

(Joggal vetheti fel az olvasó, hogy ez a licit Délt is megtévesztheti, miáltal a treffet vagy valódi színnek tekinti, vagy single jelzésnek Kaplan-féle változatban. Ez igaz. Kap-

mégsem okozhat, mert a válaszoló a pikk találkozáásra tekintettel nyilván „korrigálni” fog.)

Dél „árnyalt” válaszlehetőségei a következők:

a) gyöngé változat:

Ha Kelet passzol, 3 pikkkel; ha Kelet 3 kórt licitál, passzal könyörög azért, hogy Észak végre térjen észhez, amíg nem késő.

b) középerős változat;

Ha Kelet passzol, 3 kárót vagy 3 kórt licitál. Előbbivel ebben a színben ígér bizonyos erőt, utóbbival pedig színhiányt vagy single kórt jelez, (ami az ellenfelek kör licitje után elképzelhető).

Ha Kelet 3 kórt licitál, 3 pikket mond, tehát közli, hogy maga részéről nem tekintí reménytelennek a gémet sem, feltéve, hogy Észak erőforrásai nem merültek ki a töredékért való harcban.

c) erős változat:

4 pikk. Szóba jöhet a 4 treff is, ha ebben a színben is jó támogatása van, és Észak treffjét nem Kaplan-változatnak vagy áthidaló licitnek tekintette.

Ennyi szófecsérlés után tartozunk azzal az olvasónak, hogy mind a 4 „kezet” bemutassuk. Azt, hogy a 4 pikk felvétel teljesíthető, nem kell bizonygatni.

K D T x
A x x
D T x
K x x

A x x			x x
K D T x x	É	K	B x x x
x x	Ny		A x x x
D B T		D	x x x
	B x x x		
	x		
	K B 9 x		
	A x x x		

Megint csak igaza lesz annak az olvasónak, aki ránk pirít, hogy „sok egyéb —, és talán egyszerűbb — módon is el lehetett volna jutni ugyanehhez a felvételhez. Szabadjon védekezni azzal, hogy egy pillanatra sem állítottuk, hogy valamiféle varázspálcát mutatunk be, csupán a licitvezetésnek egy bizonyos

formájáról kívántunk megemlékezni. Aki többet remélt, forduljon Rodolfo mesterhez!

Az előzőek során olyan példák szerepeltek, melyeknél az „erősebbik kézz” biztosította a licit folyamatosságát egy olyan „hamis” licit által, amely ugyan nem fejezte ki lapjainak valódi elosztását, de kötelet dobott a „gyöngébbik kéz”-nek, hogy a helyes felvétel ormaira felkapaszkodjék. Jóllehet, az ilyen „sziklamászás” balul is kiüthet, minden esetre kisebb baj származik belőle, mint az alpinista próbálkozásainál. A bridsző egy leosztással később újra nekirugaszkozhat, ha ugyan addig nem merül el a szitkok közepében.

Most lássunk egy ellenkező példát! Szintén az egyik versenyen fordult elő. Ezúttal a „gyöngébbik kéz” keresett áthidalást a helyes felvétel felé. Kétségtelenül ez a nehezebbik eset. Olyasmi, mint ami a cirkuszokban látható, amikor a cingárnak tűnő legényke egysúlyozza a nehéztestű izomkoloszust.

p: T
c: A D B x
k: x x
t: A K x x x x

p: K x x x	É	p: A D B x x
c: x x x	Ny	K
k: K D T x		D
t: T x		

p: x x x
c: T 8 x x
k: A B x
t: D x x

A licit:	É	K:	D:	Ny:
				passz
1 treff	1 pikk	passz	passz	
3 treff	passz	3 káró	kontra	
3 kór	passz	4 kór	passz	
—	passz			

Ez a licit bővebb magyarázatra szorul.

Észak az 1 treffel még keveset árult el lapjából, ha a „felkészültségi treff” rendszerében játszik. 2 treffel is nyithatott volna, miután ereje határeset az egyszerű nyitás és a forsz között. Ezért amikor Ke-

let 1 pikk licitje után ismét rákerült a sor, köteles volt erejét és hosszú treffjét érzékeltetni. Ha 2 kórt licitál, Dél egészen más lapokat képzel nála. Különben is — másodlagos forsz hiányában — nem remélhet Déltől erősítést. Már pedig az a körülmény, hogy Nyugat is passzolt, arra enged következtetni, hogy Délnek akad valami „dugáruja”, csak éppen ki kell ugrasztani a nyúlat a bokorból.

Dél (ezúttal a nyúl szerepében) így okoskodik:

„A 3 treff nem lehet öncélú licit. Észak, úgy látszik, nem mondott le még a gémről az én hallgatásom ellenére sem. Mit akar hát a szerencsétlen? Csak nem 3 szanra törekszik? Nosza, megmondom neki, hogy a kárótól ne féljen, és ha minden kötél szakad, 4 treffel még kimászhat a slamasztikából. Jó volna azt is közölni vele, hogy 4 kőröm van. De ha a minor színből nemes színre fordítok, joggal remélhet nálam legalább ötös kórt valamiféle figurával. Kórt tehát nem licitálhatok. Mondjak hát 4 treffet? Nem valószínű, hogy az én külső segítségem treff aduban gémet biztosít. Szó, ami szó, én még a 4 trefftől is fázom. Őszintén megmondom neki tehát azt, amilyen erőm van, 3 kárót licitállok. Lehet, hogy félreért és hosszú kárót vár tőlem? Sajnos, ez a veszély is fennáll, de ha csak egy csöpp esze van, engem sem néz olyan bolondnak, hogy a már ismert hosszú treff helyett másik minor színben keressek gémet. Hiszen ha olyan jó károm lenne, az 1 pikkre nyomban licitálhattam volna. Viszont ha a logika hídján felfogja az én gondolataim rezdüléseit, tudni fogja, hogy mik a szándékaim. Ha tehát pikk fogása van, három szant licitáljon. Ha nincs, meneküljön 4 treffre. És ha véletlenül licitálható kórja van... Ez olyan szép lenne, hogy nem is merem hinni.”

E gondolatfuttatás eredményét az olvasó már ismeri. Csupán a teljesség kedvéért kell megjegyeznünk, hogy azokban a rendszerekben, ahol

a 2 treff indítás a treff szín mellett valamelyik nemes szín kapcsolását is jelenti, sokkal könnyebb lett volna azonos eredményt elérni. Ezúttal azonban ilyen konvenció nélkül is sikerült. Elvégre a bridzsjáték nem azért kapta „a híd” angol nevét, hogy a gondolatok harmoníája ne hidalhassa át a félreértések örvényeit.

Az alábbiakban egy olyan spontán „hamis” licitet ismertettünk, amely annyiban hamis, hogy a felkérdezőre nem szolgálja ki a kérdezőt szabályszerű válasszal, hanem valóban hamisan válaszol, abban a feltevésben, hogy ezúttal a „hamis” licit többet fejez ki, mint az előírt válasz. Az eset egy BÜKSE-versenyen fordult elő.

Dél lapja: p: BT 9 8 x, c: DT x, k: x, t: Á K D 8.

Általános bellben Nyugat passzal indít, Észak 1 kárót, Kelet kontrát (információ), és Dél 2 pikkot licitál. (E játékosok licitrendszerében a 2 pikk olyan forsz volt, mintha a kontra el sem hangzott volna.) Nyugat újabb passza után Észak 3 pikkkel erőtt fejez ki. Biztatás a kérdőlicitre. Dél az információs kontrára is tekintettel — az esetleges impassz rosszul „ül” — 4 pikkkel zár. Észak azonban nem hagyja magát és 5 treffel ennek a színnek a fogását kérdezi. A szabályos válasz 6 treff lenne. Dél még most is fél a szlemtől. Annyira azonban nem gyáva, hogy 5 pikkkel tagadjon. És most jön a „hamis” licit! 5 kárót mond, amivel treff fogást és káró Á-t ígér.

Így gondolkodik: „Ha Északnál lesz a káró Á, rájön a turpisságra és belátja, hogy a káró licit szingli káróra vonatkozik, és egyben — pozitív válasz lévén a treffre — treff fogást is biztosít. Ha viszont nincs káró Á-ja, akkor a nemes színben olyan ereje van, hogy remélhetőleg nem okoz kárt a megtévesztés.”

Ha most az olvasó így kiált fel: „Ebből könnyen baj lehet!”, tisztelettel megkérdőzzük: „A szabályos 6 treff válaszból nem lehetett vol-

na baj?" Tény az, hogy Észak az 5 káró válasz után ezen a versenyen 6 pikket licitált. Ez eredményen a ♠-D vonalat igazolta. Bemutatjuk a lapokat:

```

  Á D x x
  —
  Á B x x x x
  B T 9
      Ê
      K   Á K B x
          K D x x
          D   x x x
  B T 9 8 x
  D T x
  x
  Á K D 8
  
```

Tulajdonképpen a „hamis” licit kategóriáján belül kellene megemlékeznünk a blöffről is. A hamisságot illetően itt valóban igaz a „nomen est omen”. Ez a téma azonban külön fejezetet érdemel, tehát e helyütt érje be az olvasó néhány elvi szemponttal. Íme, a blöff „tíz parancsolata”:

1. Ne arra építsd a blöfföt, hogy azt a partner úgyis megérti! Az ilyen gondolkodásnak „stichje” van.

2. Ha az előbbi szabály betartása mellett partnered mégis nagyobb játékindigenciát árul el, mint az ellenfelek, akiket így sikerült verembe ejteni, ne törődj gyanúsítgató hunyorításaikkal! Hony soit qui mal y pense!

3. Mielőtt elhatározod magad a blöffre, gondolatban a jó sakkozó módján számítsd ki, miként fogod a továbbiakban a játszmat felépíteni!

4. Ha minden lépést előre kiszámítottál, tégy hozzá még egyet: Ha zavarba hozod, a partner is ellenfél-lé válhat. Esetleg hiába állsz elő a farbával, — valódi színeddel — ő korrigálni fog a „hamis” színre.

5. Mielőtt blöffölsz, vedd figyelembe, hogy még ha te vagy a világ legjobb bridzsezője is, az ellenfelek sem mind ostobák!

6. L' art pour l' art ne blöffölj! Legalább te tudd, hogy mit akarsz!

7. Blöffödet ne kísérd sokat monddó pillantásokkal, mert az nemcsak

tisztességtelen, hanem ésszerűtlen is, elvégre az ellenfeleknek is van szemük! A biblia szavait kissé átalakítva: Ne vágj faragott képeket!

8. Ne blöffölj singlivel vagy színihiánnyal, mert egyrészt azt a legkönyebb leleplezni, másrészt ilyenkor könnyen előfordulhat, hogy olyan szint mentesz el a blöffel, ami a rendkívüli elosztásra tekintettel amúgy bukásra lenne kárhozthatva!

9. A jó blöffnek két vége van, mint a botnak. Nem csak erőt fejez ki a valóságos gyöngesség helyett, hanem fordítva is lehet. Erre gondolj, amikor az ellenfelek licitálnak. Hiszen ők is blöffölhetnek!

10. Mielőtt blöffölnél, gondolt meg, nem felejtettél-e ki egyet a számításba jöheto jó licitek közül: a passzt!

Annak bizonyítására, hogy némely aforizma nemcsak szellemtelen, hanem téves is, lássunk egyetlen példát, amely éppen a 8. pont alatt említett szabály alól tesz kivételt. Ez is versenyparti volt. K—Ny vonat volt bellben.

Dél lapja: p: x x, c: —, k: A x x x x x x, t: x x x.

A licit:

	É:	K:	D:	Ny:
passz	3 treff	passz	1 pikk	2 pikk
passz	4 pikk	passz	4 szan	
passz	5 káró	5 kőr	kontra	
passz	passz	5 szan	6 pikk	
passz	passz	passz		

Már amikor Kelet 3 treffje után Délhez került a licit, módjában lett volna káróval védekeznie, tetszés szerinti szinten, akár hat trick magasságban. Alaposnak látszott a feltevés, hogy nem bukhat annyit, hogy ne keressen az üzleten. Még jobb biznisznek tűnt azonban az, hogy az ellenvonal bukják. Ennek kulcsa, hogy az ellenjátékban pikk adu esetén Észak körrel indítson. Ha viszont Dél kárót licitál, erre nincs sok esély.

Dél a legjobb megoldást választotta: Várt. Ha kell, ráér a káróval előállni. Azt már úgy sem tudja megakadályozni, hogy az ellenfelek kili-

citálják színeiket, hiszen ez lényegében már az első „menetben” megtörtént.

A kívánt alkalom elérkezett, amikor Nyugat ász kérdésére Kelet 5 kárót válaszolt. Dél ugyan leleplezte önmagát, amikor az 5 kőr kontrából 5 szanra menekült. Nyilvánvalóvá vált, hogy káróval akar menteni. A türelmetlen Nyugat ezt nem várta be, és bemondta a szemet. A blöff azonban annyira átlátszó volt, hogy Észeknek rá kellett döbbsennie, mért választja partnere ezt a módszert. Bizonyára hosszú kőrje is lehetett, ami ráébredszthette a blöff céljára: a pikk ellen kőrrel kell indulni.

Ez volt az egyetlen buktatási lehetőség.

Az alábbiakban a „hamis” liciteknek azokkal a fajtáival kellene foglalkoznunk, amelyek nem spontán jellegűek, hanem egy adott rendszer szerves részét képezik. Mint-hogy ezek jórészt köztudottak, csak főbb vonalaiban érintjük. Két ismertebb típusa a felüllicit és a Kaplan-konvenció. A helyesen alkalmazott felüllicitnek (az ellenfél által mondott szín licitje) különböző lehet a jelentése:

a) Választást kér a fennmaradó színek közül. Pl. az ellenfél 1 káró licitje után 2 káró licit ezzel a lapelosztással:

p: K B x x, c: Á D x x, k: x, t: K B T x.

b) Színhiány közlése.

A licit:

É:	K:	D:	Ny:
1 kőr	1 pikk	3 kőr	passz
3 pikk			

Észak lapja: p: —, c: K D x x x x, k: Á x, t: K D x x x.

Megjegyezzük, hogy a felüllicitnek ez a formája csak a legritkább esetben célszerű. Minek az ellenfél orrára kötni azt, amit a partnernek sem kell feltétlenül tudnia?

c) Kérdőlicit.

Általában csak 4 trikk magaságban alkalmazható.

A licit:

É:	K:	D:	Ny:
1 pikk	2 káró	3 pikk	passz
4 káró			

Észak lapja: p: Á D x x x x, c: Á, k: x x, t: K D B x.

A 4 káró tehát ennek a színnek a fogását kérdezi.

d) Törekvés 3 szan játékhoz.

A licit:

É:	K:	D:	Ny:
passz	1 kőr	2 treff	2 káró
2 pikk	2 szan	passz	3 treff

Nyugat 3 treff licitje azt fejezi ki, hogy Kelet csak akkor licitáljon 3 szant, ha treffből kellően védve van, miután a pikktól nem kell félnie, azt ő maga is fogja. (Lehet, hogy Észak pikk licitje csupán figyelmet elterelő hadmozdulat volt a treff bástya védelmében.) Ha tehát Kelet nincs biztosítva a treff hívás ellen, válasszon a piros színek között.

Nyugat lapja: p: Á x x, c: K x, k: K D T x x, t: x x x.

Az ellenfél színének felüllicitálása tehát más-más helyzetben eltérő jelentéssel bír. A sokféle variáció egyben figyelmeztetés is arra, hogy a közbeszóló licit nem mindenkor kívánatos, mert esetleg éppen ezáltal vezet rá az ellenfeleket olyan közlésekre, amelyeket egyébként nem alkalmazhatna. A közbeszólásnak tehát csak akkor van értelme, ha ily módon remélhető, hogy a közszóló vonal jut jó játékhoz. Továbbá akkor is, ha a közbeszóló ezzel az ellenjáték irányát kívánja megszabni, mert elosztása folytán tartania kell attól, hogy a partner alkalmatlan színben fog támadni, feltéve, hogy kellő irányítást nem kap.

Röviden néhány szót a Kaplan-konvencióról:

Ha a játékos adu színét a partner megemelte, egy új szín licitje azt fejezi ki, hogy a másodiknak licitált színből kevés lapja van. A partner tehát csak akkor keressen gémet a kilicítált adu színben, ha ez a közlés (a partner rövid színe) emeli sa-

ját lapjának az értékét is. Lássunk egy példát:

K D x x x
 A x x
 x
 A x x x
 É
 D
 B T x x
 x x
 x x x x
 K D x

A licit:

1 pikk passz 2 pikk passz
 3 káró passz 4 pikk passz

Bármilyen gyöngé is az É—D vonal pontereje, a 3 káró licit megnyugtatta Délt egyrészt arról, hogy ebből a színből nem kell számolnia több vezető ütessel, másrészt viszont a többi színből remélhet figurákat.

A Kaplan-konvenciót csak akkor lehet alkalmazni, ha nemes színű aduban találkoztak a játékosok.

Fefejezésül megjegyezzük a következőket:

Technika az asztalok mellől

Hosszú hónapokon keresztül vettem igénybe az olvasók türelmét, hogy végigvezessem őket Coffin rendszeres technikai iskoláján. Most a változatosság kedvéért, a rendszerességet félretéve, néhány valóságos kiosztás tanulságaival szeretném olvasóinkat megismertetni, amelyeket hazai és világversenyek beszámolóiban tallózva összegyűjtöttem.

Elsőnek lássuk az 1962. évi Európa-bajnokság egyik licitálás és lejártszás szempontjából egyaránt tanulságos leosztását, amely az olasz—svájci mérkőzésen fordult elő. Az olasz színeket nem a világbajnoki együttes, hanem második csapatuk képviselte.

Nyugat volt az osztó és az ő vonaluk volt bellben. Kétségtelen, hogy az É—D vonalon található tiszta figurapontok összessége nemcsak indokolttá, hanem kötelezővé teszi a gém bemondását még akkor is, ha

Akár konvencionálisan, akár ötlet-szerűen, „hamisan” vagy szisztematikusan licitálunk, nem azon múlik a siker, hogy helyes elméletek veszőparipáin lovagoltunk-e, hanem azon, hogy egy adott szituációban a logika és a taktika eszközeit szolgálatunkba tudjuk-e állítani.

Aki pusztán az elméletre támaszkodik, könnyen úgy járhat, mint egy bizonyos uppsalai tudós, Erik Agdur, aki fáradságos munkával összegyűjtött statisztikai adatok alapján bizonyította be, hogy a házasságban élő felek testi jólléte nagyobb, a betegségekkel szemben ellenállóbbak és így hosszabb életre számíthatnak, mint a nőtlenek és a hajadonok. Szegény tudós mégis elég hamar átadta halandó lelkét az örökkévalóságnak, noha nő is volt az istenadta. Igaz, a házaseset elméletének fejtegetése közben számításon kívül hagyta, hogy ő csak a fehér egereken folytatott kísérletek statisztikai adatait gyúrta elméletté.

Az elméletről egyelőre csak ennyit.

	9 7 5 4			
	B T 8 7			
	Á 5			
	K T 6			
K T 6		É	Á D 8	
9 4			6 5 3	
D B T 7 3 2	Ny	K	8 4	
D 8		D	B 7 4 3 2	
	B 3 2			
	Á K D 2			
	K 9 6			
	Á 9 5			

első pillanatra annak teljesíthetősége —, amíg az ellenvonal kedvező elosztását nem ismerjük — kétségesnek is látszik. Más kérdés, hogy mi-
ben mondják be a gémet. A korszerű licitrendszerek alapelve a 4—4-es nemesszintálkozások keresése. Ennek az elvnek helyességét mutatja ez a kiosztás is, amelyben mindkét kéz egyenletes elosztása ellenére, négy körben a tíz ütés teljesítésének

előfeltétele sokkal egyszerűbb, mint a 3 szan kilenc ütéséé. Előbbihez csak 3—3 pikk elosztás szükséges, utóbbihoz ezenfelül még sok egyéb is. Ennek megfelelően a gém teljesítése körben semmiféle különleges tudást nem igényel, a 3 szan megjátszása a szükséges feltételek fennforgása esetében igen gondos játékvezetést követel. A svájciak a kőr találkozás megállapítása után habozás nélkül 4 körre mentek és teljesítettek. Brogi az olaszok Dél helyén ülő játékos partnerének kőr emelése ellenére 4—3—3—3 elosztású lapjával 3 szant lícitált, amit partnere hagyott. J. van den Borre ezt írja kommentárjában: „Annak ismételt hangsúlyozása mellett, hogy a helyes felvétel a 4 kőr, sokkal inkább Brogi felvevőjátékát kifogásolom. Az olaszok nagy „kék” együttesének bármely tagja teljesítette volna a 3 szant, amit Brogi elbukott.

A teljesítésnek ugyan nagyon csekély az esélye, de valamennyi előfeltétel adva volt, csak ki kellett volna használni. Nyugat káró dámával indult. A felvevőnek 8 ütése van vonalban, és a 9-et csak pikkben szerezheti meg feltéve, hogy annak elosztása, az ellenvonalon 3—3. További előfeltétel, hogy pikkben Nyugatnak csak egy beütése legyen, és Keletnek ne legyen három kárója. Ezeket az előfeltételeket mérlegelve az első káró hívást ki kell engedni, és csak a másodikat ütni asztalon az ásszal. Természetesen nyomban pikket kell bontani. Keletnek, akinek nincs több kárója, nem szabad figurát adnia. A felvevő problémája most lép előtérbe. Az előfeltételek szerint Nyugatnál csak egy magas figura lehet, de a 3—3 elosztási előfeltétel szerint a pikk tízes nem lehet már Keletnél ezért —, nehogy Ny pikkben két beütéshez jusson — a felvevőnek kézből a búbot kell adnia. Ny ütve a pikk királlyal ismét kárót hív.

Most érkezett el a bridzspárbaiban Kelet ideje. Látnia kell, hogy Nyugatnak nincs több beütése, öma-

ga pedig nem akadályozhatja meg negyedik asztali pikk felmagasításával a teljesítést, csak egy módon, ha ebbe a káróba egyik magas pikk figuráját eldobja. (Mellékesen megjegyezzük, hogy Brogi a 3. ütéshez búb helyett kis pikket adott, s így sorsa Ny. kétszeri pikk beütése következtében megpecsételődött, és kétszer bukott.)

Feltételezzük, hogy eddig a felvevő, és Kelet helyesen oldotta meg feladatát és az utóbbi eldobta magas pikk figuráját. A bridzs pisztolypárbaiban most a felvevőt illeti a következő lövés joga. Fel kell azonnal hagynia a pikk magasítás tervével. Most ugyanis már más lehetőség is kínálkozik. Ha ugyanis a treff szint az ellenvonal kénytelen megbontani, a felvevő három ütést vihet ebben a színben. Erre gondolnia kell a harmadik káró hívásakor, és asztalról nem szabad fekete szint dobni — mielőtt Kelet magatartását meg nem ismeri —, hanem kórt kell tennie. Keletnek nincs már kárója. El kell venni a körjeit is. A felvevőnek háromszor (nem többször és nem kevesebbször) kórt kell hívnia. A negyedik körbe Kelet ugyanis megmaradt pikk figuráját tenné, végleg meghíúsítva ezzel a teljesítést. Természetesen előfordulhatna, hogy már a harmadik kórhívásba dobhat, de az ellenvonal kezeinek elosztásából eddig látottak, és Nyugattól a második kórhívásba eső 9-es valószínűsíti, hogy Keletnél van a 13. kőr, és ennek elvétele az eliminációhoz nélkülözhetetlen. A piros színnek eliminálása után Kelet pikkkel kapja meg az ütést, kénytelen treffit bontani, és ezzel megadni az osztott figurákat feltételező felvevő számára a teljesítést jelentő 9. ütést.

A következő kiosztás azt mutatja, hogy a „nagy” olasz csapat tagjai is hibázhatnak. Belladonna és d'Alerio az alábbi lapokkal 4 pikkig jutottak:

Á x	D É K D T 9 x x
Á T 9 x	K x
Á K B x	x x
x x x	B x x

Nyugat a treff királyt, azután a dámát hívta, és partnere késő jelzése ellenére körre fordult át, amiből közepes lapot hívott. Ezt Belladonna kézben ütötte, és adu ásszal az asztalra ment. Ekkor derült ki a rossz elosztás: Kelet nem adott pikket. Tehát Nyugatnál van az ötödleges adu B—8, ami egy biztos adu ütést jelent. Belladonna nyomban kiadta a pikk búbot, majd káró impasszal próbálkozott, ami nem sikerült, és bukott.

Belladonnának két sokkal finomabb és egyben sikeres megoldási lehetősége lett volna. Az egyik annak feltételezésével, hogy Kelet az ötödleges treff ász mellett (Ny nem folytatta ezt a színt, tehát csak kettő volt belőle) a vörös színeket is tartja (negyedleges dámákkal). Ebben az elgondolásban helyes a második adu kiengedése, majd amikor Ny folytatja a kórt, az asztalon meg kell ütni, és a leaduzás érdekében — kör lopással kézbe kell — jönni. (Előzetesen az asztal egyik magas káró figurája lehívható.) Ha az aduk le hívásakor Kelet zavarba jön, akkor a treff ászon (ami biztos), és kör dámán (ami az eddigi játékból valószínű; a harmadik kör hívásba Kelet a B-ot adta) felül a káró dáma is nála van. Ebben az esetben Kelet a kéz treff búbjá és az asztal káró K—B-ja miatt beszorul. Ha viszont Kelet „nyugodtan” dob kárót, az impassz még mindig megadható. Ez a játékmód ugyan jobb, mint a vak 50%-os esélyű dáma impassz, de még sem biztos, mert a tervekben átlátó, jó idegzetű Kelet áthúzhatja a számításainkat azzal, hogy már a játék elején eldobja a káró D mellől a védő lapokat.

Van jobb megoldás, amelynél mindegy hol van a káró D, csupán a piros színek elosztása számít. A negyedik hívásnál már tudunk annyit Nyugat lapjából, hogy két treffje és öt pikkje van, tehát hat piros színű lapja. Elég nagy a valószínűsége, hogy mindkét színből 3—3 lapot tart. Ezért a helyes játékve-

zetés az adu ász után kör ász, körlopással, majd a két magas káró után kárólopással a kezét lerövidíteni. A felvevőnek ekkor már csak három pikkje van (KDT) és egy treffje, míg Nyugat kezében negyedleges adu B. Éppen ezért a treffhívást kénytelen megütni, és hátulról behívni az adu villába. Nyugat és Kelet kiegészítő lapjai a következők voltak:

Nyugat:	Kelet: —
B 8 7 x x	
x x x	D B 8 x
x x x	D T x x
K D	Á T x x x

Láthatjuk, hogy mindkét előbb ismertetett játékmód sikeres, csak Belladonna azonnali impassza vezetett bukáshoz.

A most következő kiosztás érdekes biztonsági játékot szemléltet. Csapatverseny során érthetetlen módon az egyik asztalnál a következő lapokkal Dél 3 szant vett fel:

Észak:	Dél:
6 4 2	Á 8 7 5
Á K D B 2	9 6 4 3
D B	Á T 6
D B 5	Á T

Nyugat a pikk K-t, majd a D-t hívta (Kelet az utóbbiba kárót tett), amit a felvevő ütött. Ezek után a körök következtek. A másodikba Kelet treffet dobott. Ha a felvevő nem találja el, hogy melyik K impassz ül, vagy mindkettő sikertelen, a felvétel az ütéshez kerülő Ny pikkje miatt bukik. A biztonsági játék megköveteli, hogy Nyugattól három körjét elvegyük, de több kórt egyelőre ne hívjunk le, mert ellenkező esetben a kéz beszorul, majd pikkkel Nyugatnak kiadjuk az ütést, aki kénytelen valamelyik villába hívni. A pikkekre a kéz végül egy kárót dob, míg az asztal körön kívül bármit dobhat.

Egyik hazai villámpároson É—D-vonal a következő lapokat kapta:

Észak:

D 9 x x
Á D x x
D 8 x x
B

Dél:

Á
B x x
K B T 9 x
Á T x x

Általában véve a licitet Ny 1 trefel kezdte, amire É passza után K 1 pikket licitált és D kontrázott. Nyugat 2 trefet licitált. Ezután már igen különbözött az egyes asztalok licitmenete, de két asztalnál Dél 5 káróig jutott. Az egyik asztalnál Ny tref királlyal indult, s miután a kőr impassznak nyilvánvalóan sikerülnie kell, a fekete színek keresztsbe lopásával a 11 ütés könnyen teljesíthető.

Egészen más volt a helyzet a másik asztalnál, ahol Nyugat az adu ásszal indult, és újból adut hívott (Kelet mindkétszer adott). Most már az asztalon nincs elegendő adu a kézbeli treffek ellopására, és a felvevő vonal csak hat aduütést szerezhethet, a 11. ütést másként kell kidolgoznia. Ennek két módja van. Az egyik, ha feltételezzük a 3—3 kőr elosztást, ebben a színben magasítható az asztal negyedik lapja. Erről a kedvező elosztásról meggyőződhetünk olyan játékvezetéssel, amely a másik teljesítési esélyt nem hiúsítja meg. Ez pedig a következő:

Pikk Á, kiskőr impasszra a dámához, pikk lopás, treff Á, treff lopás, újabb pikk lopás, a ebbe a hívásba Ny pikket ad, lapja a következőképpen számítható ki: 2 káró, legalább 5 treff 3 pikk (visszavette a treff szint, és nem maradt a pikk kontrában). Ezért 2—3 körjének kell lennie, tehát királya vagy esik az asztal ászába, és a kéz búbja magas, vagy a kőr elosztás 3—3, és az asztal negyedik körje magasodik a treff lopás után (erre dobható a kéz utolsó treffje).

Van azonban elegánsabb folytatás is, amely egyben az egyetlen megoldás, a Nyugatnak nincs harmadik pikkje, vagyis öt treff mellett négy körje volt. A második pikk lopás után treff lopással asztalra megyünk, és ellopjuk kézben az utolsó pikket.

Ezzel kiszámítható kényszerdobásba hozzuk Nyugatot, aki kénytelen vagy a kőr K, vagy a treff K mellől a második lapot eldobni. Előbbi esetben a kőr király esik az ászba, és a kéz búbja magasodik. A második esetben Nyugatot a magányos treff figurára ütésbe hozzuk, aki kénytelen a kőr K mellől elhívni. Így kapjuk meg a 11. ütést.

Az utolsó leosztás a NSZK párosbajnokságon fordult elő. tudni kell tízig számolni, és a valószínű elosztásban bízva biztonsági játékot kell alkalmazni. É—D mindössze 4—3 aduval 4 kört játszik, miután É 1 treff indítására Kelet 1 pikket licitált.

Észak:

7 5 3
Á 7 5
K 7
Á K D 6 4

Dél:

B 8
K D B T
Á B 8 5 3
3 2

Nyugat pikk Á, K után a dámát hívta. A felvevőnek azt az általános elosztási valószínűséget kell szem előtt tartania, hogyha valamely színben páros számú lap hiányzik, azok elosztása az ellenfeleknél nem egyenletes, hanem az 50—50⁰/₀-tól eltérő legközelebbi megoszlás. Az aduban és a két minor színben egyaránt 7—7 lap van a felvevő vonalon, tehát az ellenvonalon a hiányzó 6—6 lap legvalószínűbb elosztása a 4—2. A felvevőnek tehát nem szabad 3—3 elosztásra számítania sem aduban sem treffben. Ezért a harmadik pikkhívást nem szabad kézben aduval ütnie, mert akkor valószínűleg az ellenfél hosszabb aduban marad. — Ehelyett kézből kárót dobva ezt az ütést ki kell engednie. Bármit hív Ny azt a felvevő üti és aduzás előtt a káró K, Á és a harmadik káró ellopása asztalon az adu ásszal adja a 10. ütést. Ez a játékmód szinte 100⁰/₀-os megoldás, és így összehasonlíthatatlanul jobb, mint az 50⁰/₀-os káró impassz az aduzást követően. Csak olyan elosztás esetében nem vezet sikerre, amely mellett a felvétel egyáltalán nem teljesíthető.

Cz. A.

TÖRVÉNYSZÉK

Bár eddig semmi kézzelfogható jelt nem láttam az előző írásomnak, mégis folytatom elemzéseimet. Sőt újabb kéressel fordulok az olvasókhoz. Több hónapos kísérleteink eredménytelenek voltak eddig. Még mindig nincs birtokunkban az új versenyszabály. Ha valakinek meglenne, vagy külföldi ismerősétől meg tudná szerezni és rendelkezésemre tudná bocsátani, nagy szolgálatot tenne vele. Jelenleg az 1949. évi kiadású versenyszabályzat alapján játszunk, az eredeti címe: The International Code. Laws of duplicate contract bridge.

Ez a szabályzat kilenc részből, és ezen belül 139 §-ból áll. Az Intéző Bizottság által 1960-ban készített kiadvány (A kontrakt bridge versenyszabályai) első része kivonatossan tartalmazza a versenyszabályzatot, és ennek megfelelően csak 81 pontot tartalmaz. Az egyes pontok végén zárójelben található szakasz-szám utalás a szabályzat szakaszára. Sőt a szövegben is található utalásokat a szabályzatra.

Az ötödik rész címe: The play. Ez gyűjtő fogalom, magyar megfelelője: a kijátszás. Magában foglalja: az indító hívást (the opening lead), a hívást (the lead) és a hozzáadást (play). E rész negyedik fejezetének a címe: a színvétel (the revoke), és a 71—76. §-okat foglalja magában (59—64. pontok). A címhez a következő megjegyzés tartozik: a színvétellel kapcsolatos büntetések nem alkalmazhatók, ha a színvételre a jogait elvesztett asztal (46. §) hívja fel a figyelmet. A színvételre vonatkozó panasz nem jogosít fel a már lezárt ütések megvizsgálására, kivéve a 78. §-ban és 79. §-ban leírt lehetőségeket.

Az első cím: Színvételre irányuló kérdések. (71. §.) Bármelyik játékos, beleértve asztalt, megkérdezheti a kihívott színre nem azonos színű

kártyát tevő játékost, hogy nincs-e lapja a kihívott színből, és követelheti, hogy ellenfele igazítsa helyre színvétését.

A következő cím a 72. és 73. §-okban a színvétel helyreigazítására vonatkozó szabályokat tartalmazza, a harmadik cím (74. §) megmondja, hogy a színvétel mikor jóvátehető, a negyedik cím pedig (75., 76. §) szabályozza az eljárást jóvátehető színvétel esetén.

A játékos köteles helyreigazítani színvétését, a) ha az első tizenegy ütés bármelyikében történt, és tudomást szerez róla, mielőtt jóvátehetővé vált volna, b) ha a tizenkettedik ütésben történt, és tudomást szerzett róla, mielőtt mind a négy játékos visszahelyezte volna kártyáit a tokba. A tizenkettedik ütésben elkövetett színvételésért nem jár büntetés, és az sohasem válik jóvátehetővé.

Miként történik a színvétel helyreigazítása? A szabálysértő játékos visszaveszi azt a kártyáját, amivel a színvétést elkövette, és színre színt tesz bármilyen nagyságú kártyával.

Az ellenjátékos kezében levő az a kártya, amellyel a színvétést elkövette, majd a helyreigazítás után visszavette, büntetőlappá válik (lásd a 68. és 69. §-t).

Bármely egyéb kártyát, amivel a színvétést elkövették, büntetés nélkül vissza lehet helyezni oda, ahonnan a színvétéskor kijátszották; pl. a felvevő kezébe, az asztalra, az ellenjátékos elé az asztalra, mert már akkor is büntetőlap volt.

A színvételben véten vonal visszavehet minden olyan kártyát, amit a színvétel után, de annak kiderülése előtt kijátszott. Ezek a lapok nem válnak büntetőlappá.

Az eddigiekből tudjuk, hogy a 21 ütésben elkövetett színvétel soha nem lesz jóvátehető. Az első 11

ütés bármelyikében elkövetett színvétel jövátéhetetlenné válik, ha a szabálysértő vagy partnere

a) hív vagy hozzáad a következő ütéshez,

b) vagy kifejezi ebbeli szándékát valamely kártya megnevezésével, ütés igénylésével, vagy átengedésével, vagy lapjának leterítésével.

Mi a teendő jövátéhetetlen színvétel esetén? Az az ütés, amelyben a színvétel történt, változatlanul marad. Ezt az ütést a színvételben vétlen vonal javára átvendő ütések szempontjából úgy kell tekinteni, mint a színvétel után elvitt ütést.

Jövátéhetetlen színvétel esetén a büntetés a következő:

A játék befejezése után két ütést át kell vinni a színvételben vétlen vonalra azokból az ütések közül, amelyek a színvétést elkövető vonal a színvétel után elvitt. Csak egy ütés vihető át, ha a színvétést elkövető vonal a színvétel után csak egy ütést vitt el.

Nem jár büntetés a jövátéhetetlen színvétéssért:

a) ha a színvétést elkövető vonal nem vitt el ütést a színvétel után;

b) ha ugyanaz a játékos ugyanabban a színben újabb színvétést követett el;

c) ha az oktáv befejezése és a tok kiürítése után hívják fel a figyelmet a jövátéhetetlen színvétéssére;

d) ha a színvétel egy olyan kártya kijátszásának elmulasztásával történt, amely kártya színével felfelé fordítva az asztalon volt, ideértve az asztal kártyáit vagy egy büntetőlapot.

Ide kívánkozik az illemszabályoknak (89. §) 4. pontja: Helytelen ismételt színvétéssel kísérletet tenni egy megtörtént színvétel leplezésére, vagy egy színvétést elleplezni, ha a kéz nem kerül teljes kikiáltásra. De a játékos nem köteles felhívni a figyelmet arra a jövátéhetetlen színvétéssére vagy egyéb sza-

bálytalanságra, amit ő vagy partnere követett el.

Többször volt már szó a büntetőlapról. Ezért ismertetem az ezzel kapcsolatos szabályokat (68., 69. §).

A büntetőlapot színével felfelé fordítva az asztalon kell hagyni, amíg kijátszásra nem kerül. Az ellenjátékos a büntetőlapot nem veheti fel és nem teheti vissza a kezében levő kártyáihoz; de ha mégis így tesz, és a felvevő kijátszik a kezéből vagy asztról, mielőtt követelné, hogy a kérdéses kártyát színével felfelé tegyék ismét az asztrra, a lap megszűnik büntetőlap lenni.

A büntetőlapot az első alkalommal ki kell játszani akár hívás, akár színreadás, dobás vagy lopás formájában. A büntetőlap kijátszása mindig függvénye a színre színadás kötelezettségének, vagy pedig bizonyos kártya hívását, vagy hozzáadását előíró büntetési kötelezettség teljesítésének. Ha az ellenjátékos két vagy több büntetőlapot játszhatna ki, a felvevő megjelölheti, hogy melyik lap kerüljön kijátszásra.

Dr. Somhegyi Béla

BRIDZSÉLET

Szerkeszti a BBE elnöksége

Felelős szerkesztő: Jósfa György

Kiadja a Budapesti Bridzs Egyesület

Felelős kiadó: dr. Bartal Ferenc

A BBE címe: Bp. XIII., Balzac u. 7.

A szerkesztőség címe:

Jósfa, Bp. XI., Bartók Béla út 30.

III. 5. Tel.: 457-754

Előfizetési díj fél évre 24,
egész évre 48 Ft

Az előfizetési díjat a BBE 223—XIII—1. sz. csekkszámára számára biankó csekkklapon, vagy személyesen a versenyek színhelyén Widder Lajos sporttársnál kell befizetni.

63. 3491 BNYV Kecskemét

A Molnár vagy „Harry” coup.

A második világháború előtti magyar bridzsélet egyik kimagasló játékos volt Molnár Harry. Az ő fedezése a „Molnár coup”, amely azóta az egész világon elterjedt, de már ez a magyar sors, nem a „Molnár coup” elnevezés alatt.

Általános szabály, hogy a rövid adu lopással növelhetjük az aduütések számát. Néha azonban előfordul, hogy a hosszú aduval többször is lopva, a rövid adu lesz a hosszabb: többlet aduütést nyerhetünk, ha a rövid adus kéz aduival is kiaduzhatunk. Négy-négy adutalálkozásnál is használható ez a coup, amit az alábbi példával be is bizonyítottunk.

Az 1963. évi kupaküzdelmek egyik mérkőzésén Észak—Dél az alábbi lapot kapta kézhez:

Osztó Dél, általános bell.

Észak:	Dél:
A B 5 2	K D 6 4
A D 3	7 6 5 2
4	A B 9
A D 6 3 2	K 7

A licit így alakult:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 pikk	passz	3 treff	passz
3 szan	passz	4 szan	passz
5 káró	passz	5 szan	passz
6 kőr	kontra	7 pikk	passz
passz	kontra	körpassz	

Megjegyzés a licithez:

Észak 3T válasza mans forsz és szlem invit

Dél 3sz. viszontválasza abszolút minimális indítást, legalább négy figurapontos, de csak négyes esetleg dáma tizes vezetésű ötös, tehát viszsa nem vehető pikkot mutat.

Észak 4 szan bmondása ász kérdés.

Dél 5K válasza egy ászt mutat.

Észak 5 szanja király kérdés.

Dél 6C-je két egyszínű (piros vagy fekete színű) király jelzése.

Nyugat kontrája mindenekelőtt rossz licit és majdnem 100 százalékban a kőr királyt mutatja, amiből

Észak megtudta, hogy partnerénél a pikk és a treff király van.

Ennyi információ után Észak nyugodtan mondta be a nagy szlemet. Ezután már egyszerű a teljesítés a Molnár coup alkalmazásával. Nyugat kis aduval indult.

1. asztali adu búb,
2. a kézi káró ász,
3. káró lopás az asztal kis adu-jával,
4. a kézi adu király,
5. káró lopás az asztal adu ászával,
6. Kézben a treff királlyal,
7. a Kézi adu dáma amire az asztalról egy kört kell dobni,
8. az asztalon a treff ásszal,
9. az asztalon a treff dámával, amire kézből kört kell dobni, ez egyben kísérlet a kör impassz elkerülésére, de Kelet nem adott treffet, így a
10. a Kézbeni utolsó aduval el kell lopni egy treffet, s ezzel az asztalon magas lett az ötödik treff,
11. asztalon impasszolni kell Nyugat kőr királyát,
12. az asztali kőr ász következik, majd
13. az úrrá lett asztali, ötödik treff.

Dr. K. F.

Érdekes leosztás, érdekes licit

A most folyó Kupaverseny döntőjében a következő leosztást figyeltem meg:

—				
K D				
A K B x x x				
D T 9 x x				
K D T x x	É	9 x		
A B x	Ny	K	T 9 x x x x	
x x x		D	x x x x x	
K B			x x x x x	
	A B	x x x x		
	x x			
	D T x x			
	A			

1P P 3K 3C
4R 4C 4S 5C
5P P 6K

É—D bellben, K—NY mansban.
Osztó D.

A nyílt teremben a következőképpen folyt le a licit:

Dél passz 5 káró kontra	Nyugat 1 pikk passz passz	Észak 3 káró passz passz	Kelet passz 5 kőr passz
----------------------------------	------------------------------------	-----------------------------------	----------------------------------

Kelet hármát bukott, és a lejátszás után megállapították, hogy jól sikerült mentés volt, mert a licit alapján az 5 káró biztosan teljesíthető a bellben, sőt jelen elosztásban a treff király esésével a 6 K is elvehetetlen.

Érdekesebben alakult azonban a licit a zárt teremben. A licitet D indította 1 pikkkel és Nyugat induló erejű lapjával, kitűnő kártyaérzékkel, mintha csak megérezte volna partnere ütéstelen és furcsa elosztású lapját, 2 kárót licitált. Tehát erős induló erejű lapjával nemtelen színben a védekezést választotta. Észak kontrázta a 2 kárót, mire Kelet kiment 2 kőrre. Dél passzolt, mire Nyugat partnerét 3 kőrre emelte. Észak 4 treffre vitte a licitet.

Most érdemes megállni és megvizsgálni, hogy az eddigi licitből ki mit érzékelhetett.

Dél partnere első licitéből azt, hogy partnere lemond bellben a manserőről, és a mansban levő ellenfelet inkább buktatni akarja vélhetően hosszú kárójával. A második licitből azt, hogy komoly ereje lehet, ha bellben a licitet négyes magasságra viszi. Végül azt is, hogy menekül a pikkától.

Nyugat páholyban ül, és mindent tud, főleg azt, hogy valamennyi káró az ellenfélnél van. Észak azt, hogy partnerének longór pikkje van és valószínűleg indítása nem volt túl erős.

Kelet helyzete a legérdekesebb a licitnek ebben a fázisában. Ő a következőket gondolhatja. Partnerének valami kárója van, mert hiszen azt licitálta, van kőr támogatása, de

pikkje is kell, hogy legyen, mert neki két kis pikkje van, és az indító partnere menekül a pikk színtől. Ezek után a legtöbb Kelet helyén ülő játékos, kezében öt treffel, kontrázza a bellista ellenfelet, hiszen hová tudnának menekülni? De nem így a mi Keletünk. Ő remek szimattal passzol, mintha tudná, hogy az ellenfél rossz kontrakt felé halad. Így is történt, mert D 4 pikket mond, Nyugat boldogan passzol, és körpassz után az eredmény: sok bukás bellben.

Ha most feltennénk azt a kérdést, hogy É—D hogyan védekezhett volna Nyugat igen jól sikerült blöffjével szemben (amit komoly induló lappal eresztett meg), kedves olvasóink nyilván különböző, igen helyes megoldást tudnának mondani. Megkönnyíti azonban helyzetüket az a tény, hogy írásunk elején mind a négy lapot előre közöltük. Az vesse tehát É—D-re az első követ, aki a versenyzettel mellett még nem vett fel rossz kontraktot, és az ellenfélnek még nem sikerült öt becsapnia.

Eddig a történet. Végezetül még csak annyit, hogy a zárt teremben a K—Ny vonalon egy nemzetközi sikereket is elért pár ült.

Gy. L.

Villámpárosverseny

eredmények

Tiszteletdíjat nyert

Dr. Proniewicz Ferenc	80,2	20	(7)
Fejes Zoltán	117,7	16	(35)
Makádi József	108,1	17	(39)
Petz Béla	84,4	22	(16)
Dr. Somoskövy Jenő	106,4	22,5	(39)
Szelezky Ferenc	103,1	18,5	(18)
Kovács László	95,3	21	(11)
Serényi László	83,3	25	(14)
Szász Domokos	115,5	23	(41)

Az augusztusi első helyezettek :

VIII. 5. (56 pár)	
Győry—Gyné	62,5 ⁰ / ₀
Söpkéz—Balogh	59,1 ⁰ / ₀
VIII. 6. (18 pár)	
Vég—Gábor	69,2 ⁰ / ₀

Honti I. Kovács J.	55,8 ⁰ / ₀
VIII. 12. (48 pár)	
Kovács J.—Csaba	62,9 ⁰ / ₀
Csendes—Gyurkovics	61,5 ⁰ / ₀
VIII. 13. (26 pár)	
Gyukovics—Déri	62,8 ⁰ / ₀
Balogh—Kovács Ó.	59,9 ⁰ / ₀
VIII. 26. (56 pár)	



2 1. Csapatverseny, általános mans. Dél hat kört játszik, az ellenfél nem licitált. Nyugat a pikk dámával indul. Dél üti és adu impasszt ad. Kelet nem ad adut. Hogyan játsszék tovább Dél és miért? (10 pont)

p: Á 7 3
c: Á 9 2
k: K T 4
t: Á 9 8 2

É
D
p: K 4
c: D B T 8 5 4
k: Á 7 6
t: K 5

bb
bb10
2 2. Csapatverseny, Kelet—Nyugat bellben. Dél osztott, és 1 szannal indít (15—17 pont, egyenletes elosztás), Észak bevágja a hármat, mindenki passzol. Nyugat a kőr királlyal indít, az asztal kicsit ad. Melyik körjét adja Kelet?

p: Á 9 4
c: 8 3

(5 pont)

k: D B 4 3
t: K T 4 2

É

K p: B T 8 3 2
c: T 5 2
k: 8 7 5
t: 9 5

3. Párosverseny, Kelet—Nyugat bellben. A licit a következő:

Észak	Kelet	Dél	Nyugat
passz	passz	1 pikk	2 káró
kontra	passz	?	?

Mit licitált Dél a következő lapal:

p: D T 7 6 2 c: K D 8 6 k: 6, t: Á T 4 ?
(5 pont)

4. Mi a helyes biztonsági játék ahhoz, hogy az alábbi esetekben a kívánt ütőszámot elérjük?

(5×2 = 10 pont)

- a) É: Á B 5 3 D: K 9 7 2 (3 ütés)
b) É: Á B 6 4, D: T 7 5 2 (2 ütés)
c) É: Á 6 4 2, D: K T 9 5 3 (4 ütés)
! d) É: Á K B 3, D: 8 6 2 (3 ütés) A, K, e
e) É: K D 8 7 2 D: B 6 5 3 (4 ütés) B

BRIDZS- ÉLET

V. ÉVFOLYAM

11. SZÁM

1963. NOVEMBER

A BUDAPESTI BRIDZS EGYESÜLET TÁJÉKOZTATÓJA

Fokozódik a küzdelem a helyezésekért és a kiesés ellen

A bajnokság küzdelmeinek fele lezárult, s az első osztályban egyetlen csapat sem tudta veretlenségét megőrizni.

Bár az első helyek tulajdonosai változatlanok, a Szelezcky-csapat vereséget szenvedett a Mélyéptertvtől, Végék Bolgáréktól, Proniewiczék pedig a Kaszab- és a Vég-csapattól kaptak ki.

A gyengén rajtoló Pál-csapat azutolsó négy fordulóban nem veszített pontot és így felzárkózott az élvonalhoz, s ugyancsak páratlan eredményt ért el a BÜKSE II. (Váradí) csapata is, a Spartacus I. (Góth) együttes legyőzésével, s a Bolgár-csapat elleni döntetlennel. Bentmaradásuk ezzel szinte biztossá vált, sőt még a helyezések eldöntésébe is beleszólhatnak. Sajnos, a Hirsch-csapat változatlanul gyengén szerepel, és a kiesők között tanyázik. A Nagy Imre-csapat is megszerezte első pontját, mégpedig éppen az élmezőnybe törő Mélyéptertvtől.

Teljesen szubjektívan három részre oszthatom az első osztályú mezőnyt. A dobogóra minden bizonnyal az első hat csapat közül kerülnek fel a győztesek. A következő három együttesnek kevés kilátása van az élvetőre, de kiesési gondjaik sem lesznek. A 10—15. helyezett a kiesés elkerüléséért folytat küzdelmet. A 16. Nagy-csapat sajnos, már biztosan kiesőnek tekinthető. A helyezések alakulása szempontjából rangadónak számított a lapzártánk után játszott Góth—Szelezcky és a Szelezcky—Vég mérkőzés.

Érdekesebb eredmények:

BÜKSE I. (Vég)—Merza	2:2	0
Pál—Hirsch	4:0	+93
Kaszab—Proniewicz	3:1	+5
Bolgár—Vég	4:0	+24
Proniewicz—Kovács	4:0	+79
Mélyépterv—Szelezcky	4:0	+38

A bajnokság állása a VIII. forduló után.

1. Szelezcky	28	+273
2. BÜKSE I. (Vég)	25	+207
3. Proniewicz	21	+241
4. Pál	21	+136
5. Spartacus I. (Góth)	20	+154
6. Kovács	19	+63
7. Mélyépterv	19	+13
8. BÜKSE II. (Várady)	19	+11
9. Bolgár	17	+26
10. Vágó	15	-51
11. Cziffra	13	-15
12. Perneczky	12	-65
13. Hirsch	11	-173
14. Merza	8	-118
15. Kaszab	7	-242
16. Nagy Imre	1	-453

II. OSZTÁLY

A Sarlós-csapat változatlanul tartja vezető helyét, bár meglepetésszerű vereséget szenvedett az előretörő Szántó-csapattól. A további feljutó helyekért hatalmas küzdelem folyik, és még a 14. helyezettnek is vannak esélyei a feljutásra. Ebben a küzdelemben természetesen a papírforma nem mindig érvényesül. A Tamásy-csapat például legyőzte a 2. helyezett Debreczeni együttest. Szántóék pedig Sarlósék és Tóthék ellen arattak győzelmet. Végre a Herczegfalvi-csapat is magáratalált, és sorozatos győzelmekkel törnek az él felé. Továbbra is jól szerepel a Wellner- és a Kozmovszky-csapat, ez utóbbi éppen az utolsó fordulóban csúszott csak el a negyedik helyről. Bizonyos mértékben érthetetlen az egykor első osztályú és „nagy hagyományú” Kolossváry, Böszörményi- és Szikszayné-csapatok rossz szereplése.

Érdekesebb eredmények:

Mondok—Géczy	3:1	+5
Herczegfalvy—Géczy	4:0	+43
Kozmovszky—Wellner	3:1	+6
Wellner—Balla	4:0	+55
Balla—Herczegfalvy	3:1	+13
Szántó—Sarlós	4:0	+31
Tamásy—Debreczeni	4:0	+22
Kaszás—Kozmovszky	4:0	+35

A II. osztály állása a VIII. forduló után

1. Sarlós	27	+305
2. Debreczeni	23	+130
3. Solti	21	+258
4. Tóth	21	+138
5. Kaszás	20	+75
6. Wellner	18	+77
7. Kozmovszky	18	+45
8. Herczegfalvy	17	+65
9. Géczy	17	+25
10. Szántó	16	-27
11. Bártfay	15	-2
12. Balla	15	-18
13. Jakubovics	15	-31
14. Mondok	15	-51
15. Szikszayné	13	+37
16. Vituki	12	-95
17. Tamásy	11	-188
18. Böszörményi	10	-230
19. Kolossváry	10	-234
20. Suda	6	-279

III. OSZTÁLY

Ebben az osztályban a legszorosabb a küzdelem. A végső sorrendet még közelítően sem lehet megjósolni. Az 1. helyezettet a 12-től mindössze 5 pont választja el, s az élen álló Urik-csapat is már háromszor szenvedett vereséget. A mezőny két részre vált. Az első 12 csapat esélyes a feljutásra, a többiek a kiesés ellen küzdenek. Az eddig lejátszott 80 mérkőzés harmada 3:1-re, vagy 2:2-re végződött, ami a mezőny kiegyensúlyozottságát bizonyítja. A II. osztályból kiesett, és a IV. osztályból feljutott csapatok mind a második csoportban tanyáznak, s már csak a Wittinghof-csapatnak van esélye, hogy a második osztályba visszakerüljön. Sajnálatos meglepetés, hogy a Műgyetem—Tésy-csapat biztos kiesőnek látszik.

próbálkozott!! (amely, ha sikerül, sem elég az üdvösséghez, hiszen csupán 11 ütést jelent) és kettőt bukott. 14 meccspontra a lengyelek javára. Sajnos, még három ilyen leosztást láthattunk tőle. Hogy az ellenfél nem tett szert behozhatatlan előnyre, az annak volt köszönhető, hogy a lengyeleknek is volt 2, teljesen hibás gémkontraktjuk, emellett a Kovács Gy.—Bacsó pár bemondott egy nagyon jó 4 kör felvételt, amit a lengyelek kihagytak. Így az első oktáv a lengyelek csupán 20 pontos vezetését eredményezte (49:69).

A második húsz leosztásra a nyílt teremben a Kovács Gy.—Bacsó, a zárt teremben a Kovács L.—Proniewicz pár ült le.

Ebben a fordulóban a nyílt teremben Kovács Gy. bejátszott az ellenfélbe egy megcsinálhatatlan 4 pikket, és elbukott egy négy pikket, amit a zárt teremben Szurig a lengyelek tehetséges játékosá imponáló biztonsággal teljesített.

	B	8	7	6	2				
	A	K	T	3					
	B								
	A	T	3						
T			É		K	D	4	3	
8	5	4			B	7	2		
A	K	T	8	2	Ny	K	D	7	6
9	7	4	2		D		B	7	6
	A	9	5						
	D	9	6						
	9	5	4	3					
	K	D	8						

É (Szurig) mint felvevő játékos a káró hazalopása után treff lemennel a pikk ász mellől kis pikket hívott, a tízest a bubival fedte. Ezt királlyal ütöttem. Amikor ismét kézbe került, megadta a pikk impassz. A kézben levő pikk nyolcas — amennyiben az impassz nem sikerült volna, és az asztalon tartott pikk ász véd a további rövidítés ellen. A felvétel bukhatatlan.

A zárt teremben Kovács L. elbukott egy 3 szanzadut, ami a lapelosztás helyesebb értékelésével teljesíthető. Kierőszakoltunk egy minor színű génet, ami teljesíthetetlen,

ugyanakkor a 3 szanzadu bukhatatlan.

A II. forduló eredménye 63:64 a lengyelek javára.

Másnap változatlan összeállításban ültünk le játszani, a már ismertett körülmények miatt.

Ezt a fordulót magyar részről mindkét vonalon a jó játék jellemezte. Ez a forduló volt méltó mindkét magyar párhoz, de a lengyel részről is egy nemzetközi találkozó színvonalához.

A forduló 45:39 meccspont forgalmából 18 meccspont egy a Kovács Gy.—Bacsó pár részéről bemondott reális 6 szanzadu bukásából származik, ami rossz impassz folytán bukkik. Ugyanezt a lengyelek jó impassz teljesítették.

A Kovács Gy.—Bacsó pár teljesített 3 szanzaduját a lengyelek a zárt teremben elbukták, minthogy a leg-erősebb ellenjáték a felvevőt megfosztotta attól, hogy kézi 4 húzó káróját le tudja játszani.

	D	B	6	5	3					
	A	K	D	7	5					
	D	B	4							
A	K	T	7		É		9	6		
B	4	3			Ny	K	9	6		
T	8	7	5		D		9	4	3	2
9	8						A	K	5	2
					8	2				
					8	2				
					A	K	D	B	6	
					T	7	6	3		

Észak pikk és kör licitje, valamint Dél kétszer elhangzott káró licitje után D 3 szanzaduja ellen Kovács L. treff 9 indult. Az első treff kihagyása után ütésbe kerülve a körrel, pikk 9. tettük le az asztalra, úgy, hogy a felvevő 2 treffet és 3 pikket kiadott.

Ennek a fordulónak az eredménye 45:39 volt a javunkra, az összesített eredmény 157:172 a lengyelek javára.

Az utolsó forduló jól kezdődött. Bacsóék bemondtak és teljesítették egy 6 pikk felvételt, sajnos, azonban ezt Kovács Gy. azonnal visszadta egy indokolatlan 3 szan be-

mondásával. Amennyiben pikk szí-
nét licitálja, partnere gém bemon-
dása bukhatatlan.

A lengyelek elbuktak egy rossz
licit folytán bemondott 3 szanzadut,
ahol a mi vonalunk 5 pikkét telje-
sített, de szükség esetén 6 is telje-
síthető. A csak major színekben
történt licit után Bacsó indulásával
beletalált partnerének 6. figurave-
zetéses longörjébe, és így a felvétel
bukott.

Sajnos, ebben a fordulóban gon-
dosabb játékkal fölünyes győzelmet
lehetett volna kiharcolni, hiszen
mindkét asztalunknál voltak elke-
rülhető hibák. Ezt a fordulót pár-
jaink jó részjátéka jellemezte. Na-
gyon sok pontot gyűjtöttünk a he-
lyes gém alatti leállításokkal. A for-
duló részeredménye 57:37 a javunk-
ra, és így a végeredmény 214:209 vá-
logatottunk javára.

Az Európa-bajnokságon 3 helye-
zést elért lengyel válogatott elleni
pozitív döntetlent feltétlenül siker-
ként kellene elkönyvelni, (hiszen a

lengyel csapatban 3, az Európa-baj-
nokságban is részt vett játékos ját-
szott), de az örömbe az az öröm ve-
gyül, hogy ezt az eredményt nem a
tudása javát nyújtó lengyel csapat
ellen értük el.

Nálunk számos olyan rossz licit,
félreértés és helytelen felvevő já-
tékból eredő hiba adódott, ami válo-
gatott párijainknál ritkán fordul elő.
Cohen Rafael az egyes játszmákban
elérhető optimális szerezhető M. P.
figyelembevételével, valamint a rossz
partikért adott büntetőpontokkal
(bummerli) értékelte ki az egyes já-
tékosok teljesítményét. A magam ré-
széről történt kiértékeléssel nem vol-
tam ennyire szigorú, és csupán ott
terheltem a leadott meccspontokkal
a játékosokat, ahol kimondottan hi-
bás, vagy helytelen felvevő és ellen-
játékot, vagy licitet tapasztaltam.

A sok szó helyett azt hiszem, az
alanti táblázatok reálisban mutatják
az egyének és párok teljesítményét.

I. táblázat

Mecespontforgalomról, indokolatlanul leadott meccspontokról és a kapitányi büntetőpontokról

	Mecspont Magyar Lengyel	Leadott mp. Cohen szerint	Leadott mp. Proniewicz szerint	Kapitányi büntető- pont
Szept. 9. I. ford.:	49: 69	89	61	45
II. ford.:	63: 64	77	51	34
Szept. 10. I. ford.:	45: 39	16	8	18
II. ford.:	57: 37	57	45	28
	214:209	239	161	125

Külföldi versenyek

A Zakopáneban előreláthatólag
március első hetében megrendezésre
kerülő nemzetközi versenyre az
IBUSZ útján társasutazás szervezé-
sét tervezzük. A részvételi díj mint-
egy 1500 forintot tesz ki. A rész-
vételi szándékot folyó évi december
hó 20-ig kell az egyesület adminisz-
tátoránál bejelenteni.

A csehek május 24-e és 31-e között
Marianske Lazne-ban rendeznek

nemzetközi versenyt. Az egyesület
tagjai részére egyéni meghívás alap-
ján biztosítjuk a részvételi lehetősé-
get. A költségek hozzávetőleges ösz-
szege ugyancsak 1500 Ft. A részvételi
szándékot 1964. január 31-ig kell be-
jelenteni.

A fenti két versenyen kívül az év
első felében előreláthatólag Ausz-
triában és Jugoszláviában rendeznek
olyan versenyt, amelyre megfelelő
érdeklődés esetén egyesületünk tag-
jai számára a részvételi lehetőséget
megkíséreljük biztosítani.

2. táblázat

Fordulóként és játékosonként leadott

I. meccspontok Cohen Rafael csapatkapitány szerint

II. meccspontok Proniewicz f. dr. szerint

III. Cohen Rafael csapatkapitány kiszabott büntetőpontjai

Vég		Décsi			Kovács Gy.			Bacsó			Kovács L.			Proniewicz		
		I.	II.	III.	I.	II.	III.	I.	II.	III.	I.	II.	III.	I.	II.	III.
szept. 9.	I. ford.	18	11	11	62	41	29	9	9	5	—	—	—	nem játszottak		
	II. ford.	nem játszottak			30	26	13	12	—	5	30	23	13	5	2	3
szept. 10.	I. ford.	nem játszottak			6	—	8	5	3	6	—	—	—	5	5	4
	II. ford.	nem játszottak			34	13	15	10	18	8	—	—	—	13	10	5
Össz.:		18	11	11	62	41	29	79	48	41	27	21	19	30	23	12

3. táblázat

I. és II. táblázatok eredménye százalékos kiértékelésben, külön figyelembevétel a párok eredményét

Cohen				Proniewicz			Büntető				
%				%			%				
I. 1. Vég T.	9	5,5	5,5	I. Vég T.	20	13,75	10	Décsi G.			
2. Décsi G.	31	22	14,5	II. Kovács Gy.				Bacsó F.	6,36	4,81	3,63
3. Kovács Gy.	9,22	7,02	5,12	III. Kovács L.				Proniewicz F.	4,4	3,3	2,29
4. Bacsó F.	3,50	2,06	2,25								
5. Kovács L.	5	3,8	2,16								
III. 6. Proniewicz F.	3,8	2,8	2,33								

Az egyéni teljesítmények azt mutatják, hogy az első fordulóban Bacsó F. hibátlanul játszott, és a többi fordulóban is nagyon jó játékokat produkált. Játékának értékét és eredményét természetesen erősen lerontotta párjának sokkal gyengébb szereplése.

Kovács L. a II. forduló két hibájától eltekintve, kiválóan, szinte hiba nélkül játszott. A magam részéről mind a három fordulóban követtem el lényegtelen, a leadott meccspontforgalomra alig kiható hibákat és ezért párunknak a szereplése erősen pozitívnek és egészében jónak mondható. Úgy a III., mint a IV. fordulóban éles ellenjátékunk, és tö-

redékpártik teljesítésével számos pontot gyűjtöttünk.

A Vég—Décsi pár érthetetlen gyengébb szereplése csak pillanatnyi indiszpozícióval magyarázható és talán azzal, hogy nem voltak felkészülve az asztaluknál játszó lengyel párnak a ponton felül elosztást is közlő licitrendszerére.

Ebből azt a tanulságot is levonhatjuk, hogy a jövőben sorra kerülő nemzetközi mérkőzéseken az ellenfelek licitrendszerét sokkal előbb részletesen kell elemezni, pszichológiailag és taktikailag is felkészülni erre, hogy az elhangzott licit alkalmával annak nemcsak pozitív közlendőivel legyünk tisztában, hanem

negatív tartalmával is.

Nagyon jó példa erre a II. forduló partija:

	B 8			
	A 5 3			
	A 9 2			
	A B 9 8 5			
T 4 3		E		AKD97652
B 9 8 7		Ny	K	K D T
D 7				8
K 7 4 2		D		D
	642			
	K B T 6 5 4 3			
	T 6 3			

A nyílt teremben E felkészül 1 treff és D negatív 1 káro licitje után a Bacsó—Kovács pár nem találta meg a kitűnő mentésnek mutatkozó és teljesíthető 5 káro kontraktot az ellenfél bementett 4 pikkt után, viszont a zárt teremben a lengyel játékos Észak 1 szanzadu indulásával egy licitben közölte, hogy longór treff színe mellett káro támogatás van, nemes színe nincs, (mert akkor más licitet ad) és a bementett 4, ill. 5 pikkt (ami már nem teljesíthető), ellen dél szerencsénkre a már általuk bementett 5 káro után 6 treffel treff csatlakozását is közölte. Minthogy a 6 káro a majdnem biztos pikkt indulással simán teljesíthető, óvakodtunk kontráznai, és felvevő mansban 3-at bukott kontra nélkül.

Az izgalmakban, érdekességekben bővelkedő nemzetközi mérkőzés részletes értékelése számos hasznos megállapítást nyújt.

A lengyel csapat licitrendszere erősen kötött, adott licitjeinek rendkívül sok jelentése van, tehát az első viszontválaszuk rendszerint fenntartó mesterkelt licit. Erőteljes közbelépéssel licitjük könnyen zavarható, és számos esetben túlbecsülve az elosztási értéket, jutottak el teljesíthetetlen gém, ill. szlem kontrakthoz.

Kovács L. és általam játszott válogatott licitrendszer igen jól bevált, ha hibáztunk, azok nem „a rendszer bűnei” voltak.

A bajnokságon a Vég—Décsi pár

által elég sok sikerrel alkalmazott licitrendszert az ellenfél által alkalmazott licitrendszer ellensúlyozta, „kutyaharapást szóréval” alapon.

A Kovács Gy.—Bacsó párnál Bacsó egyéni teljesítménye nem érvényesülhetett Kovács György számos indokolatlan licitje miatt. Rossz partijaik azt hiszem, nem az általuk játszott, és nemzetközi mérközéseken eddig igen jól alkalmazott licitrendszer bűnei, egyéni hibák születtei.

A magyar válogatott színeket végeredményben a tihanyi nemzetközi párosmérkőzés legjobb eredményét elért három pár képviselte. Egyesek egyenlőtlen formáját az eddig elmondottakon kívül talán a fizikai és idegfáradtság rovására is lehet írni. Szükséges lenne, hogy a válogatott keret játékosai a tréningeket sokkal komolyabban vegyék, ugyanakkor pedig felmerül a kívánság, hogy sokkal komolyabb és időtartamban hosszabb edzőmérkőzéseket játsszanak.

Összegezve, ha azt akarjuk, hogy a jövőben sorra kerülő nemzetközi mérközéseken betörjünk a nemzetközi élvonalba és a régi hagyományoknak megfelelően jól szerepljünk, sokkal nagyobb fegyelemmel, felelősségtudattal és akarással kell küzdenünk.

Dr. Proniewicz Ferenc

BRIDZSELET

Szerkeszti a BBE elnöksége

Felelős szerkesztő: Jósfa György
Kiadja a Budapesti Bridzs Egyesület

Felelős kiadó: dr. Barta Ferenc
A BBE címe: Bp. XIII., Balzac u. 7.

A szerkesztőség címe:

Jósfa, Bp. XI., Bartók Béla út 30.

III. 5. Tel.: 457-754

Előfizetési díj fél évre 24,

egész évre 48 Ft.

Az előfizetési díjat a BBE
223—XIII—1. sz. csekk számla
számára biankó csekkklapon, vagy
személyesen a versenyek színhelyén
Widder Lajos sporttársnál
kell befizetni.

63. 4794 BNYV Kecskemét

Néha a szerencse sem megvetendő

Sokszor vitatkoznak azon: mi a fontosabb, a licit, vagy a lejátszás, a jó technika? A vitát nehéz eldönteni, mert a bridsjáték említett két elemének teljes összhangban kell állania. A legragyogóbb technikával sem érhetünk el eredményt rossz kontraktban, és a legjobb felvétel is halálra van ítélve, ha a felvevő nem rendelkezik a teljesítéshez szükséges technikai felkészültséggel. A két tábornak ez a vitája tehát meddő! Vitathatatlan azonban, hogy a kártyajáték természetes velejárója, a szerencsemomentum a versenybridszből sem küszöbölhető ki teljesen. Ez az oka annak, hogy Fortuna istenaszszony kegyes mosolya néha megmenti a licitben eltévedt játékost, ha bízunk benne, és jók az idegei megpróbálni a lehetetlennek látszót.

Nézzünk egynéhány valóságban megtörtént esetet, amikor a szerencsével párosuló jó technika visszahozta azt, ami a rossz vagy balszerencsés licit következtében elveszettnek látszott. Tévedés ne essék, a tanulság nem az, hogy a szerencsében bízva vakmerően, rosszul licitáljunk, hanem sokkal inkább az, hogy a játékvezetés higgadtságát nem szabad, hogy megzavarja az előzetes licitmenet helytelen kimene-tele, ha a teljesítésre még van remény, mert a „Szerencse” azokat kedveli, akik nem adják fel a harcot. Példa erre Bacsó Ferinek lapunk más helyén közölt 6 pikkes felvétele is. Ott ugyan a licit minden tekintetben helyes volt, de egy pillanatig úgy látszott, hogy teljesíthetetlen kontrakthoz vezetett. A jó játékos nem vesztette el a fejét és megtalálta a kivezető utat a reménytelen helyzetből, ehhez azonban megfelelő, vagyis szerencsés elosztásra volt szüksége. Fortuna igazságos volt, amit egyik kezével elvett, azt a másikkal visszaadta, csak meg kellett keresni!

Első példánkban a kulcslicitek félreértése következtében a két kéz-

ben mindössze négy aduval 6 treffben kötöttek ki (7 szan helyett). Ez az eset a francia bajnokságon fordult elő:

	7 6				
	9 8 3 2				
	A K D B 2				
	K D				
B T 2		É		5 4 3	
T 5 4		Ny	K	D B	
8 7 5			D	T 9 6	
5 4 3 2				B 9 8 7 6	
	A K D 9 8				
	A K 7 6				
	4 3				
	A T				

Nyugat pikkel indult, és a felvevő nem vesztette el a fejét. A lehetetlen felvétel teljesítéséhez a mellékszínekben egyenletes elosztás és Keletnél ülő adu búb kell. Ennek megfelelően három pikket hívott kézből és asztalról kört dobott. Majd a három káró figura következett. Kézből ugyancsak kört dobott. A kéz két magas körje jelentette a 7. és 8. ütést. Most már csak a négy adu-nak kellett külön-külön ütnie. Ezért pikket lopott az asztalon magas aduval (Kelet már adut adott) és kárót hívott, amit kézben az ásszal (!) lopott. Ez volt a biztonsági játék a második bukás ellen, ha az adu búb mégsem lenne Keletnél. Újabb pikklopás asztalon, és az utolsó káró biztosítja a treff tízes „en passant” lo-patásával a 12. teljesítő ütést.

A következő kiosztásban a licit, amellyel 6 pikkig jutottak, nem volt helytelen, csak kissé optimista, és az indulás sem kedvezett. A felvevő vonal lapjai a következők voltak:

Észak:	Dél:
A 9 4 3	K 8 7 5 2
K 2	A 4
K D T 5 4	A 9
D T	A 8 6 5

Ha Nyugat nem treffel indul, és az aduelosztás nem 2—2, a felvevő

megkísérelheti a piros színek eliminálása után pikkkel kiadni az ütést abban a reményben, hogy az ütéshez jutó ellenjátékos kénytelen a treff K mellől elhívni. De Nyugat treffel indult, és az asztal dámáját Kelet a királlyal fedte. Pikk Á, majd K következett, és Nyugat treffet dobott. Egy adu ütést tehát menthetetlenül ki kell adni, és a felvevő csak akkor teljesíthet, ha kézbeli három kis treffjét az asztal káróira eldobhatja, mielőtt az ellenvonal ütéshez jut. Ehhez az szükséges, hogy Keletnél (akínél a magas adu van) négy káró legyen. Minthogy annak kétszer akkora a valószínűsége, hogy a káró búb a négy káró között van és nem Nyugatnál másodlagos, a felvevőnek azt is feltételeznie kell, hogy Keletnél van a búb is. Ezért nyomban impasszt kell adnia a kéz 9-esével, lehívnia az ászt, kőr királlyal asztalra mennie és a magas kárókra el kell domina a rossz treffeket. Kelet csak az ötödik kárót ütheti meg, ám ez már késő, mert a felvevő teljesített (az eset a NSZK egyik versenyén történt).

De külföldre sem kell mennünk, itthon is akad bőven téves felvétel, olyan is, amely a szerencsés fekvés következtében teljesíthető. A csapatbajnokság első osztályában a Merza—Cziffra mérkőzésen adódott a következő kiosztás:

Észak:	Dél:
D x x x	A K
T 3 x x	A K 9 x
B x x x	A D
x	K B T x x

Itt is a félreértés és az indokolatlan optimizmus volt az oka, hogy 6 körig jutottam el. Azt hittem, hogy a körön felül a treffben is találkozunk. Így gondolta Nyugat is, aki negyedleges treff ásszal indult el, hogy a második hívásban a partnerét lopassa. Erre az indulásra azonban nincs szükség a teljesítéshez, csupán az első adu DB-ra. A szerencse pedig ezen a téren kedvezett. Ezenfelül legalább egy treff figurának

Nyugatnál kell lennie, és szükség van a szín egyenletes elosztására is. Minthogy a konkrét esetben a treff nagy villa a kis villa mögött ült, a felvétel mindenképpen teljesíthető. Tegyük fel adu indulást (Keletnél volt a magányos D és B). A kéz üt és treff figurával kiadja az ütést. Az újabb aduhívást ismét a kéz üti, és treff figurát hív impasszra az asztal adui felé. A pikk AK lehívása után asztalon lopott harmadik treff után a pikk dámára eldobható a kéz káró D-ja. A káró ász biztosítja a kézbejövetelt, hogy a kőr 9-sel elvegyük Nyugat utolsó aduját, és a kéz treffjei magasak.

A június 24-i villámpáron Nyugat harmadikhelyes 1 pikk indulása és Kelet ugró emelése ellenére É—D 6 körig jutott a következő lapokkal:

Észak:	Dél:
x x x	—
A K x x	D T 9 x x
A x	D T x
B 8 7 x	K D T 9 x

Nyugat nem indulhatott a káró K mellől, s ezért pikkkel indított. A kéz lopott, és adu ásszal asztalra menve újabb pikket lopott.

A kőr D következett (Kelet nem adott adut), majd a treff 9 (!), amit az asztal búbbal fedett, és Kelet ásszal ütött. Treffet hozott vissza, de ez a szín 2—2-re volt szerencsére osztva, és a 8-as biztosította az asztali lemenetet, hogy a harmadik pikket a kéz utolsó adujával ellop-hassa a felvevő. A káró ásszal asztalra jutva elvette Nyugat utolsó aduját, és a kéz ötödik treffjére eldobta az asztal rossz káróját. Ezt a játékmódot — a kéz hosszú aduinak lerövidítését, és az asztal rövidebb aduival végzett aduzát — nevezik külföldön „dummy reverse”-nek.

A következő kiosztás a most folyó csapatbajnokságon fordult elő. A licit ugyan ezúttal reális volt, és az É—D vonal 4 pikkkel megállt, de a szerencsés fekvés a szlemet itt is elvehetetlenné teszi:

	x x		
	T x x		
	T 9 8		
	A T x x x		
x x x		É	x x x
2		Ny	K KDBxxxx
B x x x x		D	K x
D B 9 x			x
	A K D B x		
	A x		
	A D x		
	K x x		

A bellben levő Kelet kettes magasságon két kórt szolt közbe, és Nyugat ezért a kör 2-sel indult. A kéz ütött, és háromszor aduzott. Treff K és kis treff következett. Ha Nyugat most figurát tesz, ki kell engedni, majd a kéz ismét ütéshez jutva treff impasszal értékesítheti az asztal treffjeit, és mindent eldobhat. Widder ezért Nyugat helyén a treff 9-t adta, és az asztal tízese ütésben maradt. Sikeres káró impassz következett. A felvevőnek most le kell adnia egy kör ütést, hogy előkészítse Nyugat lehetséges beszorítását. Kelet csak piros színt hívhat, bizonyára kórt, amit a kéz ellop. Nyugat eddig két kárót dobhatott (az asztal a harmadik adura kórt, és most a harmadik körre kis treffet dobott), de a káró ász után következő utolsó aduhíváskor kényszerdobásba került, és az asztal felmagasodó minor lapja (sőt a kéz kis kárója is lehet ez) adja a 12 ütést.

Az ideai kupamérkőzések során is adódott egy érdekes kiosztás, amelyben a szerencse momentumot a kör tízes és 9-es helyzete jelentette. Ha fordítva ülnek, a felvétel semmiképpen sem teljesíthető.

	B x x		
	B 8 x x x x		
	K T x x		
	—		
D T x x x		É	x x
A T		Ny	K K D 9 x
9		D	B x x
K D T x x			x x x x
	A K x		
	x		
	A D x x x		
	A B x x		

Általános bellben Dél 2 káróval indított, Nyugat 2 pikket, Észak 3 kórt és végül Dél 3 szant mondott. A felvevő vonalnak 8 ütése van és a teljesítéshez szükséges 9 ütést kell valahogy megszereznie. Nyugat a treff királlyal indult, amire Észak kórt, s a felvevő kicsit adott. Ha most Nyugat bármelyik fekete színt hívja, ezzel megadja a 9. ütést. Legjobb, ha kör ászt, majd tízest hív. A felvevőnek nem szabad az asztalon fednie. Ennek ellenére Kelet legjobb ellenjátéka, a kör átütése és treff hívása. (Ha a másik magas kórt is lehívná az asztal búbja magasodna és jelentené a teljesítést.) A felvevőnek ásszal kell ütnie (előzetesen a második körbe kis treffet dobott). Őt káró és egy magas pikk figura következik. Nyugat most kénytelen magányos treff dámát és másodlagos pikk dámát tartani. Ezért treffel kapta meg az ütést és kénytelen volt a pikk dáma mellől elhívni. A felvevő ezáltal teljesített.

Néha az sem árt, ha a játékos pesszimista. Erre példa az alábbi német eredetű kiosztás:

Észak:	Dél:
A 9 5 2	7
K 6	A B T 9 8 7 3
8 7 5	A K 4
T 8 6 2	K 5

Dél 1 kórt, Nyugat 3 treffet licitált, két passz után Dél 3 kórt és Nyugat 3 pikket mondott, Észak pedig négyre emelte a kórt. Nyugat a pikk királlyal indult. A felvevőnek ezúttal mindenre, helyesebben mondva rossz adu elosztásra kell felkészülnie. Az idegen színekben három veszítő ütése lévén aduban nem szabad ütést kiadnia, pedig a licitmenet után nagyon is lehetséges Keletnél negyedleges dáma. Ezért a pikk ász ütés után pikket kell lopnia. kézben a 7-sel (!). Az adu 3-t (!) át kell ütni a királlyal. Ha ekkor kiderül, hogy aggályunk helytálló volt, kör 6. következik, amit Keletnek nem szabad fednie, és a felvevőnek a 3-t kell adnia. Újabb pikk lopás következik. Nyugat licitje hat treff-

re és öt pikkre mutat, tehát nem lehet kettőnél több kárója. Ezért a felvevőnek most le kell hívnia két magas káróját és a treff királlyal kiadnia Nyugatnak az ütést, aki a második treff hívás után kénytelen fekete színt folytatni, amelyből egy sincs a felvevőnél, és ezzel a lopással Kelet aduhosszúságára rövidíti le magát. A kis káró hívást Kelet üti ugyan, de kénytelen védett dámájából a kéz megmaradt adu AB villájába hívni.

Végezetül ismét egy fantasztikus licit szerencsés happy-ennel. A világszerte ismert Fishbein Dél helyén 4 pikkel nyitott, amit partnere értetlően módon hatra emelt, míg Kelet

két ásszal, közte az adu ásszal, megkontrázott.

Észak:	Dél:
T 6 4 á	K D B 9 5 3
K 2	9 7 6 5 4 3
Á K D B	—
Á K D 3	2

Nyugat nem találta el a két bukást eredményező kör indulást, hanem treff búbbal kezdett, a felvevő pedig mielőtt aduhoz nyúlt volna, hét magas asztali minor lapra eldobta kézbeli hat kis körjét és — teljesített, mert a minor színek beosztása jó volt.

A bridzshez néha szerencse is kell!
Cz. A.

KÉRDÉS — FELELET

Nyílt levél a Szerkesztőbizottsághoz!

A Bridzsélet szeptemberi száma aláírás nélküli beszámolót közölt a VI. Tihanyi Nemzetközi Bridzsversenyéről.

Minthogy a szerző neve nincsen megnevezve, úgy veszem, hogy a tudósítás a Budapesti Bridzs Egyesület, ill. Bridzsélet hivatalos állásfoglalása a találkozóval kapcsolatban.

A felületes beszámoló nincs összhangban a tihanyi nemzetközi verseny jelentőségével, nem foglalkozik a verseny I. és II. helyezettjének értékelésével, indokolatlanul előtérbe helyezi a Vég-csapatot mint a verseny favoritját, és végül nem foglalkozik megfelelően sem a páros versennyel, sem a Budapesten lezajlott magyar—lengyel válogatott bridzstalálkozóval, holott ez volt az első valójában nemzetközi verseny, hiszen a nagy számban megjelent lengyel versenyzőkön kívül megismerkedhettünk kedves csehszlovák, osztrák és svéd sportbarátainkkal.

Többször tették már szövé, hogy újságunk az események után kullog, különösen a bajnokságról szóló beszámolóival. Most a tihanyi és budapesti versennyel kapcsolatban végre mód lett volna azonnali és ki-

merítő értékelésre, mégis egész rövid tudósítás jelent csak meg.

Egyáltalában nem foglalkozott a beszámoló már a selejtezőmérkőzések kialakult hallatlanul izgalmas küzdelmekkel, hiszen a döntőbe jutott 8 csapaton kívül, legalább még 8 csapat tartotta kezében a bejutáshoz szükséges „marsallbotot”, de elvérzett részben saját rossz partijai, vagy pedig amiatt, mert az ellenfelek körbeverték egymást.

Egy ilyen néhány napos verseny 10 leosztásos selejtezőkkel és döntővel, nem vitás, nem lehet olyan fokmérő, mint a bajnokság. Hatványozottabban érvényesül a küzdeni tudás, a fegyelem és nem utolsósorban a szerencse.

Túlásnak tartom azonban a cikknek azt a beállítását, hogy a Vég-csapat végig esélyes volt a tihanyi verseny megnyerésére és ettől csupán a Perneckyékől elszenvédett vereség fosztotta meg őket.

Figyelemmel az esetleges nemzetközi sajtóvisszhangra is, illendő lett volna a verseny külföldi nyerteseivel és a páros verseny eredményével legalább olyan bőven foglalkozni, mint tavaly, amikor a Vég-csa-

pat, ill. a Vég—Décsi pár volt a tihanyi verseny győztese.

A cikk a részt vett külföldi csapatok közül csupán a PRAGA II. (női) csapatról emlékezett meg, a ténnyeknek teljesen megfelelően.

Nagyon jó és szimpatikus játékosokat ismerhettünk meg a PRAGA I. néven versenyző csehszlovák válogatottban. Egyszerű, de jól alkalmazott „limit” licitrendszerük, lejátszási technikájuk kiváló. Az Althof—Censki és Polak—Przak pár sokkal erősebb összeállítású csapat, mint Prágában az ellenünk versenyző cseh válogatott volt.

Érdekes, némileg heterogén összeállítású csapat volt az Európa bajnokságon 3. helyezett lengyel válogatott 3 tagját magába foglaló WARSZAWA csapat, a verseny győztese.

Bonyolult, a ponterőn felül elosztási értéket és szinkapcsolást is közlő, erősen mesterkélt licitrendszerük igen gyakran okozott kiváló gém és szlem kontraktok mellett súlyos bukásokat is. Csapatukból elsősorban Szurig, Achmatovicz és Klukovski játéka emelkedett ki.

Győzelmük jó játéku mellett elsősorban annak tulajdonítható, hogy ellenfeleik részben a verseny rövidsége, részben nyelvi nehézségek miatt, nem voltak tisztában licitjeik negatív és pozitív többletinformációjával.

Itt merül fel az a kívánság, hogy sokkal hatékonyabban kell megkövetelni, mint a versenykiírás egy pontját, saját és külföldi csapatoktól egyaránt, hogy a használt licitrendszer kérés nélkül írásban kell közölni angol (v. német) nyelven.

A Góth-csapat, bár a legjobban szerepelt a magyar csapatok közül, egyes tagjainak indiszponáltsága és fáradtsága folytán, messze nem játszotta azt a formát, amit a múlt évi bajnokságban mutatott fölünyes győzelmük folytán a bridsz „közvélemény” várt tőlük. Hullámvölgyük a bajnokság jelenlegi állása szerint indokolatlanul hosszúnak látszik.

A Vég-csappal a vitaindító cikk már bővebben foglalkozott. Hagymány náluk, hogy különösen a tihanyi versenyen mindig jól szerepelnek. A legjobb helyezésekre is igényt tartó játékuakat alátámasztja a bajnokságban jelenleg is mutatott kiváló formájuk, kár, hogy válogatott páruk éppen a lengyel—magyar mérkőzésen „borult ki.”

A Proniewicz-csapatnak a Góthéktől és Végéktől elszenvedett veresége után, nem volt beleszólása a helyezésbe.

A Perneczky-csapat döntőbe jutása már önmagában szép fegyvertény volt, és játéku alapján bármelyik élcspat életét képesek „megkeseríteni”.

Indokolatlanul mellőzte a cikk írója a páros verseny értékelését, holott a külföldi sajtóból ismeretes a párosversenyek nagy közkedveltsége.

A párosverseny győztese a Szymcsak—Klukowska pár (2055) kiváló szereplése lengyel szakkörökben is meglepetést keltett.

A legjobban szereplő magyar pár a Kovács L.—Proniewicz pár volt (2045 p), akik a válogatott mérkőzésen is mutatott játékukkal egyenletes jó formájukat bizonyították.

3. helyen a Vég—Décsi (2022) p), 4. helyen a Kovács Gy.—Bacsó pár (2015 p) végzett.

Feltűnést keltett a lengyel és csehszlovák válogatott párok mérsékelte, valamint több magyar válogatott, illetve élvonalbeli pár gyengébb szereplése. A szoros küzdelmet híven fejezi ki, hogy az első és második helyezett között 10 pont és az első és harmadik helyezett között 33 pont minimális különbség mutatkozott.

Szóljunk néhány szót végül a rendezésről is. Saját véleményem helyett idézem a végtelenül kedves és szimpatikus Herr V. Krumpholz, az Osztrák Bridge Szövetség titkárának nyilatkozatát.

„Több mint harmincan szerettünk volna részt venni a VI. Tihanyi Nem-

zetközi Versenyen, de az utolsó napokban a himlőjárvány miatt, sokan lemondtak az utazásról.

Tihany festői környezete a kitűnő ellátás, az irányunkban megnyilvánuló rokonszenv, a kitűnő rendezés, a páros verseny kiváló lebonyolítása és gyors kiértékelése biztosíték arra, hogy az önök részéről rendezett tihanyi verseny a jövőben komoly, nemzetközileg is számon tartott versennyé fejlődjön. Remélem, hogy jövőre számos osztrák csapatnak és párnak lesz alkalma ezen a versenyen résztvennie, és mielőbb sor kerülhet a hivatalos osztrák—magyar bridzstalálkozóra is.”

Amikor a magam részéről is köszönetet mondok a tihanyi verseny kifogástalan rendezéséért és lebonyolításáért a rendező bizottságnak, arra kérem őket, hogy még nagyobb és kellő időben alkalmazott nemzetközi hírveréssel biztosítsuk ennek a hagyományos, és mindenki előtt egyre népszerűbb versenynek a minél nagyobb nemzetközi sikerét.

A magyar—lengyel válogatott mérkőzéssel külön beszámolóban foglalkozom.

Kizárólag közérdekűnek érzett soraim közlését előre is köszönve

sporttársi üdvözlettel:
dr. Proniewicz Ferenc

✱

Fejlődő bridzséletünk kedvező jelensége, hogy szerkesztőségünkhöz egymás után érkeznek olyan levelek, melyekből kitűnik, hogy a levélíró szívén viseli közügyeinket, a bridzsport etikáját és érdeklődéssel olvassa a Bridzséletet.

Egységes a levelek tartalma abból a szempontból, hogy írónk meg akarják tisztítani bridzséletünket azoktól a fonák jelenségektől, melyek méltatlanok a sportszellemezhez. Örülünk ezeknek az írásoknak, mert ugyanazt a szellemet képviselik, amely szerkesztésünket is áthatja. Tisztában vagyunk azzal, hogy a magyar bridzssport megtisztítása iránti törekvésünk érdekében közzétett írásaink esetleg időnként bántó-

an hatnak azokra, akikre e sorok vonatkoznak. Arra kérjük őket, ne vegyék ezt túlnak zokon, senkit semélyében megsérteni nem szándékozunk, csupán a közösség ügyét kívánjuk szolgálni.

Más levelek a Bridzsélet egyes cikkeit teszik kritika tárgyává. Kíragadtuk közülük dr. Proniewicz Ferenc írását, mely tárgyilagosan elemzi azokat a hibákat, melyeket a tihanyi verseny ismertetésénél követtünk el.

Valóban helytelen volt, hogy nem méltattuk az első helyen végzett varsói csapat teljesítményét, elvégre elsősorban a kupagyőztes érdemi meg, hogy játékával bővebben foglalkozunk. Mentségünkre azt hozhatjuk fel, hogy a külföldiek közül főleg a csehszlovák csapatok játéka felé fordult figyelmünk, mert még idáig nem volt alkalmunk velük Tihanyban találkozni. Kultúrált játéka hamar népszerűvé tette őket. Teljesítményük mégsem érte el a varsóiéakét, akikben meglátszott az a komoly nemzetközi rutin, amely különösen az Európa-bajnokságon érlette meg őket.

Ami a magyar csapatok szereplését illeti, joggal fukarkodhatunk a dicséző jelzőkkel. Az említett tudósításban azért foglalkoztunk bővebben a Vég-csappal, mert a döntő harmadik fordulója után a többi magyar csapat már annyi pontot veszített, hogy eredményes szereplésükről le kellett mondanunk, de akkor Végék még a mezőny élén álltak. Sajnos a tavalyi tihanyi kupagyőztes a későbbiek során főleg a gyöngébb ellenfelekkel szemben nem tudott helytállni és hiába győzte le a lejobb lengyel, cseh és magyar csapatot, még helyezésre se futotta játékaiból. Ugyanakkor a Góth-csapat az utolsó fordulókorán feljavult és azzal a csekély vígasszal távozhatott, hogy legalább a magyar csapatok közül a legjobb helyen végzett, miután pontarányával Végéket megelőzte.

A csapatversenyek selejtezőit va-

lóban nem részleteztük, de szolgáljon mentségünkre a helyhiány. A magyar—lengyel mérkőzést illető mulasztásukat jelen számunkban Proniewicz sporttársunk cikkével igyekszünk jóvátenni, és egyben mindenkit kérünk hasonló tudósítások megírására.

Helyes dr. Proniewicz sporttárs észrevétele arra vonatkozólag is, hogy több teret kellett volna szentelnünk a párosverseny eredményeinek közlésére, bár a pontos sorrendet az utóbb kiadott bulletin tartalmazza.

A párosversenyekről illett volna kiemelnünk egyrészt azt, hogy két élvonalbeli magyar párnak egyenletesen jó játékkal sikerült dobogóra jutnia. Ezért a Kovács L—Proniewicz és a Décsi—Vég pár játékosait dicséret illeti. Másrészt meg kellett volna említenünk azt is, hogy a kitűnő lengyel párok közül váratlanul egy kevésbé esélyes pár nyerte meg a versenyt. Minthogy a pár egyik tagja nőversenyző, ez a körülmény arra figyelmeztet, hogy a lengyel hölgyek tudását csak szorgalmasabb edzésekkel érhetik el a mi versenyzőink.

A párosversenyek kapcsán talán írhattunk volna néhány szót azokról a magyar párokról is, akik általában a válogatott gerincét alkotják. Örvedetes, hogy az említett két páron kívül a Bacsó — Kovács Gy. pár is előkelő helyen végzett, csupán a Góth — Kaufmann pár szerepelt képessége alatt. A farszto csapatverseny után, úgy tűnt, ideiglenesen nem bírták a párosversenyt.

* *

Gábor István sporttársunk a „Hafafelé a Balzac utcából” c. cikkében úgy véli, hogy helyes lenne, ha a különféle rendszerek „apostolai” hozzászólnának a leosztáshoz. Hozzászólók!

En helyesnek tartanám, ha a cikkírók felkészültebben és nagyobb szerénységgel elemeznének és a hasz-

nált rendszereket megismernék. Kisé zavar, hogy a közölt kiosztásban Északnak csak 12 lapja van, de azért Dél licitjéről beszélhetünk. A Widder rendszerben az indítás 2 treff, Észak válasza 2 kör. A 3 treff indítás sávja 30—35 pont, de ilyen elosztással teljesen hibás volna a 3 treff indítás akkor is, ha a ponterő teljes volna. Észak válasza pedig föltétlenül kör, 3 treffre is 3 kör és nem 4 treff. Kelet közbelépésére (3 káró) Dél büntető kontrát ad (általános bell), Észak azonban 4 kárót licitál, majd Dél 4 pikk kérdőlicitjére 5 kárót, amire Dél 7 treffet mond.

Úgy vélem, célszerű volna, ha kelő tájékozottság hiányában megkérdéznék a „használt” licitrendszerek ismerőit, hogy hogyan kell a lapot licitálni és a lap olvasóit megkímélnék a hamis tanfástól, a rendszeralkotókat pedig a rendszerek hamis ismertetésétől.

Miután a cikk a Widder rendszer hamisan — és nagyon hátrányosan — ismerteti, remélem, hogy soraimnak a szerkesztőség „helyreigazítás érdekében” helyt ad. Nem volnék meglepve, ha a cikk hibáit Cohen Raffy is szóvá tenné.

dr. Widder Lajos

A cikkíró olyan leosztást ismertett, amely villámpárosversenyen fordult elő, és egyetlen asztalnál sem jutottak el a helyes felvételig. Ilyen körülmények között semmiképpen sem lehet sértés annak elméleti felvetése, hogy az említett partiban nehéz a helyes kontraktot kilicitálni. Cikkírónk az esetlegességeket fejtegette — hangsúlyozva, hogy gondolatai teljesen szubjektívek és nem csálhatalanok, és éppen ezért kérte sporttársaink hozzászólását. Ilyen formában köszönjük Widder sporttársunk írását is, bár nem értünk egyet azzal a felfogással, hogy Gábor István szubjektív tudósítása szerénytelen, vagy a Widder rendszerrel szemben rosszindulatú lett volna.

Ami mindenkit érdekel

Néhány héttel ezelőtt több sportársunknak feltettük az alábbi kérdéseket, s most az elsőnek beérkezett három véleményt ismertetjük.

A kérdések:

1. Tapasztal-e fejlődést a bridzs-játék színvonalában?

2. Mi a véleménye az elnökség munkájáról?

Mivel a probléma sok vitát váltott ki:

3. Mi a véleménye azokról a versenyzőkről, akik az utolsó pillanatban megtagadták a Sopotba való kiutazást?

4. Javult-e a Bridzsélet színvonal?

5. Milyen témakörök és írások nyerték meg tetszését legjobban?

6. Mi a véleménye a „Miért fizetjük a tagdíjat” című írásról?

7. Kikből állítaná össze a jelenlegi válogatott keretet?

A válaszokat dr. Sai Halász András, dr. Balla Bálint, és Keresztúri László adta.

1. A magyar bridzsélet fejlődését illetően a fiatalabb, alsóbb csoportokban óriási a fejlődés. Az élgárda fejlődése már sokkal inkább problematikus. A fő hibának itt azt tartom, hogy a kétségtelenül jó technikai képesség miatt a sportszerű fegyelmezett játékban komoly hiányosságok vannak és ezt éljátékosaink nem nagyon látják be, — ill. elméletben mind belátják, de gyakorlatban nem vonják le a megfelelő tanulságot. (Lásd Tihanyban a lengyelek és csehek játékát!!)

1. Ezt a kérdést elég nehéz megválaszolni. Hiányoznak az objektív mércék a mi sportágunkban. Mégis, az az érzésem, hogy 10 év alatt mentünk előre néhány lépést. Az élvonal talán nem fejlődött, hiszen a 10 év előtti élversenyzők ma is az élen vannak és közülük kora miatt a legtöbb nem fejlődhetett számottevően. Viszont, igen sokan zárkóztak fel ehhez a korábban szűk számú élgárdához és kb. 30—40 ilyen játé-

kossal rendelkezünk. A tulajdonképeni előrelépést az I. és II. osztály felzárkózása jelenti az élményközvetlen nyomába. Azelőtt ez nem így volt. A kupaversenyeken elért meglepő eredmények, amelyek egyre jobban szaporodnak az utóbbi időkben, azt mutatják, hogy több száz olyan játékos van, akit nyugodtan lehet rutinos versenyzőnek nevezni. Az élgárda fejlettségét egyébként csak az eddiginél sokkal több és főleg szélesebb körben vívott nemzetközi mérkőzéssel lehetne megállapítani. Kévszám ma már az évi egy-kétszeri lengyel stb. mérkőzés. — Ennek hiányában a papírforma hízelgő számunkra, hiszen az idei EB-n 3. helyezett lengyel csapattal legalábbis egyenértékűek vagyunk.

1. Amennyire képesek vagyok megítélni, a bridzsjáték színvonala fejlődik egy kicsit.

2. A vezetőség jól dolgozik, hibát nem látok.

2. A vezetőség munkájából, ill. több vezetőségi tag munkájából nem hiányzik az őszinte igyekezet, többen nagyon szorgalmasan és önzetlenül dolgoznak. Sajnos, az embernek kevés bepillantási lehetősége van a vezetőség munkájába, már ami az egyének teljesítményét illeti. Jómagamnak, mint választmányi tagnak, is csak sejtései, megérzései vannak, hogy ki mit csinál, mint konkrét tapasztalatai. — Mégis, az elért eredmények nem kielégítőek és a hosszú lélegzetű, körültekintő, perspektívikus irányítás és fejlesztés véleményem szerint hiányzik. Ez, legalábbis egyrészt, azon alapul, hogy személyi nézeteltérések, széthúzások, pozícióharcok folyhatnak. A vezetőség nem tudja megnyugtatóan biztosítani azt az atmoszférát, melyben a tagok behunyttal szemmel tudják és elhiszik, hogy minden teljesen fairén és tiszta kézzel történik. Sajnos, ezt megint nehéz bizonyítani, de néhány elgondolkodtató momentum azért van. Az

Egyesület alakulását megelőző utolsó csapatkapitányi értekezleten izléstelen arányokban került felszínre a válogatott keret utazásai körüli anyagi és személyi tisztátalanságok és tisztázatlanságok ügye, és a nevezési díjak hátralékának ismertetése is kellemetlen fényt vetett arra, hogy a „nagyok” többet engedhetnek meg maguknak, mint a „kicsik”. Ebben pedig nem azok a hibásak egyedül, akik azokat elkövetik, ill. mulasztanak, hanem akik eltűrik. Persze azóta megalakult az egyesület, és az akkori dolgok nem írhatók egyesületünk vezetősége terhére.

Kérdés azonban, hogy ugyanaz a személyi összetétel — hiszen nem kétséges, hogy az egyesület eszmei folytonosságot mutat a régi IB-hez viszonyítva — azóta lényeges változást engedett-e. A válogatott keret egyes tagjainak viselkedése nem erre mutat. — Formai szempontból mindenestre kifogásolható és egyben érdemi hiba is, hogy a választmány alapszabályellenesen nem lett a III. negyedévben összehíva. Bár a választmány sokat nem dolgozott, mint testület, de ennek sem a választmányi tagság az oka. A választmány által végezhető vagy nem végezhető munkától eltekintve, az elemi tájékoztatástól fosztja meg magát az elnökség ezáltal, és megfosztja magát a választmányi tagok transzmissziós szerepének lehetőségétől. Hogyan tudja az újság olvasója, az „egyszerű” versenyjátékos, vagy pláne érdeklődő, mi zajlik a bridzsben, ha a választmányi tagjai sem tudják már. A konkrét feladatok között szeretném említeni az országos és nemzetközi szervezetség lényeges és most már halaszthatatlan fejlesztését, melyről sajnos, keveset tudok. Tölem lehet, hogy a jövő héten az USA-ba utazik két csapatunk, de az is lehet, hogy semmilyen lehetőségünk nincs, hiszen nincsen honnan informálódni. — Komoly lépés addig nem várható szerintem előre, amíg anyagi eszközeinket az állami elismertetés 100⁰/_n-os formában való biztosítása révén nem gyarapítjuk lé-

nyegesen. Ebben az esetben sokkal több nemzetközi eseménnyel is számolhatnánk, és a bridzs teljes rehabilitációjára lehetőség kínálkozna. E folyamatot persze, kisebb mértékben, fordítva is le lehet játszani: ha történetesen csodálatos módon össze tudnánk kerülni komolyabb országos válogatottakkal és esetleg jó eredményt érnenk el, úgy ez kihathatna a bridzs egyenjogúsítására. Valljuk be ugyanis, hogy ahol most tartunk, az kínosan kevés ahhoz képest, amire szükségünk volna. — Sokkal, de sokkal jobban kellene ütni ezt a témát, mert nem hiszem, hogy ma ebben az országban ennek ellenzői lennének, elvi alapon. Tengődésre vagyunk ítélve mindaddig, amíg ezen a téren nem történik frontáttörés.

2. A sopoti versenyig szerintem jól dolgozott az elnökség.

3. Elítélem a Sopoti verseny lemondót, főleg, mert utolsó pillanatban mondták le a versenyt — legalább 1 héttel előbb kellett volna meggondolni.

3. Kár szót pazarolni azokra, akik károsan, felelőtlenül viselkedtek Sopot kapcsán, ha az újság közlései hitelesek. Ez esetben viszont égbekiáltó hiba és presztizscsorbba, ha az egyesület nem torolta meg azonnal és nyilvánosan ezt a kifejezett károkozást, amit egyesek elkövettek. Még ugyanabban a számban kellett volna közölni az elnökség ezzel kapcsolatos példamutató határozatát. Most október vége van, és a közönség semmit sem tud. Ez önmagában is megszügyenítő. — Magánértesülésem van pl. arról, hogy legutóbb egy teremvezetőt több első osztályú játékos olyan mértékben megsértett, hogy az többet nem hajlandó megbízatást vállalni. Ezek azok a jelenségek, amelyek miatt én személyemben szkeptikus vagyok a vezetéssel szemben.

3. Nem írhatom le véleményemet, mert nem akarok félig ismeretlenül sértegetni őket. Ez az ügy részemről távolról sincs lezárva. Nekem nem elég az, hogy „az elnökség foglalko-

zott az ügyvel". Választmányi ülésen, és ha kell, a közgyűlésen is ragaszkodni fogok ahhoz, hogy egyrészt a nemzetközi versenyeken való részvételtől hosszabb időre tiltsák el őket, másrészt az esetleges egyesületet ért anyagi veszteségeket feltétlenül térítsék meg. Még olyan áron is, hogy mindaddig nem kapnak versenydíjat, amíg a versennyel kapcsolatos kiadásokat meg nem térítették.

4. Az újság jobb ugyan mint volt de tovább kellene fejleszteni; talán még több élő partit kellene közölni, világbajnoki stb. versenyekről.

4. Az újság sokat javult. Nehéz körülmények között jelenik meg és kerül összeállításra, gondolom. Igyekszik agitatív, propagatív, népszerűsítő stb. szerepet is betölteni, amellett, hogy komoly dolgokat is hoz. Hiba az, hogy nem elég friss az anyaga, de hiszen ez érthető. Nem lehetne esetleg az újság mellett litografált, vagy stencilezett Verseny-és Egyesületi Híradót is létesíteni, mely a közbelső időközökben, nyersebb, de frissebb formában közölné a versenyeredményeket, a hazai és nemzetközi bridzsélet és a „mozgalom” híreit?

4. Az újság általában jó, azonban most kérem ötödször, hogy a párosversenyek eredményeit részletesen közönlék, legalábbis az 50 százalékon felül teljesítők neveit.

5. Legjobban a konkrét partik elemzése tetszik.

5. A legtöbbet talán az egy-egy témakör — technikai, lejátszási problémakörök alapos ismertetésének szentelt cikkek érnek. Emellett érdekességre tartanak számot a folyó versenyek játszmaismertetései, hiszen ezek a mi tényleges színvonalunkról és problémáinkról szólnak. Viszonylag ingyen licitproblémákat; ezek az esetek többségében nem döntő fontosságúak, és csak kissé érdekeseget érdeklik. A rejtvények és fel-

adványok szükségesek és jók, a szívesen visszatérő sajtóhibák kevésbé.

5. Örültem egyes licitrendszer ismertetésének, de úgy vélem, a jóból is megárt a sok. Indítsunk vitát a válogatott rendszer esetleges hibáinak kiküszöböléséről, továbbfejlesztéséről, és végre mondjuk meg azt is: készen vagyunk-e vele?

6. Sajnos, nem olvastam, így nem tudok hozzászólni.

6. A cikket olvastam, jónak tartom és egyetértek vele. Ez nem változtat azon a véleményemen, hogy jelentős ugrás csak komoly finanszírozás mellett várható. Addig is, fokozni kell a saját erőfeszítéseinket. Főleg pedig, mindenkinek, de kivétel nélkül eleget kell tennie késedelem nélkül a tagdíj, nevezési díj és egyéb kötelezettségeinek. A propos, ki fizette a Sopoti elmaradt kirándulás költségeit?

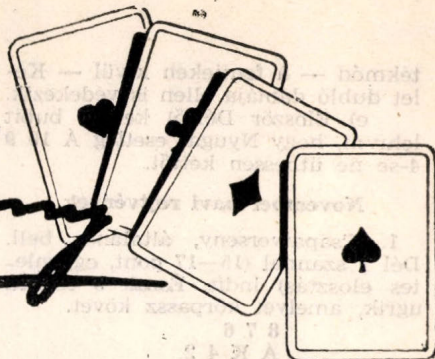
6. kérdésre nem válaszol.

7. Góth—Kaufmann (ha letelt a büntetésük), Kovács L.—Proniewitz, Halász Á.—Szalay vagy Kertes—Sai-Halász.

7. Ez a kapitány feladata a feltehetően gyakori edzések és próbamérkőzések figyelembevételével. De mivel mindenki szeret tippelni, ha hirtelen nekem kellene egy csapatot kijelölni, úgy összeállításom a következő lenne: Kovács L., Nessi, Szalay, Halász, Proniewicz, Cséti. Helye volna még a csapatomban Kaufmannak, ha a Sopotai kapcsolatos magatartása feddhetetlennek bizonyulna, ill. ennek hiányában az esetleges szankciónak való elegettevést követően.

7. Évenkénti osztályok szerinti párosverseny (kieső és feljutó rendszerrel) alapja lehetne az első 12 pár kijelölésének. Ezt a keretet játszatom tovább az évi rangsor végleges kialakításáért. A rangsor szerint jelölném ki a keretet. Nem tudom, ki és miért látna jobb lehetőséget? Minden tiszteletem a „nagyoké”, de ne essünk más sportok hibájába...

Rejtvény



A SZEPTEMBER HAVI REJTVÉNYEK MEGFEJTÉSE

1. A rossz aduelosztás miatt úgy látszik, hogy Délnek a kárón kívül még aduban is ki kell egy ütést adnia. Kedvező feltételek mellett azonban még ebben az esetben is teljesíthető a felvétel akkor, ha Nyugatonál három treff, legalább három pikk és két káró van. A helyes játék a következő: még egy aduimpassz, Nyugat természetesen nem fed. Ezután pikk király, pikk ász, pikklopás, treff király, treff ász, trefflopás, káró ász, káró király, s most lehívjuk az utolsó treffünket, amelybe kézből a rossz kárót dobjuk. Ha az ellenfelek lapelosztása valóban a fenti, ezt a treffet Kelet üti, s bármit hív, szingli adu ászunkkal elfogjuk Nyugat dubló királyát.

2. Nyugatnak — a licitből, valamint a látott lapokból ítélve — indulóerő körüli lapja van, s ő is tudja róluink, hogy lapunkban egy figuránál nincs több. Fontos tehát, hogy amink van, azt vele pontosan közöljük. A kőr király indulás — tizesünkbenől ítélve — vagy KDB vezetési szint, vagy ÁKB vezetési szint ígér. (Feltételezhetjük, hogy a felvőnök van egy figurája ebben a színben.) Mindenképpen érdekünk, hogy Nyugat ezt a szint folytassa, s ezt — a különböző konvenciónk szerint — az ötös vagy a kettes bedobásával kérhetjük. Kérni kell a szint, mert — ha csak nem teljesen zárt

Nyugat színe — más színre történő átfordulás sokat ronthat az ellenvonal helyzetén. A kőr tizes bedobása rossz, hiszen Dél esetleges negyedik ász-kilencese esetén második fogást biztosít számára.

3. Dél helyes licitje — gyenge indítólapjára, a káró rövidségére és minimális védelmi erejére tekintettel — 2 kőr. A passzos partnert nem szabad azzal „büntetnünk”, hogy kooperatív büntető kontrájában szingli aduval és mindössze 2 trikkelel bentmaradunk. Igaz, hogy nem ígér sok pikket, de talán körben van találkozás.

4. a) Délről kicsit hívunk az ász felé, ha Nyugat a tízes adja, impasszt adunk, minden más esetben beütünk az ásszal, majd kicsit hívunk Északról, s ha Kelet nem ad honórt, Délről a kilencest tesszük.

b) Északról lehívjuk az ászt, majd kicsit hívunk a tízes felé. Ez a játékmód a kintlevő lapok bármilyen elosztása esetén biztosítja a két ütést.

c) Északról kicsit hívunk, s ha Kelet kis lapot ad, impasszolunk. (Nyugatnál levő D B 8 7 esetén nem lehetséges négyet ütni.)

d) Lehívjuk az ászt és a királyt, majd Délről kicsit hívunk a bubi felé. Amíg az azonnali impassz csak Nyugatnál levő dáma vagy 3—3 elosztás esetén jó, és egy magas figura lehívása is csak a szingli dámát fogja meg Keletnél, addig ez a já-

tékmód — a fentiekén kívül — Kelet dubló dámája ellen is védekezik.

e) Először Délről kell a bubit lehívni, hogy Nyugat esetleg Á 10 9 4-se ne üthessen kettőt.

November havi rejtvények

1. Csapatverseny, általános bell. Dél 1 szannal (15—17 pont, egyenletes elosztás) indít, Észak 3 szanna ugrik, amelyet körpassz követ.

8 7 6
Á K 4 2
9 4 2
K T 8
E
K
B 3
B T 9 3
K T 5
Á 7 4 2

Nyugat a pikk négyessel indul, Kelet búbijába Dél a kilencset adja. A pikk-visszahívásba Dél dámát ad, Nyugat az ásszal üt, majd a pikk ötöst hívja. Mit dobjon Kelet és miért?

(10 pont.)

2. Általános mans, csapatverseny. A licit a következő volt: Dél 1 káró indulása után Nyugat 3 treffre ugrott (védekező jellegű ugró közbeszólás), ezt Észak kontrázta, Dél kiment három káróra, majd Észak 3 körjére 3 szant mondott.

Á B 9
K B 6 4 3
7
Á 6 5 2
E
D
K D T
Á 7
D B 9 8 6 5
7 3

Nyugat a treff királlyal indított, Észak kihagyta. Kelet a káró királyt dobta. Nyugat következő treff hívását Észak ütötte. Kelet a káró ászot dobta. Hogyan játsszék tovább Dél és miért? (10 pont.)

3. Párosverseny, általános bell. Észak 1 pikkjére Dél 1 szant, 2 kör-

jére 2 szant mondott, ezt Észak háromra emelte.

Á B 9 5 2
Á B T 5
Á 9
4 3
E

Ny

8
K D 9 6
D B 8 6 3
D T 5

Nyugat a káró hatossal indul, az ásztal kilencese ütött. A felvevő a pikk kettést hívta, s Kelet négyesét a dámával ütötte, ezután a pikk hatost hívta. Mit dobjon Nyugat és miért? (10 pont.)

Meghívó

A Budapesti Bridzs Egyesület 1963. december 16-án, hétfőn 18,00 órakor tartja évi rendes közgyűlését a XIII. Balzac u. 5—7. sz. alatti kultúrtermében.

Tárgysorozat:

1. Beszámoló az egyesület 1963. évi működéséről.
 2. Az Ellenőrző Bizottság jelentése.
 3. Határozathozatal a beszámoló és a zárszámadás elfogadása, valamint a vezetőség felmentése tárgyában.
 4. Az 1964. évi vezetőség megválasztása.
 5. Az 1964. évi munkaterv és költségvetés megállapítása.
 6. Esetleges indítványok.
- A közgyűlés határozatképességéhez a tagok 50%-ának jelenléte szükséges. Határozatképtelenség esetén az újabb közgyűlést 1963. december 30-án, hétfőn 18,00 órakor a fenti helyen — az eredeti tárgysorozattal tartjuk meg.

Felhívjuk a figyelmet, hogy az Alapszabály 9. §-a e) pontja értelmében a tagdíjhátralék a szavazati jog elvesztését vonja maga után.

Kérjük az egyesület tagjait, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg.

Elnökség

BRIDZS- ÉLET

V. ÉVFOLYAM

12. SZÁM

1963. DECEMBER

csipka

BRIDZS EGYESÜLET TÁJÉKOZTATÓJA

Befejezéshez közeledik az 1963. évi csapatbajnokság

Az I. osztály küzdelmői a finis-hez érkeztek. Kialakult az élmezőny azokból a csapatokból, amelyek évek óta mindig esélyesek a győzelmi emelvényre. Lapunk zárásakor még három forduló van hátra s a **BÜKSE I.—Vég**-csapat 6 ponttal vezet. Ez az együttes már sokféle versenyt nyert meg az utóbbi évek során, de bajnok még egyszer sem volt. Ezúttal minden esélyük megvan rá, feltéve, ha hat hete tartó megszakítatlan győzelmi sorozatuk után nem következik hirtelen visszaesés. A rangadók közül kétségkívül a **BÜKSE I.—Szeleczky** mérkőzést kísérte a legnagyobb érdeklődés, mivel eredménye lényeges volt az első hely eldöntésében. Az izgalom nem is maradt el. Az első oktáv után 21, a második után 8 ponttal a Szeleczky együttes vezetett. A két utolsó oktávban azután Végék 30 ponttal a maguk javára fordították a rangadót.

Ezen a mérkőzésen a következő leosztásból hat kört játszottam:

*A Bridzsélet szerkesztő bizottsága és munkatársai
boldog és sikerekben gazdag új évet kívánnak
valamennyi versenyzőnek és olvasónak.*

Észak	Dél
B x x	A K 7
K T x	A D B x x x
D 9 8 x	K x
K x x	A x

Éreztem, hogy nagy a tét, hiszen a jó licit és játék egy ilyen leosztás során bármelyik csapatnak nyerhet vagy veszíthet mérkőzést.

Nyugat a káró Á.-al indult, Kelet kérte a szín folytatását. Nyugat kis kárót hívott, Kelet is kicsit tett rá. Kétségtelenné vált, hogy az ötödik káró D. Kelet birtokában van, s egyben az is, hogy más indulás esetében nem lehet teljesíteni. Így azonban felcsillant a remény. Az első aduzásnál kiderült, hogy Nyugatnál négy adu van, valamint az is, hogy Kelet lapelosztása bizonyosan 5—4—4—0. Ha a pikk D. Keletnél van, beszorul. Lehívtam hat adut, amibe Nyugat adui után 2 pikkot dobott, tehát treffre tartott. Az asztalról egy kárót, 1 pikket és egy treffet dobtam. Kelet blankírozta káró D.-ját, és valamennyi treffjét eldobta. A következő végállás alakult ki:

	B x		
	—		
	B		
	K x		
x		É	D T 8 x
—	Ny	K	—
—		D	D
D B x x			—
	A K x		
	—		
	—		
	A x		

Treff Á. majd treff K. hívásra Kelet beszorul. Káróját nem dobhatja el, s ezért teljesítek. Itt azonban súlyos tempóhibát követtem el. Kézből kis treffet hívtam, s az újabb treff híváskor kézben ragadtam, tehát Kelet eldobhatta káró D.-ját, s így elbuktam a felvételt. Ezen a leosztáson mi tehát nem nyertük meg a mérkőzést. Maradt a remény, hogy a másik csapat sem. Reményem valóra vált. A má-

sik asztalnál Nessi Ernő nem akarta elvetni a dubló pikk D. esélyét, s az adu hívások során blankírozta treff Á.-át, (ő is káró Á. indulást kapott) s ezzel kizárta a treffel való szorítás lehetőségét. A partit elbukta, mert harmadik pikk B.-t tartott az asztalon.

A **Spartacus**—**Góth**-csapat bajnoki esélyei a Bolgár együttes elleni döntetlennel csökkentek, **Szeleczyék** esélyeit a **Perneczky**-csapat elleni döntetlen gyengítette.

A **Pál**-csapat emelkedő formáját továbbra is tartja, és a 4. ford. óta mindössze egy vereséget szenvedett. Meglepetés a **Mélyépterv** kitűnő szereplése, az utolsó fordulóig esélyük volt az első helyre is. A **Vágó**-csapattól elszenvedett vereség azonban elűtötte őket a lehetőségtől. A **Pro-niewicz**-csapat meglepetésszerű vereséget szenvedett a **Czifra**- és a **Hirsch**-csapattól, és ezért valószínű a középmezőnyben végez majd. Örvendetes a **Hirsch**-csapat jólsikerült hajrája, amelynek során megközelítették az élmezőnyt. Meglepetést keltett az eddig jól szereplő **Bolgár**-csapat 132 pontos veresége a **Kovács**-csapattól, mentségükre szolgáljon, hogy nem tudták valamennyi játékosukat kiállítani. A **Kovács**-csapat a Mélyéptervtől elszenvedett vereség után valószínűleg elesett a dobogórajutás lehetőségétől, bár általában ebben a szezonban szokott formájuknál rapszódikusabban játszani.

A **Hirsch**-, **Czifra**- és **Vágó**-csapatból álló középmezőny után a kiesés ellen küzdők ötös csoportja zárja a mezőnyt.

A **Merza**-, a **Kaszab**- és a **Nagy Imre**-csapat sorsa látszólag megpecsételődött. A **Perneczky** együttesnek még lehetnének reményei a bentmaradásra.

Érdekesebb eredmények:

Góth—Szeleczy	4:0	+ 34
Mélyépterv—Pál	4:0	+ 20

Vég—Szelezcky	4:0	+ 30
Mélyépterv—Kovács	4:0	+ 33
Vágó—Hirsch	4:0	+ 29
Góth—Bolgár	2:2	+ 3
Perneczky—		
Szelezcky	2:2	+ 4
Cziffra—Proniewicz	4:0	+ 35
Vég—Cziffra	3:1	+ 35
Kovács—Bolgár	4:0	+135
Hirsch—Proniewicz	4:0	+ 34
Vágó—Mélyépterv	3:1	+ 16

Az I. o. állása a 12. forduló után:

1. Bükse I. Vég	40	+380
2. Spartacus I. Góth	34	+335
3. Szelezcky	34	+258
4. Pál	33	+258
5. Mélyépterv	32	+ 50
6. Kovács	31	+235
7. Proniewicz	29	+293
8. Bolgár	27	+ 56
9. Hirsch	23	- 59
10. Cziffra	22	- 8
11. Vágó	22	-104
12. Bükse II. Várady	19	-208
13. Perneczky	14	-299
14. Merza	12	-167
15. Kaszab	11	-301
16. Nagy Imre	1	-635

II. OSZTÁLY

Soha még nem tapasztalt küzdelem folyik a feljutásért és a kiesésé ellen. Jellemző, hogy a 11—12. helyen álló **Bártfay**- és **Solti**-csapat éppúgy felkerülhet az I. osztályba, mint ahogy ki is eshet. Az eredmények szorosak és a legkevésbé lehet tippelni a mérkőzések eredményére. A **Sarlós**-csapat bár vezet, már nem ülhet páholyban, mert az utolsó 4 fordulóban 7 pontot veszített. A **Herczegfalvi**-csapat felzárkózott az élmezőnyhöz és még dobogóra is kerülhetnek. Hasonlóképpen felzárkózott a **Balla**-csapat is. Kitűnően szerepel a fiatal **Wellner**-csapat is. **Soltiék** az utolsó 4 fordulóban mindössze 2 pontot szereztek, és ezzel kiesési gondjaik támadtak. A **Kozmovszky**-csapat nem tudta jó formáját tartani, és teljesen leszakadtak az él-

mezőnytől. A **Szikszay**-csapat dícsérendő példát mutatva, fiatal játékosokat állított versenybe, akiknek még hozzá kell szokniuk a verseny izgalmaihoz. Ez magyarázza szereplésüket. A **Suda**-csapat biztos kiesőnek látszik, bár ezen a téren sem mondhatunk biztosat.

Érdekesebb eredmények:

Balla—Sarlós	3:1	+14
Kaszás—Solti	4:0	+51
Jakubovics—		
Debreczeni	4:0	+46
Sarlós—Mondok	3:1	+ 6
Kolossváry—Solti	4:0	+85
Szántó—Géczy	4:0	+28
Balla—Debreczeni	4:0	+48
Szikszayné—Solti	4:0	+19
Kaszás—Sarlós	3:1	+ 5
Sarlós—Géczy	2:2	+ 1

A II. o. állása a 12. forduló után:

1. Sarlós	34	+293
2. Kaszás	34	+202
3. Herczegfalvy	31	+139
4. Tóth	30	+154
5. Balla	30	+103
6. Debreczeni	29	+ 71
7. Wellner	28	+185
8. Jakubovics	28	+ 85
9. Géczy	26	+ 25
10. Szántó	25	- 41
11. Bártfay	24	+ 47
12. Solti	23	+107
13. Mondok	22	- 3
14. Kozmovszky	20	- 29
15. Böszörményi	19	-241
16. Szikszayné	18	- 60
17. Kolossváry	18	-167
18. Vituki	15	-229
19. Tamássy	15	-314
20. Suda	11	-327

III. OSZTÁLY

Elismételhetjük, amit a II. osztályról írtunk. A 13. helyezettig még bármelyik csapat feljuthat, s a 11.-től bárki kieshet. A tavaly még II. osztályú **Mügyetem I.** és a **Spartacus Text. I.**-csapat folytatja gyenge szereplését, s az előbbi biztos kiesőjelölt. Javult a **Béda**-csapat és meglepetésszerű jó for-

1963. SB.

mát mutat az osztályozóval feljuttott **Vegyterv. Urikék** tartják első helyüket, s végre a **Toron**-csapat is magára talált.

Jellemző, hogy a mérkőzések 40 százaléka döntetlenre, vagy 3:1-re végződik.

Érdekesebb eredmények:

Csipka—Wittinghoff	2:2	
Litvay—Müegyetem	2:2	
Vegyterv—Litvay	3:1	
Vegyterv—Takács	4:0	
Vegyterv—Bán	3:1	
Béda—Vegyterv	4:0	+120
Szentmiklóssy—Urik	4:0	
Pedagógus—Csipka	4:0	
Csipka—Nagy Istv.	2:2	
Litvay—Vintze	3:1	

A III. o. állása a 12. forduló után:

1. Urik	34	+296
2. Nagy István	34	+239
3. Toron	33	+141
4. Bán	32	+272
5. Litvay	31	+194
6. Takács	30	+233
7. Szentmiklóssy	29	+51
8. Wittinghoff	28	+55
9. Csipka	27	+25
10. Turnovszky	26	+142
11. Jinda	25	+116
12. Szepesi	24	-85
13. Vegyterv	23	-154
14. Pedagógus	20	-38
15. Béda	19	-43
16. Spartacus Text.	16	-160
17. Aluterv	16	-194
18. Vintze	13	-281
19. Keresztury	13	-296
20. Müegyetem I.	7	-513

IV. OSZTÁLY

Már csak 3 forduló van hátra, s nyolc csapatnak van feljutási esélye. A **Zoltay**-csapat változatlanul tartja 1. helyét, de a **Jeszenszky**-csapattól elszenvetett váratlan veresége következtében a többi csapat is felzárkózott. Az utolsó 4 fordulóban a **Honti**-, a **Jeszenszky**- és a **Spartacus Text. II.**-csapat szerepelt jól.

Érdekesebb eredmények:

Jeszenszky—Zoltay	4:0
-------------------	-----

Honti—Jordán	2:2
Springer—Pákozdy	4:0
Spartacus II.—Springer	4:0
Spart. II.—Bencsik	4:0
Müegyetem III.—Spart. II.	4:0

A IV. o. állása a 12. forduló után:

1. Zoltay	33	+162
2. Honti	32	+271
3. Jeszenszky	29	+146
4. Pákozdy	28	+193
5. Bencsik	28	+33
6. Springer	27	+159
7. Elíti	25	+156
8. Spart. Text. II.	24	+58
9. Müegyetem III.	23	+64
10. Erőterv	22	-43
11. Jordán	21	+119
12. Nagy Istv. II.	16	-142
13. Müegyetem II.	13	-291
14. Ember	11	-424
15. Ruffini	4	-461

Végül pedig a Mélyépterv I. osztályú csapatának egyik mérkőzéséről mutatunk be egy leosztást. Dél helyén **Serfőző Gusztáv** ült.

	D	T	x	x		
	K	x				
	D	x	x			
	A	x	x	x		
K						B 9 8 x
x x x		É				Á B x
B x x x		Ny		K		x x x
x x x x x				D		D B x
				A	x	x
				D	x	x
				A	K	x
				K		

É—D. szemkísérlet után 5 pikkig jutott el. Nyugat kis kárával indult. Dél kezében ütött, meghívta a pikk Á.-t, s látva, hogy Nyugattól a pikk K. esik, lehívta a treff K.-t. Káró D.-al az asztalra ment, a treff Á.-ra kört dobott, hazalopott egy trefft, majd magas káróját hívta le. Ezután kört hívott. Az asztal K.-át Kelet az Á.-al ütötte, és kört hívott vissza. Dél a D.-al ütötte, majd lelopott egy kört az asztalon. Treff hívással Keletet ütésbe kényszerítette, aki kénytelen volt az asztal gáblijába behívni.

G. I.

Ami a Tihanyi Krónikából kimaradt

Az idei tihanyi verseny olyan nagy jelentőségű volt, hogy érdekes vele kimerítően foglalkozni.

Februárban mentek el a tájékoztató jellegű meghívó levelek az európai bridzsszövetségekhez. A belgák olyan előzékenyek voltak, hogy bridzsújságjuk áprilisi számába betették a meghívást. A lengyelektől határozott ígéretet kaptunk, hogy nagylétszámú csoporttal jönnek. A csehek csak óhajuknak adtak kifejezést, hogy nagyon szeretnének jönni, de nem reménykedtek.

Svédországból kaptunk levelet, amelynek írója Gewfert úr érdeklődött a verseny iránt és megkérdezte többek között azt is, hogy jöhet-e autóval Tihanyig, vagy hagyja a kocsiját Bécsben. Megnyugtattuk, hogy bátran jöhet Tihanyig.

Az IBUSZ megszokott módon kezelte a versenyt, mint aki nem lát fantáziát benne. Amikor azonban meglátták ízléses, mutatós versenytájékoztatónkat, amiből több száz példányt adtunk át nekik, szívesen küldték ki ezeket a nyugati utazási irodákba. A versenytájékoztató 2000 példányban készült és legnagyobb részét eljuttattuk az európai bridzsszövetségekhez.

A lengyelek ígéretükhöz képest jelentkeztek, és 70 fő részére kértek meghívó levelet. Váratlanul jelentkeztek csehek is. A bécsi IBUSZ kirendeltségről olyan hírek érkeztek, hogy többen érdeklődtek a verseny iránt. Sőt! Egy osztrák hölgy-páros nevezett is. Kezdtünk reménykedni. Az európai himlőmegbetegedések azonban lehűtötték a reményeinket. Az utolsó percig kétséges volt, hogy lesznek-e külföldi versenyzők a versenyen. Ebből persze az IBUSZ vonatkozásában óriási nehézségek támadtak.

Augusztus 31-én este a prágai repülőgéppel megérkezett Althoffné és Censkyné. Másnap este pedig megérkezett 2 hölgy és 5 férfi já-

tékos Prágából. Tőük tudtuk meg, hogy aggodalmunk nem volt alaptalan, mert a következő naptól kezdve Csehszlovákiából nem lehetett Magyarországra kiutazni. Ők is olaszt kaptak.

A lengyelekről semmi hírünk nem volt, 4-én reggel utaztunk el Tihanyba, és a vonaton összetalálkoztunk lengyelekkel, akiktől megtudtuk, hogy több mint 30-an érkeztek előző este Budapestre, de a zömük továbbutazott Tihanyba. Most már jobban éreztük magunkat.

Délután újabb öröm ért minket, amikor kezet foghattunk Krumpholz és Knittel urakkal, akik Bécsből érkeztek. Tőlük tudtuk meg, hogy többen mint 30-an voltak útra készen, de a himlőmegbetegedésekről elterjedt rémhír a versenyzők zömét visszatartotta, így csak öten érkeztek meg kocsival. Ők ketten első osztályú játékosok. Velük jött Stumpwohlné és Sauerné, akik a bridzsversenyek rendezése körüli társadalmi munkájukért jutalomból jöttek el.

A csapatversenyre 38 csapat nevezett. Ezek közül 7 csapat (33 játékos) volt lengyel, 2 csapat (8 játékos) cseh, Krumpholz és Knittel urak kívánságára kiegészítettük őket egy magyar párral, és így indultak a csapatversenyen. (Wellner Péterné és férje volt ez a pár és el kell ismernünk, hogy a csapat jó szereplésében az ő játéku is közrehatott.) A két osztrák hölgy mellé is adtunk egy párt (Tunyogi Cs. Miklós és Svastits Egon sporttársainkat Kaposvárról.) Indult 3 vidéki csapat (Pécs, Miskolc I. és II.), 24 csapat budapesti volt.

A selejtezőt 4 csoportban játszották fordulónként 10 leosztással. 2—2 csapat jutott a döntőbe, és az egymás ellen elért eredményeiket magukkal vitték. Így a 8-as döntőben még hat forduló következett.

Az I. csoportba került Prága I.

esapata: a következő játékosokból állt: Jan Althoff, Milos Censky, Milos Polák-Zdenek Prazák.

Ezekhez a nevekhez nem kell kommentár!

Az eredmény:

1. Prága I.	30 +259
2. Dr. Góth	24 + 88
3. Vágó	20 + 67
4. Krumpholz	20 + 52
5. Miskolc I.	16 — 34
6. Dr. Tóth	12 — 45
7. Koszalin—Opole	10 —131
8. Bán	9 — 80
9. Tamássy	3 —169

A II. csoportban már meglepetések születtek.

1. Kielce—Poznan (A. Janowski)	22 + 87
2. Perneczky	20 + 77
3. Mélyépterv I.	20 + 51
4. Mélyépterv II.	20 + 47
5. Varsó III. (R. Szymczak)	18 + 45
6. Kaszab	16 — 15
7. Dr. Varannai	14 + 22
8. Pécs	12 — 61
9. Bécsi vegyes (2 hölgy)	2 —213

Tehát nem került döntőbe Varsó III.: Roman Szymczak, Jolanta Krogulska, Elzbieta Klukowska, Zbigniew Krogulski, akik közül a válogatott tagja R. Szymczak és Z. Krogulski, a párosversenyt pedig megnyerte az E. Klukowska—R. Szymczak pár. Ebben a csoportban volt a legélesebb küzdelem.

A III. csoportban Varsó I. csapatáról tudni kell, hogy ott játszott dr. Selim Achmatowicz, aki a Lengyel Bridzszövetség sportkapitánya, a lengyel válogatott kapitánya volt az idei Európa-bajnokságon, és Budapesten is, továbbá a lengyel válogatott négy tagja: Antoni Jaworski, Marek Kasprzak, Julian Klukowski, — akinek a felesége nyerte a párosversenyt, és Zbigniew Szurig.

Az eredmény:

1. BÜKSE (Dr. Vég)	27 +116
2. Varsó I.	24 +111
3. Bolgár	23 + 89

4. Győríné	22 + 12
5. Dr. Merza	18 — 75
6. Varsó II. (K. Galka)	16 + 6
7. Tarnow—Radom (A. Broda)	16 — 52
8. Sarlós	15 — 77
9. Kozmovszky	14 — 18
10. Béda	5 —122

A IV. csoportban első helyen Prága II. végzett. Erről a csapatról bővebben kell szólni. Csak a kapitánya volt férfi: Antoni Fick. Az ő párja Censkyné (Rita Censky) volt, akivel akkor játszottak először együtt. A másik pár pedig Jitka Fuciková — és Marie Ficková volt. A Budapest—Tihany út alatt határozták el, hogy ebben az összeállításban a csapatversenyben is elindulnak. Játékuikkal, magatartásukkal nagyszerű példát mutattak.

Az eredmény:

1. Prága II.	25 + 69
2. Dr. Proniewicz	24 + 97
3. Krakó (C. Kuklewicz)	22 + 91
4. Dr. Pál	21 + 78
5. Koczás	20 + 52
6. Herczegfalvi	19 + 5
7. Gara	18 + 9
8. Kéri	14 — 84
9. Miskolc II.	9 —176
10. Aluterv	8 —135

A döntőre tehát így indultak a csapatok:

Dr. Góth	—21	0	VIII.
Prága I.	+21	4	I.
Kielce—Poznan	+12	4	II.
Perneczky	—12	0	VII.
BÜKSE	+ 3	3	IV.
Varsó I.	— 3	1	V.
Dr. Proniewicz	+ 6	4	III.
Prága II.	— 6	0	VI.

Az első három fordulóban a magyarok játszottak egymás ellen, illetőleg a külföldiek. Az eredmények a következők voltak:

Dr. Góth—Perneczky	56 : 18
BÜKSE—Dr. Proniewicz	21 : 1
Varsó I.—Kielce—Poznan	51 : 14
Prága I.—Prága II.	4 : 28
Dr. Góth—BÜKSE	22 : 34

Perneczky—Dr. Proniewicz	8 : 17
Prága I.—Kielce—Poznan	40 : 11
Varsó I.—Prága II.	17 : 24

*

Dr. Góth—Dr. Proniewicz	29 : 18
Perneczky—BÜKSE	28 : 36
Prága I.—Varsó I.	7 : 16
Kielce—Poznan—Prága II.	28 : 22

Tehát csupa 4 : 0-ás győzelem! A helyzet pedig a következő volt, amikor folytatódott a döntő a Motel folyosóján ideális körülmények között. (A verseny többi része az étterem új részében került lebonyolításra.)

Dr. Góth	8	+16	IV.
Prága I.	8	+15	V.
Kielce—Poznan	8	—46	VII.
Perneczky	4	—51	VIII.
BÜKSE	11	+27	I.
Varsó I.	9	+36	II.
Dr. Proniewicz	8	—16	VI.
Prága II.	8	+19	III.

Ez a helyzet kézzelfoghatóvá teszi a most következő izgalmas, idegekre menő küzdelmet.

Varsó I.—Dr. Proniewicz	20 : 3
BÜKSE—Prága II.	13 : 25
Dr. Góth—Kielce—Poznan	38 : 36
Prága I.—Perneczky	43 : 17

A sorrend:

1. Varsó I.	13	+53
2. Prága I.	12	+41
3. Prága II.	12	+31
4. BÜKSE	11	+15
5. Dr. Góth	10	+18
6. Kielce—Poznan	10	—48

Ekkor tehát még versenyben voltak és reménykedhettünk. A következő forduló:

Varsó I.—Dr. Góth	31 : 22
Prága I.—BÜKSE	28 : 31
Prága II.—Perneczky	33 : 1
Dr. Proniewicz—Kielce— Poznan	28 : 20

A sorrend:

1. Varsó I.	17	+62
2. Prága II.	16	+63
3. BÜKSE	14	+18
4. Prága I.	13	+38
5. Dr. Proniewicz	12	—25
6. Dr. Góth	10	+ 9

A rövid szünetben gyors számvetés: egy magyar csapatnak van lehetősége a győzelemre, egy másikkal pedig a harmadik helyre, ha minden magyar csapat győz.

Ezzel szemben:

Varsó I.—Perneczky	67 : 43
Prága I.—Dr. Proniewicz	35 : 9
Dr. Góth—Prága II.	28 : 14
BÜKSE—Kielce—Poznan	15 : 39

A végeredmény ismeretes.

Pénteken egy óraker volt a nevezési zárlat a párosversenyre. Nem sokkal előtte megérkezett egy Ford-Taunuson Stig Gefwert és Lars Gefwert úr! (Úgy tele volt a szálloda és a Motel is, hogy svéd vendégeink kívánságát, — hogy tudniillik két szobát kaphassanak — nem tudták kielégíteni!) Így tehát a párosversenyre benevezett 18 lengyel pár, 4 cseh pár, 2 osztrák pár és 1 svéd pár:

A csapatverseny döntőjében résztvevő párok nem vettek részt a párosverseny selejtezőjén, ahol 4 csoportban 71 pár játszott. Szombaton került sor a döntőre 60 pár részvételével. Ezek közül 13 lengyel, 4 cseh, 1 osztrák, 1 svéd pár volt, míg 41 pár magyar volt. 60 leosztást játszottak. A végeredmény:

1. Elzbieta Klukowska—Roman Szymczak 2055 pont, akik az első díjon felül elvitték a legjobb külföldi pár és a legjobb vegyespár részére kiírt díjat is.

- Kovács László—
Dr. Proniewicz Ferenc 2045 p.
- Dr. Végh Tibor—
Décsi Gábor 2022 p.
- Dr. Kovács György—
Bacsó Ferenc 2015 p.
- Honti László—
Dr. Kovács Jenő 1996 p.
- 6—7. Dr. Pál Jenő—
Urai Sándor
Milos Polák—
Zdenek Prazák (cseh) 1959 p.
- Julian Klukowski—
Zbigniew Szurig (lengy.) 1954 p.
- Marie Ficková—

Jitka Fuciková (cseh) 1944 p., akik elnyerték a legjobb női páros részére kiírt díjat.

Vasárnap délelőtt került sor a díjak kiosztására. Egyesületünk főtitkára, aki a versenyt megnyitotta, osztotta ki a díjakat. A csapatverseny első díjai az ARTEX által ajándékozott értékes, nagyon szép herendi tárgyak voltak. A legnagyobb tapsot Prága II. csapata kapta. A párosverseny első díját — ezüsttalpon kristályvázát — a Játekártyagyár ajándékozta. A legjobb női pár részére pedig az ARTEX ajándékozott két magyar ruhába öltöztetett teababát.

A díjak kiosztása után nagyon kedves, figyelmes meglepetésben volt részünk. A Tarnow—Radom-i lengyel csapat kapitánya átadta Bem József síremlékének kicsinyített mását a legjobban végzett magyar csapat kapitányának, dr. Góth Gábornak.

Külföldi vendégeink nagyon meg voltak elégedve a versennyel, a környezettel, a vidékkel, a szállással. Minden bizonnyal kedvező propagandát fognek kifejtetni. A svédok kifogásolták a versenyfegyelmet, sokallták a zajt. Igazuk volt! Az osztrákok viszont elismerőleg nyilatkoztak, a csehek is. Ez viszont arra enged következtetni, hogy náluk még rosszabb lehet a helyzet.

Krumpholz úrral többször beszéltem. Minthogy nemcsak játékos, hanem a bridzéletben vezetőszerepet tölt be, így jelentőséget kell tulajdonítani szavainak. Fel akarja újítani a szoros kapcsolatokat. Évente többször kell ellátogatnunk egymáshoz. Duna kupát szeretnénk alapítani! Biztató tervek! (Azóta megállapodtunk velük, hogy január 6-ra Pécsre látogatnak.) Bár a szervezettség terén sokkal előtünk járnak, de nehézségeik hasonlóak: helyiséghiányban szenvednek, és az ő játékosaik is csak játszani szeretnek!

Meg kell említeni azt is, hogy a verseny zökkenőmentesen, program-

szerűen bonyolódott le. Pedig nagyon sok volt a játékos, a lengyelekkel szemben nyelvi nehézségek voltak, és időre kellett a fordulókat játszani. A versenykiírások, tájékoztatók három nyelven voltak olvashatók a hirdetőtáblán, angol nyelvű íráslapok voltak; az eredmények kiértékelése gyors és pontos volt. Mindez az előkészítésben és a lebonyolításban közreműködő tagtársaink sok fáradozásának volt az eredménye.

Tavaly a TV le sem jött. Idén megjelentek, felvételeket készítettek a csapatverseny döntőjéről és a páros versenyről is. A lengyel válogottal való mérkőzésen megjelent az MTI riportere, fényképezett. Minden bizonnyal mindenki látta az MTI híradóban az egyik képet.

Véleményem szerint bővebben lehetne foglalkozni az érdekesebb leosztásokkal is. (A páros verseny íráslapjai megvannak.) Ehhez azonban képességeim nem elégségesek. De nemcsak a megjelentek terjedelmével nem értek egyet, tartalmukkal sem. Csak Prága I. csapata került fölünyesen — több mint 90% os teljesítménnyel — a döntőbe, míg a többi 7 csapat mindegyikéről el lehet mondani, hogy kis híján nem került a döntőbe. 9 első osztályú magyar csapat játszott, és eredménytelenségük oka nem az volt, hogy „éljátékosaink nem bíráják a megerőltető küzdelemsorozatot, s így a hajrában az állóképesebb lengyelek kerekedtek felül.” Egy bridzsversenyt nem a hajrában kell megnyerni, hanem az első fordulótól kezdve, minden fordulóban.

„Két dologról részletesebben is szólnunk kell.” — Írta az egyik cikk.

Ezek egyikére sem vesztegettem volna egyetlen szót sem. Nem dicőség, ha nem nézzük meg az ellenfél lapját, vagy ha nem „fekszünk le”. Viszont nem tartom illendőnek egy cikkben azt a látszatot kelteni, mintha másról feltételezhetnénk a sportszerűtlenséget.

Dr. Somhegyi Béla

Nyugat az adu D-val indult. A felvevő az asztról kicsit tett, és Kelet K-a ütött. Treff K és Á következtek, amire Nyugat két kis kárót dobott, majd a harmadik treffhívást kis aduval lopva pikk B-t hívott. A felvevő az asztalon ütött a királlyal, Kelet kárót dobott. A helyzet most a következő:

Észak	Dél
7	9 8 6
A 5 3	K B 4 2
A D	9
B 6	—

Lélegzethez jutva a felvevő a következőképpen töprengett magában:

Négy ütést már kiadtam, és Nyugatnál még kinn van az adu T. Van két biztos adu, két kör, egy káró és egy treff ütésem. Egyet már ütöttem, az hét, de honnan vegyem a nyolcadikat? Bármelyik impassz jó lehet, de ha az első nem sikerül, akkor megbuktam. Adjak-e impasszt egyáltalán, és ha igen, melyiket?

Ha az egyik impassz jó, a másik rossz, akkor káró K és a kör D egy kézben van és beszorítható. Kiadom az adu T-t Nyugatnak, káró visszahívásra bemegyek az ásszal, lehívom a treff B-t és kézből kis kórt dobok rá, majd ellopom az utolsó treffet — és az utolsó adu beszorítja azt, akinél a két figura van, hiszen az asztalon káró D és kör A 5 marad, kézben pedig a kör K B 4. Szép játékok. De ha a két kritikus lap nincs egy kézben, megbukom akkor is, ha mindkét impassz jó, pedig akkor minden pancser teljesítene.

Ha mindkét impassz rossz és a kör D nem dubló, nem tudok teljesíteni. Ezzel az esettel tehát nem kell törődnöm. De minden más esetre kell teljesítési módnak lennie, impassz nélkül is.

Volt is. A felvevő lehívta a treff bűbit, és eldobta rá a káró 9-t. Nyugat, helyesen, nem lopott. Az utolsó asztali adu következett, Nyugat ütötte a T-el és kárót hívott vissza. A káró impassz ült és a kárókra két kórt dobva a felvevő teljesített.

A káró 9 eldobása minden fennmaradó esetben biztosítja a teljesítést. Kőr visszahívásra a teljesítés kézenfekvő. Ha a káró K, és a kör D Keletnél van, a felvevő ellopja a káró K-t, lehívja az utolsó adut, erre az asztról kis kórt dob, aztán lehívja a kör és a káró Á-t, mire Kelet treffben és körben beszorul. Ha Keletnél van a káró K és Nyugatnál a dubló kör D, akkor lelopja a káró K-t, lehívja az utolsó adut, átmegy a kör Á-szal és lehívja a káró Á-t. Az asztalon ekkor még maradt egy kis treff, és egy kis kör, Keletnél pedig egy magas treff és egy kör. Ha kórhívásra most Kelet nem a D-t adja, akkor annak Nyugattól hullania kell, mivel a kör Á-ra mindenki adott és Keletnek már kétszer kellett kórt dobni.

3. Kettős elimináció (a pikk dáma története)

Észak—Dél öt treffet játszik. Kelet kétszer közbeszólt pikkkel, és Nyugat a pikk B-val indul.

	D 3		
	3		
	D 8 4 3		
	D T 7 6 5 2		
B T 7		E	K 9 8 5 4 2
D 9 7 5 2		K Ny	K B 8 4
B 7 2		D	K 9 5
K B			—
	A 6		
	A T 6		
	A T 6		
	A 9 8 4 3		

Ha az adu király nem esik, akkor a kontrakt csak kényszerhívással teljesíthető. Ehhez viszont szükség lesz a pikk D-ra, ezért a felvevő nem fed, hanem kézben üt az Á-szal és nekilát a kör eliminálásának. Kőr Á, körlopás, adu Á után kiderül, hogy az adu K nem hullik. Erre a felvevő ellopja utolsó kézi körjét, és a pikk D-val kiadja az ütést Keletnek. Kelet, ha nem akar lopás—dobást adni, csak kárót hívhat a K mellől. Dél a T-t, Nyugat a B-t ad-

ja, üt az asztali D. Most aduhívás következik az asztalról, Nyugat üt a K-lyal — és ő is csak kárót hívhat. Ezzel Dél még két kárót üt és teljesít.

A felvétel csak ezzel a játékkal teljesíthető. Ha az indulást az asztal fedi, Nyugat a pikk T-el ütésbe kerülve lehívja az adu K-t, és utána kárót hív ugyan, de a felvevő nem tudja többször kiadni az ütést, maga kénytelen a kárót folytatni és egy kárót ki kell adnia. Ha előbb aduban adja ki az ütést, akkor Nyugat pikkot tud visszahívni és a védővonalnak megint csak egyszer kell kárót bontania.

(Feldolgozta: Szilágyi Tibor)

Amikor az ellenjátékos szorít

Az ellenvonal állandó passzolása mellett ez volt a licit:

Dél	Észak
1 káró	1 pikk
2 treff	2 káró
körpassz	

Nyugat a kör királlyal indul, leterült az asztal és Kelet a következő lapokat látta:

É	K
K B 6 5 3	A T 9 7
8 7 4 2	B 6 3
T 5	9 8 4 2
8 3	6 2

Nyugat második hívása a káró hatos volt, s Kelet nyolcasát Dél a búbbal ütötte.

A felvevő most lehívta e treff ászot, és utána a kis treffet, amit Nyugat a királlyal ütött, és újból kárót hívott. A felvevő az asztal tizesét átütötte a dámával, majd lehívta a káró ászot és királyt, amibe Nyugat egy kis kárót, s egy kis pikkot, az asztal két kis pikkot dobott, Kelet természetesen két kárót.

A felvevő treff dáma hívásába Nyugat a treff kilencset, az asztal kis pikkot tett.

A jövő év nemzetközi versenyei:

Február 19—23: Margitszigeti Nagyszállóban.

Márciusban 1 hét: Zakopanében.

Május elején 5 nap: Velden (Ausztria).

Május végén 5 nap: Marienska Lazne.

Augusztusban 1 hét: Zoppot.

Augusztusban és szeptemberben: 4—5 napos versenyek Jugoszláviában a tengerparton.

Szeptemberben 5 nap: Tihany.

Mit dobjon Kelet, mi a buktatási terve és miért?

Először is képzelje el, mi lehet a felvevő elosztása? Egy biztos, kárója négyes, pikkje inkább dublő, mint hármas, Nyugat körje valószínűleg négyesnél nem hosszabb, ezért a felvevő körje valószínűleg dublő, így treffje ötös. Ha az elosztási feltevése helyes, akkor igen érdekes, és ritka beszorításos helyzet alakulhat ki. Ennek érdekében eldobott egy kis pikkot.

A felvevő most kis pikkot hívott, Nyugat dámáját átütötte az asztal királyával, amit Kelet az ásszal ütött. Kelet kis kört hívott vissza, és Nyugat az ásszal fedte Dél dámáját, lehívta a treff tízest és a következő véghelyzet alakult ki:

		B	
		8 7	
		—	
		—	
—	É	T 9	
9 5	Ny	B	
—	K	—	
T	D	—	
		8	
		—	
		—	
		7 4	

Az asztal beszorult, mert Kelet az asztalhoz irányítja dobását, s a felvő már nem akadályozhatja meg, hogy az utolsó három ütés ne az ellenvonalé legyen.

A teljes kiosztás ez volt:

		K B 6 5 3		
		8 7 4 2		
		T 5		
		8 3		
D 2			A T 9 7	
A K 9 5		É	B 6 3	
7 6 3	Ny		K	9 8 4 2
K T 9 5		D	6 2	
		8 4		
		D T		
		A K D B		
		A D B 7 4		

Érdemes elgondolkozni a kiosztás licitjén, a játékon és az ellenjátékon. Nem helyesebb-e ötös színnel indulni, visszavenni, és csak a partner erőjelzése után licitálni a négyes szint, amikor már a treff-káró licitsorrend nem tekinthető riverznek. Helyes-e, hogy Nyugat ilyen kört nem mutat meg a partnerének, holt az az egyes magasságon megtehető?

Dr. K. F.

BRIDZSÉLET

Szerkeszti a BBE elnöksége

Felelős szerkesztő: Jósfa György

Kiadó a Budapesti Bridzs Egyesület

Felelős kiadó: dr. Bartal Ferenc

A BBE címe: Bp. XIII., Balzac u. 7.

A szerkesztőség címe:

Jósfa, Bp. XI., Bartók Béla út 30.

III. 5. Tel.: 457-754

Előfizetési díj fél évre 24,
egész évre 48 Ft

Az előfizetési díjat a BBE

223—XIII—1. sz. csekkszámla

számára biankó csekkapon, vagy személyesen a versenyek színhelyén

Widder Lajos sporttársnál

kell befizetni.

63. 5235 BNYV Kecskemét

Érdekes leosztás

A tavaszi Kupaversenyen döntőjében a következő leosztást figyeltem meg:

		—		
		K D		
		A K B x x x		
		D T 9 x x		
K D T x x			É	9 x
A B x		Ny	K	T 9 x x x x
x x x			D	x x x x x
K B			A B x x x x	
			x x	
			D T x x	
			A	

É—D bellben, K—Ny mansban. Osztó D.

A nyílt teremben a következőképpen folyt le a licit:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
passz	1 pikk	3 káró	passz
5 káró	passz	passz	passz
kontra	passz	passz	5 kór

Kelet hármat bukott és a lejátszás után megállapították, hogy jól sikkerült mentés volt, mert a licit alapján az 5 káró biztosan teljesíthető a bellben, sőt jelen elosztásban a treff király esésével a 6 K is elvehető.

Érdekesebben alakult azonban a licit a zárt teremben. A licitet D indította 1 pikkkel és Nyugat induló erejű lapjával, kitűnő kártyaérzékkel, mintha csak megérezte volna partnere ütéstelen és furcsa elosztású lapjával, 2 kárót licitált. Tehát erős induló erejű lapjával nemtelen színben a védekezést választotta. Észak kontrázta a 2 kárót, mire Kelet kiment 2 körrel. Dél passzolt, mire Nyugat partnerét 3 körre emelte. Észak 4 treffre vitte a licitet.

Most érdemes megállni és megvizsgálni, hogy az eddigi licitből ki mit érzékelhetett.

Dél partnere első licitéből azt, hogy partnere lemond bellben a manseről és a mansban levő ellenfelet inkább buktatni akarja vélhetően hosszú kárójával. A második

licitből azt, hogy komoly ereje lehet, ha bellben a licitet négyes magasságra viszi. Végül azt is, hogy menekül a pikktől.

Nyugat páholyban ül, és mindent tud, főleg azt, hogy valamennyi káró az ellenfelénél van. Észak azt, hogy partnerének longór pikkje van és valószínűleg indítása nem volt túl erős.

Kelet helyzete a legérdekesebb a licitnek ebben a fázisában. Ő a következőket gondolhatja. Partnerének valami kárója van, mert hiszen azt licitálta, van kőr támogatása, de pikkje is kell, hogy legyen, mert neki két kis pikkje van, és az indító partnere menekül a pikk színtől. Ezek után a legtöbb Kelet helyén ülő játékos kezében 5 treffel, kontrázza a bellista ellenfelet, hiszen hová tudnának menekülni? De nem így a mi Keletünk. Ő remek szimattal passzol, mintha tudná, hogy az

ellenfél rossz kontrakt felé halad. Így is történt, mert D 4 pikket mond, Nyugat boldogan passzol és körpassz után az eredmény: sok bukás bellben.

Ha most feltennénk azt a kérdést, hogy É—D hogyan védekezhetett volna Nyugat igen jól sikerült blöffjével szemben (amit komoly induló lappal eresztett meg), kedves olvasóink nyilván különböző igen helyes megoldást tudnának mondani. Megkönnyíti azonban helyzetünket az a tény, hogy írásunk elején mind a négy lapot előre közöltük. Az vesse tehát É—D-re az első követ, aki a versenyző mellett még nem vett fel rossz kontraktot, és az ellenfelnek még nem sikerült őt becsapnia.

Eddig a történet. Végezetül még csak annyit, hogy a zárt teremben a K—Ny vonalon egy nemzetközi sikereket is elért pár ült.

Gy. L.

A Stayman-konvenció használatához

Tapasztalatból tudjuk, hogy a bridsjátékosok többsége használja a Stayman-konvenciót ilyen vagy olyan formájában, de nem mindenki tudja, hogy mikor előnyös és mikor nem előnyös annak használata. Úgy vannak ezzel is, mint a másik, általában ismert és használt konvencióval a Blackwood-konvencióval. Mindkét konvenció egyszerű, könnyen megtanulható és épp ezért gyakrabban és olyankor is használják, amikor természetes licittel jobb eredményt lehetne elérni.

A Stayman-konvenciónak hatalmas irodalma van. Divat lett a Stayman-konvenció használata, és igen sokan el is felejtkeztek arról, hogy az 1 szan indulásra igen sok kifejezőbb válasz is van.

A részletes tárgyalás előtt bizonyos feltételezéseket ajánlatos lerögzíteni.

1. Az 1 szan indulás 15—18 figurapontot és 5—3—3—2-nél nem egyenlőtlenebb elosztást jelent. —

Egyeseknél az 1 szan indulás 15—17, másoknál 16—18 pont is lehet. (25—30, 27—32)

2. A párok általában a forszos Stayman-konvenciót játsszák, de azért nem hagytak el minden egyéb lehetséges választ.

3. A Texas-konvenciót és egyéb transfer licitet nem igen szokták a Stayman-konvencióval összeépíteni, de már a Gerber-konvenció, ha használata nyilvánvaló, alkalmazható az 1 szan indulás után.

4. A párok rendszerint használják az 1 szan indulásra a 3 treff választ, hogy az erős treffjüket közöljék, és ebben az esetben az

1 szan	2 treff
valami	3 treff

licitmenetet a továbbmenés céljából újabb információszerezésre használják.

Ha a játékospár esetleg a nem forszos Staymant használja, a következőkben ismertető elvek akkor is érvényesek.

Tehát:

Indító válaszó

1 szan 4 P vagy 4 C

A válaszó a bemondott kontraktot akarja játszani. Hatos-hetes dáma vezetésű színe van egy külső királlyal, vagy ehhez hasonló lapja (kb. 5—6 játszólátása). A szan indító-nak erre passzolnia kell. Ha a válaszó szlem lehetőséget lát, valami más választ kell adnia.

Indító válaszó

1 szan 3P vagy 3C

A válaszó ereje ebben a pillanatban teljesen határozatlan, csak az biztos 100%-ban, hogy ez gémsz. kb. ilyenféle lapja lehet:

a) P: ADB65, C: T53, K: K874, T: B.

Vagy P-ben, vagy szanban gémet akar játszani, a választást a szan indulóra bízza. (Az ilyen típusú lapnak ez a kezelése előnyösebb, mint először 2 trefft mondani, majd a pikket licitálni, bár ez a licitmenet is ugyanoda vezet, ha a játékosok a forszos Staymant játsszák. De mégis, minnek alkalmat adni az ellenfélnek, hogy még alacsonyabban közbeszólhasson a két treffre, és ezzel partnere hívását irányítsa.)

b) Lehet a válaszó-lának lényegesen erősebb lapja is, amivel szlemre akar menni, de legalább is meg akarja kísélni a szlemet. Mindenesetre tudni akarja, hogy partnere emeli-e bemondott nemes színét, vagy szant licitál-e, s ettől teszi függővé további licitját.

c) A válaszó-lának lehet a szlem határát súroló lapja is, amely esetben — feltételezve, hogy a szan induló a három pikket négyre emeli — mégse mehet biztonságosan tovább, de nem is passzolhat nyugodtan. Rossz elosztás esetén az 5-ös kontrakt is bizonytalan lehet.

Az induló se kísérelheti meg megoldani ezt a dilemmát azzal, hogy a háromra öt pikket vagy öt kórt mond, mert a válaszó-lának esetleg a) típusú keze is lehet. De az induló megoldhatja ezt a problémát úgy, hogy a három pikkre vagy három

körre új szint mond be négyes magasságban. Például ilyen lappal.

P: KT5, C: K5, K: AD93, T: AB64

licitáljunk négyet valamelyik minor színben, (az csupán véletlen, ha az négyes szín), s a partner ezzel megkapta az üzenetet. Ha a válaszó-lának b) típusú lapja van, ez a válasz segíti, hogy elérhesse a hetet, és ha c) típusú a lapja, további információkra van lehetősége, és még mindig biztonságosan magasságban állhat le. (Gyakorlatilag minden jó játékos elveti azt a felfogást, hogy szan indulás után a hármas nemes színre adott négyes magasságú minorszín válasz szan induló kezét, és a licitált szín erősségét mutatja csak.)

Ha valaki ezzel a lappal:

P: KT5, C: KB6, K: D97, T: AK72

1 szannal indult, miért hagyja ki a 3 szant a 3 pikk válasz után?

Vagy ezzel a lappal:

P: K964, C: KB, K: DT8, T: AD52
miért nem elegendő a 3 pikkre a 4 pikk válasz?

De már ilyenfajta lappal:

P: KT4, C: A3, K: K54, T: AK653
az 1 szan induló a hármas nemes szín válasza mondjon 4 trefft!
Nem azért, hogy jó ötös színét megmutassa, hanem szlem — invitból.
induló válaszó
1 szan 3K

(Sokan használják ezt a licitmenetet arra, hogy erős kárójukat megmutassák. (Hasonlóan használják elég sokan ugyanebből az elgondolásból az 1 szan — 3 treff licitmenetet is, hogy erős treffjüket mutassák meg.) Jó néhányan, akik az 1 szan — 3 káró licitmenetet a fenti célból alkalmazzák, az 1 szan — 3 treff licit a gyengeség jelzésére tartják fenn, miután a Stayman-féle 2 treff után a válaszó 3 treff licitje természetes licit és 100%-ban forsz, és nagyon sok kényes licit-helyzet megoldására alkalmas. Majd minden jó játékos egyet ért azzal a felfogással, hogyha a partner elég erős volt ahhoz, hogy 1 szannal in-

dítsa el a licitet, a védekező jellegű 3 káróra vagy 3 treffre alig van szükség, és ezt a licitmenetet sokkal értékesebb támadó fegyverként alkalmazni.) Mindezek előrebocsátása után a 3 káró válasz 100%-ig gémforsz. Még gyengébb formájában is erősebb kezet kell mutatni, mint a hármas magasságú nemes szín válnaknak, hisz 11 ütéses gémpre invitál. (A 11 ütéses gémp, és a kis szem között végeredményben 1 ütés különbség van csak.)

Az indító a 3 káróra mutassa meg elég jó négyes nemes színét, éppúgy mint a Stayman-féle 2 treffre. Ezzel semmit se ront, de lehet, hogy partnere épp ezt szeretne volna hallani. Egy intelligens partner ezzel a lappal

P: DT64, C: A, K: AB7542, T: 53 inkább 3 kárót licitál mint 2 trefet.

Az indító négyes nemes szín nélkül minimummal vagy közel minimummal különös jó káró találkozás nélkül 3 szant licitál.

Minimumnál többet és elég jó káró találkozással 4 kárót licitál, egy kicsit jobb kézzel és jó káró találkozással 5 káró a kifejező válasz, ami szleminvit.

A szan indítás felső határán, kulcslapokkal és káró találkozással a szan induló licitálhat hatot, de helyesebb valami fenntartó licittel megadni a partnernek a lehetőséget, hogy a nagy szemet keresse.

Ha az indítónak jó keze van káró találkozással, de van licitálható négyes nemes színe is, úgy a káró találkozást közölje először, ha nemes színe nem ász, vagy király — dáma vezetésű.

indító válaszoló
1 szan 2 P vagy 2 C vagy 2 K

Természetesen ezek egyike se forsz, de felfogható úgy is, hogy inkább gyenge invit, mint passzolási parancs. Elemezzünk néhány válaszoló kezét:

P: D5, C: B9763, K: 732, T: D92

Ilyen lappal még akkor is helyesebb a passz, ha a partnernek a 2

körre passzolni kell, mert semmi okunk sincs feltételezni, hogy a 2C jobb felvétel, mint az 1 szan.

P: BT6432, C: 764, K: T32, T: 6

Licitáljunk 2 pikket és reménykedjünk, hogy a szan induló lepasszolja, de ha emel, a 3 pikk még mindig jobb felvételnek látszik, mint az 1 szan.

P: T7632, C: 842, K: B954, T: 4

Ez a pikk túl gyenge ahhoz, hogy megreszkirózhathatók a hármas magasságú kontraktot. Ha az ellenfél kontrázza az egy szant, és az induló benne marad, még mindig meggonddolhatjuk magunkat.

P: DT 843, C: 75, K: K764, T: 65

Helyesebb a 2 pikk válasz, mint a Stayman 2 treff, mert a szan induló a 2 pikket csak találkozással, és maximummal emeli meg, és valószínűbb, hogy Stayman-nel túl magasra jutunk, mint sem hogy kihagyjuk a mansot a 2 pikkkel. Ha a játékos pár a nem forszos Staymant játssza, inkább licitálhat 2 trefet, de ennek helyessége még ebben az esetben is kétséges, különösen, ha az 1 szan induláshoz 15—17 pont is elegendő.

P: DT 843, C: T432, K: K5, T: 52
2 pikk! Még akkor is, ha ezáltal elmulasztjuk a mágikus 4—4-es kör-találkozást, mert ha a Stayman 2 treffre 2 kör választ kapunk, nem emelhetjük meg, de ha a 2 pikkünket a partner önként megemeli, igen jó sanszunk van a pikk gémpre. Semmi garanciánk sincs arra, hogy első határos szan indulóval a 2 kör jobb felvétel, mint a 2 pikk. Végezetül pedig, ha a 2 kört megemeljük, biztos, hogy eljutunk a 4 körig, amit 90%-os valószínűséggel el kell bukni:

P: 64, C: D76532, K: K64, T: 76
2 kör! Ha a 4 kör a jó felvétel, a partner biztosan megszólal még egyszer.

P: 832, C: 52, K: DT 632, T: T76
Passz. Várjuk meg, amíg kontráznak.

P: B64, C: 82, K: KB9762, T: T5
2 káró. Ha a partner most 2 szant, vagy 3 kárót licitál, nagyszerű san-

szunk van a 3 szanra. Ha lepszolja a 2 kárót, a legjobb helyen kötöttünk ki.

P: T764, C: B, K: KB 9762, T: T5
2 káró. Ha a partnernek maximuma van és tömör négyes pikkje (káró figurájának kell lenni) bemondjá azt, és boldogan fog ezzel az asztallal 4 pikket játszani.

Hogy értelmezzük a szan induló partnerének az úgy nevezett „szabad” választ?

indító közbeszóló válaszoló
1 szan 2-es magasságú 2P
licit vagy 2 C

Minden jó játékos egyetért azzal, hogy ez küzdelmi licit. Az a pusztá tény, hogy a válaszoló „szabadon” beszélt, még nem bátorítás. A szan induló limitálta kezének erejét, és elég pontosan leírta elosztását, így nem igen várhatjuk tőle, hogy az ellenfél közbeszólása után megszólaljon, hisz a válaszolónak nagyszerű alkalmá van, hogy alacsonyan informálja az indítót. Persze, ilyen lappal:

P: T8632, C: B73, K: 75, T: B42
a passz a helyes, de már ilyenell.

P: KB 862, C: 4, K: AT83, T: BT 7
biztosan nem két pikket mond csupán azért, mert szabadon beszélt. indító közbeszóló válaszoló
1 szan 2P 3C, 3K vagy 3T

A kettes magasságú közbeszólás után a kettes magasságú küzdelmi licitet letárgyaltuk. Az ott elmondott elyi szempontok a hármas magasságú nem ugró „szabad” licitre is érvényesek, bár a jó játékosok véleménye már nem olyan egységes, mint a kettes magasságú „szabad” licitnél. Sokaknak az a véleménye, hogy a hármas magasságú szabad megszólalás forsz. Minden esetre sok logika van ebben. Ilyen vagy olyan értelmezése a partnerek megállapodásától függ.

Természetesen az 1 szan indulás után még igen sok más licit is lehetséges, a különböző magasságú szan emeléseket is beleértve, de ezek már ritkábban fordulnak elő.

Egy későbbi alkalommal mind ezek, mind pedig néhány kényesebb Stayman-helyzet fejtegetésére még visszatérünk.

dr. K. F.

TÖRVÉNYSZÉK

Válaszok a versenyszabályokkal és az etikával kapcsolatban feltejt kérdésekre

Örömmel vettem az alábbi, szó szerint közölt levelet:

Budapest, 1963. IX. 14.

A Budapesti Bridge Egyesület Versenybírószága 1963. július hó 19-i Lukácsné—Hennel párral kapcsolatban hozott fent rovatolt határozatára. — a csapat tagjaival történt megbeszélés alapján — a következőket jelentem be.

A nevezett pár a jövőben első vagy második helyen történő indításoknál nem fog „psychic” licitet alkalmazni.

Megállapítást nyert, hogy ezen licitálás, valamint az erre adott válaszok okozták — nemesak az ellenfelek felé, hanem — a pár között is, a félreértésre alkalmas helyzeteket.

Kétségtelenül bebizonyosodott, hogy ezen akciók többnyire nem vezettek sikerre s így a csapat szempontjából komoly match-pont hátrányt jelentettek. A sikerült akcióknál viszont, az ellenfél részéről legtöbbször kritikát, sőt rosszindulatú kritikát váltott ki, és mindig ellenszenvet keltett.

A fentiek figyelembevételével reméljük, hogy a csapatom tagjainak ezen elhatározása alkalmas lesz arra, hogy a magyar bridzs életében divatba jött etikai aggályoskodás lehetőségét is kizárja és elkerülje.

Dr. Géczy István
csapatkapitány

Sajnálattal jelentem be, hogy nincs tudomásom az új Európai Versenyszabályzat megszerzése érdekében tett lépésekről. Nem lesz baj, ha véletlenül három példány lesz birtokunkban!

*
A lengyel—magyar válogatott mérkőzés alkalmával szerzett tapasztalataimról pár szót írnék. Sajnos azal kell kezdenem, hogy a lengyelek fegyelmезetten, az etikai szabályok betartásával játszottak. Julian Klukowskiról mintázni lehetne a tökéletesen fegyelmезett versenyjátékost. A mieink közül csak a Kovács László—Dr. Proniewitz Ferenc párról lehet elmondani, hogy fegyelmезettsége megütötte azt a mértéket, ami a válogatott mérkőzésen szükséges. (Közbevetőleg, hol késik a verseny részletes kiértékelése, elemzése? A jegyzőkönyv megvan!)

*
A Versenyszabályzatban két paragrafus tartalmazza a licit megismétlésével kapcsolatos szabályokat, amelyeket sokan és gyakran sértenek meg.

Bármelyik játékos azonnal kérheti valamely licit megismétlését, ha nem hallotta tisztán. Minthogy a licit félrehallására igény nem alapozható, azért jól és pontosan kell ismerni a licit megismételtetésére vonatkozó szabályt, amelynek a lényeges részei a következők: 1. bármelyik játékos, tehát nemcsak a licitálásban soronkövetkező kérheti a megismétlést. 2. A nem tisztán hallott licit elhangzása után azonnal kell kérni a megismétlést. 3. A licitet annak kell megismételni, akinek a részéről elhangzott.

A félrehallások elkerülése végett, de az illemszabályok betartása érdekében is csak a megengedett szavakat szabad a licitálásnál használni. Ugyanis vét az illemszabályok ellen az a játékos, aki a licitálásnál használatos kifejezéseket változtatja. Nem illik tehát, és alapos gyanúra ad okot, ha például egyszer szant mondunk, másszor

szanzadut; ha egyszer azt mondjuk passz, másszor passzoló, vagy passzoltam, vagy mehet; ha egyszer pikk a licit, másszor egy pikk, vagy pikkecske. És még sorolni lehetne a példákat. Melyek tehát a szabályos licitkifejezések, és az ezekkel kapcsolatos szabályok:

1. Licit, (call) a gyűjtőfogalom, amely magába foglalja a következőket: bemondás (bid), kontra (double), rekontra (redouble) és a passz (pass).

2. Mindegyik bemondásnak tartalmaznia kell egy számot (egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét), és egy megnevezést (szanzadu, pikk, kör, káró, treff). Melyek tehát a szabályos bemondások: egy treff, egy pikk, kettő káró, kettő szanzadu, három szanzadu, négy kör. Akkor elégtelen, tehát szabálytalan a bemondás, ha 1. alacsonyabb számot tartalmaz, mint a legutolsó bemondás tartalmazott, 2. ugyanazt tartalmazza, mint a legutolsó bemondás tartalmazott, és a megnevezés értéktelenebb, mint a legutolsó bemondás megnevezése volt; pl. kettő pikk után kettő kör.

3. A kontra csak akkor szabályos, ha az azt megelőző utolsó bemondás valamelyik ellenfél részéről hangzott el. A rekontra csak akkor szabályos, ha az azt megelőző passzszon kívüli és valamelyik ellenféltől származó licit kontra volt.

A megelőző licitek elismétlését csak az a játékos kérheti, aki a licitben éppen soron van. Ezt a jogát elvesztette az a játékos, aki büntetésként passzolni köteles.

Bármelyik játékos kérheti az egész licit megismétlését a licitment lezárása után (azaz három egymást követő passz után), de még az indító hívás előtt. Akiből asztal lesz, az a játékos nem kérheti a licit megismétlését.

Csak a kérdező ellenfele ismételheti meg a licitet.

Az a játékos, aki büntetésként passzolni köteles, vagy akiből asztal lesz, ellenfele kérésére megismétel-

heti a licitet, vagy kijavíthatja a licitisméltés során elkövetett hibákat.

Az indítóhívás után nem szabad megismételni a licitet. De megkérdezheti akár a felvevő, akár valamelyik ellenjátékos, hogy: 1. mi a felvétel, 2. kontrázták-e, 3. rekontrázták-e. Nem szabad azonban megkérdezni, hogy ki volt a kontrázó, vagy rekontrázó.

Előfordul, hogy jegyzik a licitet, vagy párosversenyen felírják a felvételt és az eredményt. Szabad vagy nem szabad?

A licit feljegyzése, a licit ismétlésre vonatkozó szabályok kijátszását jelenti. Mert bármelyik játékos a licit, mind a játék során a feljegyzés megtekintése útján akkor is hozzájut a licitisméltéshez, amikor erre joga nincs. Ilyen módon meg nem engedett előnyben vannak ezek a játékosok azokkal szemben, akik licitfeljegyzést nem látván kénytelenek fejben tartani a licitet. De ezen felül a licitfeljegyzés alkalmas arra is, hogy a licit jelentésén túlmenően információkat adjon a part-

nernak. Azt hiszem nem kell tovább részleteznem, és mindenki előtt világos, hogy a licitet jegyezni nem szabad.

A páros versenyen a felvétel és az eredmény feljegyzése ugyanúgy szabálytalan és tilos. A párok cseréje során megláthatja olyan játékos, aki az illető leosztást még nem játszotta.

Idézet az illemszabályokból:

Vét a játékos az illemszabályok ellen, ha illetéktelenül felvilágosítást ad a licitálás, vagy a játék valamely mozzanatára vonatkozóan, ha önkényesen ad olyan felvilágosítást, amely csak feltett kérdésre adható.

A teremvezető pedig módosított írást alkalmazhat az illemszabályok megsértéséért, akár a saját kezdeményezésére, akár valamelyik játékos kérésére, ha a versenyszabályok nem írnak elő olyan büntetést, amely az adott esetben a vétlen vónalnak megfelelő kárpótlást nyújtana.

Dr. Somhegyi Béla

Még mindig Culbertson?

Még nagyon soká idézhetjük a bridzs hajdani koronázatlan királyát. Az egyik ilyen híres tétele, hogy mind a licitnél, mind a játéknál a vónalnak parancsnoka van. A parancsnoki tisztség néha megszólalásonként vagy ütésenként változik, és a jó párnak épp az a jellemzője, hogy mindig tudják: mikor ki parancsol, és kinek kell engedelmessékednie. Az is igaz, ha ezt a szabályt a játékosok betartánák, ritkábban lenne alkalom egy-egy ragyogó végjátékra, a technika csillogtatására.

A következő kiosztásban a felvevő játék sem problémamentes, de a vónalparancsnokság Culbertsoni tételének hasznosságát is bizonyítja.

Hogyan játszáná az ellenjátékot Nyugat helyén ezzel a lappal:

K D B T 7 6

9

4 3 2

9 7 4

ha E—D bellben, K—Ny mansban van és a licit a következő volt:

Dél	Nyugat	Észak	Kelet
1 kőr	2 pikk	3 kőr	4 pikk
5 kőr	körpassz		

Nyugat elindult a pikk királlyal, és leterült az asztal:

4 3

8 4 3 2

A B T

A B T 6

A pikk királyba Nyugat partnere az ötöst, Dél a kettest tette.

Kelet a pikk ötös dobással átvette a vónal parancsnokságát. De mit parancsolt? A parancs egyik fele

egyértelmű, nem szabad a pikket folytatni, a parancs másik fele azonban már nem ilyen egyszerű. Mit hívjon most Nyugat? Melyik szín hívását kéri Kelet, kárót vagy trefet?

Nyugat lapja erre semmi támponatot se ad, de az asztal már igen, mert ha Keletnek treff beütése van, úgyszintén, de ha Keletnek káró beütése van — a káró azonnali bontása nélkül elveszhet, mert a felvevőnek treffre valószínű dobása van.

Persze, ha Nyugat engedelmességet volna a parancsoknak, a cikket be is kellene fejeztem azzal, hogy a felvevő bukott. A cikk írója és a felvevő szerencséjére Nyugat folytatta a pikket, s ezzel a felvevő kezébe adta a teljesítést (és nekem a cikk folytatását).

A cikk második menetét Dél lopta, treffel az asztalra ment, és kórt hívott, Kelet dámáját ütötte az ász-

szal, Nyugattól esett a kilences, kint maradt a király. Most a treffek következtek, a negyedik treffre a felvevő kárót dobott, és aduhívással kiadta az ütést Keletnek, aki kénytelen volt elhívni a jól ülő káró királya mellől, vagy eliminált pikket hívni, s így a felvevő kezébe adni a teljesítést, mert ez volt a teljes kiosztás:

	4 3		
	8 4 3 2		
	A B T		
	A B T 6		
	É		
K D E T 7 5			A 9 8 5
9		Ny	K D
4 3 2			K 9 6 5
9 7 4			8 5 2
		D	
		2	
		A B T 7 6 5	
		D 8 7	
		K D 3	

Dr. K. F.



Az októberi rejtvények megfejtése

1. a) Ha a kintlevő aduk estek, egy kis-biztonsági játék minden elosztás esetére biztosítja a felvételt: a treff király lehívása után kis trefet hívunk, s ha Nyugat nem adja a dámát, impasszolunk. Habár kilenc lap esetén az esésre játszás a helyes, ebben az esetben jobb az impassz, mert Nyugat esetleges har-

madik treff dámája esetén nem bírjuk el a pikk király rossz fekvését, míg az impasszos játéknál nem baj, ha Kelet a dubló treff dámával üt, hiszen vagy a pikk gáliba hív vissza, vagy dob-lopásra ad alkalmat, mindenféleképpen csak 1 rossz pikkünk marad, amelyet az asztali ötödik treffre dobni tudunk.

b) Ha Keletnél csak szingli adu volt, akkor sem szabad elvennünk

Nyugattól a kintlevő adut, hanem az előzőkben ismertetett játékot játszunk meg, abban a reményben, hogy Nyugatnál a treff legalább dubló, vagy ha szingli, akkor az a dáma.

2. A licitből és az előzményekből elég jól elképzelhetjük Dél lapját: dubló pikk dámája volt — harmadik pikk figurával a második menetben pikk-igazítást adhatott volna —, két-három kis körje, legalább három kárója a király—tízesel, a maradék treff, valószínűleg egy magas figurával és — esetleg — a bubival. Két magas treff figura nem lehet a lapjában: ahhoz túl gyengén licitált volna. Keletnek meg kell látnia azt, hogy a végjátékban — erős figurakoncentrációjú lapja miatt — könnyen kényszerhívásba kerülhet, s ezzel a felvevő kezébe adhatja a teljesítést, esetleg két ütés kiadásával magasítható treffjeinek lejátszása révén. Ezért kell Nyugatnak a kör kilencest (!) dobnia. Nézzük meg, mi történik, ha például a kis kört dobja: Észak üt a pikk ásszal, treffet hív, ezt Kelet üti ásszal — vagy királlyal, mert Délnek, a közlekedés megteremtése miatt ezt az ütést mindenféleképpen ki kell engednie, — kárót hív. Észak az ásszal üt, treffet hív, és impasszt ad, Nyugat üt. Mit hívjon? A treff visszahívás nyilvánvalóan rossz, a káróval is kézbe megy a felvevő, ezért kör figurát kell hívni. Ezt Észak az ásszal üti, és a kör bubit hívja, Nyugat üt, és a kör kilencest hívja. Ezt a felvevő kiengedi, kézből a rossz káróját dobja. Ezután Dél kénytelen kézbetenni a felvevőt. Más lap dobására is hasonló a helyzet, egyedül a kör kilences dobása — és természetesen a partnernél feltételezett harmadik kör nyolcas — tudja megbuktatni a felvételt.

3. Félő, hogy Nyugat ötödik treff ászt mellőli indulása, kombinálva Kelet két valószínű beütésével elbuktatja a felvételt. Hogyan tudunk

ez ellen védekezni? Treffből — az indulás után — két ütésünk van, pikkben is két biztos, körben egy és káróban legalább négy. A kilenc ütés tehát megvan, csak a tempó lehet kevés hozzá. Ezért próbáljunk az asztalon tízessel ütni, s ha ez sikerül, hívjuk meg azonnal a kört. Valószínűtlen, hogy Kelet berobog az ásszal, s ekkor már nyert ügyünk van. Ha a treffet Kelet a bubival fedi, kézben ütjük, s a legjobb játék: pikk királlyal az asztalra, és meghívni a kört.

4. A helyes licit: 4 szan. A bellben levő információs kontrán partnerrel ez a lap valamelyik minor színben igen valószínűleg mansot, sőt esetleg szlemet jelent; a játszandó szint a partner döntse el. Ez kör nem lehet, hiszen a háromszínű segítőlapot a 4 pikk licit fejezi ki.

A létraversenyben Blancz Tamás túlhaladta a 200 pontot. A Bridzsélet tiszteletdíját a következő díjkiosztás alkalmával adjuk át.

December havi rejtvények

1. Csapatverseny, Észak—Dél bellben. Kelet 4 körrel indult, Dél 5 treffet mondott, ezt mindenki passzolta. Nyugat a pikk tízessel indult, Észak ászába Kelettől a király esett.

É	D
Á B 7 2	4
9 7 6	8 5 2
K T 9 6 4	Á D
2	Á K D B 9 8 3

Hogyan játszóék tovább a felvevő és miért? (10 pont)

2. Robberbridzs, Kelet—Nyugat sima mansban, Észak—Délnek bellben 40. Nyugat I pikkkel indít, Észak pásza után Kelet 2 kört mond. Mit licitáljon Dél a következő lappal:

p: 6 4 c: 5 k: Á B T 8 5
t: K D T 8 4 ? (10 pont).